

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

இஃது

வட்டாற்கடலை நிலைகண்ணெய்க்கத்

சேனாவரையருரையோடும்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையவர்களாது

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்.

வியவா) ஆரிரிர்

இதன்வில ரூபா - ௨.

(Copyright Reserved.)

சு ச ப த் தி ர ம்.

பக்கம்.	இயலின்பெயர்.	சுத்திரத்தொகை.
௬.	செவிவாக்கம்	௬௬
௭௭.	வேற்றுமையியல்	௨௨
௮௮.	வேற்றுமையங்கியல்	௮௮
௯௯.	வீளிமையு	௮௮
௧௦௦.	பெயரியல்	௯௮
௧௦௧.	வினையியல்	௭௬
௧௦௨.	இடையியல்	௯௮
௧௦௩.	உரிமையல்	௧௦௦
௧௦௪.	எச்சவியல்	௯௮

சு ச ப த் தி ர ம்.

௨

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

சேனாவரையருரை.

தன்சே னுன் னென் னுகைம் மிகுஉங்
களிதுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிய சிந்தன் றுரியவென் னெஞ்சே.
ஆதிபீற் தமிழ்கா வகர்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
பொதமெய்ஞ் ஞான கலம்பெறற் பொருட்டே.
தவனத் தாமரைத் தாடார் கோயி
வவளைப் பேரத்துது மருத்தமிழ் குறித்தே.
சத்தனப் பொதியத் தடவரைச் செத்தமிழ்ப்
பசமா சாரியன் பதங்கள்
சொழெற் கொள்ளுந் திகழ்சைப் பொருட்டே.

முதலாவது

கி ள வி யா க் க ம்.

க. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யுலறிணை யென்மனா ரவால பிறழ்வ
யாயிரு திணையி னிணைக்குமல சொல்லே,

நிறத்த முறையானே சொல்லுணர்த்தியவெறித்தக்கொன்
டார்; அதனாங் இவ்வதிகாரஞ் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்
தாயிற்று.

சொல்லாவது எழுத்தோடு ஒருபுடையானொன்றுமையுடைத்
தாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது. உரையாளியரும் எழுத்தாதத்த
ன்மையோடு புணர்ச்சென்பார் “எழுத்தோடு புணர்ச்சு” என்று
சாசலின், ஒருபுடையொன்றுமையே கூறினார். தன்மையோடு புண
ர்ச்சென்னுக்கால், ஒரொழுத்தொருமொழிக்கு எழுத்தோடு புணர்
லின்மையிற் சொல்லாதவெய்தாதென்க. பொருள் குறித்து வாரா
ளமயின் அளச்சினை சொல்லாகாவெனின்;—“ஆவயிற்று முன்
னில் யனைச்சொல்” என்றும், “வியங்கோளனைச்சொல்” என்று
மோதலான், அவையும் இடமுதலாகிய பொருள் குறித்து வந்த
னவென்க. “யாகா பிற பிறக்கு” என்னுந் தொடக்கத்தனவோவெ
னின், அவையும் முன்றிடத்திற்குமுரிமவாய்க் கட்டுரைக்கவை
பட வருதலிற் பொருள் குறித்தனவேயாம். இக்கருத்தேபற்றிய
ன்றே ஆசிரியர் “எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே” என்
ருதுவாராயிற்றென்க.

சொற்றுள் இரண்டு வகைப்படும், தனிமொழியுந் தொடர்
மொழியுமென. அவற்றுள், தனிமொழியாவது சமயலாற்றலாற்
பொருள் விளக்குபது. தொடர்மொழியாவது அவாய்க்கிலையாலும்
சூத்தியாலும் அன்மையாலும் இரண்டிஃது பொருள் விளக்குந் தனி
மொழியீட்டம்.

பெயர்ச்சொல்லும், வீணைச்சொல்லும், இடைச்சொல்லும், உரி
-சொல்லுமெனத் தனிமொழி நான்குவகைப்படும். மரமென்பது
பெயர்ச்சொல், உண்டாமென்பது வீணைச்சொல், மற்றென்பது
இடைச்சொல், உரியென்பது உரிச்சொல்.

இருமொழித்தொடரும் பன்மொழித் தொடருமெனத் தொடர்
 மொழி இரண்டிவகைப்படும். சாத்தன் வந்தானென்பது இருமொ
 ழித்தொடர். அறம் வேண்டியரசனுலகம் புரத்தானென்பது பன்
 மொழித்தொடர்.

அதிகாரமென்னுங் சொற்குப் பொருள் பலவுளவேனும், என்
 னுக்கரசமென்றது ஒருபொருளுடைய வரும் பலவொத்தினது
 தொகுதியைப் படதாராரும் ஒரீடத்து நின்ற சொற் பல ருத்திரங்
 கடனாயி சென்றியவதையும் ஒன்றினிலக்கணம் பற்றி வரும் பல
 ருத்திரத்தொகுதியையும் அதிகாரமென்பது சொல்லதிகாரம் செல்
 லுடையார்ந்தியவதிகாரமெனவிரியும். அச்சொல்லை யாங்குமொன்ற.

* இஃனைச் சிவஞானமுனிவர் விரித்த னார்த்தினர், தொல்கா
 ளியங்குத்திரவிரத்தி எழு-ம் பக்கத்திற்காண்க.

கிளவியாக்கம்.

த்தொருவேனின், தம்மையேயேறித்தோதியும் இலக்கணங்குறி
 யுமுணர்த்தினுன்பது.

வழுக்களைத்து சொற்களையாக்கிக்கொண்டமையான், இவ்வொ
 த்துக் கிளவியாக்கமாயிற்று. ஐக்கம் அமைத்துக்கோடல், கொய்யு
 துறுங்குத்தளைத்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினுரென்பவாக
 லின், சொற்கள் பொருள்கண்மேலாமாறுணர்த்தினமையாற் கிள
 வியாக்கமாயிற்றெனினுமமையும். பொதுவகையாற் கிளவியின்
 றமையால், தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுந் கொள்ளப்படும்.
 கிளவி, சொல், மொழி என்னுந் தொடக்கத்தனவென்வாம் ஒரு
 பொருட்கிளவி.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். மக்களென்று கருதப்படும்தொரு ஆசிரியர் உயர்திணையென்று சொல்லுவர்; மக்களென்று கருதப்படாத பிறபொருளை அஃநிணையென்று சொல்லுவர்; -அவ்விருத்திணைமேலுஞ் சொற்கணிகளும். ஏ -று. எனவே, உயர்திணைச்சொல்லும் அஃநிணைச்சொல்லுமெனச் சொல்லிரண்டுமென்றவாரும்.

மக்கட்சாதி சிறத்தமையான் உயர்திணையென்றார்.

என்மனாரென்பது செய்யுள்முடிபெய்தி கின்றதோராரீற்றுக்காலமுற்றுச்சொல். என்றிசினோர், கண்டிசினோர் என்பன முதலாயின அஃவாறு வந்த இவ்வுத்தகாலமுற்றுச்சொல். என்ப என்னுமுற்றுச்சொல்லினது பரங்குறைத்து மன்னும் ஒருமொன இரண்டிடைச்சொற்பெய்து விரித்தாரென்று உரைப்பாசிரியர் கூறினாராவெனின்;—என்மனாரென்பது இடர்ப்பட்டுழிச் சிறபான்மை வாராத, தாலன்றஞ் சான்றோர்செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசைகிறையென்பது மதுத்தப் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசைகிறையென்றல் மேற்கோண்மலைவாதலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மென்க. மாணுக்கர்க்குணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறுத உய்த்துணரவைத்தல் அவர்க்கியல்பாகலாத் செய்யுள்முடிபென்பது கூறாராயினார். *

* ஈனாநிக் கூதியவாற்றால் மண் இசின் இரண்டும் முறையே எதிர்காலவிடைநிலையும் இறந்தகாலவிடைநிலையுமாமென்பது பெறப்பட்டது. சிவஞானமுனிவர் சிவஞானபாடியத்துள் "என்மனாரென்பது செய்யுள்முடிபாயதோராரீற்றுமுற்றுச்சொல். மண் எதிர்காலவிடைநிலை. அது 'உயர்திணை'யெனினார் மக்கட்சுட்டே' என்னுஞ் சூத்திரத்தச் "சேனாவரையருள்யானுமறிக" என்றார். திவ்வணமாகவும், மண் இறந்தகாலவிடைநிலையென்பார் சிவர்.

என்மனாசிரியரோனவே, உயர்திணை அற்திணையென்பன தொல்நாசிரியர் குரியாம். ஆசிரியரென்னும் பெயர் வெளிப்படாது சிந்தது.

மக்களாகிய சுட்டி யாதன்கணிதமும் அத மக்கட்சட்டெனப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறத்த அன்மொழித்தொகை. * ஈண்டு மக்களென்றது மக்களென்னுமுணர்வை. எனவே, மக்களையாழி னும் மக்களென்று சுட்டாது பொருளென்று சுட்டியவழி உயர்தி னையெனப்படாதென்பதாம்.

இனி அவராவென்றது பிறவென்றேயிடின யாதல்வாத பிற வென்று அவாய் நிற்குமாகலின், அவராவென்றார். மக்கட்சட்டே யென்று மேனித்தமையின் மக்களல்லாத பிறவென்றனாதலா மெனின்;—ஆற்றன்முதலாயினவற்றற்கொள்வது சொல்லியவழி யென மறுக்க. இனி அவராவென்றே யொழியின் அவற்றது பரு தியெல்லாம் எஞ்சாமற்றபூவாகமயின், எஞ்சாமற்றபூவுதற்கு அவ ளை பிறவென்றார்.

செய்புளாகலான் ஆயிருதிணையெனச் சுட்டி கீண்டது. வகா யறையின்மையின் ஈண்டு பகரவுடம்படுமெய்யாயிற்று.

கொன்னிகழ்ச்சிக்குப் பொருளிடமாகலின், ஆயிருதிணையின் வண்ணென ஏழாவது விரிக்க. இன்சாரியை வேற்றுமையுருபுபற்றி யும் பற்றாது நிற்குமென்று உரையாசிரியர் இரண்டாவது விரித்தா லாவெனின்;—“சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுத்தலுஞ்சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு சீலையலும்” என்றிரண்டாவதற்குத் திரிபோ தினமையாலும், “செவவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையி

னும்" என்பதிலும் பிஞ்சுமேல்லாம் ஏழாவது விரித்தற்கெற்பப் பொருளுரைத்தமையானும், அவ்வுரை போலியுரையென்க. ஆயிரு திணையினுமென்னுமும்மதுவிகாரவகையாற் ரெக்குகின்றது.

இசைக்குமென்பது செய்யுமென்னு முற்றுச்சொல்.

மன்னென்னுமிடைச்சொல் மனவெனவீறு திரித்து நின்றது. மன்னென்று பாடமோதுவாகுமுளர்.

எகராம் சந்தசை.

* மக்கட்குட்பென்பது அனீமொழித்தொகையன்றெனவும் இருபெயரொட்டாருபெயரெனவுஞ் சிவஞானமுனிவர் கூறினார். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி கூச-ம் பக்கத்திற் காண்க. சிவவியாக்கம்.

சொல்வனையறுத்தலே இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின், ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொல்லென்றப்போல உயர்நினைச் சொல் அஃறிணைச்சொல்லெனவனமயும், உயர்நினை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல்வேண்டாமெனின்;—உயர்நினை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாகலான் ஆதே மகடேஉப்போல வழங்கொறி பறித்துப் பொருளுணர்நிலாகாமையின், உயர்நினை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல்வேண்டிமென்பது. இவ்வாறு ஒருபொருளுதலிற்கு உரையாக்கால், சூத்திரமொன்றாமறிக்கையென்க. (க)

உ.. ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொற்
பல்லோ றறியுஞ் சொல்லொடு சிவனரி
யம்முப் பாத்கொ ளுயர்நினை யவ்வே.

இ - ள். ஆதேவறிசொல்லுள் மகடேவறிசொல்லும் பல்லோ றறியுஞ்சொல்லொடு பொருத்தி அஃழன்று உற்றுச்சொல்லும் உயர்நினையனலாம். எ - று.

ஆன்மகனை ஆதேவ்வென்றதும் கொண்டாட்டியை மகதேவ்வென்றதும் பண்டையார்வழக்கு.

அறிவுமுதலாயினவற்றான் ஆன்மகன் தெத்தமையின் ஆதேவ்வறிசொன் முந்தற்பட்டது. பன்னம் இருபாலும்பற்றி வருதலிற் பல்லோசறிசொற் பிந்தற்பட்டது.

இரண்டாம் வேற்றுமை உயர்கிணைக்கட் சிறுபான்மை தொகப்பெறுதலிற் குறுக்குகின்றது. திரிந்த புலன்ச்சியன்மையின் விகரதவகையாற் குறுக்கதென்பாருமுளர்.

சிவணியென்றும் விணையெச்சம் உயர்கிணையவென்றும் விணைக்குறிப்புக் கொண்டது, ஆனும்வேற்றுமையென்று கின்றசொற்பெயரையும் விணைக்குறிப்பாயும் திற்றுகமாகலான். * உயர்கிணையவாமென்னும் மூப்பாற்கொல்லின் விணை ஆதேவ்வறிசொல் மகதேவ்வறிசொல் என்னுமிதன்டன் விணையாயிய சிவணியென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு விணைமுதல்விணையாயினவாதென்னைவெனின்;— உயர்கிணையவாதல், ஆதேவ்வறிசொல் மகதேவ்வறிசொல் என்பனவற்றிற்கு மெய்துதலான், விணைமுதல்விணையாமென்க, “முதனியை மூன்றும் விணைமுதன் முடிபின” என்புழி விணைமுதல்விணையென்

* உயர்கிணையவென்பது விணைக்குறிப்புமுற்றங்கால் அகரம் ஆனும்வேற்றுமையுருபாகாது விணைக்குறிப்புமுற்றவிகுதியேயாமென்றறிக.

சொல்லதிகாரம்.

அஃது விணையல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொதுவாகாது விணைமுதற்கே விணையாதல் வேண்டுமென்னும் வகையவையின்மையின். அஃ

வாக்கால், இவளுயிவனுஞ் சித்திரிவிழுத்தஞ் சிவபுறையனைத்தும்
 வினையாபிப எண்பனபோல்வன அமையாவாமென்க.

ஆடுவறிசொன் முசுவாயினவந்தையுணர்த்தியல்லது அவற்ற
 ஸ்வர்க்கணமுணர்த்தவாகாமையின், பாறுணர்த்தமெழுத்து வருப்
 பவே அவை தாமும்பெறப்படும் இரஞ்சுதிரம் வேண்டாவென்பது
 டாவன்மையுணர்க.

உயர்திணைச்சொல்லுணர்த்தி அதனது பாடுபாடி கூறுகின்ற
 ராகலின், அம்முப்பாற்சொலுயர்திணைய எஞ்ஞராயினும் உயர்தி
 னைச்சொல் முன்றுபாடுபாடுபடுமென்பது சுருத்தாகக் கொள்க.
 இக்கருத்தானுன்றே, ஆசிரியர் அம்முப்பாற்சொல்லும் என இணைத்
 தெனவந்த பொருட்டொருதிஞ்சுக் கொடுக்கும்மை கொடாரா
 லினும், உரைவாசிரியரும் உயர்திணையெண்பட்ட பகுப்பை விரிப்
 பாடி இத்துணையல்லது விரிபடாடுவன்பது காண்டக்கூறியது என்ப
 டுயர்த்ததுமென்க. “ஆயிரபாற்சொல்லறிணையல்வே” என்பதற்
 ளும் கதெக்கும். (உ)

உ. ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்
 றாயிருபாற்சொ ல்லறிணை யவ்வே.

இ - ள். ஒன்றணையறியுஞ் சொல்லும் பலவந்தையறியுஞ் சொல்
 லுமென அவ்விருண்டிசுற்றுச்சொல்லும் அஃறிணையனவாம். எ-து

ச. பெண்மை சுட்டிய பெயர்திணை மருங்கி
 னுண்மை திரிந்த பெயர்க்கலைக் கிளவியுந்
 தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்க்கலைக் கிளவியு
 மிவ்வென வறியுமந் தந்தமக் கிலவே
 பெயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிக் திணைக்கும்.

இ - ள். உயர்திணையிடத்துப் பெண்மைத்தன்மை குறித்த
 னுண்மை திரிந்த பெயர்ச்சொல்லும், தெய்வத்தைக் குறித்த பெயர்

சொல்லும், இனவயெனத் தம்பொருளை வேறறிய சிற்கும் சந்தெ
யுத்தினைத் தமக்ருண்டயவல்ல, உயர்நினைவிடத்திற்குரிய பாலாய்
வெழுபட்டிசைக்கும். ௪ - ஐ.

பால் வெறுபட்டிசைத்தலாவது தாமுயர்நினைப்பெயராய்
யுடையதென முதலாயினவற்றிற்குரிய சந்தெழுத்தே தமவ்வினை
க்கொக இசைத்தல்.

இனவியாக்கம்.

௪

உ-ம். பேடி வந்தான்; பேடர் வந்தார்; பேடியர் வந்தார். எ-ம்.
தேவன் வந்தான், தேவி வந்தாள்; தேவர் வந்தார். எ-ம். வரும்.

அலிப்பெயரினீக்குதற்குப் பெண்மை சுட்டிய என்றும், மகனே
ப்பெயரினீக்குதற்கு ஆண்மை திரிந்த என். தங்கு.றிலார்.

பெண்மை சுட்டிய எனவே பெண்மை சுட்டாப் பேடென்ப
தும் ஒழிக்கப்பட்டதாம்.

பெண்மை திரிதறுமுண்டேனும் ஆண்மை திரிதல் பெரும்பா
ன்மையாகலின் ஆண்மை திரிந்த என்னார்.

பேடியர் பேடிமார் பேடிசள் என்பனவும் அடங்குதற்குப்
பேடியென்னும் பெயர்க்குக்கிளவிபென்னுது பெண்ணும சுட்டிய
ஆண்மை திரித்த பெயர்க்குக்கிளவி என்னார்.

பெண்மை சுட்டிய என்னும் பெயருச்சம் பெயர்க்குக்கிளவி
என்னும் பெயர் கொண்டது. ஆண்மை திரித்த என்பது இடைகிலை.

“தன்மைதிரிபெயர்” என்றற்போலச் சொல்லொலி பொருட்
கொத்துமை கருதி ஆண்மை திரிந்த பெயர்க்கிலக்கினவி என்றார்.

உயர்நிலைமைருங்கிற் பாய்பிரித்திடைக்கும் எனவே தமக்கென
வேறிநின்மை பெறப்படுதலின், இவ்வெனவறியுமத்தர் தமக்கி
லவே எனல் வேண்டாவெனின்;—தமக்கெனவிறுடைய ஆடுஉவ
றிசொன் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றாலும் இசைக்கும்கொலெ
ன்னும் ஐயர்க்குதற்கு அந்தத்தமக்கிலவே எனல்வேண்டிமென்பது.

பாலுளடக்காத பேடியையும் நினைபுளடக்காத தெய்வத்தையு
யும் பாலுள்ளுக் நினைபுள்ளுமடக்கியவாறு.

கட்டியவென்பது செய்யியவென்னும் வினையெச்சமென்றும்,
ஆண்மை திரிதல் சொற்கின்மையிற் பெயர்க்கிலக்கினவி என்பது
குருபெயராய்ப் பொருள்மேனின்றதென்றும், உரையாசிரியர் கூறி
னாரெனின்;—ஆண்மை திரிதல் பெண்மைத்தன்மையெய்துதற்
பெருட்டன்றிப் பேடிக்கியம்பாகலிற் பெண்ணை கட்ட வேண்டி
ஆண்மை திரிந்தவென்றல் பொருத்தமையானும், பொருளை கூற
அற்றாராயின் ஆசிரியர் பேடியுத்தெய்வமுடென்று தாய்கருதிய
பொருள் இனிது வினக்கச் கருங்கிய வாய்பாட்டாற் சூத்திரிப்பரா
கலாணம், அவர்க்கது கருத்தன்மையான், உரையாசிரியர்க்கும் அது
கருத்தன்றென்க. (ச)

அ சொல்லதிகாரம்.

தி. னன்கா தொற்றே யானே வறியசொல்.

தி - ன். னன்காளுகியவொத்து ஆடுஉவந்தசொல்லாம். ச-று.

உ-ம். உண்டனன், உண்டான், உன்னாநின்றனன், உன் னு
கின்றான், உன்பன், உன்பான், கரியன், கரியான் என வரும்.

.ஆதிஉவநிசொல்லாவது னகாரவீற்றுச் சொல்லாயினும், பாஷா ணர்த்தத்தத்திப்பு பேரகக் னல்காஹெற்றேயென்றார். அநமாவத் துக்காநின்னம் என்ருத்போல, னல்காஹெற்றேயுலெவநிசொல் என் றுராயினும், ஆதிஉவநிசொல்லாவது னல்காஹெற்றேன்பது கருத் தாகக் கொள்க, “னல்காஹெற்று” முதலாயினவற்றிற்கும் இவை யொக்கும்.

எகாலம் அசைகிலை. உஸையாகினியர் பிரிதிலெயென்றோவெனின ன்;—பிரிதிலையின் ஆதிஉவநிசொற்கிலைக்களங்க. துதலன்றிப்பி ரித்து அதன்கிதப்புணர்த்துதலே கருத்தாமாசலின், அங்வுனா போலிபுணையென்க, (இ)

க. ஸல்கா ஹெற்றே மகலெ வநிசொல்.

இ - ன். ஸல்காஹெறியவொற்று மகலெவநிசொல்லாம். எ-று.

உ-ம். உண்டனன், உண்டார், உண்ணாநின்றனன், உண்ணாநி ன்றார், உண்பன், உண்பார், கரியன், கரியார் என வரும், (க)

எ. ஸல்கா ஹெற்றுப் பகர விறுதிப்பு

மாகாரக் கிளவீ யுளப்பட மூன்று

நேரத் தோன்றும் பலாறி சொல்லே.

இ - ன். ஸல்காஹெறியவொற்றும் பகரமாகிய விறுதியும் மாரெ ன்றையிடைச்சொல்லும் இஃமூன்றும் பலாறிசொல்லாம். எ - று. எயென்பது 3-ந்தகை.

உ-ம். உண்டனன், உண்டார், உண்ணாநின்றனன், உண்ணாநி ன்றார், உண்பன், உண்பார், கரியன், கரியார். எ-ம். கூறுப, வருப. எ-ம். கொண்மார், சென்மார். எ-ம். வரும்.

மார் எதிர்காலம் பற்றி வந்த ஆரேயாம் ஸல்காஹெற்றேனவ டங்குமெனின்;—அற்றந்து, ஆரேயாயிற் கொண்மார் என்புழி மகரங்காலம் பற்றி வந்ததோரெழுத்தாகல்வேண்டும்; உண்பார் வருவார் எனக் காலம்பற்றி வருமெழுத்து முதலிலைக்கேற்றவாற்

ரான் வெறுபட்டு உருமன்தே; அவ்வாறன்றி உன்மார் வருமார்
எனவெல்லாமுதனிலேமேலும் மகரத்தேரே கூடி வருதலானும்,

கிளவியாக்கம்.

க

வினசேன்டு முடிதற்கேற்பதோர் பொருள்வெறுபாடுடைமையா
றும், ஆரீதன்று வேறெனவே படுமென்பது.

மூன்றுகாலமும் வினக்குறிப்பும் பற்றி வருதலொப்புமைநோ
க்கி அர் ஆர் என்னு மிரண்டத்தையும் சரிகோன் என அடக்கியோ
கிறார். அன் ஆன் அள் ஆள் என்பனவற்றையும் இவ்வொப்புமைப
ற்றி னரிகோன் ளரிகோன் என அடக்கியோகிறார்.

சகரம் மூன்றுகாலமும் வினக்குறிப்பும்பற்றிப் பெருவழக்கி
தூய்வருதலின் மூன் வைத்தார். மார் பகரவிதுதியிற் சிவ்வழக்கி
தூகலிற் பின் வைத்தார்.

உன்ரும், உன்மும், வருதும், சேலும் என்னுத்தொடக்கத்தன
ரன் பலாறிசொல்லாவினும், அனை “எண்ணியன் மருதுதித்திர்”
தலின்சேரத்தோன்றலாகலான், இவற்றை சேரத்தேரன் மும் பல
ரறிசொல்லென்றார்.

மூன்றும் பலாறிசொல் வென்றாராயினும், பலாறிசொல்லா
வது இம்மூன்றுமென்பது சருத்தாகக் கொள்க. (எ)

அ. ஒன்றறி கிளவி துறட ளுக்கூ

ருன்றிய லுகாத் திமதி யாகும்.

இ - ன். ஒன்றறிசொல்லாவது துறட என்னுமொற்றை ளுர்
த்த ருன்றியலுகரத்தை யிறுதியாகவுடைய சொல்லாம். எ - று.

உ - ம். வத்தது, வராரிசின்றது, வருவது, கரிது. எ - ம். கூயி

ந்து, தாயிற்று, கோடின்று, குளம்பின்று. எ-ம். குண்டுகட்டு,
கொடுந்தாட்டு, குடிந்தாட்டு. எ-ம். வரும்.

உடக்கமுறைபாற்கூறு தந்த எனைச் சிறப்புமுறைபாற்
கூறினார்.

குன்றியலகாமென மெலித்து சின்றுது.

தகரவுகரம் மூன்று காலமும் வினைக்குறிப்பும்பற்றி வருதலும்,
தகரவுகரம் இறத்தகாலமும் வினைக்குறிப்பும்பற்றி வருதலும், தகர
வுகரம் வினைக்குறிப்பேபற்றி வருதலுமாகிய வேறுபாடுடைமை
யால், குன்றியலகாமென ஒன்றாகாது மூன்றாயின, (அ)

கா. அ ஆ வ என வருஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவறி சொல்லே.

இ - ன், பலவறிசொல்லாவன அ ஆ வ எனவருமிறுதியையு
டைப அக்கூற்றுமூன்றுசொல்லாம். எ - று.

கட சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். உண்டன, உண்ணுவின்றன, உண்பன, கரியன். எ-ம்.
உண்ணு, திண்ணு. எ-ம். உண்குவ, திண்குவ. எ-ம். வரும்.

உண்ட, உண்ணுவின்ற, உண்ப, கோட்ட என்னுள் தொடக்க
த்தனவும் அகரவீற்றுப்பலவறிசொல். அவற்றுள் உண்பவென்று
பகரவீற்றுப் பலவறிசொல்லன்றே, அஃறிணைக்காயினவற்றென்னை
யெனின்;—பகரவீறுதியாயினன்றே உயர்நிணைக்காவது. ஈண்டுக்
கோட்டப்பட்டது “காணத் தகைப்ப செலவு” “அணையவுஞ் சுணையவு
காடினார் கொய்தல் வேண்டா நயத்து தாங்கொடுப்ப போல்” என

தின்றனபோல எதிர்காலத்து வரும் பகரமூர்க்கு தின்ற அகரவீராத
 லின், அஃநீனைச்சொல்லையாமென்பது. செய்யுளாகலின், தகை
 ப்பண கொடுப்பண என்னுஞ்சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப வன்
 விகாரவுணியரன் அவ்வாறு தின்றனவாகலான், வழக்குமுடிவிற்கு
 அவை காட்டல் தீர்ப்பாதெளிின்;—தகைத்தன, தகையாதின்றன;
 தகைத்த, தகையாதின்ற. ஏ-ம். கொடுத்தன, கொடாதின்றன;
 கொடுத்த, கொடாதின்ற. ஏ-ம். இறத்தகாலத்தும் திகழ்காலத்தும்
 அகரவீர முதுனினைக்கேற்றவாற்றான் அவ்வக்காலத்திற்குரிய எழு
 த்துப்பெற்று அன்பெற்றும் பெருதும் முடியுமாறுபோல, எதிர்கா
 லத்தும் முதுனினைக்கேற்றவாற்றான் அக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்
 பெற்று அன் பெற்றும் பெருதும் முடியும். எதிர்காலத்திற்குரிய
 எழுத்தாவன பகரமும் வகரமுமாம். அஃந்நுட் பகரம் பெற்று அன்
 பெற்றும் பெருதும் முடிவுழி, தகைப்பண, தகைப்ப, கொடுப்பண,
 கொடுப்ப. ஏ-ம். வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருடன,
 வருவ; செவ்வன, செவ்வ. ஏ-ம். இவ்வாறுமுடியுமாகலின், தகை
 ப்ப கொடுப்ப என்பன விகாரமெனப்படா இயல்பேயாமென்பது.
 கொடுப்பண யாவை அவைபோல என உவமை கருநாது அவைதம்
 மையே சுட்டி தீற்றலிற் கொடுப்ப என்பது பெயரன்மையறிக. அன்
 பெருது எதிர்காலத்து வரும் வகரவொத்தூர்க்கு தின்ற அகரமாய்
 வகரவீறடங்குமெனின், வினைகொண்டி முடிதலொழிந்து மரீற்றி
 த்ருரைத்ததரைக்க. அவ்வாறுரைக்கவே, குகரம் பெற்றவழி அன்
 பெற்றகேளாமையின், உண்குல திண்குல என்னுஞ்தொடக்கத்தன
 வகரவீறேயாம். வருவ செவ்வ எனக் குகரம் பெருதவழி வகரவீ
 ராதும் அகரவீற்றதனுமென இருகிலைமையுமுடையவாம். என்னை?
 எவ்வா லினைக்கண்டுகூகு, சேறன்மூலைத்தாரிய வகரவீறு ஆண்டு
 விவக்கப்படாமையினும், அத்தன்மைத்தாரிய அகரவீறும் ஆண்டு
 வந்து அன் பெருதவழிக் காலவகரமூர்க்கு அவ்வாறு தின்றதடை
 மையானுமென்பது.

வருமென்றுமுகாம் விகாரவஸகயான் கீண்டி கின்றது.
 ஈற்றவகையான் மூன்றுகிய சொல்லென்பார் அப்பான் மூன்
 றென்றார். (௬)

க0. இருதினை மருங்கி னைம்பா லறிய
 வீற்றினின் திகைக்கும் பதினே ரெழுத்தும்
 தேற்றத் தாமே வினையொடு வருமே.

இ - ன். உயர்தினை அஃறினையென்னும் இரண்டு தினைக்க
 ண்ணுமுளவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐத்
 தபாலுமறிய அவ்வச்சொல்லினிதுதிகைணிந்ரெலிக்கும் பதினே
 ரெழுத்தும் புலப்படுத்தகண் வினைக்கொத்தூப்பார்ப்பு புலப்ப
 டும். எ - று.

தினை இரண்டே பால் ஐத்தேயென வகையறுத்தற்கு இருதி
 னைமருங்கினைம்பாலென்றார்.

னகாரமும் னகாரமும் ரகாரமும் ஙாரும் இருதி கின்றனாற்
 தமென்பதற்கு ஈத்தினிந்நினைக்கும் பதினேரெழுத்தும் எக்பது
 ரூபகமாயிற்று. அல்லனவற்றிற்கு அதுவாதமாத்நிரமென்றார்.

தாமேயென்பது கட்டுரைக்கலைப்பட கின்றது.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், ஏத்புழிக்கோட
 லென்பதனுற் படர்க்கைவினையென்று கொள்ளப்படுகி.

இவ்வ பெயரொடு வருவழித் திரியின்றிப் பால் விளக்காலம
 யின் வினையொடு வருமென்றார். (௧0)

கக. வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
 பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியு

மபங்கல் கூடா துர்மர ினவே.

ஒருதிணைச்சொல் எனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியும் திணை வாய்ப்பு, ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் எனப்பாற்சொல்லோடு முடியும் பால்வாய்ப்பு, பிறிதோர்க்காரணம் பற்றாது ஒருபொருட்டுரிய வழுக்கு ஒருபொருண்மேற்கொன்றதெனப்படும் ஈரபுவாய்ப்பு, வினையத்திணையாகச் செப்புவிழுவும், வினாவப்படாத பொருள்பற்றி வரும் வினாவாய்ப்பு, ஓரிடச்சொல் ஓரிடச்சொல்லோடு முடியும் ஓரிடவாய்ப்பு, காலக்கிளவி தன்னோடியையயா! காலமொடு புணருங்காலவாய்ப்புமென வழு எழுவுகைப்படும். வழுவுத்கவென்றதும் வழுவுமைத்ததும்மென வழுக்காததம் இருவகைப்படும். குறித்தபொருட் சொல்லதிகாரம்.

ஒரு அத்தற்குரிய சொல்லாற்சொல்லுகவென்றல் வழுவுத்கவென்றலாம். குறித்த பொருட்டுரிய சொல்லன்றாயினும் ஒருவாற்றான் அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைகவென்றல் வழுவுமைத்தலாம். இக்குத்திரமுதலாக இவ்வொத்து வழுக்காக்கின்றது.

இ - ள். கூறப்பட்ட பதினொன்றாவாய் வினைபற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், அவன் இவன் உவன் என்பன முதலாகப் பெயர்பற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், தம்முட்டொடருங்கால், ஒருபாற்சொல் வினைப்பாற்சொல்லோடு மயங்கா, தம்பாற்சொல்லோடு தொடரும். எ - று. எனவே, பிறபாற்சொல்லோடு தொடர்வன வழுவுன்பதாம்.

என்குட் பெயரென்றது பொருளை.

திணையுணரக்கால் அதனுட்பகுதியாகிய பாலுணர்நனாகாமை யின், பாலறிவினலிபெனவே திணையறிதனும் பெறப்படும்; படவே, மயங்கல்கூடாவென்றது திணையும் பாலும் மயங்கத்கவென்றவாகும்.

இன்னும் மயங்குகூடாவென்றதனால், வினைப்பாலதிசொல்லும் பெயர்ப்பாலதிசொல்லும் பாலதிசொல்லுள் ஒருசாரனவும் இடமுங்காலமுமுணர்த்தமாகலின், அவ்வாறுணர்த்தவனவற்றினும் மயங்கதாவென்றவாரும்; இதவே, இடமுங்காலமும் மயங்காதவருதலும் கூறப்பட்டதாம்.

உ-ம். அவன் வந்தான்; அவள் வந்தாள்; அவர் வந்தார்; அது வந்தது; அவை வந்தன. எ-ம். நெருங்கு வந்தான். எ-ம். இன்னையும் பாலமிடமுங்காலமும் வழுபாது முடித்தவாறு. அவ்வாறன்றி, அவன் வந்தது; அவள் வந்தாள்; யான் வந்தான்; நான் வந்தான் என மயங்க வருவனவெல்லாம் வழுவாம்.

"சிறப்புடைப்பொருட்குத் தானினிது சிளர்த்லென்பதனால் ஐம்பாலுணர்த்துந்நிறப்புடைய படர்க்கைவினைபற்றியோறினாரோ லும், "தன்மைச் சொல்லே யறிவினைக் கிளவ்" என்றும் "முன்னிலை கடடிய பொருமைக் கிளவ்" என்றும் பெயர்வழுவமைப்புராகலின், தன்மைமுன்னிலைப் பாலதிசொல்லியும் மயங்கத்தவென்பது யான்டைக்கொள்ளப்படும். உ-ம். யான் வந்தேன்; யாம் வந்தேம். எ-ம். நீ வந்தாய்; நீயிர் வந்தீர். எ-ம். வரும். யான் வந்தேம்; நீயிர் வந்தாய் என்னுந் தொடக்கத்தன வழுவாம்.

மயங்குகூடாவென்றது மயங்குதலைப் பொருத்தாவென்றவாறு. மயங்குகூடா, தம்மரபினவே என்பனவற்றுள் ஒன்றொத்த கிளவியாக்கம். ௧௩

ற்றலான் வினையதன்பொருளும் உணரப்படுதலின் ஒன்றையருமவுமெனின்;—சொல்லில்வழிய துய்த்துணர்வதென்க.

தம்மரபினவேயென்பதனைப் பிரித்த வேறொத்தொடராக்கிச் சொற்கண்மரபு பிறழா தம்மரபினவேயென மரபுவழுக்காதததாகவுரைக்க. இது யோகலிபாகமென்னு துத்புணர்ப்பு. முன்னிரு

பொருள் படவுரைப்பன வெல்லாம் இத்துத்புணர்ப்பாகக் கொண்க.
யானை மேய்ப்பானைப் பாசனென்றதும், யாடு மேய்ப்பானை இடை
யனென்றதும் மாபு. மேய்த்தலொப்புமை யான் யானை மேய்ப்
பானை இடையனென்றதும், யாடுமேய்ப்பானைப் பாசனென்றதும்
மாபுவழு.

செப்பு வழாநிலையும், விஞ்ஞாநிலையும், நெப்பு வளைபுளோனெத
ப்படும் இடவழாநிலையும், இய்வாறோதப்படுமாபுவழாநிலையும் ஒழி
த்து, ஒழித்தன இச்சுத்திரத்தார் காத்தார். (கக)

கஉ. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யான்மை யறிச்சொற் காவிட னின்றோ.

இ - ள். “உயர்நிலை மருங்கிற் பால்பிரித் திசைக்கும்” என்று
மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி ஆவே-வழி
சொல்லோடு புணர்த்தற்குப் பொருத்தம் இடமுடைந்தன்று. ஈ-று.

ஆண்மையறிச்சொற்காவிடனின்றொன்ற விலக்கு ஆண்மை யறி
சொல்லோடு புணர்த்தலெய்தி நின்ற பேடிக்கல்லதேவாணமயின்,
அலிமேற்செல்லாதெய்க.

இச்சுத்திரத்தைப் “பெண்மை சுட்டிய” என்னுஞ் சுத்திரத்
தன்பின் வையாறு ஈண்டு வைத்தார், இது வழு வந்தவென்கின்ற
தாகலான். (கஉ)

கக. செப்பும் விஞ்ஞையும் வழாஅ லோம்பல்.

இ - ள். செப்பினையும் விஞ்ஞினையும் வழு வாமற் போந்
துக. எ - று.

செப்பென்பது விஞ்ஞ பொருளையறிவுறுப்பது. அஃதொன்றி
வகைப்படும், செவ்வணிதையும் இறை பவப்பதுமென. உயிரெத்த

ஹைமத்து என்று விஞ்ஞபவழி உணர்ந்தற்றன்மைத்து என்றல் செவ்வனியையாம், உண்டியோ என்று விஞ்ஞபவழி வயிறு குத்தித்தென்றல், உண்ணெனென்பது பபந்தமையின், இதை பயப்பதாம்.

உ

கூ

சொல்லதிகாரம்.

கருங்கூர்ச்சுச் செல்வாவோ சாத்தாவென்ப பருதால் பன்னிரு தொடியென்பது செப்புவருளாம். சொல்லென்பொருளுணர்ந்து மென்று விஞ்ஞபவழிச் சொல்லொருபொருளுணர்ந்தாதென்பது மது, விஞ்ஞ பொருளை விஞ்ஞவாளுணர்ந்து தான் குறித்த பொருளைச் சொப்பாளுணர்ந்துகின்றாளுகவினென்பது.

விஞ்ஞவியுஞ்செப்பு கிழத்தலின் விஞ்ஞ பொருளையெனல் வேண்டாவெனின், விஞ்ஞ பொருளையென்னுது அறிவுறுப்பது செப்பெனின், அறியுறாக்கையறிவுறுத்தலின் விஞ்ஞவுஞ்செப்பா யடங்குதலானும், செப்பென்பது உத்தமென்பதனோடொருபொ ருட்கிளவியாகலானும், விஞ்ஞபொருளை யறிவுறுத்தலே இலக்கண மாகமென்பது. குமரியாடிப் போந்தேன் கோது தம்பின் என விஞ்ஞ வியுறாக்கைத்த சொல் யாண்டடங்குமெனின்;—அறியுறாத்தலையு ணர்ந்தது ஒன்றையறிவுறுத்து கற்றலிற் செப்பின்பாற்படும்.

விஞ்ஞவெளிவிஞ்ஞதல், எவல், மறுத்தல், உற்றுகாத்தல், உறு வதுகதல், உடம்படுதலெனச் செப்புவனாகப்படுமென்ற உரையா டிரியர் கூறினாவெனின்;—உயிரொத்தன்மைத்தென்றவழி உணர் தற்றன்மைத்தென்றன்முதலாயின அவற்றுடைக்காமையானும், மறு தலானும் உடம்படுதலும் ஏவப்பட்டார்சொல்லவாகலானும், அதுவ னாகப்படுமென்று பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினாரென்பது.

விஞ்ஞவது அறியுறாவு வெளிப்பற்ப்பது. அது மூவகைப்ப

தெ, அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும், அறிபொருள்வினாவுடையன. அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென்பது. ஒருபுடையானுமறியப்படாத பொருள் வினாவப்படாமையிற் பொதுவகையானறியப்பட்டுத் திறப்புவுகையானறியப்படாமையோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினா குற்றியோ மகனோ தோன்றுகின்றவருவென்பது. அறிபொருள்வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒருபயனைக்கி அறிபாடப்பட்டிருக்கின்றான் வினாவுவது. பயன் வேறறிதலும் அறிவுறுத்தலுமுதலாயின. சந்தக்கின்றவருமை பரலோ கிளையோவென்பது வினாவபூவாம். ஒருபொருள் காட்டி இது கெடுதோ குற்றோ வென்பதுமது.

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினாவை அறிவொப்புக்காண்டலும், அவனறிவு தான் காண்டலும், மெய்யவற்குக் காட்டலும் என வகித்து, வினைய சுட்டி, ஐத்தென்றார்.

இவ்வகைச்செப்பிலும், பூவகைவினாவிலும், செவ்வனிறையும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும் வழாநிலையாகலின், வீழாஅ

கிளையாக்கும்.

கரு

வோம்பவென்பதஞ் கொள்ளப்படுமிட, வினைய வழுவுமைப்புநீக்க காணப்படுமிட. வினா வழிஇயினவிடத்த அமைவாதென்று உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்;—அந்தன்று: “யாதென வழுஉர் வினாவின் னெயி” எனவும் “வன்முற வழுஉம் வினாவுடை வினெச் செவ்” எனவும் முன்னர் வழுவுமைப்பாசலான், அது போலியு மையென்க.

(கட)

கசு. வினாவஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினோ.

இ - ன். வினாய பொருளை ஒருவாற்றான் அறிவுறுத்த வினாய்
 ' த்ரு மறுமொழியாய் வரின், வினாயஞ்செப்பாம். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்ணேனென
 வரும். வினாயம்பாட்டான் வந்ததாயினும், உண்பவென்பது கருந்
 தப்பொருளாகளிற் செப்பெனப்படும். உண்டியோவென்று வினா
 யவழி உண்பல் உண்ணெனன்றிறுது தானென்கை வினாயவான்
 போலக் கூறலின், வழுவுமைதியாயிற்று. இது செப்புவழுவுமைதி
 யேற் "செப்பே ஸ்ரீஇயினும்" என்புழி யடங்குமெனின்;—ஒன்
 றன்செப்பு ஒன்றற்காவதன்றி வினாச் செப்பாயினமையின், வேறு
 கூறினார். (கௌ)

கதி. செப்பே ஸ்ரீஇயினும் வரைகிலை யின்றே
 யப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

— இ - ன். செவ்வனிதையாகாத செப்பு வழுவி வரினும் கடிவ
 ப்படாது, ஒருவாற்றான் வினாய பொருட்கு இடையபுட்ட கிளவியா
 தற்கண். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி, கீழண்ணென்றும்,
 வயிறு குத்தென்றும், பசித்தேனென்றும், பொழுதாயிற்றென்
 றும், இவை செவ்வனிதையல்லவேனும்; வினாய பொருளை ஒருவா
 ற்ருனறிவுறுத்தலின், அமைத்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல்,
 இவை "தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பிற்றோன்றலும்" என்புழிக்
 குறிப்பிற்றோன்றலாயடங்குமாகலின், என்மிக் கூறல்வேண்டாவெ
 னின்;—அவ்வாதடங்குமாயினும், "செப்பும் வினாயும் வழுஅ
 லோம்புல்" என்றதனால் இவைமெல்லாம் வழுவாதமெய்திற்று,
 அதனாமைக்கல்வேண்டிமென்பது. (கதி)

கக. செப்பினும் வினாவிறுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறத்துணைப் பொருளே.
கக. சொல்லதிகாரம்.

இ - ள். சொப்பின்கண்ணும் வினாவின் கண்ணும் கிளைக்கிளவி
க்கும் முரத்திளவிக்கும் உறற்பொருளுக் துணைப்பொருளும் அவ்வ
ப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளெயாம். எ - று. எனவே, கிளையு
முதலுக் தம்முன்மயங்கி வருதல் கருவேன்பதாம்.

உறற்பொருளாவது ஒப்புமை கூறுது மாறப்படக் கூறப்படு
வது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமை கூறப்படுவது.

உ-ம். இவள்கண்ணினிவள்கண் பெரிய; அம்மரசனினெம்ம
ரசன் முறைசெய்யும். எ-ம். இவள்கண்ணினிவள்கண் பெரியவோ;
எம்மரசனி னும்மரசன் முறைசெய்யுமோ. எ-ம். இவள்கண்ணோ
க்ருமிவள்கண்; எம்மரசனோயொக்கு தும்மரசன். எ-ம். இவள்கண்
மெருக்குமோ விவள்கண்; எம்மரசனையொக்குமோ அம்மரசன்.
எ-ம். வீரும்.

“அவன் கோலினுக் தன்னிய நடமென்றோனே.” எ-ம்.
“துளிதலைத் தலையித தளிரன் னோனே.” எ-ம். மயங்கி வந்தன
வழுவாம் பிரவேனின்;—அவை செய்யுள்பற்றி வருமுமைவழுவாக
லின் ஈண்டைக்கெய்தா, அணியியலுட்பெறப்படும். இம்மகன்கண்
லவலோ கயனல்லவோவென வழக்கின்கண்ணும் மயங்கி வருமா
லெனின்;—உண்மைபுணர்த்தற்கு வீறுயதன்றி ஐயவுவனமவாய்பா
ட்டாத் கண்ணைப் புணர்த்துரைத்தல் கருத்தாகலின், அன்னவை
யெல்லாம் உணரென்னுஞ்செய்யுளாமென்பது. இத்தகைகருமையி
லித்தகைகண்ணல்ல என்னுந்தொடக்கத்தன மயக்கமின்மை
யின் இவக்கணவழக்காம் பிரவேனின்;—அற்றன்று: ஒத்தபள்ளு
பற்றியன்றெ பொருளுவது, கண்ணொடு முலைக்கு ஒத்த பல்பின்

ஸமயாத் பொருவுதல் யாண்டையது! ஒத்த பண்புபற்றிய பொருவு
தத்தெண்ணு இவ்வாராய்ச்சியென்பது.

காக்கப்பட்டன செப்புவழாநிலையும் வினுவழாநிலையுமென்
பார் செப்பினும் வினாவினுமென்றார். "வழாலோம்பல்" என்புரி
யடங்குமாயினும், தன்னுணர்வுடையார்க்கல்லது அதனாணர்த
லாகாமையின், விரித்துக் கூறியவாறு, தன்னினமுடித்தவென்பதனாற்
பொன்னுத்தவிரகு முத்தமணிபுமெனவென்னுங்கூறும் இளமாய
பொருளோ எண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (கக)

கஎ. தருதியும் வழக்குந் தழிஇயின வொழுதும்
பகுதிக் கிளவி வளரநிலை யிலவே.

வளையாக்கம்.

கஎ

இ - ள். தருதிபற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் கடக்கும் இலக்க
ணத்திழைக்கச்சொற்கையப்படா, எ - று.

தருதியென்பது அப்பொருட்டருதிய சொல்லாத் சொல்லாத
ர்மையன்றென்று அது கனைத்து தக்கதொர்வாய்பாட்டாற்கூறுதல்.
அது சொத்தாளைத் தஞ்சினாற்றென்றும், கனிகாட்டை கன்காடென்
றனும், ஓலைபைத் திருமுடிமென்றனும், கெட்டதனைப் பெருகிற்றெ
ன்றனமென இத்தொடக்கத்தன.

வழக்கென்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாடுபற்றி வருவது.
பண்புகொள் பெயராயினும் பண்பு ரூபவாத ஈதிப்பெயராய்
வென்பாநி வெண்களையர் கருங்களையகொ வருவனையும், குடந்தூள்
னும் பிறகவத்துள்ளுயிருத்த கீரைச் சிறிதென்றது சிலவென்றனும்,
கூறிப்பின்னீழ்ப் புடைசுறிப்பை பிடிப்பென்றனும், பிறகப் வழ
க்காரும்.

* பொற்கொல்லக் பொன்னைப் பறிப்பென்றனும், வண்ணக்கர்

காணத்தை சீலமெய்தறுமுதலாகிய குழுவின் வந்த குறிசிலவழக்
 கும், கண்ணீரி வந்தது காங்கெனப் பெய்த வருதமென்ற
 தொடக்கத்த இடக்காட்சொர் தருகியென்றும், மருஉமுடிபு வு
 க்காறென்றும், உரைவாசிரியர் அமைத்தாராவெனின்;--குழுவின்
 வந்த குறிசிலவழக்குச் சான்றோர்வழக்கின்கண்னும் அகர்செய்யு
 ட்கண்ணும் வரலாமெயின் அமைக்கப்படாவாகவானும், இடக்கா
 ட்கு "அவையல்லோன்" எனவும் "மனைக்கூற்றாலை" எனவும்
 முன்னமைக்கப்படுதலானும், மருஉமுடிபு எழுத்திற்கேரத்தக் கூற
 ப்பட்டமையானும், அகர்க்கு கருத்தன்றென்பது. கருமை முடி
 வாயின ஒருகிரகனவன்மையிற் காக்கையெடு சார்த்திக் களம்பழ
 த்தை வித்த தூணயல்லது காக்கைக்கு வெண்மைபோலாமயிற்
 காக்கையித்தெரிது களம்பழம் என்புழிக் கறிது வெளிதாயிற்றன்று.
 கிழக்குமேற்கென்பன வலாயரையின்நி ஒன்றெடு சார்த்திப்
 பெறப்படுவனவாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்பாவதலைப் பிறிதொன்ற
 ற்கு மேல்பாவதென்றனும் வாயுவன்று, கிறுவெள்வாயென்பது இ
 குறி. அதனானிவவழக்காறென அமைக்கப்படாவாயினும், உரை
 வாசிரியர் பிறர்மதமுரைத்திய கூறிஞ்ஞென்பது.

தந்தைமக்குரிய வரம்பாட்டானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாத் கூறு
 தல் வழவாயினும், அமைக்கென மரபுவழவமைத்தவாறு. (கஎ)

சஅ. இனச்சுட் தில்லாப் பண்புகளின் பெயர்க்கொண்ட
 வழக்கா தல்ல செய்யு ளாதே.

கஅ சொல்லதிகாரம்.

இ - ள். இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றிப் பண்பிடுத்து வழங்
 கப்படும் பெயர் வழக்குகெனியல்ல செய்யுளெனறி. எ - று.

உ-ம். 'செய்துஞ்சாயிற்று நிலவு வேண்டினும் வெண்டியக்கூள்
 வெயில் வேண்டினும்' என கடும்.

பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒருபொருட்டுச் சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்கனென்பன பொதுச்சொல்லெனியிற் செஞ்ஞாயிறென்றும் வெண்டிங்கனென்றும் விசேடிக்கப்படாவினாலும், செய்யுட்கண் அளியாய் சிறந்தவன், அமைக்கவென்றார்.

பெருக்கொற்றன் பெருஞ் சாத்தன் என இவ்வுணர்மித்து வழங்கின்கண்ணும் இனஞ்சுட்டாது வருதலிற் செய்யுளாதென்றல் கீரணபாதெனின்;—அவை இனஞ்சுட்டாமைவின் வழுவாயினவல்ல, இவ்வுணர்மித்தலின் வழுவாயின. இனஞ்சுட்டலாவது இனத்தொரு சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படுதல். வெண்ணை முதலாயின விசேடித்தலாவது அக்குணயில்லா இனப்பொருளின்கண் அக்குணமுடையதனை வரைத்து சுட்டுவீத்தலன்றே; சுட்டப்படுவதற்கண் அக்குணயில்லையாயின் வரைத்து சுட்டுவீக்குமாறெனின்! அதனால் விசேடிக்கப்படுவது விசேடியாவது சிற்றதன்றாகவே என்கலக்கெய்தா; “வழங்கி ஞாயிறு ஞாய்ச்சொற் றென” என்றொன்றென முடித்தவென்பதனான் அமைக்கப்படுக.

குறுஞ்சூலி, குறுத்தடி என்னுஞ்சொடக்கத்தன் சூலி தடியெனப் பிரித்து நில்லாமைவிற்பண்புகொள் பெயரெனப்படா. பண்புடையது, வடவேங்கடத்தென்குமரி, முட்டாறை, கோட்குறு எனத் திருசையர் உறுப்புத்தொழிநுமுதலாய அடையலித்து இனஞ்சுட்டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்தவென்பதனான் செய்யுளாதென அமைத்துக்கொள்ளப்படுக.

ஒன்றனதாற்றலான் ஒன்று பெறப்படுதலின், வழக்காறல்ல வென்றானுஞ் செய்யுளாதென்றானும் கூறவமையுமெனின்;—உய்த்துணர்வது சொல்லில்வழியென மறுக்க.

பண்டுகொள்பெயர் இளங்குறித்த வருதன்மாடி; அம்மாடி
வழக்கின்கண் வருவற்கென்றும், செய்யுட்கண் வருவனக்க
வென்றுங் காத்தவாறுயிற்று. (௧௮)

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்பெனக் கிளந்தல்.

வினாபாக்கம்.

கக

இ - ள். தன்னியல்பித்திரியாது கின்ற பொருளை, அந்நிய
வழக்கின்கண் வருவற்கென்றும், செய்யுட்கண் வருவனக்க
வென்றுங் காத்தவாறுயிற்று. (௧௮)

இயல்பாவது பொருட்குப் பின்னோன்றாது உடனிகழ்க்
தன்மை.

உ-ம். நிலம் வலிது; நீர் தன்மையு; நீ வெய்து; வளியுளகும்;
உயிருளகும் என வரும்.

இற்றென்பது வினையுநிப்புலாய்பாடாயினும், உளகும், உண்
கும் என்றுத் தெரிவிக்கின்றனவும், இற்றென்றும் பொருள்பட நிற்
லின், இற்றெனச்சொத்தலேயாம்.

நிலம் வலிதாயிற்று என இயற்கைப்பொருள் ஆங்கப் பெற்று
வருமாடுவெனின்;—எவ்வுரிட்டிசையுங் பெற்று குற்றச்செய்யப்ப
ட்ட நிலத்தைய வலிதாயிற்றெனின், அது செயற்கைப்பொருளே
யாம். நீர்நிலமும் செந்நிலமும் முன் பிடித்தல் சென்று வள்
லிவமிதித்தான் நிலம் வலிதாயிற்றென்றவழி மெலிதாயது வலி
தாய் லேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்த கீதலின் இய
ற்கைப்பொருள் ஆக்கமொழி வந்ததன்கும். அங்லது நிலத்திற்கு
வன்மை விகாரமென்றோர்த்து நிலம் வலிதாயிற்றென்றுமாயின்,
இங்ஙன் களிதென்பதுபோலப் பிறழவுணர்த்தாந்நவழக்காய் நுரையப்ப
டாதென்க. (௧௯)

20. செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இ - ன். காரணத்தாற்றன்மை நிரித்தபொருளை, ஆத்திரிபு கூறுங்கால், ஆக்கங்கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

ஆக்கமொடு கூறுவென்பதனார் திரிபு கூறுதல் பெற்றும். என்னை! அதன்கண்கல்லது வாராயையிஞ்.

இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருளுென்பன: இருபெய ரொட்டிப்பண்புத்தொகை. (20)

உக. ஆக்கந் தானே காரண முற்றீடு.

இ - ன். செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமெஃது கூறுங்கால், காரணத்தை முக்கூறி அதன்வழி ஆக்கக்கூறுக. எ - று.

தானேயென்பது செய்யுட்கவை குறித்து நின்றது.

• உ - ம். கடுக்கலத்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமைபான் மயிர் கல்லவாயின; ஏருப்பெய்திளங்களை கட்டி நீர் கலப்பதத்தமை
உ0 சொல்லுகிராம்,

யாத் பைக்கூழ் கல்லவாயின; நீர் கலத்தலானிவமெவிதாயிற்று; திக்கார்தலானிர் வெய்தாயிற்று என வரும்.

மயிர் கல்ல, பயிர் கல்ல எனச் செயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பொருது வந்தனவசெனின்;—அக்கன்மை பொருட்குப் பிள்ளெ ன்ருது உடன்றென்றிற்றேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி, மூன்றியவாய்ப் பின் கல்லவாயினவேனும், நீயநீசைமை கரணதான் மயிர் கல்ல பயிர் கல்லவென்றார் படுபிழைக்கென்னை! அது செயற்

வையாவது சொந்தான் ஆக்கங்கொடாது சொல்லிணன்றே வருவாவதென்க.

செயற்கைப்பொருள் ஆக்கமும் காரணமும் கொடுத்துச் சொல்லுவே - உத்தே கருத்தாயிற் குத்திரம் ஒன்றாகத் தாற்றெனின்; - அங்ஙனமுதின், ஆக்கமும் காரணமும் செயற்கைப்பொருட்களே த்தவாயினபெண்பது பட்டிக் "காரணமின்றியும் போக்கின்ம" என்பதஞ்சேறி மாறுகொடலாலும், காரணஞ்செயற்கைப்பொருளேதோ ஆக்கத்தோலென லுயற்படுதலானும், ஆக்கத் தானே காரண முதற்றெனப் பிரித்துக் கூறிருமென்பது.

இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமும் காரணமும் பெறுது வருதலுஞ் செயற்கைப்பொருள் அனை பெற்று வருதலும் இலக்கணமெனவே, இவ்வாறன்றி வருவன மரபுவழிவென்பதாம்.

துய்யுணர்வுண்டாயிற்றுத் தம்மாயினவேயென அடங்குவ வாயினும், எவையுணர்விற்கு இவ்வேறுபாதினாரவாகாமையின், வீசித்தக் கூறினார். (உக)

உஉ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்

போக்கின் நென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இ - ன். காரணமுதற்றெனப்பட்ட ஆக்கச்சொற் காரணமின்றி வரினுங் குத்தமின்று வழக்கிறுள். எ - று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின; பவிர் நல்லவாயின என வரும்.

வழக்கினுட் காரணமின்றியும் வருமெனவே, செய்யுளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம். உ-ம். 'பரிசுவர்க் கருக்கல நல்

கவுத் குரிசில் வலிய வாருகின் றுடோய் தடக்கை.' எ-ம். 'குருதி படித்துண்ட காக முருவியுத் திருக்கிற் புறத்த மிரல்வாய்.' எ-ம். 'கருமுருகன் குடிய கண்ணி - திருமுதா - லிந்தென் ஞாற்கூத்தற் பெய்தமைபாற் பண்டிடத்தன் - சாயல வாயின தோன்.' எ-ம்.

கிளையாக்கம்.

உக

காரணம் பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. குக்கிற்புறத்த, மிரல் வாய என ஆக்கமின்றி வந்தனவாவெனின்;—தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தவென்பதனால் ஆண்டாக்கத்தொக்கு திண்டதென்பது. 'அரியகாணஞ் சென்றோர்க் கெனிய வாசிய தடமென் றோனே.' எ-ம். 'நல்லவை பெல்லாஅத் தியவாச் தியவு-நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு' எ-ம். செயற்கைப்பொருள் செய்யுளுட்காரணமின்றி வந் தனவாவெனின்;—கனவுகாலத்தரியன இக்காலத்தெரியவாயின வென்பது கருந்தாசலரின், இக்காலங்காரணமென்பது பெறப்படுத லானும், ஊழாவென்பது அகிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தனவெனப்படா வென்பது. (உஉ)

உக. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி

தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூடாள்.

இ - ள். தனை துண்குது பாறணிபாத ஐயப்பொருளை அவ்வ த்தனைப்பன்மையாக்கறுக. எ - று.

கிளவியென்பது ஈண்டுப் பொருளை.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற்றோன்றாத பொதுவியல் பாற்றோன்றிய பொருள்.

உ-ம். ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இஃ தோ தோன்றுவார். எ-ம். ஒன்றோ பலவோ செய்யுக்கன. எ-ம்.

வரும்.

திணைவயினென்னுது தானற்பொருள்வயினெனப் பொதுப் படக் கூறியவதனான், ஒருவன் கொல்லோ பலர்கொல்லோ கடிவை யுய்த்த கன்வர். எ-ம். ஒருத்திகொல்லோ பலர்கொல்லோ இச்சுரு க்கத்திகீழல் வண்டலயர்க்கதாள். எ-ம். திணையோடு ஆண்மை பெ ண்மை துணித்த பண்மையொருமைப் பாயையுறங்கொள்ளப்படும்.

ஒருமையாற்கூறின் வருப்பதெனோச்சிப் பண்மை கூறலென வழுக்கியோலக் கூறினானும், ஒருமையைப் பண்மையாற் கூறு தலும் வருவாதலின், ஐயப்பொருள்மேற் சொன்னிகழுமாறுணர் த்திய முகத்தாற் பால்வருவமைத்தவாரும். (உங)

உச. உருபென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்பினு யிருவீற்று முரித்தே சுட்டிற் காலை.

இ - ள். உருபெனச் சொல்லுமிடத்தும், ஒருமையும் பண்மை யுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப்பொதுச்சொற்களுக்கும், இவ்வி ஁உ சொல்லதிகாரம்.

ருகூற்றினும் ஐயப்புலப்பெர்துச்சொல்லாதலுரித்த. எ-று. எளவே, ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ தோன்றாநின்றவு ருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்கவுருபு. எ-ம். குந்திகொல்லோ மகன்கொல்லோ தோன்றாநின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்க பெய்தம். வி-ம். சொல்லுகவேன்படாம்.

ஐயக்கிளவியென்பது அதிகாரத்தாற்பெய்தும்.

உருபினுமென்னுது உருபெனமொழியினுமென்றதனான், உரு பின் பொருளையைய வடிவு பிறும்பு பிண்டமென்னுக் கொடக்கத்

தனவுக்கொன்சு.

பன்மைஉறல் உயர்திணைப்பாயையத்திற்குரித்தென்றும், உரு பென, மொழிதல் திணையயத்திற்குரித்தென்றும், உரையாசிரியர் சுற்றிராவெனின்;—அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃதி ணைப்பிரிப்பென்றற்போல உயர்திணைப்பான்மயக்குத்தவென்றும், திணையயத்தென்றும், விதத்தோடுயர் ஆசிரியர், அவ்வாறேதா மையானும், கடைபுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுறையென்க.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்றதொடக்கத்து உய ர்திணைப்பன்மையொருமைப்பாயையத்திற்கு உருபு முதலாயினவே லாயினமயும், திணையயத்திற்கும் யிணைப்பாயையத்திற்கும் ஏற்புடை மையும், சுட்டியுணர்கவென்பது பொதார்க்குட்டிய்காலையென்றார். சுட்டிதல் கருதுதல். (உச)

உரு. தன்மை சுட்டலு முரித்தென மொழிப
வன்மைக் கென வி வேறிடத் தான.

இ - ள். ஐயுற்றதத் துணியும்வழி அன்மைக்கென வி அன்மைத்த ன்மைவயச் சுட்டி கிற்றதுமுரித்தென்று சொல்லுவர், துணித்து தழிஇக்கொள்ளப்பட்ட பொருளின் வேருய பொருளிடத்து.எ-து. என்றது, குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ என்றானும், ஒருவன் கொல்லோ ஒருத்திகொல்லோ என்றானும், ஒன்றுகொல்லோ பல கொல்லோ என்றானும், ஐயநிகழ்த்தவழித் துணிதலுமுண்டு; பிற னாடையுட்குணித்தவழி மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைத்தன் மையேற்றினுமையுமென்றவாறு.

மகனென்று துணித்தவழிக் குற்றியன்று மகனெனவும், குற்றி யென்று துணித்தவழி மகனல்லன் குற்றியெனவும், ஆண்மகனெ

ன்று தணிந்தவழிப் பெண்டாட்டியல்லன் ஆன்மகனெனவும், பெண்டாட்டியென்று தணிந்தவழி ஆன்மகனல்லன் பெண்டாட்டியெனவும், ஒன்றென்று தணிந்தவழிப் பலவல்ல ஒன்றெனவும், பகவென்று தணிந்தவழி ஒன்றன்று பலபெனவும், மறுக்கப் படும பொருண்மேல் அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி கிந்தவாறு.

உம்மை எந்நிறையாமலான், வேறிடத்துச் சுட்டாமையே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஆகவே, இவ்வருபு குற்றியன்று மகனென ஐயப்படுவதாகிய பொதுப்பொருண்மேலானும், குற்றியல்லன் மகனெனத் தணிப்பொருண்மேலானும், அன்மைக்கிளவி அன்மைச்சுட்டித்தல் பெரும்பான்மையென்பதாம்; என்னை? வேறிடத்துச் சுட்டாமையாவது என்னிச் சுட்டலேயாகலான்.

குற்றியன்று மகன் என்றவழி மகனென்பது கின்று வந்துமெனின்;—“எவ்வறிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி - உய்வியனிலையல் செவ்வி தென்ப” என்பதனான் வறுவாய் வெளிப்படாது கிற்றொழுமன்மையான், வெளிப்படாது கின்று இவனென்றுமென்று வாய்க்கு அது பயனிலையாகலின், கின்று வந்துதல் யாண்டையதென்க. அல்லவா வற்றித்தூர்த்தோக்கும்.

குற்றியல்லன் என்பதிக் குற்றியென்பது அல்லனென்னுந் சொல்லோடியைத்தவாதென்றையெனின்;—இவ்வருபு குற்றியமென்ற வழி ஆமென்பதனோடு குற்றியென்பதானும் எழுவாயாய் கின்றே இயையத்தற்போல, இவன் குற்றியல்லன் என்பதறி ஆமென்பதனொடுக்கமறையாகிய அன்மைக்கிளவியோடும் குத்தியென்பது எழுவாயாய் கின்றேயியையுமென்பது. எழுவாயாயியைதலினன்றே யானையல்லன் என்பதறி கீயென்பது வேற்றுமைக்கேற்ற செங்கை பெறுது கிந்ததென்க. (உரு)

உக. அடைகினை முதலென முறைமுன்னு மாயங்காமை
நடைபெற நியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இ - ள். பண்புச்சொல்லும், சினைச்சொல்லும், முதற்கொல்லு
மென முன்னும் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல், வழக்கைப் பொரு
த்தி டடக்கும், வண்ணச்சொல்லோடு தொடர்த்த சினைச்சொல்லையு
டைய முதற்கொல். உ - று.

வழவு முதலாகிய பிறபண்புமுனவேற்றி, வண்ணப்பண்பி
னது வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி வண்ணச்சினைச்சொல்வென்றார்.

உச சொல்லுதிகாரம்.

உ-ம். செங்காஞ்சார; பெருத்தலைச்சாத்தன் எனவரும். கால்
செங்காஞ்சார, தலைபெருஞ்சாத்தன் என முறை மயங்கிவரின், மாபுவ
பூவாமென்க.

வழக்கிலுள்ளமயங்காத வருமெனவே, 'செவ்செக் தாழ்நிக்
குவிபுறத் திருத்த - செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா -
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' எனச் செய்யுளுண்மயங்கி
யும் வரப்பெறுமென்றுவாரும். செவிசெஞ்சேவல், வாய்வன்கா
க்கை என்பன, செஞ்செவிச்சேவல், வல்வாய்க் காக்கை என்னும்
பெருள்பட தின்றமைமீள், வல்லவச்சினைச் சொன்மயக்கமாயின.
அஃதேல், சினைபடையாறிய செம்மையும் வன்மையும் முதல்தாட
யாலினவாறெண்ணெயெனின்;—சினையொடு முதற்கொத்துமையுள்
மைவான் சுவை முதலொழியியபுடையவென்பது.

'பெருத்தோட் சிறுதகப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை' என்புழி
 மூன்றாம்வழி முதல் கிடவாது யின்றும் அடையுஞ் சிறையும் புணர்
 சத்தமையான் வண்டைச் சினைச் சொத்தெய்யுளுள் மயக்கி வந்ததெ
 ன்று உரையாசிரியர் கூறிஞராவெனின்;—மூன்றாம்வழிப் புணர்க்
 கப்பலிற் பேதையென்னுமுதற்சொல் பேரமர்க்களெனென்றுங்
 தொகையோடு வேற்றுமைப்பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை
 சிறுதகப்பென்னுத்தொகையோடு அப்பொருள்படத் தொக்கு,
 ஒழுக்கெல்லாம், 'பெருத்தோட்பல்வாகதானு முதுகுநிரிப்பெருவ
 றுந்' என்குற்போல மூன்றாம்வழிப் பிறகெல்லடுத்தப் பேதை
 யென்னுமுதல் கிடத்தெனவெய்தலின், மயக்கமின்மையான்,
 அவர்க்கது கருத்தென்க. அன்றிப் பெருத்தோன்முதலாகிய
 மூன்றாம் பலபெயருட்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒருசொ
 ல்லாய்ப் பின் பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபடத்
 தொக்களவெனினும், அவை உய்மைத்தொகைபடத் தொகாது
 நின்று பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபட ஒருங்கு
 தொக்களவெனினும், தம்முளியையாது பேதையென்பதனோடுமைய
 தலின், மூன்றாம் மயக்கமின்மையாக. அஃதென, இவ்வாறு வரு
 தல் வழக்கிற்கு முரீத்தோவெனின்,—அஃகிய அடையுஞ்சினை
 யும் பொதுமை கீக்குதற்கன்றி அணி ருறித்து நின்றலிற் செய்யுட்கே
 உரித்தென்பது. சிறுதகப்பினுள் ஏனச் சினையோடு ருணமிரண்ட
 டெக்கி வருதல் செய்யுட்குறித்தென்பும், இனம்பெருங்குத்தன் என
 முதலொடு ருணமிரண்டெக்கிவருதல் வழக்கிற்குறித்தென்பும், பிறர்
 மதமெற்கொண்டு கூறிஞர், ஒன்றாக பலவாக இனஞ்சுட்டாதன
 செய்யுட்குரியவாம், இனஞ்சுட்டி நின்றன வழக்கிற்குரியவாமென்

கிளவியாக்கம்.

உரு

பதே உரையாசிரியர் கருத்தென்க. அன்றிப் பிறதான்முடிந்தது

சாஸ்திரப்பதிலென்பதனாற் சினையொடு குணமியன்றபடிக்கல் செய்
யுளாதேன்று கொள்ளினுமமையும்; “முதலொடு குணமியன் டடு
க்கல் வழக்கியல் - சினையொ டடுக்கல் செய்யு னாதே” என்ற
ராகலின்.

வண்ணச்சினைச்சொலென்றதனான் வண்ணமுஞ் சினைமுத
லும் கூறுதற்கண்ணது இய்வாராய்ச்சியென்பதாம். எனவே, இன
ம்பெருங்கூத்தன், பெரும்பலாக்கோசி என்னுத்தொடக்கத்தன
வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றவாறு.

மயங்காது வருகவேன மாபுலமுக் காத்தவாறு. (உசு)

உள. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைச் சிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைச் சிளவியும் -
வழக்கி னுகிய வுபர்சொற் சிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல.

இ - ள். ஒருவனையும் ஒருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன்மைச்
சொல்லும், ஒன்றனைச் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும், வழக்கி
னாய்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாம், இலக்கணமுறைமையாற் சொல்
லென்றியல்வ. எ - று.

உ-ம். வந்தார் வந்தேம்; நீயிர் வந்தீர்; இவர் வந்தார் என வரும்.
உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல்.

உயர்சொற்சிளவியென்புதிக் கூறியது கூறலுண்மை பண்புந்
தொகையாராய்ச்சிக்கட்சொல்லுதும்.*

தாய் வந்தார் தொண்டனார் எனப் பன்மைச்சிளவி இழிந்தல்
கண்ணார் வந்ததாலெனின்;—ஆண்டு உயர்சொற்றுணை குறிப்புநி
ய்வால் இழிபு விளக்கிற்றென்பது.

இலக்கணமருங்கிற் சொல்லா நல்லவென்றதனான் இலக்கண

மன்மையும், வழக்கினாகியவுயர் சொற்கினலி பென்றதனால் வழுவ
ன்மையுக்கறிஞர்; கூறவே, வழுவமைதியென்றவாகும். ஆர்
தேல், வழக்கினாகிய வயர் சொற்கினலியெனவே வழுவமைதியென்
பது பெறுதும்; இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாற்றல்வெனல் வேண்ட
டாவெனின்;—அங்ஙனங்கூறித் செய்யுள்வரைநடவாரே லுருவ

• எச்சவியலில் “வண்ணத்தின் வழுவின்” என்னும் இருப
தாஞ்சீத்திரவுரையிற் காண்க.

2-1.

சொல்லதிகாரம்.

சமத்தவாரோவென ஐயமாக்கலின், அவ்வாறு கூறல்வேண்டி
மென்பது.

மன்மையுக்கினலியுமெனப் பொதுவாகையாற் கூறினானும்,
உயர்ந்தற்கண் வழங்கப்பட்டி வரும் உயர்திறைப்பன்மையும் வீரவு
ப்பன்மையுமே கொள்ளப்படுமென்றற்கு வழக்கினாகிய வென்றார்.

தன்னினமுடித்தவென்பதனால் எருத்தையும் குலையும்,
என்பத வந்தான், எம்மன்ன வந்தான் எனவுயர்திறைபாவுயர்த்து
வருங்கலும், ஒன்றெனமுடித்தவென்பதனால் கன்னிஞாமல், கன்
னியெயில் எனவஹீநையாய் நின்று உயர்திறைபாவுயர்பாட்டாற்
கூறப்படுதலும், பண்பு கொள்பெயர்க்கொடை, வழக்கினாகத்தம்,
பெருங்கொற்றன், பெருஞ்சாத்தன் எனவில்குணமித்து உயர்
சொல்லாய வருதலுங்கொண்க. (உஎ)

2-2). செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடைவினும்
கலைபெறத் தோன்று மங்காற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை பெண்ணு
மம்மு விடத்து முரிவ் வென்ப.

இ - ன். செலவு முதலாகிய காண்குதொழிந்தனனும் நிலைய
புதுப் படைப்பான்ற அந் காண்குதொல்லும், தன்மை முன்னிலை பட
ச்செய்யென்பதும் அம்முவிடத்திற்குமுரியவாய், வரும். எ - று. "

செலவு முதலாகிய தொழிற்சுட், கிறப்புவுகையாளியொன்றா
யொருவராய் வரும் இயங்குதல் நதலென்னுத்தொடக்கத்தனவற்றி
யெங்குநிற்கு கலைபெறத்தோன்றுமென்றார்.

முற்றும் எச்சமும் தொழித்பெயருமாய் அத்தொழில்பற்றி
யுறும் வாய்பாடு பலவாயினும், அவையெல்லாம் இக்காண்குதொழி
தற்பற்றித் தோன்றுதலின், காண்குதொல்லென்றார்.

பொருள்வகையான் முன்னறிதப்பட்டமையான் அந் காந்தசொ
ல்வெறுமென்றார்.

இச்சூத்திரத்துள் சங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்ணும், நூங்கு
முதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும், அடக்கப்பட்டன.

வண்ணென்கொண்முன்றிடத்திற்குமுரியவாதல் வண்ணியனுட்பெ
றுப்பதிலின் கண்ணிக் கூறல்வேண்டாவெனின்;—ஆண்டுப் பாறு
ணுத்தமிழ்நான் விடத்திற்குரிமை கூறினார், காண்டற்றானன்றிச்
செலவு முதலாயின முதனிலைதாமே இடங்குறித்து நிறநுணைமை

கிளவியாக்கம்.

உள்

யான், இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின், கண்ணிக் கூறி
ஞரென்பது. அஃதெல், தருசொல் வருசொல் வரயிரு கிளவியுந்
தன்மை முன்னிலை யாயிரிடத்த படர்க்கையிடத்த கொடைச்சொ
ல்லுஞ் செலவுச்சொல்லும் எனவோதக, இச்சூத்திரம் வேண்டா

வெணின்;—அங்ஙனமோதின், இடஞ்சட்டுமுதலினை இக்காங்கு
மேயென்னும் வரையறை பெறப்படாமையின், இது வேண்டுமெ
ன்பது. அஃதேல், போதல் புகுதலென்னும் தொடக்கத்தனவும்
இடஞ்சட்டுதலின் நான்கென்னும் வரையறை அமையாதெனி
ன்;—அவை இக்காலத்துச் சிவவீட்டத்துப் பயின்ற வருமாயினும்
முன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலினன்றே, ஆசிரியர் அந்நாற்சொல்
லுமென இவற்றையே வரைத்தோ நவாராயிற்றென்பது. (௨௮)

உக. அவற்றுள், தருசொல் வருசொல் லாபிநுவினயிபு
தன்மை முன்னிலை யாய் நிடத்த.

இ - ன். கூறப்பட்ட நான்குசொல்லுள், தருசொல்லும் வரு
சொல்லுமாயி இரண்டும் தன்மை முன்னிலையாயிய இரண்டிடத்
திருமுரிய. ஏ - து.

உ-ம். எனக்குத் தந்தான்; சினக்குத் தந்தான்; என்னுழை வத்
தான்; சின்னுழை வந்தான். எ-ம். நங்கு வந்தான். எ-ம். வரும்.

தரப்படும் பொருளையேற்பான் தானும் முன்னின்ற ஸ்ரமாதலா
லும், வசவுநேரழில் தங்கண்டிதம் முன்னின்ற ஸ்கண்டிஞ்செ
ன்று முடிதவானும், நன்றானஸ்ரி இவ்விருசொல்லுக் தன்மை முன்
னிலைக்குரியவாயினவாறு கூண்டுகொள்க.

"நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுக் - தன்மை முன்
னிலை படர்க்கை யென்று - மம்மு விடத்து முரிய" என்று முன்றி
டத்திற்கும் வரையின்றியாமெனவுக்கொள்ள வைத்தமையான்,
'பெருவிந் ஸமரர்க்கு வென்றி தந்த' எ-ம், 'தூண்டில் வேட்டுவன்
வாங்கவா ராது.' எ-ம். மயங்கி வருவனவும் அமைக்கப்படும். அஃ
தேல், படர்க்கைச்சொன்மயக்கமுமெய்துமாவெனின்;—அஃதெச்
சவியலுட் பெறப்படுதலின், எண்டுகொள்ளப்படாதென்க.

ஒருவன் செய்கிலத்து கின்றும் அணிநிலத்தப் புருந்தானாயிற்
செய்கிலநோக்க அணிநிலம் ஈங்கெனப்படுதலின், அவன்கண் வந்
தான், ஶீங்கு வந்தான் என்பன இலக்கணமேயாம். இந்நான்குங்
கொடைப்பொருளானவென்று உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்;
—தூண்டில் வேட்டுவன் வரங்கவாராது என்பதனை அமைத்தா
ரெனின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

2அ

சொல்லதிகாரம்.

தரவு வரவைபுணர்த்துவனவற்றைத் தருவதும் வருவதும்போ
லத் தருசொல், வருசொலென்றார். (2௯)

௩0. ஏனை பிரண்டி மேனை யீடத்த.

இ - ள். செலவுசொல்லும் கொடைச்சொல்லும் படர்க்கைக்
கூரிய, ஏ - று.

உ-ம். அவர்கட்கென்றான்; ஆங்குச் சென்றான்; அவர்க்குக்
கொடுத்தான் என வரும்.

செலவுதொழில் படர்க்கையாண்கட்கென்று துதலானும், கொடை
ப்பொருளுதற்பான் படர்க்கையாளுகலானும், ஈற்றானன்றி இவ்விரு
சொல்லும் படர்க்கையிடத்திற்குரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க. ()

நிக. யாதெவ னென்னு மாயிரு கிளவிபு

மறிபாப் பொருள்வழிற் செறியத் தோன்றும்.

இ - ள். யாத எவனென்னும் இரண்டிசொல்லும் அறிபாப்
பொருளிடத்து வினாவாய் யாப்புறத் தோன்றும். ஏ - று.

உ-ம். இச்சொற்குப் பொருள் யாது; இச்சொற்குப் பொருளெ

வன் என வரும்.

எவ்வகையானும் அறியாப்பொருள் வினாவப்படாமையின், எந்தறியாப்பொருளென்றது பொதுவகையான் அறியப்பட்டிச் சிறப்புவகையான் அறியப்படாத பொருளாயின்.

யா, யாவை, யாவன், யாவன், யாவர், யாண்டு, யாற்கு என்னுத்தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமுமுதலாகிய சிறப்பு வகையானுஞ் சிறிதறியப்பட்ட பொருளானவாகலின், அறியாப் பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றாமையான், இவற்றையே விதத்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றாமென்றார். இவையுக் திணையும் பாலங்குறித்துவருதலிற் சிறப்புவகையானும் அறியப் பட்டபொருளானவேயன்றோ வெனின்;—இச்சொற்குப் பொருள் யாது, எவன் என்று வினாயவழி, இறுப்பானும், அஃறிணையொரு மையும் பொதுமையுத்துணித்து அவற்றுட் பகுதியறிதற்கு வினாவுகி ன்ருளல்லன் பொதுவகையான் வினாவுகின்றனென்ற, உணரும். அவ்வாறுதல் வழக்கின்கத்த வினாவுவானதம் இறுப்பானதுங் குறி ப்போடு படுத்தனர்க.

முன்னர் வழுலமைத்தற்கு அவை இன்னபொருட்டுகியவென அவற்றதிலக்கணங்கூறியவாறு. (௩௬)

கிளையாக்கம்.

௨௬

௩௨. அறியுள், யாதென வழுதம் வினாவின் கிளையி னாயித்த பொருள்வாழி கையாக் தீர்த்தற்கு, தெரித்த கிளையி யாதலு முரிந்தே.

இ - ன். கூறப்பட்ட இரண்டனும் பாடுதன்னும் விடுத்தொல்
அந்நாப்பொருள்வினாவாதலையன்றி அந்ந் பொருட்டின் ஐயகீக்
குதற்கு ஆராய்த் சொல்லாதுமுரித்து. ஏ - று.

உ-ம். இம்மரங்களுட் கருக்காலி யாது; நம்மெருமைத்தனும்.
கூட்டலெருமியாது என வரும்.

கமருள் யாவர் போயினார்; அவற்றுளெவ்வொருந் தெட்டின
நாப் பிறவும் அந்ந் பொருள்வயிலையத்தித்தற்குத் தெரித்த கிணை
யாய் வருதலின், அனையும் ஈண்டமைக்கற்பாவெனின்; ஆனவ
அந்ந் பொருள்வயிலையத்தித்தற்கல்லது யான்றும் வாராமையின்,
ஈண்டமைக்கப்படா வென்பது.

இதனுள் வினாவமுதலமைத்தார். (கூ.)

கூ. இணைத்தென வறிக்த சினைமுதற் கிணைவிற்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.

இ - ன். கேட்போரான் இத்தனையென்றியப்பட்ட சினைத்
கிணைவிற்கு முதற்கிளவிக்கும் வினைப்படுதொகுதிக்கண் உம்மை
கொடுத்தச் சொல்லுக. ஏ - று.

உ-ம். 'பண்ணிரு னகையும் பாற்பட விதத்தி' எ-ம். 'முருக முழ
ங்கு தானே முவருங் கூடி.' எ-ம். வரும்.

அந்ந் சினைமுதற்கிளவியெனவே, முன்னறியப்படாக்கால்,
முருகத்துக் கை பண்ணிரண்டு, தமிழ்காட்டிற்கு வேந்தர் முவர் என
உம்மை பெறுது வருமென்பதாம்.

இத்தனையாசமுடன்றது; கான்மறைமுதல்வர் வந்தார் என்பது;
இணைத்தெனவறிக்த சினைமுதற்கிளவியாயினும், வினைப்படுதொகுதி
யன்மையின், உம்மை பெறுவாயின. அஃதேல், பண்ணிருகையுமெ
ன்புறியும் தொகுதிப்பெயர் வினையெடு தொடராத கையென்பத

ஞெடுப்பைச் சிற்றலின் விளைப்படுத்தொருதியன்றும் பிறவெனின்;—ஒட்டி கின்றதாயினும், ஐத்தலைநீர்க்கம், கால்மறைமுதல்வர் என்பனபோலது இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேய் வருதல்களையென்பதனோடுபயந்த இயற்றியென்னும் விளை தொருதிய்பெயரோடு மிளையத்தாம்; அதனானது விளைப்படுத்தொருதியாமென்பது.

௧௦

சொல்லுதிகாரம்.

தந்தைப், கண்ணிரண்டும்ருருடு; எருதுரங்கேழ்சி எனப் பெயர் பெயர்ந்தவழி உம்மை பெறுமாறென்றையெனின்;—பெயராக வந்தபொருள் முடிக்குஞ்சொல்லொடு படுத்தலை நன்றி விளைப்படுத்தலென்பதற்காகவின், அவையும் விளைப்படுத்தொருதியாமென்க. ஐத்தலை, கால்மறை என்பனவற்றிற்று நாகம், முதல்வர் என்பன முடிக்குஞ்சொல்லுமையின், விளைப்படுத்தொருதியாகாமையுணர்க.

ஒர்ப்புடைப்பொருளின் தானினிது மெளத்தவென்பதனாற் சினைமுதற்கொலியென்றாயினும், நெவாது பண்பு முதலாயினவுக்கொள்வப்பதும், உ-ம். கனவயாறுமுடைத்திவழியில்; கதிரையத்துமுடைத்திருக்கை என வரும்.

'இருதொடொழற்பத்த' எ-ம். 'ஒண்குழை யொன்றொழிவி யெழுந்தலைப்ப' எ-ம். உம்மையின்றி வந்தனவாவெனின்;—ஒன்றொழிவி செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு கின்றனவென்பது. (௨௩)

௧௧. மன்னாப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

வி - ன். இல்லாப்பொருட்டும் இடமுங்காலமும் பொருளுமுடையானவற்றெடு பிடுத்து இன்மை உறுத்தல்கள் உம்மை கொடுத்த சொல்லாக. எ - று.

உ-ம். பலளக்கோட்டு நீலயானை எந்தவாகனன் கொய்துள்
 டுளில்லை. எ-ம். குருதி காண்டல் பசுவில்லை. எ-ம். 'உதற்பால
 நீக்க ஓறுவர்க்கு மரகா.' எ-ம். வரும். இல்லாப்பொருட்கு ஒதுகா
 டுநிலையுதலிவ்மையின், மன்னாப்பொருடுளன்றார்.

இடமுதலாயினவற்றொடு பரித்தந்தனென்பது ஏற்புழிக்கோ
 டவென்பதனாற்பெற்றும். அவற்றொடு படாதவழிப் பலளக்கோட்டு
 நீலயானையில்லை என உம்மையின்று வருமென்பதாம்.

முற்றும்கமயும் எச்சவும்மையுமாகிய வேறுபாடுடையவேளும்,
 உம்மை பெறுதலொப்புமையால், அன்னவியத்தென்றார்.

இரண்டிருத்திரத்தானும் மரபுகழக் காத்தவாறு. (கூச)

௩௫. எப்போரு ளாயினு மல்ல தில்லெனி
 னப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இ - ள். யாதாயினு மொருபொருளையாயினும் ஒருவன் அல்ல
 தில்லென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனதுறிந், அப்பொருடன்
 கூடியே கூளுது அப்பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறுக. எ-து.

கிளையிடக்கம்.

கூச

உ-ம். பயதாளவோவணிகீர் என்று வினாபவதி, உழுத்தல்லதி
 ல்லை; கொள்ளல்லதில்லை என அல்லதில்லென்பான் பிறிது பொருள்
 கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

“அல்லதில்லெனினென்ப பொருள்பற்றி யோடுஞ்ஞாநலின், அவ்வதில்லென்னும் வாய்ப்பாடேயன்றி, உருத்தன்தயில்லை உருத்தேயுள்ளது என அப்பொருள்பலிவனவெல்லாம் கொள்க. உருத்தவ்வதில்லெனப் பிரிது பொருள் கூறாது பயநல்லதில்லென அப்பொருள் கூறின், பயநள்ள அல்லவல்லென மறுதலிப்பொருள்பட்டிக் செப்புவுருவாமாதிக.

யாதானமாக அல்லதில்லெனத் பிரிதுபொருள் கூறகவென வஞ்சமத்தழிஇ யாப்புறுத்தற்கு எப்பொருளாயினுமென்றும்.

அல்லதில்லென்பதற்குத் தன்னுடையுள்ளதல்லதென்றும், அப்பொருளல்லப்பிரிதுபொருள் கூறவென்பதற்கு இனப்பொருள் கூறகவென்றும், உரைத்தாரால் உரைபாசிரியரோணின்;—பயநளவோவென்று வினாபவழிப் பயநில்லெனவென்றத்ப்பிரிதுபொருள்மையானும், உள்ளதல்லதென்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்லதெனக் குறித்த பொருள் வினக்காமையின் அகப்படக் குத்திரியமாகவாணும், பாம்புணிக்கருங்கல்லும் பயநம் வித்பாடுருவாணுந் சென்று பயநளவோவென்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்கல்லதில்லெனவென்றல் இனப்பொருள் கூறாமையாத்பட்ட இழுக்கின்றமையானும் அனை போலியுளையென்க. அல்லதுகூர், இனப்பொருள் கூறகவென்பதே கருத்தாயின், அப்பொருளல்லா இனப்பொருள் கூறவென்னாது பிரிது பொருள் கூறவென்றார் ஆசிரியர், அதற்கும் அஃதொரையன்மையுனர்க.

(கடு)

கக. அப்பொருள் கூறிற் கூட்டிக் கூறல்.

இ - ன். அல்லதில்லென்பான், பிரிது பொருள் கூறாது அப்பொருடன்றையே கூறுமாயின், இப்பயநல்லதில்லெனவெனக் கூட்டிக் கூறக. எ - று.

பயறுளவே என்தவழிச் சுட்டாது பயறல்லவழிச்செயனிற்
பயறுள உழுத்து முதலாயினவிலையெனப் பிழிது பொருளேற்பி
த்துச் செப்புவழுவாமென்பது.

அல்லதில்லென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனால், பசும்பயறல்லதின்கை; பெரும்
பயறல்லதின்கை எனக் கிளந்து கூறுதலுட்கொள்க.

கஉ சொல்லதிகாரம்.

“செப்பும் வினாவும்” என்றதனால் இவ்வேறுபாடினிது கிள
க்காமைபாணும், “பொருளொடுபுணராச்சுட்டு” என வழுவுமைச்
செய்முராகலானும், இவற்றை விடுத்து கூறினார். (உச)

உச. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு பாடாது தொன்றா ரும்மே.

இ - ன். சுட்டானன்றிப் பொருள் வரையறுத்துணர்த்தாச்
சுட்டுப்பெயராத் கூறிலும், பொருள் வேறுகாது இப்பயறெனச் சுட்
டிக் கூறிய பொருளேயாம். எ - று.

என்சொல்லியவாறேனெனின்;—இவையல்லதில்லையென்ற
வழி, இவையென்பது பயற்றையே சுட்டாது உழுத்து முதலாயின
வற்றிற்கும் பொருளாய் கிற்றலின் வழுவாமக்தே; ஆயினும், முன்
கிடத்த பயறு காட்டி இவையென்றாகலின், அவற்றையே சுட்டு
முதலானமைக்கவேனச் செப்புவழுவுமைத்தவாறு.

சாதியும் பண்டிக் தொழிலுமுதலாயினபற்றி ஒருபொருளை

வரைத்தனர்த்தாக எல்லாப்பொருள்மேலுஞ் சேறலிற் பொரு
னோடு புணரார் சுட்டுப்பெயரென்றார்.

வேறுபடாது, ஒன்றிற்கும் என்பனவற்றள் ஒன்றே அமையு
மெனின்;—பொருள்வரைத்தனர்த்தும் பெயரோடு பொருள்
வரைத்தனர்த்தாக் சுட்டுப்பெயர் வேறுபாடுடைத்தேனும், ஒரு
பொருண்மேன்முடிதலின் ஒருபொருட்டாமென்பது விளக்கிய
பொருள் வேறுபடாதொன்றுமென்றார்.

அப்பொருள் கூறுதற்கணென்றது பொதுப்படக்கூறியவத
னால், யிதிதபொருள் கூறும்வழியும் இவையல்லதென்பெனச் சிற
பான்மை சுட்டுப்பெயராக்கூறினு மமையுமென்பதாம்.

யானைதான் வல்லாடுருவன் காட்டுப்போஷுழி ஓர்யானை யடி
ச்சுவிடு தனாடு இஃதரசகவாவாதற்கேற்ற இலக்கணமுடைத்து என்
றவழியும், “இஃதோர் செல்வற் கொத்தனென மாணெ மெல்ல
வென் மகன்வயிற் பெயர்தக் தேனே” என்பழியும், சுட்டுப்பெயர்
பொருளோடு புணராத நின்றலின், அவற்றையே அமைக்கின்றது
இச்சூத்திரமென்பாருமுளர். (கஉ)

கஅ. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயராக் கிளவியும்
வினைக்கொருங் கியலுங் காலங் தேரன்றிற்

கிளவியாக்கம்.

கங

சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
கியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் ஒன்றினை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் பிரித்து வினைகோடற்கு ஒருங்கு தீவருங்கா லந் தோன்றமாயின், உலகத்தார் சுட்டுப்பெயரை முற்படக்கூறார், இயற்பெயர்க்கு வழியவாகக் கூறுவொன்று சொல்லுவர் புல வர். எ - று.

வினைக்கொருங்கியலுங் காணப்பெயர் எழுவராயும் உருபேற் றும் நின்றனவெல்லவங்கொணப்படும்.

வினைக்கென்புழி அங்விருபெயரும் ஒருவினைகோடலுங் தனி த்தனி வினைகோடலுங் கொண்க.

ஒருக்கியலுமென்றதனால் அனங் யொருபொருண்மேல் வரு தல்கொண்க.

உ-ம். சாத்தன் அவன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தான் அவன் போயினான். எ-ம். சாத்தி வந்தாள் அவளுக்குப் பூக் கொடுக்க. எ-ம். வருக.

.. அவன்றான் வந்தான்; அவனொருவனுமறங்கூறும், நதோன்று குருடு என இயற்பெயரல்லா லிரவுப்பெயர்க்கும் உயர்க்கினைப்பெய ர்க்கும் அஃதனைப்பெயர்க்கும் வரையறுப்பின்நிர் சுட்டுப்பெயர் முத்தினக்கவும்பிதலின், இயற்பெயர் மெளவியென்றார். அவ்வா றமைய முத்தினக்கப்படுவது ஒருவினை கோடற்குள்ளேயென்பது. அந்நேல், அவை முடவன் வந்தான் அவற்குச் சேறுகொடுக்க; வக்கை வந்தான் அவளுக்குப் பூக்கொடுக்க; குதிரை வந்தது அதற்கு முதிரை கொடுக்க எனத் தனித்தனி வினைகோடற்குண் சுட்டுப்பெ யர் பிரினைக்கப்படுதல், முன்னையதற்குத் தன்னினமுடித்தலின னும் ஏனையிரண்டற்கும் இயற்பெயரென்ற மிகையானுங் கொண்க.

பிறிது வினையோடற்கணெனவே, அவன் சாத்தன்; சாத்தன்
வன் என ஒன்றற்கொன்று பயனிலையாதற்கண்ணும், ஒருபொரு
ண்மேல்கிசழுமெனவே, அங்ஙனஞ்சாத்தனும் வந்தார்; சாத்தனும்
அவனும் வந்தார் என வேறுபெருளவாய் வருதற்கண்ணும், யாது
முற்கூறினும் அமைபுமென்பதாம்.

வினையென்றது முடிக்குஞ்சொல்லே.

௩௪

சொல்லதிகாரம்.

கட்டுப்பெயர் யாண்டும் இயற்பெயர்வழிக் கிளக்கப்படுமென
பரப்புகத்தற்கு, முற்படக்கிளவாரென்றும், இயற்பெயர் வழியவெ
ன்றுக் கூறினார்.

கட்டுப்பெயரென்றாராயினும், அகர இகாச்சுட்டுப்பெயரே
கொங்க.

இதவுமோர்மரபுவழாதின.

(௩௮)

௩௯. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரிந்தே.

இ-ள். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் வினைக்கொருங்கியலும்
வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்படக் கூறுதல் செய்யுளு ளுரித்த. எ-து.

உ-ம். 'அவனனக்கு றோய்செய்தா ஓயிழாய் வேவன்—விற
ன்மிசூதாரீச் சேத்தன்பேர் வாழ்த்தி - முகனமர்—தன்னை பலர்க
டப்பச் தாரணியி றெண்ணுகொல்—பின்னை பதன்கலர் வினைவு'
எனவரும். இதனுட்சேத்தனென்பதிற்பெயர்.

ஒருவினை கொள்வழிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளத்தல் வந்தவ
ழிக் கல்குகொங்க.

இது செய்யுளிடத்து மரபுவழுவுமைத்தவாறு. (௩௯)

சுடு. சுட்டுமுதலாகிய காரணக் கிளவியுஞ்

சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்.

இ - ன். சுட்டை முதலாகவுடைய காரணப்பொருள்மையை உணர்த்துஞ்சொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயர்போலத் தன்னுற்சுட்டரிபடும் பொருளையுணர்த்துஞ் சொற்குப் பின் கிளக்கப்படும். எ - று.

என்கிச் சுட்டப்பயிற் பொருள் தொடர்மொழிப்பொருள்.

உ-ம். சாத்தன் கைபெழுதுமாறுவல்லன் அதனாற்றத்தையுலக் கும்; சாத்தி சாத்தனாக்குமாறு வல்லன் அதனாற் கொண்டாழ்வக் கும் என வரும்.

சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி உருபேற்று நின்ற சுட்டு முதற்பெயரோடொப்பதோரிடைச்சொல்லாகலின், சுட்டுப்பெயரியற்கையிற் செறியத்தோன்றுமென்றார். செயற்கென்னும் விசையெச்சம், உருபேற்றுநின்ற தொழிற்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும், உருபும் பெயருமென்னுந் காதுபகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாத ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், அதனின் வேறுபிணற்போல், இதுவும் உருபேற்ற சுட்டுப்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும் பிளவுபட்டிசையாத ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், வேறுகவே கொள்ளப்படிகிளவிபாக்கம். கூடு

மென்பது. அஃதே, சாத்தன் வந்தான் அஃதேசற்குத் துப்பாயிற்று எனத் தொடர்மொழிப்பொருளையுஞ் சுட்டி வருஞ் சுட்டுப்பெயர் கூறுது காரணக்கிளவியே கூறிய தென்னைமெனின்;—அவ்

வாறு வருவன தன்னினமுடித்தலென்பதனுடங்கும், என்னைச்
 சுட்டப்பெடும் பொருளையுணர்த்துவது பெயரன்மையன், சுட்டிப்பெ
 யரியற்கையென்றது வழக்கினகத்துச் சுட்டப்பெடும் பொருளையுணர்
 த்துஞ்சொற்குப் பின்னிற்றனஞ் செய்புனகத்து முன்னிற்றனமா
 கிய அத்தனைவேயாம். செய்யுட்கண் முன்னிற்றல் வத்தவழிக்
 கண்டுகொள்க. பொருள்பற்றாது பண்பு முதலாயினபற்றி வந்த
 சுட்டாதலின் வேறோதப்பட்டதென்று உரையாசிரியர் கூறினாரா
 லெனின்;—சாத்தன் வத்தான் அந்தாசத்தித் தப்பலயிற்று. எ-ம்.
 சிறுவன் பிரித்தான் அதனைக் கிழத்தியுணர்ந்திவன். எ-ம். எழுலா
 யாயும் ஏனைவேற்றுமையேற்றும் அச்சுட்டுப் பயின்று வருதலுற்
 பண்பு முதலாயினவற்றைச் சுட்டிஞ்சுட்டெனப் பொதுவகையாற்
 கூறாது காரணக்கிளவியென ஒருசார் வேற்றுமைக்குரிய வாய்ப்பாடு
 பற்றி யோதுதல் குன்றக்கூறலாகலானும், சுட்டிப்பெயராயிற் சுட்டு
 முதலாகிய காரணக்கிளவி என்றும் சுட்டிப்பெயரியற்கையிற் செறி
 யத் தோன்றும் என்றங் கூறுதல் பொருத்தாமைமயானும், அது
 பொலியுணரயென்க.

இதற்குள் வழக்கின்பெண் மரபுநமாதலையுஞ் செய்யுட்கண் மா
 புறமுறையுமுணர்த்தினார். (சுடு)

சுரு. சிறப்பி னுரிய பெயர்களைக் கொணர்ந்து
 டியற்பெயர்க் கொளி முற்படக் கொளவர்.

இ - ள். வினைக்கொருங்கியனும்வழிச் சிறப்பினுரிய பெயர்க்
 ளும் இயற்பெயரை உலகத்தார் முற்படக் கொளார் பிற்படக் கொ
 ட்பார். எ - று.

வினைக்கொருங்கியனென்பது வற்புழிக்கோடலென்பதனுற்
 பேற்றும்.

காங்கிச் சிதப்பாவது மன்னர் முதலாயினார்பெறும் வரிசை,
உ-ம். என்னிடல்லாதடன்; காலிதிகம்என்கை என் வரும்.

உம்மையால், நவம், கல்லி, குற-, உறுப்பு முதலாயினவற்று
இய பெயருக்கொள்ளப்படும். அவை முனிவனகத்தியன். எ-ம்.
தெய்வப்புவனவன்றிருவன்னுவன். எ-ம். சேரமான்சேரலாதான். எ-ம்.
குருகன்கொத்தன். எ-ம். வரும்.
55 சொல்லதிகாரம்.

திருவிரவாசிரியன்; மாந்தக்கொங்கேறுதி என இயற்பெயர்
முன் வந்தனவாஸெனின்;—அவை தொகைச்சொல்லாகலான்,
அவற்றின்கண்ணதன்று இவ்வாராய்ச்சியென்பது. ஆண்டியற்பெ
யர் முன்னிற்றல் பண்புத்தொகையாராய்ச்சிக்கட்பெறுதம். (சக)

சஉ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிட னிலவே.

இ - ள். ஒருபொருளைக் குறித்த வந்த பலபெயர்ச்சொற்கள்,
ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறுது பெயர்தோறும் வேறுகிய தொழி
ல்களைக் கொடுத்து முடிப்பின், ஒருபொருளவாயொன்று. எ-று.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்
தன் வந்தான் என்னுது, ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுன்
டான். செயிற்றியன் சென்றான் என வேறுவேறுதொழில் கிளத்த
வழி, வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகுது வேறு
ய்த் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

எக்கை வருக எம்பெருமான் வருக எமத்தன் வருக மன்னன்

வருக என்புழிக் காதல்முதலாயினபற்றி ஒருதொழில் பலகால் வந்தமையவ்வுது. வேற்றுத்தொழிலன்மையான், ஒருதொழில் கிளத்தலேயாமென்பது

நான்வித் தொழிலென்றது முடிக்குஞ்சொல்லை.

ஆசிரியன் வந்தானென்று ஒருகாற்கூறி இடையிட்டி அவனையே பின்னொருகாற் பேரூர்கிழான் சென்றானென்று கூறியவழி, ஒருதொடர்மைமையான் ஆண்டாராய்ச்சியில்லையென்பது. அஃதேல், ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றான் என இடையின்றி நின்றனவும் ஒருதொடர்மைமையின், ஆராய்ச்சியின்றும் பிறவெனின்;—அற்றன்று: உட்டொடர்பலவாயினும், அவற்றின்றொருநியாய் அவன்றொழில்பலவுக் கூறுதற்பொருண்மைத்தாகிய பெருந்தொடர் ஒன்றெனவேபடுமென்பது.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியனினங்கண்ணன் சாதன் வந்துண்டி சென்றானென்றது ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றானென்ப பெயர்தோறும் வேறுதொழில் கிளத்தன்மையின், மரபுவழிக் தூத்தவாறுயிற்ற.

(சஉ)

சக. தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென்

நெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

கிளவியாக்கம்.

கூள்

இ - ன். தன்மைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் என்னுதற்கண் விராய் வரப்பெறும். எ - று. என் சொல்லியவாறேவெனின்;—உயர்நிலைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் என்னுதற்கண் விராய் வந்து உயர்நிலைமுடிபு கொள்ளினும், அஃறிணைமுடிபு கொள்ளினும், வழுவாமாகனின், “மயங்கல்கூடர் தம்மரபின” எனவே அவை விராயெண்ணப்படாமையும் எய்தி நின்றது; தன்மைப்பன்மைச்சொல்லால் அஃறிணைச்சொல்லுமுடிபுமாய்வதன்

மைச்சொல்லும் அநீந்தனைச்சொல்லும் விராய வந்து உயர்நிலைமு
றுபு கொள்ளினும் அமைபுமெனத் தீனைவதற்குக் காத்தாறு.

* உ-ம். யானுமெண்ணெய்க்குமுஞ்சாறும் என வரும்.

பன்மைத்தல்புறமலினை கோடல் எதற்குப்பெறுகெனவெளி
ன்;—தன்மைச்சொல்லெயொன்றானதனாலும், “பன்மை உயர்நிலை
தன்மைக்கிளவி - யெண்ணியன் மருங்கிற் திரிபென வுளவே” என
பதனானும், பெறுகெனப்பத. அஃதென, “எண்ணியன் மருங்கிற்
திரிபென வுளவே” என்பதனான் விராயவந்த உயர்நிலைமுறுபு
கோடலும் பெறுபாதிதலின், இச்சொன்றும் வேண்டாவெனின்;—
உய்த்துணர்த்திடர்ப்பரிவது எடுத்தோற்றில்வழியென மருங்குநக.)

சச. ஒருமை யெண்ணியன் பொதுப்பிரி பாற்சொல்
வொருமைக் கல்ல தென்புறுமுறை கில்லாது.

இ - ள். ஒருமையெண்ணியையுணர்த்தும் பொதுப்பிரிபாற்சொ
ல்லாதின ஒருவன் ஒருத்தியென்றாற்சொல்லா, ஒருமைக்கண்ணல்
லது, இருமை முதலாகிய என்முறைமுறைக்கணிலா, எ-து. எனவே,
பொதுப்பிரிபாப் பாற்சொல்லாதின ஒருவரென்றாற்சொல் இருவர்
மூவரென என்னமுறைக்கண்ணு சிற்றென்பதாம்.

பொதுப்பிரி பாற்சொல்லென்றோனும், ஒருவன் ஒருத்தி யென்
பனவந்து பாறுணர்த்துமீறே கொள்ளப்படுந். என்னை? எவ்வாறு
முறைகில்லாவென்று விலக்கப்படுவன அவையெயாகவினென்பது.

மகன் மகளென்னுந்நோடக்கத்தப் பெயர்ப்பொதுப்பிரி பாற்
சொல்லினைக்குதற்கு ஒருமையெண்ணினென்றும், ஒருவர் ஒன்றொ
ன்பனவந்தினைக்குத்தகுப் பொதுப்பிரி பாற்சொல்லென்றுங்கூறியுந்.

ஒருவரென்னும் தன்மைப்பெயர்மைப்பெயரென்ற பரிதவிற்
பொதுப்பிரி பாற்சொல்லென்றும்.

பொதுப்பிரி பாத்சொலென் னும் ஒற்றுமையான் கீவ்வாதென
ஒருமைபாடிகிறார்.

௩௮

சொல்லதிகாரம்.

ஒருவன் ஒருத்தியென ஒருமைக்கணிற்றனும், இருவன் மூவன்
இருத்தி முதலி என எண்ணுமுறைமைக்கணில்லாமையுள் கண்டு
கொள்க.

ஒன்றென முடித்தலென்பதற்குள் ஒருவேன் ஒருவையென்
றுத் தன்மைமுன் னினைபிறம் எண்ணுமுறைநில்லாமை கொள்க.

இது பால்வழக்காத்தவரறு. (சச)

சரு. வியங்கோ ளெண்ணுப் பெயர்தினை விரவுவரையார்
இ - ள். வியங்கோளோடு தொடருமெண்ணுப்பெயர் தினை
விராய் வருதல் வரையார். எ - று.

உ-ம். ஆவுமாயனுஞ்செல்க என வரும்.

தன்மைப் பன்மை வினையோலாது வியங்கோள் இருதினைக்
குமுரிய சொல்வாகவான் இருதினைச்சொல்லியுமுடிக்கும்மன்றே,
அதனுள் ஆவுமாயனுஞ்செல்க என்புழி வருவின்மையின் அமைக்
கற்பாற்றன்மெனின்;—இருதினைப்பொருட்குமுரித்தேனும், ஒருதி
னைப்பொருளைச் சொல்லுநற்கண் இருதினைப்பொருளுமுணர்த்தா
மையின், ஒருதியையுணர்த்தல்வேண்டும்; ஒருதியையுணர்த்திய
புழி வேளத்தினைப்பெயரோடு இடையயாமைபித்தினை வருவாம்,
அன்னுணமைக்கவகென்றிமென்பது.

எண்ணென்றவழமுன்றொவிரவ்வின வென்றல்வேண்டு

மேல்பது இலக்கணமாகலான், யானுமென்னென்கமூத் சாறும்
 எப்பழியும் ஆவுமாயனுஞ்செங்க எப்பழியும் இன்னல்வன உட
 னென்னப்படுதலின் வழுபென்றாரால் உணரயாசியவொணின்;—
 தின்னெனாபின்னேனும் யானுமென் னென்கமும் எப்பழிவினை
 முத்தங்கருவியுமாகிய இனையபு ஆவுமாயனும் எப்பழி மேய்ப்பா
 னும் மேய்க்கப்படுவனவுமாகிய இனையபு முன்னையான் உடனெ
 னப்படுதலானும், யானுதேக்குதிரை காவனெதிக்கதான் என
 முன்னருதாரணங்காட்டுபவாகலானும், பிறாண்டிம் “என்னுத்தினை
 விசவுப்பெய ரெறினை முடிபின” எனவாசியங்க்கு ஆராய்ச்சிடு
 மபு கோடந்தன்னதாக்கலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.
 ஆவனாடும், தினைவிராயெண்ணல் வழுபென்பதே கருத்தாயின்,
 ‘கெடுகல் யானையுத் தேரு மாவுப் - படைவனம் மதவரு முடையம்
 யாம்.’ எ-ம். ‘இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளுந் கவறுந்.’ எ-ம். பட
 ற்க்காகச்சொல்லும் அஃறிணைக்கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்
 குப்பயிற்சிபுடைமையான் அவையுமடங்க உயர்க்கினைச்சொல்லே

கிளவியாக்கம்.

௩௯

யஃறிணைக்கிளவி எனப் பொதுப்படவேதாது “தன்னமச் சொ
 ல்லே யஃறிணைக் கிளவி” எனத்தன்னமச் சொல்லியே வித்தேதாதல்
 குன்றக்கூறலாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்னமபறிச.

‘ஆவு மானியத் பார்ப்பன மாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுனட்
 யிரும் பேணித் தென்புல வாழ்க்கை கருங்கட னிறுக்கும் பொன்
 பொற் புதல்வர்ப் பெருஅ நீருமெம் மம்புகெது விதே தம்மரண்
 சேர்மின்’ எனத்தினைவிராய் வந்து முன்னினைநனை கோடல் எத்
 றுத்தெறுதுமெனின்;—அந்திகாண செய்யுள்முடிபெனப்பயிம், அவ
 த்தையதிகாணப்புறடைபாற் கொள்க. தினைவிராயெண்ணப்ப

மெப்பெயர் லியங்கோளல்லா விரவுவினைபொதி தொடர்ந்து வருவன வழக்கெனுஞ்ஞவெல், ஒன்றெனமுடிந்தலென்பதற்குக் கொள்க.

சக. வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார்.

இ-ள். வேறுபட்ட வினையையுடைய பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லை ஒன்றற்குரிய வினையாற்கிளவார். எ-ற், எனவே, பொதுவினையாற்கிளப்பொன்றவாகும், அவை அடிசில் அணி இயம்படையென்னுத்தொடக்கத்தன.

அடிசிலென்பது உள்பன இன்பன பருகுவன கக்குவன வென்னு கால்வகைக்கும், அணியென்பது கலிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பனவென்னுத் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவனவென்னுத் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், படையென்பது எய்வன ஏறிவன வெட்டுவன குத்துவனவென்னுத் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், பொதுவாகின், அடிசிலயின்றார், யிசைத்தார். எ-ம். அணியணித்தார், மெய்ப்படுத்தார். எ-ம். இயமியம்பினார், படுத்தார். எ-ம். படையெழுங்கினார், தொட்டார். எ-ம். பொதுவினையாற் சொல்லுக. அடிசினின்றார், பருகினார். எ-ம். அணி கலித்தார், பூண்டார். எ-ம். இயங்கொட்டினார், ஊதினார். எ-ம். படையெறித்தார், எய்தார். எ-ம். ஒருசொற்குரிய வினையாற்சொல்லின் மரபுவழுவாமென்பது.

பொருளின் பொதுமைவயச் சொன்மேலெற்றி வேறுவினைப் பொதுச்சொன்னார். (சக)

சக. * என்னுங் காறு மதுவதன் முரபி.

இ - ள். வேறுவினைப் பொருள்களைப் பொதுச்சொல்லாத்
கூறுது பிரித்தென்னுமிடத்தும் அதனிலக்கணம் ஒருவினையாற்றி
ளவாது பொதுவினையாற் சேர்த்தலேயாம். எ - று.

சு0

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். சோறுக்கறியுமயின்றார்; யாழுங்குழலுமியம்பினார் என
வரும். சோறுக்கறியுத்தின்றுச்; யாழுங்குழலுமியம்பினார் எனின்
வழுவாம். அஃதேல், 'ஊன்றுவைக்கோறுண்டுவருந்துதொழில
வது' என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கேயுரிய வினையாகலின்
வழுவாம் பிறவெனின்;—உண்டலென்பது உண்பன நின்பனபொ
னப் பிரித்தக் கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம்; பசிப்பினி தீர தகர
ப்பதும் பொருளொல்லாம் உணவெண்ப்பதொகலிற் பொதுவினை
யுமாம், அதனானது வழுவன்றென்பது. கறியொழித்து வினையவற்
திற்கெல்லாம் உண்டற்றொழிதுரித்தாகலிற் பன்மைபற்றிக் கூறினா
ரெனினுமையாம். (சுஎ)

சுஅ. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்றிசை யா.

இ - ள். இரட்டித்து நீன்று பொருளுணர்த்துஞ்சொற்கண்
இரட்டித்து நிற்றலிற் பிரித்து கீவலா. எ - று.

உ-ம். சுருகருத்தது; மொடுமொடுத்தது என இசைபற்றியும்,
கொடுகொறுத்தார்; மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும்,
குறுகுறுத்தது; நுகுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும், இரட்டித்து
வந்தன பிரித்து கீவலாமை கண்டுக்கொள்க. அஃதேல், குறுத்தது
குறுத்தது எனப்பிரித்தும் வந்தனவாவெனின்;—அற்றன்று; குறு
த்ததென்பதோர்சொல் குறுவென்பதோர் சொல்லெடுத்துக் குறுகுறு
த்ததென நீன்று குறுமையிருதியுணர்த்திற்றாயிற் குறுத்ததென்பது

குறமையுணர்ந்தக் குறவென்பது மிருதியுணர்ந்திருதல்கேள்
 மும். குறவென்பது மிருதியுணர்ந்தாமையிற் குறகுறத்ததென்பது
 ஒருசொல்லாய் நின்று அப்பொருளுணர்ந்தித்தெனவேபதும். அத
 னுத்தான் அக்குறமையாதிராமுணர்ந்தி நிற்பது அதனின் வேறு
 மென்பது. கறுகறுத்ததென்பதற்கும் ஈதொக்கும். கறுத்தது கறு
 த்தது; குறத்தது குறத்தது எனச்சொன்முழுவதும் வரலாமை
 யின், அநீக்கன்மையறித.

கண்முரட்டைக்கிளவியென்றது, மக்களிரட்டை விலங்கிரட்
 டைபோல வேற்றுமையுடையனவற்றையன்றி இலையிரட்டையும்
 பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையுமுடையனவற்றை
 யென்றுணர்க.

இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்ந்துவனவற்றைப் பிரித்து
 வழங்கன்மையின், மரபுவழக்கரத்தவாறு. (சு.அ)

கிளவியாக்கம்.

சு.க

சு.க. ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல்லுள் பொருளைநினைந்
 தெரிபுவேறு கிளத்த தலைமையும் பன்மையு
 முயற்றினை மருங்கினு மறிநினை மருங்கினுள்.

இ - ன். உயர்கிளைக்கண்ணும் அறிநினைக்கண்ணும் ஒருபெ
 யரைய்ப் பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உள்பொரு
 ளொழியத் தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேறுகச் சொல்லுக
 தலைமையானும் பன்மையானும். எ - று.

தெரிபென்பதற்குச் செயல்படுபொருள் தலைமையும் பன்மை

புதியபாடம்.

பிறகும் கார்த்தவாருணரோனும் பார்ப்பனைச்சேரிமென்றல் உயர்
நினைக்கட்டமை பற்றிய வழக்கு. வயினர்காடென்பது அந்நி
னைக்கட்பன்மை பற்றிய வழக்கு. பிரபலமுதலமுதலாவதும்
கருகத்தோட்டமென்றல் அஃநினைக்கட்டமை பற்றிய வழக்கு.
ஒலிவங்காடென்பது அந்நினைக்கட்பன்மைபற்றிய வழக்கு. பார்
ப்பார் பலராயினும் கருகு பலராயினும் அவையநாமே பன்மைபற்
றிய வழக்காம்.

பனபொருளொருகொவ்வினிக்குதற்கு ஒருபொருளென்றார்.

ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான், அரசர்பெருந்தொரு, வயிரா
டகம், ஆதின்கிருற்றி, ஆனதர், எருத்திள் எனப் பொதுச்சொல்லி
ன்றி வருவனவுங்கொள்க.

உன்பொருளெல்லாம் கூறுதலுண்டெய்தித்தக் கூறுதன்
மரபன்றாகலின், பொதுச்சொன்மேற் கொன்னிகழுமாறுனகத்திய
முதத்தான் மரபுவழுக்காதவாறு. (7க)

இ. பெயரினுத் தொழிலிலும் பிரிபவை யெல்லா

மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃநினைக்கண்ணும் பெயரி
னானும் வினைவினானும் பொதுமையித்பிரித்த ஆன்மைக்கும் பெண்
மைக்குமுரியவாய் வருவனவெல்லாம் வருவாகா, வழக்கு வழிப்ப
ட்டனவாகலான். எ - று.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃநினைக்கண்ணும்மென்பது அநிகா
த்தான் வந்தது.

தொழியோர் கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஓரழல் என்பது
உயர்திணைக்கட்பெயர்த் பிரித்த ஆனொழி யிருசொல். வகைகாசா

யிதவர் மக்களையுடையசென்பது பெயரிற் பிரித்த பெண்ணொழி மிகுசொல். இவர்வாழ்க்கைப்பட்டாரென்பது தொழிலிற் பிரித்த ஆணொழி மிகுசொல். இவர் கட்டிவேறினாசென்பது தொழிலிற் பிரித்த பெண்ணொழி மிகுசொல். நம்பி நூதெருமையுடையனென்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிற் பிரித்த ஆணொழி மிகுசொல். கம்மர சூரியரம்பாணையுடையனென்பது பெயரிற் பிரித்த பெண்ணொழி மிகுசொல். தொடிசெறித்தலும், மக்கட்டன்மையும், திவ்வாழ்க்கைப்படுதலும், கட்டிலேறுதலும், எருமைத்தன்மையும், பாசுத்தன்மையும் ஒழிக்கப்படும் பொருட்குமுன்மையாற் பொதுவாய் சிறுசுப்பாவன ஒருபாற் குரியவாய் வருதலின், மரபுவருவமைத்தவாறு.

பிறசொல்லாற்பிரிவன “வேறுபடு லிணையினு மினத்தினுஞ் சார்பினும்.” எ-ம். “தெரிநிலை யுடைய வஃறிணை யியற்பெயர்.” எ-ம். “நிலையுங் காணத் தத்த மரபின் விசையோ டல்லது பாதேரி பிலவே.” எ-ம். முன்னோதப்படுதலாலும், ஆண்டு வருவின்மையாலும், காணுத் தாமே பிரிவனவே கொள்க.

தம்மாற்றும்பிரிவமென்பார் பெயரினாத்தொழிலினுமென்றார். பெயர்க்கண் ணும்வினைக்கண் ணுத்தாமேபிரிவனவெனினுமமையும்.

அஃறிணைக்கட்டொழிலிற் பிரித்தனவுளவேற் கண்டு கொள்க. இன்றிவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாமதங்கறக்கும்; உழவொழிந்தன என உரைபாசிரிவர் காட்டினாராவெனின்;—பெற்றமென்னும்பொதுப்பெயர் கறத்தினுமுழுதலுமாகிய சிறப்புநிலையாற் பெருகுமை நீங்குதல் வருவன்மையான் எண்ணடக்கெய்தாலுமையின், அவர்க்கது

இங். பலவாயி னுனு மெண்ணுந்தினை விரவுப்பெய
சஃந்தினை முடிபின செய்யு ளுள்ளே.

இ - ன். தினை விரவெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்துப்
பெரும்பான்மையும் அஃந்தினைச்சொற்கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். 'கடுக ருலாளர் வான்கரு நாடர்—சுதிகாதி பேயெ
ருமை யென்றிவை யாறும்—குறுகா ரதிவுடை யார்.' எ-ம், 'கடுஞ்
சினத்த கொல்களிலும் சுதம்பரிய கலிமாவு - கெடுங் கொடிய சிமி
ந்தேரு தெஞ்சுடைப டுன்மறவுருமென காங்குடன் மான்டதா
யினும்.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுத்தினைவிரவுப்பெயர் பெரும்பான்மையும் அஃந்தினை
ச்சொற்கொண்டு முடியுமெனவே, இதுபான்மை உயர்தினைச்சொ
ளைவிபாக்கம். சங்க

ற்கொண்டு முடியவும் பேருமென்பதாம். உ-ம். 'பார்ப்பா ரறவேவர்
பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்—மூத்தேவர் குழவி யெனும்பிவரைக் கை
விட்டு.' எ-ம். 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தா
ர்ணியார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காத்த வழிவிவந்தி னாரே
பிறப்பிடைப்--போற்றி யெனப்படுவார்.' எ-ம். வரும்.

இருகினைப்பெயரும் கிராய் வத்து ஒருதினைச்சொல்லான்
முடிதல் வருவாயினும், செய்யுளகத்தமைகவெனத் தினைவழுவ
மைத்தவாறு.

‘பாணன் பறையன் துடியன் சடம்பனென் றந்நான் கல்லது குடியி லில்லை’ என விருகிணைப்பெயரும் விரலி வராதது உயர்தி ணைப்பெயரே வந்து செய்பவன் அந்நிணமுடிபு கொண்டனவெ ன்று உணையாசிரியர் கூறினாராவெனின்;—பாணன் முதலானு னைத் குடியென்று சட்டியவழிக் குறுக்கேற்ற தொகை தொடுத்தல் வழுவன்மையால், அவ்வுலா போலியுண்பென்க. குடியென்று சட்டா தவழிப் பாணன் பறையன் துடியன் சடம்பனென்றநால்வ ருமல்லது குடியில்லைமென்றேயாம்.

‘தம்முடைப தண்ணளியுக் தாமுத்தம் மான்றேரு - மெம்மை நீனையாது வீட்டனரேல் விட்டீகல்க.’ எ-ம். ‘யாதுத் தேறியு மாயமு மாகித் துறைநண்ணித் - தாதுத் தேரும் பாகனும் வந்தென் னாலுண்டான்.’ எ-ம். இவை பெய்வாறு வத்தனலோவெனின்;— அஃது தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில் பொருளையும் விராயெண் ணித் தலைமைப்பொருட்டு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொரு ளுமுடித்தனலாவதோர் முறைமைபற்றி வத்தன, என்டைக்கெய்தா வென்பது. தாதுத்தன் புரவியுத்தோன்றினுனென்பதுமது. (இச)

இஉ. வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறுபடா அப்பல்பொருளொரு சொல்லை
ருயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இ - ன். வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொல்லும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்லுமென இரண்டுவகைப்படும் பலபொருளொருசொல். எ - து.

இளமுஞ்சார்புமுளவேனும் வேறுபடுத்தாண் லினை சிறப்பு
டைமையின், அதனாற்பெயர் கொடுத்தார், ஆதின்கு குத்தியென்
பதுபோல.

௮௪

சொல்லுதிகாரம்.

இலக்கணங்குத்திரங்கனோபமையும் இச்சுத்திரம் வேண்டா
வேனின்;—இருவகையவென்றும் வரையறை அவற்றும் பெறப்ப
டாமைபானும், வருத்தப் பின்னையிலக்கணங்குநியவழிப் பொருள்
இனிது விளங்குதலானும், இச்சுத்திரம் வேண்டிமென்பது. (இஉ)

இஉ. அவற்றுள், வினைவேறு படுதல் பலபொரு ளொரு
வேறுபடு வினையினுமினத்தினுஞ்சார்பினுந் [சொல்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இ - ள். அவ்விதங்கடனுள்ளும், வினைவேறுபடுதல்பலபொரு
ளொருசொல், ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும், இனத்தானும்,
சார்பானும், பொருடெரிநிலைக்கட்பொதுமை கீக்கெத் தெனியத்
தோன்றும். எ - று.

‘மாவேன்பது ஒருசார்பிலக்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்
கும் பிறபொருட்கும் பொது. குருசென்பது ஒர்பறவைக்கும் உலை
மூக்கிற்கும் வளைக்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. காசமென்பது ‘மலை
க்கும் ஒருசார்புமரத்திற்கும் யானைக்கும் பாம்பிற்கும் பிறவற்றிற்கும்
பொது. சேவென்பது ஒருசார்ப்பெற்றத்திற்கும் ஒருமரத்திற்கும்
பிறவற்றிற்கும் பொது.

மாப்பூத்தத; மாவுமருதுமோக்கினை என வேறுபடுவினையானும்

இனத்தானும், மரமென்பது விளங்கிற்று. கவுசம் புரகு நீண்ட மாக்
கொளுவென்றவழிக் குகையென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று.
சூரு முதலாயினவுமன்ன.

வேறுபடுவீனையினுமென்றோனும், ஒன்றெனமுடித்தவென்
பதனும், தும்மாயிரம், வெளிது என வேறுபடுக்கும் பெயருங்
கொள்ளப்படும்.

இனத்தொடு சார்பினுட வேற்றுமையென்னையெனின்;—ஒரு
சாதிக்கணனைத்த சாதி இனமெனப்படும்; அனைத்த சாதியன்றி
ஒருவாற்றினையுடையது சார்பெனப்படுமென்பது. (இஃ)

இச. ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும்
வினாவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன்
னினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும். *

இ - ள். வேறுபடாத வினா கொண்டவழி வேறுபடாது
தோன்றும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்
கூற்றினத்து சொல்லப்படும். எ - று.

கிளவியாக்கம்.

சுரு

உ.ம். மருமரம் வீழ்த்தது; விலங்குமா வீழ்த்தது என வரும்.

வினாவேறுபடாப் பலபொருளொருசொன்ன வேறுநித்பன
விடலை வேறுபடுவினைமுதலாயினவற்றான் வேறுபடுவனநாமே
பொதுவினை கொண்டவழி வினாவேறுபடாப் பலபொருளொரு
சொல்லாமென்பது அறிவித்தற்கு ஒன்றுவினாமருங்கி னென்றித்
தோன்றுமென்றார். ஒன்றுவினாமருங்கினென்றித்தோன்றுமென
ஒருகுத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாராலெனின்;—அங்மனம்

பிரிப்பின் ஒன்றுவிடாமருங்கொண்டுநித்தோன்றுதலும் வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலுமும், வினைவேறுபடுவன நாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாதனவாமென்பது அந்நூற்பெறப்படாமையாலும், அது போலியுரையென்க,

முன்னும் பின்னும் வருஞ்சார்பு முதலாயினவற்றூற் குறித்த பொருள் வினங்காக்கால் விளக்தே சொல்லுகவேன டாப்புறுத்தற்கு வினைபுக்காயென்றார்.

ஆங்கென்பது உரையாசை.

குறித்த பொருள் வினங்காமைக் கடநல் மரபன்மையின் மாபு வழுக்காத்வாறு. (ருச)

ருரு. குறித்தோன் கடற்றக் தெரித்துமொழி விளவி.

இ - ள். ஒருபொருள் வேறுபாடு குறித்தோன், கூந்தாற்றன் முதலாயினவற்றான் வினங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'அரிதாய்ச் சாத்தங் கலந்தது போல—வருகெழுத் தோன்றி வருமே—முருகுறழ—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.' எ-ம். 'வாருமதுச் சோலை வண்டிநித்தர சாண்மலரா—ஹுறு மருவி னளிமலைநன்னாட.' எ-ம். வரும். கலந்ததுபோல வருமே வினங்கருவி மன்பன் மலைப்பெய்த நீர். எ-ம். றாறு மருவி னளிமலை நன்னாட. எ-ம், தெரித்து மொழியாதவழிக் குறித்தது விளங்காது வருப்பதிலின் மாபு வழுக்காத்வாறு. வடதுவாச் இதனை உபமென்ப.

‘ஊட்டியவன் வெள்ளடங்கிச்செயலே.’ என்புழி இன்னதனை
பெற்று தெளித்து மொழியாமையின் வழுவாம் பிறவெனின்;—
உவமையென்று மலங்காரமாயினன்றே இன்னதொன்றையென
வகைப்பெய்து. செடையந்தளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்த
செடென சொல்லுகாராம்.

தபேலக் கூறுக்கருத்தினனாகலிற் பிறிதோரலங்காரமாம். அத
னுள் அது கோலவன்வென்பது. “பரித்தவைத் தன்ன பாரை மரு
க்கி னெறித்துநிறுத் தன்ன விட்டருளு சிறுகேறி” என வில்கோ
லன்னவெல்லாம் அய்வலங்காரம்பற்றி வக்தன.

‘ஒவ்வென் குவளைப் புலாஅன் மகன்மாப்பிற்—புன்னைருக்கன்
கண்ணி நறிது’ என்புழிக் குவளை புலாஹதற்கும் எருக்கன்
கண்ணி நறிதாதற்கும் காரணக்கருமையின் வழுவாம் பிறவெ
னின்;—புதல்வற்பயத்த பூஞ்சுழன்மடக்கை பரத்தையிற்பிரித்த
வத்த சிழவஞ்சுழி புலத்தனாக்கின்றனாகலிற் குவளை புலாஹத
ற்கு அவன்வற்றோடு கூடிய அவள்காதல் காரணமென்பதுஉம்,
எருக்கன்கண்ணி நறிதாதற்கு மடிஞ்சன் செய்த தனி கூர் வெப்பம்
முகிழ்ச்சைமுகத்தாற்றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலக்கொரு
காத் பெருகுமன்பு காரணமென்பதுஉம் பெறப்படுதலின், வழுவா
காதென்பது.

மீக்கற்றமென்புழிப்போலக் கூற்றுக் கூற்றமென நின்றது.()

ஞசு. குடிமை யாண்மை யினமை மூப்பே
யடிமை வன்மை வீருந்தே குழுவே
பெண்மை யாசை மகவே குழவி

தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொல்சென்
றாவது மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்நிலை மருங்கி னிலையின வாயின
மன்றினை மருங்கிற் கிளந்தகங் கியலும்.

இ - ள். குடிமை முதலாக விறற்சொல்கைச் சொல்லப்பட்ட
பதினெட்டுமுளப்பட அன்னபிறவும் அவற்றொடு பொருத்தித் தொ
க்கு முன்னத்தினுணருக் கிளவிகளெல்லாக், உயர்நிலைப்பொருண்
மேல் கின்றனவாயினும், அன்றினைப் பொருளையுணர்த்தி கின்றவ
ழிப்போல, அன்றினைமுடிபே கொள்ளும். எ - று.

உ-ம். குடிமை நன்று; குடிமை தீது; ஆண்மை கன்று; ஆண்
மை தீது என வரும். ஒழித்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறு பொருத்தம்
வினை தலைப்பெய்க.

கிளவியாக்கம்.

சுளி

தன்மைதிரிபெயர் அவி. இதனோடொருபொருட்கிளவியாய்
வருவன வுங் கொள்க.

உறுப்பின் கிளவி குருடு மூடம் என்னுத்தொடக்கத்தன. காதற்
சொல்பாவை யானையென ஒப்புமை கருதாது காதல்பத்தி வரு
வன. சிறப்புச்சொல் கண்போலச் சிறத்தானைக் கண்ணென்றலும்
உயிர்போலச் சிறத்தானை உயிரென்றலும் என இவை முதலாயின.
செறற்சொல் செறுதலைப் புலப்படுத்தும் பொறியறை கெழீஇயிலி

யென்னுந் தொடக்கத்தன. விறற்சொல் விறையுணர்த்தும் பெருவி
றல் அருத்திலென்னுந் தொடக்கத்தன. நன்மைதிரிபெயர் முத
லாயின பொருள்வகையான் ஆளுகவடக்கப்பட்டன.

சூழ்மை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை,
பெண்மை, உறுப்பின்விளவி, சிறப்புச்சொல், விறற்சொல்வென்பன
உயர்திணைக்கல் ஆகுபெயராயல்லது வாரா; அல்லன் இருதிணைக்
கண்ணும் ஒத்தவுரிமையவெனக் கொள்க. காதல்பற்றிச் சிறுவனை
யானையென்றதும் ஆகுபெயராமன்றோவெனின்;—யாதானுமோரி
யையுபற்றி ஒன்றன்பெயரொன்றற்காயது ஆகுபெயராம்; இனையு
கருதாது காதன்முதலாயினவற்றான் யானையென்றவழி ஆகுபெய
ருள் அடங்காவென்பது. ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காதலொப்புமை
யான் ஆகுபெயரென்பாருமுள்.

சொல்லானன்றித் திணைவேறுபாடு சொல்லுநான் குறிப்பொடு
படுத்தினரப்படுத்தின், முன்னத்தினுணரும் எனலியென்றார்.

அஃறிணைமுடியினவென்னுது அஃறிணை மருங்கிற் கிளத்தான்
கியலும் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால், சூழ்மை கன்ற, சூழ்மை
கல்ல; அடிமை கன்று; அடிமை கல்ல என்பனவேத்புழி ஒருமைக்கும்
பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்றனவ் கொள்ளப்படும்.

அன்னபிறவுமென்றதனால் வேந்த வேள் குரிசில் அமைச்ச
புரோக என்னுந் தொடக்கத்தனவுங்கொள்க.

சூழ்மைமுதலாயின உயர்திணையுணர்த்தம்வழி அஃறிணை
யான் முடிதல் வருவாயினும் அமைகவெனத் திணைவழுவமை
த்தவாறு. (இக)

இள கால மூலக முயிரே யுடய்பே
பால்வரை தெய்வம் விளையே பூத

ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வருஉ

சுஅ

சொல்லதிகாரம்.

வாவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்

பால்பிரிக் திசையா வுபர்தினை மேன.

இ - ன். காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் அத்தன்மைய
பிறவுமாகிய அப்பகுதிக்கண் வருஞ் சொல்வெல்லாம், உயர்தினைச்
சொல்லாவினும், உயர்தினைக்கட்பால் பிரிந்திசையா, அஃந்தினைப்
பாலாயிசைக்கும். ஏ - று.

உ-ம். இவற்குக் காலமாவிற்று; உலகம் படுத்தது; உயிர்போ
யிற்று; உடம்பு துணுகிற்று; தெய்வஞ்செய்தது; வினைவினைத்தது;
பூதம் புடைத்தது; ஞாயிறு பட்டது; திக்களெழுந்தது; சென்ன
ன்று என வரும்.

பிறவமென்றதனும், பொழுது நன்ற; யாக்கை தீது; விதிவ
லீது; கனலி கனிதற்று; மதி நிறைந்தது; வெள்ளியெழுந்தது; வியா
ழகன்று என்பனபோல்வன கொள்க.

காலமென்றது காலக்கடவுளை. உலகமென்றது நன்றி மக்கட்
டொழுதியை.

உயிரேயுடம்பெயெனப் பொதுவகையாற் கூறினாசென்றும், மக்
கனாயிருமுடம்புமே கொள்ளப்படும். என்னை? உயர்தினைமுடிபு
கொள்ளவென விலக்கப்படுவன அவையேயாகலினென்பது.
“அஃந்தினை யென்மனா சலகல பிறவே” என்புழி அஃந்தினை யாயட
க்கி உயர்தினைமுடிபெய்தாமையின், அவையும் விலக்கற்பாட்டிற்
கேலாவெனின்;—அற்றன்று: மக்கட்கட்டிடைமையாள் அவை
உயர்தினை யேயாமென்பது. யாதோ மக்கட்கட்டிடைமையவற்றென

ன்;—அறஞ்செய்து தரக்கம் புக்கான், ஏ-ம். உயிரித்தொருமகன்
 ஈடந்தான். ஏ-ம். உயிருமுடம்பும் அவரின் வேறன்றி அவராகவு
 ணரப்பட்டி உயர்திணைக்கேற்ற முடிபு கொண்டு சித்தலின் மக்கட்
 சட்டிடைபவென்பது. தூதரவை ஏம்மண்ணை வந்தானென்றும் ஓரோ
 ருத்தை எந்தை வந்தானென்றும் உயர்திணைவாய்பாட்டாகுறிய
 வரறுபோல, உயிருமுடம்பும் அவ்வாறு கூறப்பட்டனவென்று
 கொள்ளாமோவெனின்;—கொள்ளாம்; அவற்றான் வரும் பயனோ
 க்கிக் காதலால் ஏம்மண்ணை எந்தையென்றான் ஆவ்ஃ; காணிக் காத
 ன்முதலாயினவின்மையின் மக்கட்குட்டிடைபவென்பது.

பால்வனாதெய்வமென்பது எல்லார்க்குமின்பு துன்பத்திற்குக்
 காரணமாகிய இருநிலையையும் வகுப்பது. வினையென்பது அதத்
 தெய்வம். சொல்வென்பது நாமகளாகிய தெய்வம்.

கிளவியாக்கம்.

சனி

அஃதேவ், குடிமையான்மையென்பனவற்றோடு இவற்றிடை
 வேற்றுமையென்றையெனின்;—அவை இருநிலைப்பொருட்கண்
 னுஞ் சேதன்மாவை; இவை அன்னவல்லவென்பது.

உலகமென்பது இடத்தையும் ஆகுபெயரான் இடத்த சீதழ்
 பொருளாகிய மக்கட்டொருதியையுமுணர்த்துமாகலான், இருநி
 லைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோவெனின்;—அற்றன்று: வடநாறன்
 உலகமென்பது இருபொருட்குமுரித்தாக ஓதப்பட்டமையின், மக்
 கட்டொருதியையுணர்த்தும்வழியும் உரியபெயரோபகலின் ஆகு
 பெயரன்று; அதனால் ஒருசொலிருபொருட் கண்ணுஞ்சென்றதெ
 னப்படாது இருபொருட்குமுரிமையாள் இரண்டிசொல்லெனவே
 பரிமென்பது. வேறுபொருளுணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே
 தனிவாயினும், பலபொருளொருசொலென்புழி எழுத்தொப்புமை
 பற்றி ஒருசொல்லென்றார்.

மேலென்பது ஏழாம்வேற்றமைப் பொருளுணர்த்துவதோரி
டைச்சொல்வாகவின், ஈறு திரித்து மேனவென நின்றது.

இதுவுந்திணையழுவமைதி. (௧௧)

௧௩. நின்றாங் கிசைத்த விவணியல் பின்றே.

இ - ன். ஈறு திரியாது நின்றாங்கு நின்று உயர்திணையாயிசை
த்தல் ஈண்டியல்பின்று. ஏ - று.

நின்றென்றது காலமுதலாகிய சொற்களை, அவை இடையி
ழன்றி மேற்சொல்லப்பட்டு நின்றலின் இவனென்றார்.

இவணியல்பின்றெனவே, குடிமை ஆண்மை முதலாயினசொ
ல்லின்சன், குடிமைநல்லன்;வேத்து செங்கோலன் என நின்றாங்கு
கின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இயல்புடைத்தென்பதாம். (௧௨)

௧௪. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இ - ன். காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையாயிசைத்தலுமு
ரிய, ஈறு திரித்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி. ஏ - று.

காலன் கொண்டான்; உலகர் பசித்தார் என வாய்பாடு வேறு
பட்டவழி உயர்திணையாயிசைத்தவாறு கண்டுகொள்ள. (௧௩)

கூற, எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலி முரித்தே.

இ - ன். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனை வாகவிக்
தியவழி அச்சொற்றன்பொருட்களைமாகிய பிறழ்பொருளைக் குத்ப்பா
றுணர்த்தலுமுரித்து. ஏ - று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் உணர்த்தாமையுமுரித்தென்பதாம்.

உ-ம். அறஞ்செய்தான் றுறக்கம்புகும். எ-ம். இழிவறித்துண்
பாங்கணின்பமெய்தும். எ-ம். வரும். இவை சொல்லுபார்க்கு இன
ப்பொருளியல்புரைக்குங்குறிப்புள்வழி, மறஞ்செய்தான் றுறக்கம்பு
கான்; கழிபேரிரையன் இன்பமெய்தான் எனவீனஞ்செய்தலும்,
அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செய்பாமையுங் காண்கொள்க.

எடுத்தபொருளை உணர்த்துமொழியை எடுத்த மொழியென்றார்.

இன்னல்பொருளினிக்குதற்கு இனமென்றார்.

அஃதேல், மேற்கேரிக் கோழியலைத்தது எனக் கீழ்ச்சேரிக்
கோழியலைப்புண்டது. எ-ம். குடங்கொண்டான் வீழ்த்தான் எனக்
குடம் வீழ்த்தது. எ-ம். இவையினஞ் செப்புமென்றும், ஆ வாழ்க
அத்தணர் வாழ்க என்பன இனஞ்செய்பாவென்றும் உணராயிரி
யார் கூறினாரலெனின்;—அற்றன்று: கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்பு
ண்டவின்றி மேற்கேரிக் கோழியலைத்தலமையாமையானும், குடம்
வீழ்த்தலின்திக் குடங்கொண்டான் வீழ்த்தலமையாமையானும், கீழ்ச்
சேரிக் கோழியலைப்புண்டலும் குடம் வீழ்த்தலும் சொல்லானன்றி
இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலான்
என்னைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலெனென்பது. இன்
றொரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டனவெனின்;—புகையு
ண்டேன்றவழி எரியுண்டை பெறுதலுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப்
பட்டதாமென்பது. இனி ஆ வாழ்க அத்தணர் வாழ்க என்புழிச்
சொல்லுபான் ஒழிந்த விலங்கும் ஒழிந்த மக்களுஞ் சாகவென்றுங்
கருத்தினாலின் இவையினஞ் செப்புனைவன்றோ வென்பது.
அதனால் அவை போலியுணர்பெண்க.

ஒருதொடர் ஒருபொருளுணர்த்தியமையாது வேறொருபொ

நூலுள் குறித்துச் சிந்தன் வழுவாயினும் அமைகவேன மாபுவழுக்கா
நீதலுற. (கூ0)

கூத. கண்ணுக் தோளு முலைபும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைகிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் களையே.

தம்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலும் தம்முதல்வினைக்கிய
லுமெழுத்தான் முடிதலுமெனச் சினைகிலைக்கினவி இருமுடிபுடைய
வற்றுள், முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிவுழிபென்பார், தம்
வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையென்றார்.

கிளவியாக்கம்.

டுக

இக்குத்திரத்தின்பொருள். கண்முதலாயவும் பிறவும் பன்மை
குறித்துநின்ற சினைகிலைக்கினவி; அவை தம் வினைக்கியலுமெழுத்
தான் முடியாது தம்முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியும்வழிப்
பன்மையாத்கொல்லப்படும் யாப்புறவுடையவல்ல; முதலொன்றாயி
ன் ஒருமையானும், பலவாயிற்பன்மையானுங் கூறப்படும். எ - று.

உ-ம். கண்ணல்லள்; தோணல்லள்; முலைகல்லள். எ-ம். கண்
ணல்லள்; தோணல்லள்; முலைகல்லள். எ-ம். வரும்.

பிறவுமென்றதனாற் புருவக்காதென்னுந் தொடக்கத்தனவுங்
கொள்க.

பன்மைகூறுங் கடப்பாடிலவே யென்றதனாற் பால்வழுவும்,
தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங்கடையென்றதனாற் நினைவுழுவுமமை
த்தார்.

பன்மை கொண்டன, பன்மையொருமை மயக்கமில்லாத
நினைவழுவாகலின், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தவக்கடையென்பத
ஞன் அமைக்கப்படும்.

முக்கு நல்லன்; கொப்பூழ் நல்லன் என ஒருமைச்சினைப்பெயர்
கின்று உயர்நினை கொண்டனவும், நிறங்கரியன்; கவவுக்கடியன்
எனப் பண்புந்தொழிலும் கின்று உயர்நினைகொண்டனவும், தன்
னினைமுடித்தலென்பதனு னமைக்கப்படும்.

கோடு கூறிது கலிறு; குளம்பு கூறிது குதிரை எனவஃநினைப்
பன்மைச்சினைப்பெயர் கின்று முதல்வினையாகிய ஒருமைபான் முடி
த்தனவும் அமையுமாறென்னையெனின்;—ஆண்டுப் பன்மையொரு
மைமயக்கமல்லது நினைவருவின்மையின் ஈன்னைக்கெய்தா; அப்
பன்மையொருமைமயக்கம் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுமைக்க
ப்படும். அஃதேல், இச்சுத்திரத்தாற் நினைவருகோசி கூடிய பால்
வருவமைக்கப்பட்டதென்பது எற்றற்பெறுதுமெனின்;—சினைக்
கினைவிக்குத் தம்வினைக் கியலுமெழுத்தாவது அஃநினைவினைக்கு
ரிய வெழுத்தாம்; அஃதல்லாதது உயர்நினைக்குரிய வெழுத்தே
யாம். என்னை? அஃநினைக்கு மறுதலை உயர்நினையேயாகலான்.
அதஞ்நினைவழுவதனும் பெறுதுமென்பது. அஃதேல், தம்வினைக்
கியலுமெழுத்தாவன சினைவினைக்குரியவெழுத்தென்றும், அவைய
ல்லாதனவாகவன முதல்வினைக்குரிய வெழுத்தென்றுமுணர்த்து; உ
ணர்த்தவே, உயர்நினைச்சினையும் அஃநினைச்சினைபுமெல்லா உட
ங்குமெனின்;—அற்றன்று: அஃநினைக்கட் சினைவினைக்குரிய எழு
த்தொடு முதல்வினைக்குரிய எழுத்திற்கு வேறுபாடின்றி எல்லா

மஃந்ணையெழுத்தேயாகலின், தம்வினைக்கெயறுமெழுத் தலங்கடை
யென்பதற் கேலாதாகலால், கண் முதலாயின உயர்திணைச்சிணையே
யாமென்பது. (சுக)

கிளவியாக்கமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

வேற்றுமை மயியல்.

சுஉ. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

காங்குசொற்கும் பொதுவிலக்கணமுணர்த்தினார் அதற்கிடை
யீழின்றி அவற்றது சிறப்பிலக்கணமுணர்த்துதன் முறைமையா
யினும், வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்துதற்கு வேறிடமின்மையா
னும், பொதுவிலக்கணமாத சொப்புமையானும், உருபேற்றல் பெய
ர்க்கிலக்கணமாகலின் வேற்றுமையுணர்த்திப் பெயருணர்த்தன்மு
றையாகலானும், கிளவியாக்கத்திற்கும் பெயரியற்குமிடை வேற்று
மையிலக்கணமுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். வேற்றுமையா
வன பெயரும் ஓரிடைச்சொல்லுமாகலின், அவற்றநிலக்கணமும்
பொதுவிலக்கணமேயாம்.

வேற்றுமையிலக்கணமென ஒன்றாயினும், சிறப்புடைய எழு
வகையென்றுமையும் அவற்றது மயக்கமும் விளிவேற்றுமையுக்
தனித்தனியுணர்த்தத்தரும் வேறுபாடு யாப்புடைமையான், மூன்
றேத்தானுணர்த்தினார்.

பொதுவிலக்கணமுணர்த்திச் சிறப்பிலக்கணமுணர்த்துதன்மு
றையாகலின், முதற்கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொற்கும் பயனிலகோ
டதும் உருபேற்றலும் காலத்தோன்றாமையுமாகிய இலக்கணமுண
ர்த்துலார் இவைபுபட்டமையான் வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தி

ஞான மேலோத்திஞான இவ்வோத்திடையினைப் கூறினான் உரைப்பாரியொன்றின்;—அற்றன்று: இவ்வோத்துப் பெயரிலக்க னுதலி யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாயின், உருபேற்றலும் பயனி லைகோடலும் காலந்தோன்றாமையுமாகிய பெயரிலக்கணம் முன் னோதி, இயைபுபடுதலான் வேற்றுமையுணர்த்தும் கருத்தினராயின் அவற்றையும் இன்னலிலக்கணத்தவென உணர்த்திப் பின்னும் எடு த்துக்கொண்ட பெயரிலக்கணமேபற்றியோதிப் பெயரியவென ஓரோத்தான் முடியும்தான்றே; அவ்வாறன்றி, வேற்றுமையி ன்க்கணமே முன்கூறி “அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே”

வேற்றுமையியல்.

திரு

எனவும் “ஈறுபெயர்க் காகு மியற்றையுவென்ப” எனவும் வேற் றுமையிலக்கணங்கூறி அச்சுத்திரத்தாற் பயனிலைகோடலும் உரு பேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது உய்த்துணரவைத்துப் பின் னும் வேற்றுமையிலக்கணமேயுணர்த்தி, இதனை வேற்றுமையோ த்தென்றும், அவற்றது மயக்கமுளார்த்தியலோத்தை வேற்றுமைம யங்கியவென்றும், நிறப்பில்லா விளிவேற்றுமையுணர்த்தியலோ த்தை விளிமாபென்றும், முதலியதனாற்பெயர் கொடுத்த, முன்னோ த்தாக ஊவத்த, பெயரியவென வேறோரோத்திற்குப் பெயர் கொடு த்தமைபாணும், “எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே” என்பது முதலாகிய ஐந்திருத்திரமும் பெயரிலக்கணமுணர்த்து மோத்தின்முன் வைபாது இடைவாழ்த்தல் பொருத்தாமையாலும், இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கணுதலியெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டத ள்று, வேற்றுமையிலக்கணமே முதலியெழுத்தெனவேபடும்; அந னான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அஃதே, “பெயர்க்கிலக் கிலையி காலத் தோன்ற” எனப்பெயரிலக்கணம் என்னக்கூறிய தென்னை யெனின்;—பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கண

மென்பது சனநிப் பெறப்பட்டமையான், அவற்றோடையையக் காண
த்தோன்றலமையும் சண்டே கூற்றார், பெயரிடக்கணமாதனொப்பு
மையானென்பது.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். வேற்றுமையாவன எழென்று
சொல்லுவர் தொல்லாசிரியர். எ - று.

செயப்படுபொருண்முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வே
றுபடுத்துவதென்தலின், வேற்றுமையாயின, செயப்படுபொருண்மு
தலாயினவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாதிரமுணர்த்தலின்,
எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று. அல்லது உம், வேற்றுமையென்
பது பன்மைபற்றிய வழக்கெனினுமமையும்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவபடி தின்றது. (ச)

கூட. வினிகொள் வதன்கண் வினியோ டெட்டே.

இ - ள், வினிகொள்வதன்கண்ணதாய வினியோடு தலைப்பெ
ய்ய வேற்றுமை யெட்டாம். எ - று.

வேற்றுமையென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

முன்னர் “வினியெனப்படுப கொள்ளும் பெயரொடு—தெளி
யத்தோன்று மியக்கைய வெனீப” என்பவாழலின், வினிகொள்
வதென்றது வினிகொள்ளும் பெயரை. அதன்கண் வினியென்றத

ஐச சொல்லதிகாரம்.

ஐஸ், பெயருமன்று, பெயரின் வேறுமன்று, வினியேற்றுமையா

வது திரித்தம் இயல்பாயும் சிற்றும் பெயரிடத்தியென்பதாம்.

“வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப” எனப் பிறர்மதங்
கூறி தீர்க்குத்திரத்தாற்றத்தணிபுரைத்தார். (உ)

கூசு. அளவதாம், பெயர் ஐ ஒடு கு

இன் அது கண் விளி யென்னு மீற்ற.

இ - ள். எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையாவன விளிவேற்று
மைய இடத்தியாகவுடைய பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண்
முதல். எ - று.

பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்பன பல்பெயரும்மைத்
தொகை. அஃதொருசொல்லாய் விளியென்னு மீற்றவென்பதனான்
விடெய்க்கப்பட்டது. பெயரும் ஐயும் ஒடுவும் குங்வும் இன்னும்
அதையும் கண்ணும் என விரியும்.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிதுளைத்த வென்பதனான் ஒடு
கென்றும் அதுவென்றும் ஓடுகூராகலின், ஆனருபும் அகாவுருபுங்
கொள்ளப்படும்.

விளிவேற்றுமையினது சிறப்பின்மை விளக்கிய பெயர் ஐ ஒடு
கு இன் அது கண் விளியென்னுது விளியென்னுமீற்ற வெனப் பரி
ந்துகூறினார். (க)

கூடு. அவற்றுள்,

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே.

இ - ள். மெற்சொல்லப்பட்ட வேற்றுமையுள், முதற்கட்பெய
ரென்று கூறப்பட்ட வேற்றுமையாவது பெயர் தோன்றிய துணை
யாய் சிற்றுகிலைமையாம். எ - று.

பெயர் தோன்றிய துணையாய் சிற்றுகிலைமையாவது உருபும்

விளியுமேலாது பிற்தொன்றனோடு தொகாது நிற்குலமை. என
லே, உருபும் விளியுமேற்றும் பிற்தொன்றனோடு தொக்கும் நின்ற
பெயர் எழுவாய்வேற்றுமைமாகாதென்றவாரும்.

உ - ம். ஆ அவன் என வரும்.

(ச)

சா. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்
வினையிலே யுரைத்தல் வினாவிற்கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய வினையே.
வேற்றுமையியல்.

ருடு

பொருண்மைசுட்டல்—ஆவுண் என்பது. வியங்கோள்வரு
தல்—ஆசெல் என்பது. வினையிலேயுரைத்தல்—ஆகிடத்தது என்
பது. வினாவிற்கேற்றல்—அஃதியாது, அஃதெவன் என வினாச்சொ
ல்லோடு தொடர்த்தல். பண்புகொளவருதல்—ஆகரிது என்பது
தன்னினைமுடித்தவென்பதனால், ஆவிலை, ஆயல்ல என்னுத்தொட
க்கத்துக் குணப்பொருளாவல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்த்துங்
கொள்க. பெயர்கொளவருதல்—ஆபவ என்பது. அன்றியனைத்தும்
பெயர்ப்பயவினையேயென்பது அவ்வாறும் பெயர்வேற்றுமைப்பய
வினையாமென்றவாறு.

• முடிக்குஞ்சொற்பொருள் அத்தொடர்மொழிக்குப் பயனாக
லிற் பயனிலையென்றார்.

உண்டென்பது பண்புமுதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்
டலின், வேறுகடறினார். பெயர்ப்பொருளின் மெய்ப்பொருட்கு
வேற்றுமை யுண்மையாகலின், அவ்வண்மையைப் பொருண்மை
யென்றார்.

வியங்கோள்வருதல் வினோகியேபுரைத்தற்கண் ளும், வினாவிற்
கேற்றல் பெயர்கோளவருதற்கண் ளும், வினாக்குறிப்பாயவழிப்
பண்புகோளவருதற்கண் ளும் அடங்குமாயினும், வினையும் பெய
ரும் பண்பும் முடிக்குஞ்சொல்லாததேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்
லாதலுமுடைய, வியங்கோளும் வினாவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்
லது நில்லாமையின், அங்வேறபாடறிவித்தற்கு வேறு கூறினாரெ
ன்பது.*

“பெயர்தோன்றுகிலை” என்றதனாலும், அன்றி யனைத்தும்
பெயர்ப்பயனிலையே என்பதனாலும், பெயர் தோன்றிய துணையாய்
நின்று பயனிலைத்தாதல் எழுவாய்வேற்றுமைபுலிக்கணமென்பது
பெற்றும்.

ஆபவ அன்புழிப் பலவென்பதற்குப் பயனிலை யாதெனின்;—
அது பயனிலையாய் ஆவென்பதனை முடித்தற்கு வத்ததாகலின்,
தான் பிறிதோர்கொண்டோர்க்காது ஆவென்பதனோடு தொடர்க்து
அதனை முடித்தமைத்து மாறுமென்பது. அஃதேல் பயனிலைகொ
ள்ளாதது எழுவாய்வேற்றுமைபாய் நென்னையெனின்;—உருபே
ற்றல் பெயர்க்கிலக்கணமாயினும் உருபேவாதவழியும் பெயராமாறு
பேரல, எழுவாய்வேற்றுமை பயனிலை கொள்ளாதவழியும் எழுவா
ய்வேற்றுமையே யாமென்பது. இலக்கியமென்றஞ் செல்லாதன இ
லக்கணமாமாறென்னையெனின்;—ஆண்டிலக்கணமாவன உருபே

நற்றதேற்ற தன்மையும் பயனிலையும் பயனில் கோடற்கேற்ற தன்மையுமாகலின், அத்தன்மை எல்லாவற்றிற்கு முன்மையின் இலக்கனாமென்பது.

அகாச்சுட்டு அன்றியெனவீறு திரிந்து நின்றது. அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையெனவே, பயனிலகோடல் பெயர்க்கிலக்கனமென்பதூஉம் பெற்றும். (இ).

சுள. பெயரினாகிய தொகையுமா நுளவே
யவ்வு முரிய வப்பா லான.

இ - ள். பெயரும் பெயருத்தொக்க தொகையுமுன்; அவையுமுரிய எழுவாய்வேற்றமையாய்ப் பயனில் கோடற்கு. எ - று.

உ-ம். யானைக்கோடு ஈடந்தது; மதிமுகம் வியர்த்தது; கொல்யானை நின்றது; கருங்குதிரையோடிற்று; உவர்ப்பதினாளுக்கு கழித்தன; பொற்றொடி வந்தான் என வரும்.

பெயரினாகிய தொகையுமென்னுமும்மையால், பெயரொடுபெயர் தொக்கனவேயன்றி, நிலக்கடத்தான்; மாக்கொணர்த்தான். எனப் பெயரொடு விலை வந்து தொக்க விலையினாகிய தொகையுமுனவென்பதாம். ஆகவே, பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு தொழிலுத் தொக்கன தொகையென்பது பெற்றும்.

அவ்வுமுரியவெனப் பொதுவகையாற் கூறினானும், எத்புழிக்கோடலென்பதனான் எழுவாய்வேற்றமையாதற் கேற்புடைய பெயரினாகிய தொகையே கொள்ளப்படும்.

இருதொடர்படச் சூத்திரித்திடர்ப்பலுவதென்னை? பெயரினாகிய தொகையும் எழுவாய்வேற்றமையாமென்றோதலமையாதோ

வெனின்;—அவ்வணமோதிற் பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு
வினைபுத் தொக்கன தொகைச்சொல்லாமென்னுக் தொகையிலக்க
ணம் பெறப்படாதாம்; அவ்விலக்கணமுணர்ந்துதற்கு இவ்வாறு
பிரித்தோதிருசென்பது.

பெயரினாறுப தொகையுமென்றவும்மையான் வினையினையி
வினைத்தொகை தழுவப்பட்டதென்றும், “எல்லாத் தொகையு மொ
ருசொன் னடைய” என்பதனால்த் தொகைச்சொல்லெவ்வாம் எழு
வாய்வேற்றுமையாதல் பெறப்படுதலின், ஈண்டு அவ்வுமுரியவப்பா
லானவென்றது தொகைச்சொற்குப் பயனிலை கேடன்துமாதிரிமெ
ய்துவித்தற்கென்றும், உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்;—அற்ற

வேற்றுமைபியல்.

௮௭

ன்று: வினைத்தொகைக்கு நிலைமொழி வினைபென்பது உரையாசிரி
யர்க்குக் கருத்தன்மை “வினையின் றொருதி காலத் தியலும்” என்
னுஞ் குத்திரத்திற் சொல்லுதல். இனி “எல்லாத் தொகையு மொரு
சொன் னடைய” என்பதற்கு ஒருசொன்னடையவாமென்பதல்
லது எழுவாய்வேற்றுமையாமென்னுக் கருத்தின்மைபானும், அக்
கருத்துண்டாயின் அவையும் எழுவாய்வேற்றுமையாய் நின்று
“அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே” என்றதனாற் பயனிலை
பெய்துமாகலின் அவ்வுமுரியவப்பாலானவென்றல் கூறியது கூறி
ந்முமாகலானும், அதவுமுரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க.

அஃதெல், தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென்பதே இக்
குத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின் “எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோ
ன்று நிலையே” என்னுஞ் குத்திரத்தின்பின் வைக்கவெனின்;—
பெயர் தோன்றியதுணையாய் கிற்றலும் பயனிலைகோடலுமாகியு

எழுவாய்வேற்றமை யிலக்கணமிரண்டுத் தொகைச்சொற்கு மெய்
துரித்தற்கு அங்ஙனமிருத்திரத்திற்கும் பின் அவத்தாரென்பது.
ஆண்டு வைப்பின், "அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே"
என்றதனாற் பயனிலைகோடல் பெயர்க்கேயாய்த் தொகைக்கெய்தா
தாமென்பது. (சு)

சுஅ. எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்புடத் தோன்றி
"யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இஃள். மூன்றிடத்துப்பெயரும் செலிப்புலனாகத் தோன்றி
நின்று பயனிலை கோடல் செவ்வீதென்ப ஆசிரியர். எ-து. எனவே,
அவ்வாறு தோன்றாது நின்று பயனிலை கோடலுமுண்டு, அது
செவ்வீதன் தென்றவாரும்.

பெயரென்றது ஈண்டெழுவாயை.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தர என்றவழிச் செல்வல். எ-ம்.
யான் யாது செய்வல் என்றவழி இது செய். எ-ம். இவன் யார்
என்ற வழிப் படைத்தலைவன். எ-ம். செப்பியவழி, யான் கீ இவ
னென்னும் எழுவாய் வெளிப்படாது நின்று, செல்வல், இது செய்,
படைத்தலைவன் என்னும் பயனிலைகொண்டவாறு கீண்டுகொள்க.

எவ்வயிற்பெயருமென்ற தென்னையெனின்;—செல்வல், இது
செய் என்னுந்தன்மை மூன்னிலைவினைகளான் யான் கீபென்பனவ
ற்றின் பொருளுமுணரப்படுதலின், யான் செல்வல், கீயிதுசெய்யெ
னப் பெயர் வெளிப்படுத்தல் பயமின்றாயினும் வழக்குவலிபுடைத்

தரகலின், அவ்வாறு வருதல் பயமின்றென்பபடாதென்பது யினக்
கிய எவ்வயிற்பெயருமென்றொரென்பது.

அவ்வியலானியலென விரியும்.

பயனிலைக்கு இருநிலைமையுமோதாது எழுவாய்க்கே யோது,
லாற் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும்.

எவ்வயிற்பெயரும் பயனிலை கோடல் செவ்விதென உருபேற்
தல் செவ்விதன்றாமெனவுரைத்து அவ்வாய் நீயிரென்பன உருபே
லாவென்று காட்டினாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அவ்வாயென்
பது இடைச்சொல்லாய் ஆண்டென்னும் பொருள்பட நின்றவழி
உருபேயன்றிப் பயனிலையுமேலாதாம். இனி அவ்வழிக்கண் தம்
மென்பது திரிந்து நீயிரென நின்ற திரிபைப் பெயரெனக் கொண்டு
உருபேலாதென்றாராயின், நீயென்பதன்றியிராகிய நின்னென்பத
னையும் பெயராகக் கொண்டு பயனிலை கொள்ளாதென்றுங் கூறல்
வேண்டும்; அன்றி தம்மின்றியிராகிய நீயிரென்பதனை “எல்லா
நீயிர் நீயெனக் கிளந்து” என இயற்கைப்பெயரோடு ஒருங்கு வைத்
தது நீயிரென்னுந் திரிபே இயல்பாக வேற்றுமைக்கண் தம்மெனத்
திரிபினுமையுமென்னுங் கருத்தினாராயன்றே. அதனான் இயல்பாக
க் கொள்ளப்பட்ட நிலைமைக்கண் நீயிரென்பதனை உருபேலாதெ
ன்றாராயின் தம்மெனத் திரிந்துருபேற்பதனை உருபேலாதென்றல்
பொருத்தாதாம். அதனானது போலியுரையென்க. (எ)

கக. கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா

திதுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப.

எழுவாய்வேற்றுமையுணர்ந்தி னையறுவகை வேற்றுமையில
க்கணமுமுணர்ந்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

ஈ பெயர், ஐ, ஒ, கு, இன், அது, கன் என்ற கூறப்பட்டமு
றைமையையுடைய உருபு தக்கிலை திரியாது பெயர்க்கீழுமியல்பை
யுடையவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். ஏ - று.

உ-ம். சாத்தனை, சாத்தனெடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்த
னது, சாத்தன்கள் என வரும்.

அம்முறைப்பற்றி அவ்வயெண்ணுப்பெயரான் வழங்கப்படுத
லிற் கூறியமுன்றழிவுருபென்றார்.

வினைச்சொலிற்றுதி நிற்குமிடைச்சொற்றொடரென வேறுணரப்ப
டாது அச்சொற்குறுப்பாய் நிற்குமன்றே, இவை யவ்வாறு பெயர்க்
குறுப்பாகாது தாமென வேறுணரப்பட்டிருத்தி நிற்குமென்பார் சில
திரியாதென்றார்.

வேற்றுமையியல்.

டுக

உருபு பெயர் சார்ந்து வருமெனவே, உருபேற்றவாகிய பெய
ரிலக்களமும் பெறப்பட்டது. (அ)

எடு. பெயர்கிலைக் கிளவி காலந் தேனான்றா

- தொழினிலை யொட்டு மொன்றலன் கடையே.

இ - ன். பெயர்ச்சொற்காலந்தோன்றா, வினைச்சொல்லோடொ
க்கும் ஒருகூதல்லாதவிடத்து. எ - று.

சாத்தன், கொற்றன், உண்டல், தின்றல் எனக் காலந்தோன்
றாது நின்றலும், உண்டான், தின்றான் எனத் தொழினிலையொட்டு
யுன் காலந்தோன்றி நின்றலும் கண்டுகொள்க.

உண்டான், தின்றான் என்னுந் தொடக்கத்துப் பதித்தச் சொ
ல்லப்பயிற் தொழிற்பெயர் வினைச்சொற்போலத் திணையும் பாறாண்
காலமுமுதனாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலாயியலிற்ற
வாய் வருதலின், தொழினிலையொட்டுமென்றார். ஒட்டிமென்பது
உவமச்சொல்.

பெயராகிய நிலையையுடையது பெயர்க்கையென அன்மொழி
த்தொகை.

பெயர்-பொருள், தொழினிலையும்.

காலத்தோன்றலென்பன ஒருசொல்லாய்ப் பெயர்க்கினவி
யென்பதற்கு முடிபாயின.

பயனிலைகோடலும் உருபேற்றனுமாயிய பெயரிலக்கணம் என்
பெற்றப்படுதலின், அவற்றோடையாகக் காலத்தோன்றலையாகிய
பெயரிலக்கணமும் என்மே கூறினார். பெரும்பான்மைபற்றிக் கால
த்தோன்றலை பெயரிலக்கணமாயிற்று. (உ)

எக. இரண்டா குவதே,
ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கினவி
யெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்
பவ்விரு முதலிற் றேன்று மதுவே

இ - ள். "பெயர் ஐ ஒ ன் டு" என்னுஞ் சூத்திரத்த ஐயெனப்
பெயர் பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம். அஃதியாண்டு
வரினும் வினையும் வினைக்குறிப்பினாயி அவ்விரண்டிமுதற்கண்
னுத்தோன்றும், அவை பொருளாக வரும், எ - று.

கூடு

கொல்லதிகாரம்.

உ-ம். குடத்தை வளைத்தான்; குழையையுடையன் என வரும்.

என்னுமுறையன் இரண்டாவதென்பது பெறப்படுமாயி
னும், இக்குறி தொல்லசிரியர் வழக்கென்ப தறிவித்தற்கு ஐயென

ப்பெயரிய வேற்றுமைக்கினவி யிரண்டாவதென்றார். இது மூன்றாவது முதலாயினவற்றிற்கு மொக்கும்.

பெயரியவென்பது பெயரென்பது முதலாக முடிந்ததொன்றையரச்சம்.

தம்மையுணர்த்துவனவும் பெயரெனப்படுதலின் ஐயெனப்பெயரியவென்றார்.

வினையே வினைக்குறிப்பென்றாயினும் அவற்றின் செயப்படுபொருளே கொள்ளப்படும்; அவ்வுருமுதலிற்றோன்றுமென்றமைபான், முதலாதற்கும் வேற்றுமைப்பொருளாதற்குமேற்பன அவையையாகலின். என்ன அன்வமுதலாதற் கேற்றவாதெனின்;—செயப்படுபொருண்முதலாயின தொழிற்குக் காரணமாகலானும், “ஆயெட்டென்ப தொழின்முத னிலையே” எனவவற்றை முதனிலையென்று கூறுபவாகலானுமென்பது. அஃதெல், செயப்படுபொருளாவது தொழிற்பயனுறுவதாதலால், குழை முதலாயினவற்றிற்கு அவ்விவக்கணமேலாமையிற் செயப்படுபொருளன்மையான் வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்;—அத்தன்ம: “அம்முக காலமுக குறிப்பொடு கொள்ளு மெய்க்கிலை யுடைய” என்றாகலின், குறிப்புச்சொற் காலமொடு தோன்றித் தொழிற்சொல்லாதலும் குழை முதலாயின தொழிற்பயனுறுதலும் ஆசிரியர் துணிபாகலின், அவையுஞ் செயப்படுபொருளாமென்பது. ஆயின், செயப்படுபொருட்கட்டோன்றுமெனவமையும், வினையே வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்;—அவ்வளவுகூறின், செயப்பாடினது விளக்குஞ் சிறப்புடைத்தெச்சிலைவினைச் செயப்படுபொருளையேகூறினாரோ குறிப்புப்பொருளுடங்கப் பொதுவகையற் கூறினாராவென்றையமாம், ஐயக்க வினையே வினைக்குறிப்பென்றொன்பது. வினைவினைக்குறிப்பென்பன ஈண்டாகுபெயர்.

புகழை நிறுத்தான்; புகழை நிறுத்தல்; புகழையுடையான்;
புகழையுடையான் என விரண்டாவது பெயரோடு தொடர்த்தவழி
யும் வினாச்செயப்படுபொருளுங் குறிப்புச்செயப்படுபொருளும்பற்
றியே நிற்குமென்பாச், எவ்வழிவரினுமென்றாய்ப்புறுத்தார்.

இயற்றப்படுவதும், வேறுபடுக்கப்படுவதும், எய்தப்படுவதுமெ
னச் செயப்படுபொருண்மூன்றும். இயற்றாதலாவது முன்னில்ல
வேற்றுமையியல். கூக

தனையுண்டாக்குதல். வேறுபடுத்தலாவது முன்னுள்ளதனைத் திரித்
தல். எய்தப்படுதலாவது இயற்றாதலும் வேறுபடுத்தலுமின்றித்
தொழித்பயனுறுத்துணையாய் நின்றல். (40)

எஉ. காப்பி னொப்பி னூர்நியி னிழையி
னோப்பிற் புகழிற் பழியி னென்றா
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்றா
வறுத்தலிற் குறைத்தலிற்றொகுத்தலிற்சிறித்தலி
னிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்றா
வாக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலி
னோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்றா
வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

செயப்படுபொருண்மூன்றினையும் பற்றி வரும் வாய்பாடுகளை
விரிக்கின்றார்.

இ - ள். காப்பு முதலாகச் சிதைப்பீராகச் சொல்லப்பட்ட.

இருபத்தெட்டுப்பொருளும் அவைபொருள்வன பிதவுமாயிவ அம்முத
ற்பொருண்மேல் வரும் எல்லாச்சொல்லும். இரண்டாம்வேற்றுமை
ப்பாபவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

என்றுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

இன்னெல்லாம் புணரியணியிடைப்பொருணிடைக்குதவாறு
எண்ணின்கண் வந்தன. முன்னர் வருவனவற்றிற்கும் #தொக்கும்.

அம்முதவென்றது கூறப்பட்ட செயப்படுபொருளென்றவாறு.

உ-ம். ஏயிலையிழைத்தான் என்பது இயற்றப்படுவது. கிளியை
யோப்பும்; பொருளையிழக்கும்; நாளையதூக்கும்; மரத்தைக் குறைக்
கும்; கெல்லைத்தொகுக்கும், வேலையைப் பிரிக்கும்; அறத்தையாக்
கும்; நீட்டிடைச்சிதைக்கும் என்பன வேறுபடுக்கப்படுவன. குறைத்
தல் சுருக்குதலும் சிறிதிறுக்கச் சிதைத்தலுமாம். அறுத்தல் சிறிதிழ
வாமற் சினைமையாயினும் முதலையாயினும் இருபுற செய்தல்.
ஊரைக் கீர்க்கும்; தந்தையைமொக்கும்; தேரைபூரும்; குளிசிலைப் பு
கழும்; நாட்டிடைப் பழிக்கும்; புதல்வரைப் பெறும்; மனைவியைக்
காதலிக்கும்; பனைவரை வெகுளும்; செற்றாரைச் செறும்; நட்டா
ரை யுயக்கும்; துணைக் கற்கும்; பொன்னை கிறுக்கும்; அரிசியை யள
கூஉ சொல்லுதிகாரம்.

க்கும்; அடைக்காலையெண்ணும்; ஊரைச் சாரும்; கெறியைச்செல்
லும்; குறினைக் கண்டும்; கிணையை கேட்கும், கள்வரையஞ்சும்
என்பன எய்தப்படுவன. வெகுளாதுஞ் செதலும் கொடுப்பொருள்
வாயலுழி வேறுபடுக்கப்படுவனவாம். செறல் வெகுளியது காரியம்.

இயற்றப்படுவது ஒருதன்மைத்தாகலின், அதற்கெருவாய்பா
டே கூறினார். ஏனைய பலவிலக்களத்தவாகலிற் பலவாய்பாட்டான்

வீரித்துக் கூற்றார்.

அன்னபிறவுமென்றதஞல், பனகவரைப் பணித்தான்; சொற்
நையட்டான்; குழையையுடையான்: பொருளையிலன் என்னுக்கொ
டக்கத்தன கொள்க.

காப்பு முதலாயின பொருள்பற்றியோதப்பட்டமையான், ஊ
ழரப் புரக்கும்; ஊரையளிக்கும்; தக்கதைய நிகர்க்கும்; தக்கதைய
யொட்டும்; தேரைச்செலுத்தும்; தேரைக் கடாவும் என்பனபொல்
வனவெல்லாக்கொள்க.

இயற்றப்படுதன்முதலாகிய வேறுபாடு குறிப்புவினைச் செயப்
படுபொருட்களேற்பன கொள்க. (கக)

எக, மூன்றா ருவதே,
ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி வினைமுதற் றதுவே.

இ - ள். மேல் ஒடுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதிய வேற்று
மைச்சொல் மூன்றாவதாம். அது வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய இர
ண்டிமுதலையும் பொருளாகவுடைத்து. ஏ - று.

மேல் ஐயொடு குவ்வென்றோதியவழி ஒனருபுத்தடிவப்பட்ட
மையான், என்ஈம் அவ்வாதே கொள்ளப்படும்; படவே, மூன்றாவ
தாதலும் வினைமுதல் கருவிப்பொருட்டாதலும் ஒனருபிற்குமெ
ய்தும்.

வினைமுதலாவது கருவி முதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்

படுத்துவது. கருவியாவது வீணைமுதற்செழுநிற்பயனைச்செயப்படு
பொருட்களையுடையது.

அணையென்பது அத்தன்மையலாகிய முதலென அவற்றதிலக்
கணத்திற்குத் தொற்றுவாய் செய்தவாறு.

முதலென்பதற்கு மேலேயுரைத்தாம்.
வேற்றுமையியல்.

கூக.

உ-ம். கொடியொடு துவக்குண்டான்; ஈசியொடு குயின்றது
கம் பட்டும். ஏ-ம். அகத்தியனாற்றமிழுரைக்கப்பட்டது; வேலானெ
றித்தான். எ-ம். வரும்.

பிறபொருளுமுளவேனும் வீணைமுதல் கருவி சிறத்தமையான்,
வீணைமுதல்கருவியினைமுதற்பென்றார்.

* வீணைமுதல்கருவிக்கண் ஒடுவெனருபு இக்காலத்தருகியவ்வது
வாராது. (கஉ)

எசு. அதனி வியற லதற்றரு கிளவி

யதன்வினைப் படுத லதனி னாக

லதனிற் கோட லதனெடு மயங்க

லதனெ டியைந்த வெருவினைக் கிளவி

யதனெ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி

யதனெ டியைந்த வெர்ப்ப வெர்ப்புரை

யினனா னேது வின்கொ லவருஉ

மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

அதனினியறல்—மன்னுனியன்ற குடம் என்பது. மாணமுதற்
காரணம், முதற்காரணமாவது காரியத்தோடொற்றுமையுடையது.
அதற்றகுதியி—வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி; அறிவானமைத்த சான்
ரோர் என்பன. இவை கருவிப்பாற்பபிம். அதன்வினைப்படுத்தல்—
சாத்தனின்முடியுமிக்கருமம் என்பது. இது வினாமுதற்பாற்பபிம்.
அதனினுதல்—வாணிகத்தானினுன் என்பது. அதனிற்கோடல்—
சாத்தனத்தற்கொண்டவரிசி என்பது. இவையுங் கருவிப்பாற்பபிம்.
இவையையத்தபொருளும் ஒதிருபிற்குஞ் சிறுபான்மையுரியவாயி
னும், பெரும்பான்மைபற்றி ஆனருபிற்கேயுரியபோலக் கூறினார்.
அதனெடுமையங்கல்—என்னெடுமி விராயவரிசி என்பது. அதனெடு
மையத்தவொருவினைக்கினவி—ஆசிரியனெடு வத்தமாளாக்கன் என்
பது. வருதற்றொழில் இருவர்க்குமொத்தலின், ஒரு வினைக்கினவி
யாயிற்று. அதனெடுமையத்தவேறுவினைக்கினவி—மையொடு பொரு
த மால்பாணை என்பது. பொருதல் பாணைக்கல்லதின்மையின் வேறு
வினைக்கினவியாயிற்று. அதனெடுமையத்த வெட்ப்பெலாப்புரை—
பொன்னெடுமும்பணையர் கின்னெடுழிபிறரே என்பது. ஒப்பல்லதனை
யொப்பாகக் கூறலின் ஒப்பவொப்புரையாயிற்று. இம்மூன்றற்கும்
உடனிகழ்தல் பொதுவென்பது உம் அவை ஒதிவெனருபிற்கேயுரி
யவென்பது உமுணர்த்திய, அதனெடுமையதல் மூன்றற்குங் கூறினார்.

கூச

சொல்லதிகாரம்.

அதனெடு மயங்கிற்குமீதொக்கும். எல்லாப்பொருட்கன்னனும் அது
வென்றது உருபேத்கும் பெயர்ப்பொருளை. "அதற்கு வினையுடை
மையின்" என்பதற்கும் ஈதொக்கும். இன்னுனெதுவென்பது முய

ந்சிபிற் பிறத்தனானொலிசிலையாது என்பது. அதனினாலெனக்கார
கவேது முற்கூறப்பட்டமையான், இதுஞாபகவே தவாம். இப்பொ
ருள் ஆனருபிற்கும் இன்னுருபிற்குமுரித்தென்பது விளக்கிய ஏது
வென்னாது இன்னுனெனதுவென்றார். இன்னுனென்பது உம்மைத்
தொகை. அவத்தேதுப்பொருண்மையென்றவாறு.

எனவென்பதனை மாற்றி ஏதுவென்பதன்பின் கொடுத்து, என்
ருவருஉமன்னபிறவுமெனவியைக்க. என்னுமென்று பாடமோது
வாருமுள்.

அதனினிபறவென்பதற்குத் தச்சன் செய்த சிறுமாவையமெ
ன்றும், இன்னுனென்பதற்குக் கண்ணுற்கொத்தை காலான்முடவ
னென்றும், உதாரணங்காட்டினாலு உரையாசிரியசெனின்;—
அற்றன்று: தச்சன்செய்த சிறுமாவையமென்பது “வினைமுதல் ஒரு
வியனை முதற்று” என்புதியுடங்குதவான் ஈன்சிப் பார்படுக்கவே
ண்டாமையானும், சினைவிகாரத்தைமுதன்மேலேற்றிக் கூறும் பொ
ருண்மை இன்னுனென்பதனாற்பெறப்படாமையானும், அது பேரளி
யுரையென்க.

ஒவியும் ஆனும் இரண்டுவேற்றுமையாகற்பாலவெனின்;—
அற்றன்று: வேற்றுமையக்கமாவது ஒருவேற்றுமையது ஒரு பொ
ருட்கண்ணாக சில பொருட்கண்ணாக ஏனாவேற்றுமையுஞ். சேறல
ன்றே; அவ்வாறன்றிக் சிலதொழித்து எல்லாப்பொருட்கண்ணும்
இரண்டிருபுஞ்சேறலானும், வடநூலுட்பொருள்வேற்றுமையல்லது
உருபுவேற்றுமையின் ஒருவேற்றுமையாக வேதப்பபூட்டமையா
னும், ஈன்டெல்லாவாசிரியரும் ஒருவேற்றுமையாகவே யோதினா
சென்க. வடநூலோமொதுகொள்ளாமக்கூறல் ஆசிரியர்க்கு மேற்
கோளாயின், வினாவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக்
கற்பாலவாவர், அவ்வாறடக்கவிலரெனின்;—அற்றன்று: வினாவே
ற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக்கல் ஆன்டெல்லார்க்கு
மொப்பமுடிந்ததன்று; “எழியன் முறைபதெநிர்முக வேற்றுமை—

வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்—சூரிய புலவனு
முன்னொரு வகைப்பா—னிந்திர னெட்டாம்வேற்றுமை பென்ற
னன்” என்பவர்களின், ஐந்திர தாலார்வின் வேற்றுமையை எட்டாம்
வேற்றுமையாக சேர்த்துசொன்பது பெறப்படும்; ஆசிரியர் அவர்மத
ம்பற்றிக் கூறியவர்களின், அதனோடு மாறுகொள்ளாதென்பது. இக்

வேற்றுமையிபல்.

சுரு.

சுருத்துவிளக்கியவன்றே, பாயிரத்துள் “ஐந்திர சீதைந்த தொல்கா
ப்பியன்” எனக்கூறிற்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், கண்ணாற்கொத்ததை; துங்குகை
யானோங்குடைப; மதிமொடொக்குமுகம்; குலொலி கழுதைபா
ஞ்சமத்தது என்பனபேரல்வன கொன்க. (க.க)

எடு. தால்கா குவதே,

கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

பெப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இ - ன். மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்று
மைச்சொல் தால்காவதாம். அது யாதானுமொருபொருளாயினும்
அதனையேற்றுநிற்கும். எ - று.

உ-ம். அத்தளந்தாஸைக் கொடுத்தான் என வரும்.

மாணக்கற்கு னுற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடைப்பொ
ருளவாயிய சொல்லானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாற்கூறப்படுவனவும்,

மாணுக்கற்கு அறிவு கொடுத்தானெனக் கொடுப்பான் பொருளாய்க்
கொள்வான்கட்செல்லாது ஆண்டுத் தோன்றும் பொருளுமெல்லா
மடங்குதற்கு எப்பொருளாயினுமென்றார்.

பிறபொருளுமுளவாயினும், கோடற்பொருள் சிறத்தமையின்,
எப்பொருளாயினுக்கோள்ளுமென்றார். (கச)

என. அதற்குவினையுடைமையி னதற்குடம் படுதலி
னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி
னட்பிற பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதுன்பால வென்மனார்.

அதற்குவினையுடைமை—சரும்பிற்கு வேலி என்பது. வினை ஈ
ண்டுபகையம். அதற்குடம்படுதல்—சாத்தற்குமகளுடம்பட்டார் என்
பது. சான்றோர் கொலைக்குடம்பட்டார் என்பதுமது. அதற்குப்படு
பொருளாவது பொதுவாகிய பொருளைப் பகுக்குங்கால் ஒருபங்கிற்
படும் பொருள்; அது சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன் என்பது. அது
வாகு கிளவி—கடிஞத்திரத்திற்குப் பொன் என்பது. பொன் கடிஞ
த்திரமாப்த் திரியுமாகலின் அதுவாகுகிளவியென்றார். கிளவி பொ
ருள். அதற்கியாப்புடைமை—கைக்கியாப்புடையது கடகம் என்
பது. அதற்பொருட்டாதல்—கழிற்குக் குற்றேயில் செய்யும் என்

யி. சி.

சொல்லுகாராம்.

ப.தி. கட்டி—அவற்கு கட்டரின்; அவற்குத் தமன் என்பன. பகை—
அவற்குப்பகை; அவற்கு மாற்றான் என்பன. காதல்—கட்டரிக்குக்
காதலன்; புதல்வர்கன்புறும் என்பன. சிறப்பு—வடுகாசர்க்குச் சிற
ந்தார் சேழியவரசர்; நற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி என்பன.

அப்பொருளென்றது அன்னப்பொருளை; இவ்வாடையும் தூ
லியின்றதென்றதுபோல. எனவே, அன்னபிறவுமென்றவாரும்;

அப்பொருட்கினியுமென்றதனால், பிணிக்கு மருந்து; கட்டா
ர்க்குத் தோற்கும்; அவற்குத் தக்காளிலன்; உற்றார்க்குரியர் பொற்
குழிமகளிர் என்பன போல்வனவெல்லாக்கொள்க. (௧௫)

௮௮. ஐந்தா குவதே,
இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
பிதனி னிற்றிது வென்னு மதுவே.

இ - ன். மேல் இன்னெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்டவே
து. உமைச்செல் ஐந்தாவதாம். அஃது இப்பொருளினித்தன்மைத்
து. இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை உணர்த்தும். எ - று.

ஐந்தாவது நான்குபொருண்மையுடைத்து; பொருவும், எல்லை
வும், தீக்கமும், ஏதுவுமென. அவற்றுட்பொருவிருவகைப்படும்; உற
ற்பொருவர், உவமப்பொருவுமென. ஏதுவுபிருவகைப்படும்; ஞாபக
வேதவும், காரகவேதவுமென. அவற்றுண் ஞாபகவேதப்பொரு
ண்மை மேலே கூறப்பட்டது. காரகவேதப்பொருண்மை அச்சமா
க்கமென்பவற்றுற் பெறப்படும், தீக்கப்பொருண்மை தீத்தல் பத்
தலிதவென்பவற்றுற்பெறப்படும். ஏனையிரண்டும் இதனினி
ற்றிது வெண்பதனாற் கொள்ளப்படும், அவ்வுரண்டினையும் அஃகிரு
முறையானுணர்த்துமாகலான். எல்லைப்பொருள்—உருவூரின்மிகு
கு; இதனினூங்கு என வரும். மிகுக்கு ஊங்கென்பன, வீணைக்குறி
ப்பல்லவேனும் இந்நென்னும் பொருள்பட சிற்றலின், இந்நென்ற
வேயாம். பொருஉட்பொருட்குதாரணம் முன்னர்ப்பெறப்படும். ()

௮௯. வண்ணம் வடிவே யளவே கவைவே
தண்மை வெம்மை யச்ச மென்ற
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை

வன்மை மென்மை கடுமை யென்ற
முதுமையினமை சிறந்த சேழித்தல்
புதுமை பழமை யூக்க மென்ற
விண்மை புறடமை நூற்றக் தீர்தல்

வேற்றுமையியல்.

௬௭

பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ - ள். வண்ணமுதலாகப் பற்றுவிடுதலுக்கச்சொல்லப்பட்ட
னவும் அவைபோல்வன பிறவும் ஐந்தாம்வேற்றுமைத்திறத்தன
வாம். எ - று.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின. வடிவு வட்டஞ் ச
துரமுதலாயின. அளவு செலுமை குறுமை முதலாயின. கவை கை
ப்புப் புனிப்பு முதலாயின. காற்றம் நுகாற்றத்திகாற்றமுதலாயின.

உ-ம். காக்கையித்தரிது கனம்பழம்; இதனின்வட்டமிது; இத
னினெழுகிது; இதனிற்றீவிதிது; இதனிற்றண்ணிதிது; இதனின்
வெய்திது; இதனிளன்றிது; இதனிற்றிதிது; இதனிற்சிறிதிது;
இதனிற்பெரிதிது; இதனின்வலிதிது; இதனின்மெலிதிது; இதனி
ற்கடிதிது; இதனின்முதிதிது; இதனிண்கூதிது; இதனிற்சிறித்த
ரிது; இதனிணிழித்ததிது; இதனிற்புமிதிது; இதனிற்பழைதிது;
இவ்வினிவனிவன்; இவ்வினூடையனிவன்; இதனிநூறுமிகு;
இதனிற்பலவிலை; இதனிற்சிலவிலை. எ-ம். ஆக்கம்—கன்னரின
ஞ்சம். எ-ம். ஆக்கம்—வாணிகத்தினூயினான். எ-ம். தீர்தல்—செரிந்
தீர்த்தான். எ-ம். பற்றுவிடுதல்—காமத்திற்பற்றவிட்டான். எ-ம்.

வரும்.

அச்சமுதலிய காங்குமொழித்து ஒழித்த இருபத்துநான்கும்
ஒத்தபுண்புவேறுபாடுபற்றிப் பொருட்பொருள் விரித்தவாறு.

அன்னபிரவுமென்றதனால், அவனினனியனிவன்; அதனிற்
செய்த்தது; இகழ்ச்சியிற்கெட்டான்; ககழ்ச்சியின் மைந்துற்றான்
என்பனபோல்வன கொள்க.

பவவாப்பாட்டோடு வழக்கின்கடப்பயின்று வருதலுடைமை
யாற்பொருட்பொருள் இதற்குச் சிறப்படைத்தாகலின், பெரும்
பான்மையும் அதனையே விரித்தார். (௧௪)

எக. ஆறு குவதே,

அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதான மிகன திகழ்வது
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் திகழவே.

இ. எ. அதுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்று
மைச்செல் ஆளுவதாம். அது உடையதாய் நீதிஞந்தன்னானும் பிறி
தென
சொல்லுத்காரம்.

தொன்றானும் இதனதிதுவென்பதுபட நிற்குமதனற்கிளவியிற்றோ
ன்றுங்கிழமையைப் பொருளாகவுடைத்து. எ-று. எனவே, ஆறு
வது கிழமைப்பொருட்டென்றும், அக்கிழமை தன்னுண் வந்த தற்
கிழமையும் பிறிதான் வந்த பிறிதின் கிழமையுமென இரண்டென்
றும் கூறியவாறும்.

தன்னென்றது தன்னோடொற்றமையுடைய பொருளை. பிறி
தென்றது தன்னின் வேறுகிய பொருளை.

அஃதேல், தன்னினும் பிறிதனுமாயி யெழைமத்தென்னுது
 இதனதிதுவெனு மன்னகிளவிக் கெழைமத்தென்றதென்னையெனி
 ன்;—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும்,
 அவைபோல்வனவுமெனக் கிழமைதாம் பல, அவற்றுளொன்று
 சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ்சொல்லாற்றோன்றுங் கிழமைமா
 தாய் சுட்டுமென்றற்கு இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக் கிழமைத்
 தென்றார்.

இதனலிவைபென்னும் பன்மையுருபுத் தொடருமடங்குதற்கு
 அன்னகிளவியென்றார்.

ஒன்று பல குழீஇய தற்கிழமையும், வேறு பல குழீஇய தற்கி
 ழமையும், ஒன்றியக்கிழமையும், உறுப்பின்கிழமையும், மெய்கிரிக்
 தாய தற்கிழமையுமெனத் தற்கிழமை ஐத்துவகைப்பமும்.

பொருளின்கிழமையும், கிலத்தின்கிழமையும், காலத்தின்கிழ
 மையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்பமும். அவற்றிற்குதாரணம்
 முன்னர்க் காட்டினம்.

“(கஅ)

அற. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற்கிழமை
 செயற்கையின்முதுமையின்வினையினென்று [யிற்
 கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
 னொருவழி புதுப்பிற் குழுவி னென்று

தெரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்சியிற்
 றிரித்துவேறு படுஉம் பிறவு மன்ன
 கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி
 யாறஞ் பால வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். இயற்கை முதலாக வாழ்ச்சியீறாகச் சொல்லப்பட்ட
 னவும் திரிந்து வேறுபடுமன்னபிறவுமாயி யெழைமத்தென்றதென்னையெனி
 ன்;—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும்,
 அவைபோல்வனவுமெனக் கிழமைதாம் பல, அவற்றுளொன்று
 சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ்சொல்லாற்றோன்றுங் கிழமைமா
 தாய் சுட்டுமென்றற்கு இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக் கிழமைத்
 தென்றார்.

மைப்பொருட்கட் டோன்றுஞ் சொல்லெல்லாம் ஆறும்வேற்று
மைத்திறத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர். ஏ - று.

வேற்றுமைபேயல்.

கூன

திரித்து வேறுபடேமன்னபிறவுமென்றோனும், திரித்து வே
றுபடுதல் அன்னபிறவுமென்றதனாற்றழுவப்படுவனவற்றுள் ஒருபா
னவற்றிற்கே சொல்க.

உ-ம். என்னது குப்பை; படையது குழாம் என்பன குழுஉக்
கிழமை. அவை முறையானே ஒன்று பல குழீஇயதும் வேறு பல
குழீஇயதுமாம். சாத்தனதியற்கை; கிலத்தகலம் என்பன இயற்
கைக்கிழமை. சாத்தனது நிலைமை; சாத்தனதில்லாமை என்பன நிலை
க்கிழமை. இவையொன்றியற்கிழமை. பாலைபதுகோடு; புலியது
கிர் என்பன உறுப்பின்கிழமை. உறுப்பாவது பொருளினேகதேச
மென்பதறிவித்தற்கு ஒருவழியுறுப்பென்றார். சாத்தனது செயற்
கை; சாத்தனது கற்றறிவு என்பன செயற்கைக்கிழமை. அரசனது
முதுமை; அரசனது முதிர்வு என்பன முதுமைக்கிழமை. முதுமை
பென்பது பிறிதோர் காரணம் பற்றாது காலம் பற்றி ஐந்தலையாக
அப்பொருட்கட்டோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுடைக்கேது
வேறு உறிஞர். சாத்தனது தொழில்; சாத்தனது செலவு என்பன
வினைக்கிழமை. இவை மெய்திரிந்தாய தர்கிழமை. சாத்தனதுடை
மை; சாத்தனது தோட்டம் என்பன உடைமைக்கிழமை. மறியது
தாய்; மறியது தந்தை என்பன முறைமைக்கிழமை. இசையது கரு
வி; வினைகவத்தது திகிரி என்பன கருவிக்கிழமை. அவனது துணை;
அவனதிலாவற்கு என்பன துணைக்கிழமை. நிலத்தகேற்றிக்கலம்;
சாத்தனது வினைத்தீட்டு என்பன கலக்கிழமை. ஒற்றியது முதல்;

ஒத்தியது பொருள் என்பன முதற்கிழமை. கபிலாது பாட்டு; பாணாது பாட்டியல் என்பன செய்யுட்கிழமை. தெரிந்து மொழியாற் செய்யப்படுதலிற் தெரிந்துமொழிச்செய்தியாயின. இவை பொருட்பிரிதின் கிழமை. முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; வெள்ளியதாட்சி என்பன கிழமைக்கிழமை. காட்டநியாளை; யானையது காடு என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமை. அவற்றான் முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; யானையது காடு என்பன நிலப்பிரிதின் கிழமை. காட்டநியாளை என்பது பொருட்பிரிதின் கிழமை. வானையது காலப்பிரிதின் கிழமை.

திரிந்து வேறுபடேமன்னபிறவுமென்றதனால், எட்சாந்து; கோட்டுதது; சாத்தனதொப்பு; தொகையதுவிரி; பொருளது கேடு; சொல்லது பொருள் என்னுட்கொடக்கத்தான தொன்க. அவற்றுள் எட்சாந்து; கோட்டது தூறு என்பன முதலாயின முழுவது உத்திரிதலின், வேறு கூறினார்.

மேற்சொல்லப்பட்ட தற்கிழமை பிரிதின் கிழமையென்பனவற்றை விரித்தவாறு. (கக)

எ0

சொல்லதிகாரம்.

அக. ஏழா குவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி நிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்று மதுவே.

இ - ள். கண்ணெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச் சொல் ஏழாவதாம். அது வினைசெய்யாதிற்றலாகிய இடத்தின் கண்ணும், நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும், காலமாகிய இடத்தின்கண்ணுமென அம்முதலகைக்குறிப்பின்கண்ணுந்தோன்றும். எ - று.

எனவே, ஏழாவது இடப்பொருண்மைத்தென்றவாரும்.

குறிப்பிற்றேன்றமதுவென்றது அவற்றையிடமாகக் குறித்த வழி அவ்வேற்றுமை தோன்றுமென்றவாறு. எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்பட்டவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமைதோன்றாதென்பதாம்.

தன்னினைமுடித்தவென்பதனான் எனவேற்றுமைச்சொற்களும் அவ்வப்பொருட்கட் குறிப்பில்வழி அவ்வப்பெயர்க்கண் வாராமை கொள்க.

உ-ம். தட்சிப்புடைக்கண் வந்தான்; மரடத்தின்கணிஞ்சான்; கூதிர்க்கண் வந்தான் என வரும். (20)

அஉ. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்.

பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ *
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ - ன். கண் முதலாக இடமீறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதபொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன்றிறத்தன. எ - று.

கண்ணென்னும் பெருவாறுது 'கண்ணின்று கூறுதலாற்றா னவனாயின்.' எ-ம். 'கண்ணகன்ஞாலம்.' எ-ம். கண்ணென்னுமிடைச் சொல்லாணுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண்கால்புறமகமுள்ளென்பன முதலாயினவற்றதுபொருள்வேற்றுமை வழக்கு கோக்கியுணர்த்துகொள்க.

கண்ணின்று சொல்லியானே என்னெண்ணின்றிலைசொல்லற்பாலைபல்லை என்றும், ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கேட்செய் என்றும், ஊர்ப்புறத்து கீன்ற மரத்தை ஊர்க்கண்மரம் என்றும், எயிலகத்துப் புகாரை எயிற்கேட்டிக்கான் என்றும், இவ்வுளிருந்தானை இற்கணிவேற்றுமையியல். எக்

ருந்தான் என்றும், அரசனுழையிருந்தானே அரசன்கணிருந்தான் என்றும், ஆலிங்கீழ்க்கிடந்தாவாவை ஆலிங்கக்கிடந்தது என்றும், மரத்தின்மேலிருந்த சூரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும், வர்ப்பின்சென்னுனை ஏர்க்கட்சென்னுன் என்றும், காட்டுச்சாரோலே தனைக் கீட்டின்களேறும் என்றும், உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்ருன்றை உறையூர்க்கட்டுன்று என்றும், எயிற்புடைதின்சூரை எயிற்கணின்சூர் என்றும், வடபால்வேங்கடம் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடம் தெற்குக்குமரி என்றும், புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்டட்டான் என்றும், தூலிலிடைபுங்கடையுந்தையுடின்ற மங்கலத்தை தூங்கண்மங்கலம் என்றும், கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கனூள்ளது என்றும், தன்னிடத்து நீசுழ்வதனைத் தன்னகிழ்வது என்றும், அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாமலேற்றுமை வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

எனாஅவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

கண்முதலாயினவெல்லாம் உருபென்றாரால் உரைபாசிரியரெனின்;—உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண்ணென்பது உருபாதல்மேலே பெறப்பட்டமையாத் பெயர்த்தது தண்காலென்றல் கூறியது கூறிற்றுமாகலானும், ஊர்ப்புகழ்ந்திருந்தான், ஊரகத்திருந்தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலமென்பனவற்றையுழி அத்துச்சாரியை கொடுத்ததாராணங்காட்டினமையானும், அவர்க்குந் கருத்தன்றென்க. உருபல்லவேல், என்னுழை, என்முன் என சிலைமொழி உருபிற்கோதிய சொய்கை பெற்றவாதென்றையேனின்;—‘அதற்பொருட்டாகலின்’ எனவும் ‘தம்ருடைய தண்ணையுந் தாமும்’ எனவும் உருபின்பொருள்பட வரும் பிறமொழி வந்துழியும் சிலைமொழி அச்செய்கை பெற்று நின்றலின், அச்செய்

கை உருப்புணர்ச்சிக் தெயென்னும் யாப்புறவின் தென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், பொருட்களுணர்வு, என்கணர்
புடையன், மலர்க்கணற்றம், ஆகாயத்துக்கட்பருத்து என்னுந் தொ
டக்கத்தன கொள்க, (23)

அரு வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
யிற்றுலின் நியலுந் தொலகவயிற் பிரித்து
பல்லாறுகப் பொருள்புணர்க் திசைக்கு

* மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப. *

* இச்சூத்திரத்துக்குச் சேனாவரையர் முதலாயினார் உரைத்த
உரையைச் சிவஞானமுனிவர் மறுத்து வேறுரையுரைத்தார். தொ
ல்கையியச்சூத்திரவிருத்தி ௩௭ ம் ௩௮ ம் பக்கீய்களிற்காண்க.

எஉ

சொல்லதிகாரம்.

இ - ள், வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குமிடத்து, வேற்று
மையெயன்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான்
அன்மொழிப்பொருளொடு புணர்க் தவரும் எல்லாச்சொல்லும், விரி
க்கப்படும். ஏ - று.

உருபு தொகப் பொருணிற்றலின், வேற்றுமைத் தொகையை
வேற்றுமைப்பொருளென்றார். தொகையை வேற்றுமைப்பொரு
ளென்றும், பொருளென்றும், பாண்மொழி.

அன்மொழித்தொகை பண்புத்தொகை முதலாயின தொகை
இறுதி நின்றியறலின், ஈற்றுநின்றியலுத்தொகையென்றார்.

தாழ்குழல், பொற்றொடி, மட்காரணம் என்னும் அன்மொழி
த்தொகைகளை விரிப்புழி, தாழ்குழலையுடையாள், பெற்றொடியை
யணிக்தாள், மண்ணாகிய காரணத்தாளியன்றது என வரும் உடை
மையும், அணிதலும், இயறலும், கருங்குழற்பேதை, பொற்றொடி

யரிவை, மட்டுடம் என்னும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழி
பும், கருங்குழியுடைய பேதை, பொற்றொடியையணிந்தவரிவை,
மன்னுனிபன்ற குடம் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பொருள்புணர்ச்சிசைக்குமெனவே, இருதொகைக்கண்ணும்,
ஒருவாய்பாட்டானன்றிப் பொருள் சிதையாமறுணர்த்தாதற்கேற்ற
வாய்பாடெல்லாவற்றினும், வருமென்பதாம். அவ்வாறுதல் மேற்
காட்டப்பட்டவைற்றட்கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்து விரித்தல் பாண்டுப்
பெற்றாமெனின்;—அதவும் அதுவாதமுக்கத்தான் ஈண்டேபெற்றா
மென்க. பெறவே, இரண்டிதொகையும் விரிப்புழி வரும் வேறு
பாடு கூறியவாறாம்.

இதனை “வேற்றுமைத் தொகையே யுலமைத் தொகையே”
என்னுஞ்ஞத்திரத்தின் பின் வைக்கவெனின்;—அதுவுமுறையாவி
னும், இனி வருஞ்ஞத்திரங்களான் வேற்றுமைத்தொகை விரிபற்
றிய மயக்கமுணர்த்தாதலான், ஆண்டுப்படுமுறைமையுணர்த்தாதல்
ஈண்டுமியபுடைத்தென்க.

உரையாசிரியர் இரண்டுஞ்ஞத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர்மதவி
கற்பவ் கூறிக் தம்மதமிதுவென்பது போதா ஒன்றாகவுரைப்பாரு
முளரென்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழிப் பிதிதுரையின்மையின்,
உரையாசிரியர்கருத்திதுவேயாம். (22)

வேற்றுமையியன்முற்றிற்று.

வேற்றுமைமயங்கியல்.

அச. கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்

குரிமைபு முடைத்தேகண்ணென்வேற்றுமை.

மேற்கூறப்பட்ட வேற்றுமை தம்முண்மயங்குமாறுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அம்மயக்கம் இருவகைப்படும்; பொருண்ம யக்கமும், உருபுமயக்கமுமென. பொருண்மயக்கமாவது தன்பொருளிற்தீராத பிறிதொன்றன்பொருட்கட்சேதல். உருபுமயக்கமாவது தன்பொருளிற்தீர்த்து சேதல். “யாத னுருபிற் கடறிற் றாயி னும்” என்பதனான் உருபுமயக்கமுணர்த்தினார்; அல்லனவற்றினெல்லாம் பொருண்மயக்கமுணர்த்தினார். இவ்விருவகைமயக்கமுமுணர்த்துதலான், இவ்வோத்து வேற்றுமைமயங்கியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. மயக்கமேயன்றி வேற்றுமைக்கொதிய இலக்கணத்திற் பிறழ்த்து வழிஇயமைவனவும் பிறவும் இயைபுடையன என்கு ணர்த்துதலான், இச்சூறி பன்மைகொக்கிச் சென்ற குறிபென வுணர்ச்சு.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். இரண்டாவதற்கோதப்பட்ட சார்புபொருண்மை கருமச்சார்புக் கருமமல்லாச்சார்புமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், கருமச்சார்பு நுணைச்சார்த்தான் என வொன்றையொன்று மெய்யுறுதலாம். கருமமல்லாச்சார்பு மெய்யுறுதலின்றி அசகரைச்சார்த்தான் என வருவதாம். கருமமல்லாத சார்புபொருண்மைக்கு உரித்தாய் வருதலுமுடைத்து ஏழாவது. ௪-௨.

உ-ம். அசக்கட்சார்த்தான் என வரும்.

கருமமாவது ஈண்டு மெய்யுறுதலாயின்; அரசர்கட்சார்த்தான்
என்புழி, உறுதலிண்மையிற் சார்பாமாதெண்ணெயெனின்;—அந்நா
பற்றாக ஒருசார்த்தன் சார்த்தாற்போல அரசர் பற்றாக அச்சார்த்தா
னெழுருதலிற் சார்பாயிற்றென்பது.

உம்மை எதிர்ப்பதை.

துணிக் கட்டார்த்தான் எனக் கருமச்சார்த்திக் கண் ஏழாவது
சென்றாற்படுமிகுக்கெண்ணெயெனின்;—அன்னதோர் வழக்கின்ம
யே பிறிதில்லைபென். இக்காலத்து அவ்வாறு வழங்குபவாலெ
னின்;—கருமமல்லாச்சார்த்திக் கண் வருமுருபைச் சார்தலொப்புமை

எ

என சொல்லுகாரம்.

யாற் கருமச்சார்த்திக் கண்ணுங்கொடுத்து உலகத்தார் இடைத்தெரி
வின்றி வழங்குவென்றொனவேபடும்; ஆகிரியர் கருமமல்லாச்சார்
பென்னைவென விதத்துகறினமையானென்பது. (க)

அடு. சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும் .
வினைநிலை பொக்கு மென்மனார் புலவர்.

து - ன். சினைமேனிற்ருஞ் சொல்லிற்கு இரண்டாவதும் ஏழா
வதும் வினைநிலைக்கண் ஒக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். கோட்டைக்குறைத்தான்; கோட்டிண்கட்டுறைத்தான்
என வரும்.

வினைக்குறிப்பை நீக்குதற்கு வினையென்றார்.

வினைநிலையொக்குமென்றோனும், புதுத்தல் பழித்தலென்னும்,
தொடக்கத்தனவொழித்து மயங்குதற்கேற்கும் அறுத்தல் குறைத்த
ன்றாதலாயின வினையே கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதாயினும், இறு
வரலித்தன்றி இரண்டாவதுபோல ஏழாவது வழக்கின்கட்பயி
யும் வருதலின், ஒக்குமென்றார்; அது காரணத்தால், கருமமல்
வரச் சார்ச்சிக்குஞ் சினைக்கிளவிக்கும் ஏழாவது உரிமையுடைத்
தென உடன்கூறுத; வேறு கூறினாரென்பது. (உ)

அக. கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இ - ன். கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் செலவுபொ
ருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் இரண்டாவதற்கும் ஏழாவதற்கும் ஒரு
தொழில். ஏ - று.

உ-ம். குகினைக்கன்றினான்; குதின்சுட்கன்றினான்; தெறிநையர்
சென்றான்; தெறிக்கட்சென்றான் என வரும்.

பொருள்பற்றியோதினமையால், குகினையவறினான்; குதின்
கசையறினான்; தெறிநையுடந்தான்; தெறிக்கையுடந்தான் என வரு
வனவங்கொள்க.

இரண்டாவதற்கு இப்பொருள் மேலே கூறப்பட்டமையால்,
கன்றல் சென்றென்னும் பொருட்டு ஏழாவதுமுரித்தென் றேதல்
யுமொழிமொழி;—அங்கனமோதின் ஏழாவதன்வரவு சிறுபான்மை
யென்பதபடும்; ஆகலின் உடனேறினாரென்பது.

கிளைநிலக்கிளவி நிலமொழிவரையறையாகலானும், இது
யருமொழி வரையறையாகலானும், வேறு கூறினாரென்பது. (ங)

அ. முதற்சிலைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
• முதற்கண் வரினே சிலைக்கை வருமே.

இ - ள். முதற்சொல்லோடு தொடர்ந்த சிலைச்சொல்லிற்கு, ஆரும்வேற்றுமை முதற்கண் வருமாயின், சிலைச்சொல்லின்கண் இரண்டாம்வேற்றுமையே வரும். எ - று.

உ-ம், யானையது கோட்டைக் குறைத்தான் என வரும்.

“சிலைசிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்” என்றதனான் முதற் சிலைக்கிளவிக்கும் இரண்டிவேற்றுமையுமெய்துவதனை வியமித்த வாறு. இது வருஞ்சூத்திரத்திற்கு மொக்கும். (ச)

அ. முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை
சிலைமுன் வருத நெள்ளி தென்ப.

இ - ள். ஆம்முதற்சிலைக்கிளவிக்கண், முதற்சொன்முன் ஐகர வேற்றுமை வரின், சிலைச்சொன்முன் கண்ணென்னும் வேற்றுமை வருதநெள்ளிது. எ - று.

உ-ம். யானையைக் கோட்டின்கட்டுறைத்தான் என வரும்.

தெள்ளிதென்றதனான், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான் எனச் சிறுபான்மை ஐகரவேற்றுமையுமே வருமென்பதாம்.

சிலைக்கிளவிக்கண் மயக்கமுண்டாக்கின்ற சூத்திரத்திடைக் “கன்றலுஞ் செலவும்” என்னுஞ்சூத்திரம் ஈவத்ததென்னையெனினர்;—ஐயுங் கண்ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வரச் சூத்திரஞ் சருங்குமாகலின், “சிலைசிலைக்கிளவிக்கு” என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் அதனை ஈவத்தாரென்பது. (இ)

அக. முதலுஞ் சினைபும் பொருள்வேறு படாஅ
நவலுங் காலேச் சொற்குறிப் பினவே.

இ - ன். முதலுஞ்சினையும் முதலாயது முதலையாய்ச் சினைபா
யது சினையையாய்த் தம்முள் வேறுபொருளாகா. சொல்லுங்கால்,
சொல்லுவானது சொல்லுதற்குறிப்பினான் முதலென்றுஞ் சினை
பென்றும் வழங்கப்படும். எ - று.

சொற்குறிப்பினவென்றது முதலெனப்பட்டதானே தன்
னைப் பிதிதொன்றற்கு ஏகதேசமாகக் குறித்தவழிச் சினையுமாம்;
சினையெனப்பட்டதானே தன்களைக்கேதேசத்தை கோக்கி முத
லெனக்குறித்தவழி முதலுமாமென்றவாறு.

எக

சொல்லதிகாரம்.

கோட்டது துணியைக் குறைத்தான்; கோட்டை துணிக்கட்
குறைத்தான்; கோட்டை துணியைக்குறைத்தான் என முதற்கோத
ப்பட்ட உருபு சினைக்கண்ணும் வந்ததாவென்று ஐயுற்றார்க்கு, கருத்
துவகையாற் கோடென்பது ஆண்டு முதலாய் நின்றவின், முதலிற்
கோதிய உருபே முதற்கண் வந்ததென, ஐயமகற்றியவாறு. (சு)

கூ0. பிண்டப் பெயரு மாயிய நிரியா

பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இ - ன். பிண்டத்தையுணர்த்தும் பெயரும் முதற்சினைப் பெ
யரியல்பிற்றிரியா; அவ்வாறு அவற்றை முதலுஞ்சினையுமாக வழங்
குதல் மேற்றொட்டு வழங்கி வாரா.கின்ற கூற்றான் மருவிப முறை.
எ - று.

பிண்டம் பலபொருட்டுடொருதி.

என்ற ஆயிரியாவென மாட்டெறித்தது, முதற்சின்னக்கிள விக்ருப்போவப் பிண்டப்பெயர்க்கு முதற்கண் ஆராவது வரிற் சின்ன க்கு இரண்டாவது வருதலும், முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சின்னக்கு ஏழாவது வருதலும், சிறப்பின்மை இரண்டாவது வருதலுமாம்.

உ-ம். குப்பைபயது தலையைச் சிதறினான்; குப்பைபயத் தலைக் கட்சிதறினான்; குப்பைபயாத் தலையைச் சிதறினான் என வரும்.

பிண்டமும் முதலுஞ்சினைபுமேயாகலின் வேறு கூறல்வேண்டாவெனின்;—குப்பையென்புழி, தொக்க பலபொருள்ல்லது, அவற்றின் வேறாய் அவற்றையன்று தானொன்றைப்பெயர், பொருளின்மையின், தொல்லாசிரியர் அதனை முதலென்று வேண்டார்; அதனான் வேறு கூறினாரென்பது. படை காசி கா முதலாயினவுமன்ன.

கக. ஒருவினை யொடுக்கொ ளுயர்பின் வழித்தே.

இ - ள். அதனொடியைத்த ஒருவினைக்கிளவியென மூன்றாவதற்கோதிய ஒருவினையொடுக்கொல் உயர்பொருளையுணர்த்தும் பெயர்வழித் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். அரசனொடியாயர் வந்தார்; ஆசிரியனொடுமாணக்கர் வந்தார் என வரும்.

உயர்பொருட்பெயர்வழி ஒடுக்கொடுக்கவெனவே, உயர்பில் வழிச் சாத்தனும் செற்றனும் வந்தார் என இருபெயரும் எழுவாயாய் நிற்குமென்பதாம்: நாயொடு கிழிவித்தான் என இழிபெயர்க்கன்றனும் ஒருவினையொடுக்கொல் வந்ததாவெனின்;—யாதானுமோசாற்றான் அதற்குயர்புண்டாயினல்லது அவ்வாறு கூறார்; கூறு

பவாயின், அஃது ஒருவினையொழிக்கொடுவனப்படாது, ஐகப்பொருளொடு வந்தான் என்பது போல, அது தனக்குண்டாக வந்தானென்ப பிறிதொருள் படுவதோரொடுபொருளென்க.

இதனை வேற்றுமைப்போத்தின்கண் “அதனினியறங்” என்று குறுத்தித்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்ததென்றையெனின்;— வேற்றுமையது பெயரும் முறையுத் தொகையும் பொதுவகையான் அவற்றிலக்கணமும் உணர்த்தியதல்லது, இன்னவேற்றுமை இன்னபொருட்கண் இன்னவாறுமென்னும் விசேடவிலக்கணங்கொடும்பட்டின்றுகலான், ஆண்டி வையாது, மூன்றாவது இப்பொருட்கண் இவ்வாறுமென விசேடவிலக்கணம் “மூன்றனு மைந்தனும்” எனக் கூறுகின்றார்களின், அதனொழியை ஈண்டு வைத்தார்; இதுவும் ஒருபொருள்பற்றி யோதுகின்ற விசேடவிலக்கணமாகலானென்பது. (அ)

கூஉ. மூன்றனு மைந்தனுக் தோன்றக் கூறிப்
வாக்கமொடு புணர்த்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். மூன்றும்வேற்றுமைக்கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விளங்கச் சொல்லப்பட்ட ஆக்கத்தோடு கூடிய ஏதுச் சொல் அல்வேதுப்பொருண்மையை நோக்குகோக்கு ஒருதன்மைய. எ - று.

உ-ம். வாணிகத்தானாயினான்; வாணிகத்தானாய பொருள். எ-ம். வாணிகத்தினாயினான்; வாணிகத்தினாய பொருள். எ-ம். வரும்.

வாணிகத்தான், வாணிகத்தின் எனவுருபொடு தொடர்க்குநின்ற சொல்லை ஏதுக்கிளவியென்றார்.

"அதன்விளைப்படுதலதனிஞதல்" என்றும் "பு.ந.மபழமை பாக்கம்" என்றும் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏதுப்பொருண்மேற்கூறப்பட்டமைபான் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அந் தன்று; பிரிநிலயேகாபுதலாகிய இடைச்சொல்லும் ஒருசார்வினைச் சொல்லும் முன்னோதப்பட்டனவேனும், எச்சமாதலொப்புமை பான் எச்சவாராய்ச்சிக்கண் அவை தம்மையே 'பிரிநில வினையே பெயரே பொழியினா—பெதிர்ப்படை பும்மை'யெனவே சொல்லே" எனப் பின்னாங்குறிஞற்போல, ஏதுப்பொருண்மை மூன்றாவதற் கும் ஐந்தாவதற்கும் மேற்கூறப்பட்டதாயினும், மயக்கமாதலொப்பு மைபான் மயக்கவாராய்ச்சிக்கண் ஈனங்குறிஞ்ராகலின், கூறி

எ.அ

சொல்லதிகாரம்.

யது கூறலென்னுங் குந்தயின்றென்பது. இஃது "அச்சக்கிளவி" என்பதற்குமொக்கும்.

அஃதேல், மயக்கமாவது ஒருவேற்றுமை பிறிதொன்றன்பொ ருட்கட்சேறலன்றே; ஏதுவின்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவ துக் தம்பொருளேபற்றி நின்றவின் மயக்கினவெனப்பட்டவெனி ன்;—என்று சொன்னாய். ஏதுப்பொருண்மை தனக்குரியவாற்றூன் அவற்றிற்குத் தன்பொருளாயினவாறபோலப் பிறிதொன்றற்குரிய வாற்றூற் பிறிதொன்றன்பொருளாதலுமுடைமையின், அம்முகத் தான் மயக்கினவெனவே படுமென்பது. அல்லது உம், ஒருபொரு ட்கண் இரண்டிருபுசென்ற துணையான் மயக்கமாயிற்றெனினும் ஸமயும்.

ஆக்கமொழி புனார்த்தவேதுக்கிளவியெனவே, ஆக்கமொழி புனார்த்த ஞாபகவேதுப்பொருண்மைக்கண் வரும் இன்னும் ஆது

ஈ ஒத்த வரவீனவல்லவென்பதாம். ஆண்டைத்தாவது பெருவரவி
ந்தெனக் கொள்க. (சு)

௪௩. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இ - ள். "நோக்கலினஞ்சலின்" என இரண்டாவதற்கோதிய
நோக்கப்பொருண்மை நோக்கிய நோக்கமும் நோக்கனோக்கமு
மென இரண்டுவகைப்படும். நோக்கிய நோக்கம் கண்ணோக்கு
தல். நோக்கனோக்கம் மனத்தானென்றனை நோக்குதல். * அக்கோ
க்கனோக்கமாகிய பொருள் முன்னாவதற்கும் ஐந்தாவதற்குமுரிய
வதுப்பொருண்மையுமாம். எ - று.

நோக்கனோக்கத்தானோக்கப்படும் பொருளை நோக்கனோக்க
மென்றார்.

நோக்கனோக்கமவ்விரண்டன் மருங்கினேதுவுமாகு மெனவே,
அவ்வேதுப்பொருண்மைக்குரிய இரண்டிருபும் அவ்வேதுப்பொரு
ண்மையிற்றீராத இரண்டாவதன்பொருட்கண் வருமென்பதாம்.
ஐம்படைப்பொருட்கண் வருவனவற்றிற்கு மீதோக்கும்.

உ-ம். 'வானோக்கி வரமு முயிரொல்லா மன்னவன்—கோனோ
க்கி வாழும் குடி' என்புழி, வானை நோக்கி வாழும், கோலை நோக்கி
வாழும் என விரண்டாவது வருதலேயன்றி, வானோக்கி வாழும்,
வானினோக்கி வாழும், கோலானோக்கிவாழும், கோலினோக்கிவா
ழும் என முன்னாவதும் ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைமயங்கியல்.

எக்

ஏதுவாயினவாறென்றையெனின்;—உயிருக்குடியும் வானையு

ங்கோலையுக்கோக்குவது அவற்றினாலுப பயன்பற்றி அவற்றைத் தாமி
ன்றியமையாமையன்றே; அதனான் அவ்வாறு பயன்படுவன அவற்
றதின் றியமையாமைக்கு ஏதுவாதமூமுடையவென்பது. அஃதேல்,
வானுங்கோலும் ஏதுவாயவழி நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்
லுமெனின்;—அற்றந்து: கண்ணாட்டுத்திருந் என்றவழிக் கண்
னோ செயப்படுபொருளாதலும் பெறப்பட்டாத்தோல, வானுடனாக்
கும், கோலானோக்கும் என்புழியும் அவைதாமே செயப்படுபொரு
ளாதலும் பெறப்பட்டமையால், நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்
லாவென்பது. (50)

கூசு. அதுவென் வேற்றுமை யுயர்தினைத் தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இ - ன். ஆறும்வேற்றுமைப்பொருள்மேல் வரும் உயர்தினை
த்தொகைக்கண் உருபு விரிப்புழி அதுவென்னுருபு கெட அதன்
பொருட்கண் நான்குமுருபு வரும். எ-று.

நாண்டு அதுவெனுருபு கெடுதலாவது அவ்வுருபாண்டு வாராமை.

நம்பி மகன், நங்கை கணவன் என்னுந்தொகைகளை விரிப்புழி,
நம்பிக்கு மகன், நங்கைக்குக் கணவன் என நான்கனுருபு வந்த
வாறு கண்டுக்கொள்க.

உயர்தினைத்தொகைவயி னதுவெனுருபு கெடக் குகரம் வரு
மென்றதனான், ஆறனுருபு அஃதினைப்பாளேன்ற சித்தம் பெற்றும்.

உயர்தினைத்தொகைவயின் ஆளுவதனை விலக்கி நான்காவதே
சேறவின், “இதனதிதுவற்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தாத் கூறப்படும்
பொருளோடு உடன் வையாது இதனை வேறு கூறினார். (55)

கூறு. தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்

கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான,

இ - ள். தனக்கேயுரித்தாய் நில்லாது ஒருகால் ஈற்றுப்பெய
சொடுஞ் சென்று தமொறுதொழிலொடு தொடர்ந்த பெயர்ச்சு இர
ண்டாவதும் மூன்றாவதும் கடியப்பட்ட, அங்வேற்றுமை தொந
அவற்றின்பொருணிற்ருந் சொதையிடத்து. எ - று.

உ-ம். புலிகொன்றயாணை; புலிகொல்யாணை என்புழிப் புலி
யைக்கொன்ற யாணை. எ-ம். புலியாற்கொல்லப்பட்ட யாணை. எ-ம்.
இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கியவாறு கீண்டுகொள்க.

210

சொல்லதிகாரம்.

கொன்ற, கொல்வென்பன வினைமுதற்பொருட்டுரியவாகப்
புலியென்பது செயப்படுபொருளாயவழியல்லது இரண்டாவது வர
ராமையானும், அச்சொற்கள் செயப்படுபொருட்டுரியவாகப் புலி
வினைமுதலாயவழியல்லது மூன்றாவது வாராமையானும், இவை
ஒருபொருட்கண் வந்தனவன்மையின், மயக்கமாமாதெண்ணியெ
னின்;—ஒருபொருட்கண் வாராமையின் மயக்கமெனப்படாதாயி
னும், தமொறுதொழிற்றொகைக்கண் இரண்டும் வந்து நின்றவின்
மயக்கப்பாற்படுமென்பது. (கஉ)

கக. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இ - ன். தமிறாறுதொழிலொடு புணர்ந்த பெயருள், இறுதிப் பெயர்முன்னர்ப் பொருள் வேறுபாடுணர்த்துஞ்சொல் வரின், அச் சொல்லான் அப்பொருள்வேற்றுமை தெரிவர் உணர்வோர். எ - று. உ - ம். புலிகொல்லாண யோடாரின்றது; புலிகொல்லாணக் கோடு வந்தன என வரும்.

பிறமயக்கம்போலாது ஈன்றிப் பொருள்வேறு பாடுணர்த்தல் லது உருபு விரிக்கவாகாமையின், மெய்யறிபனுவலின் வேற்றுமை தெரிபவென்றார்.

முன் புலியைக் கொன்ற யானை பின் பிறிதொன்றானிறத் துழியும் புலிகொல்லாணக்கோடு வந்தனவென்ப; அவ்வழிக் கொன் றது, கொல்லப்பட்டதென்னும் வேறுபாடு குறிப்பானுணரப்படுமெ ன்பார் உணருமோசென்றார். பிறவுமன்ன. (கஉ)

கௌ. ஒம்படைக் கிளவிக் கையு மானுக்
தாம்பிரி விலவே தொகைவரு காரீ.

இ - ன். ஒம்படைப்பொருண்மைக்கு ஐகரவுரும் ஆனரு பும் ஒத்தவுரிமைய, அவ்வேற்றுமை தொக்கவழி. எ - று.

ஒம்படுத்தல் பாதுகாத்தல்.

புலிபோற்றிவா என்புழி ஒம்படைக்கிளவி இரண்டாவதற் கோறுங் காப்பின்கண்டங்குதலின், புலியைப் போற்றி வாவென ஐகரவுருபும், புலி, அவன் போற்றி வருதற்கு ஏதுவாதலுமுடை மையாத் புலியாற்போற்றி வாவென ஆனருபும், ஒத்தவுரிமைய வாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

புலியேதுவாதலுமுடைத்தாயின், இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமு மோம்படைக் கிளவிபு மேதுவு மாகும் எனவமையும்

இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—ஆங்கனமோதின் ஓம்படைப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாமுருபுமெய்தம்; அதனை விலக்குதற்கு ஐயு மாணுத்தாம்பிரிவினவென வேறு கூறினார். இவை பிரிவினவென வே, இன்னுருபு பிரிவுடைத்தாய், புலியிற்போற்றிவாவெனச் சிறு பான்மை வருமென்பதாம்.

இரண்டுவேற்றுமைக்கும் ஓம்படைப்பொருண்மை இச்சூத்திரத்தானெய்துவித்தாரெனினும்மையும்.

தாமென்பது செப்யுட்சுவைபட நின்றது. (கச)

கச. ஆதன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்
கேழு மாகு முறைவிஸத் தான.

இ - ன் ஆறும்வேற்றுமைக்கனோடிய வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு உறைவிஸத்தின்கண் ஏழாவதும் வரும். எ - று.

காட்டியாளை என்பது காட்டியாளைபென விரிதலையன் திக் காட்டின்கண்பாளைபெனச் சிறுபான்மை ஏழாவது விரியினு மையுமென்றவாறு.

பாளைக்காடு, நம்பியூர் என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமைப்பொருள வாயினும், ஆண்டேழாவது மயங்காதென்றற்கு உறைவிஸத்தான வென்றார். எனவே, உறைவிஸப்பெயர் 'பின்மொழிபாயவழியது இம்மயக்கமென்பதாம். (கரு)

கக. குத்தொக வரூஉங் கொடையெதிர் கிளவி
யப்பொரு ளாதற் குரித்து மாகும்.

இ - ன். குவ்வென்றுமுருபு தொக வநங் கொடையெதிர்
 கிளவியாகிய தொகையினது கொடை பெதிர்தலாகிய அப்பொரு
 ண்மை ஆறும்வேற்றுமைக்குரித்துமாம். ஏ - று.

நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்க்குப் பரிபெண விரிதலைய
 ன்றி நாகரது பரிபெண விரியினுமையுமென்றவாறு.

கொடையெதிர்கிளவியென்பதற்குத் தருகோல் வருகோற்கு
 ராத்ததலாக்க.

கொடையெதிர்தல் கொடையு லு விரும்பி மேற்கோடல்.

நாகர்க்குந் கொடுத்தலை விரும்பி மேற்கொண்டவழித் திரிய
 ன்றி அவர்க்குடையுடையாதலின், கிழமைப்பொருட்டுரிய உரு
 பாற்குறினுமையுமென்றவாறு. (கக)

அ2. சொல்லுகிறாரம்.

க00. அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு
 மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னுன.

இ - ன். அச்சப்பொருண்மைக்கு ஐந்தாமவேற்றுமையும் இர
 ண்டாமவேற்றுமையும் ஒத்த கிழமைய, வேற்றுமை தொகு அவந்
 தின்பொருணின்றவழி. ஏ - று.

பழியஞ்சம் என்பழி, பழியினஞ்சம், பழியையஞ்சம் எனவிர
 ண்மம், ஒத்த கிழமையவாய் நின்றவாறாக.

அஃதேல், ஒருபொருட்கண் வரினன்றே மயக்கமாவது; இவை
 செயற்படுபொருளும் ஏதுவுமாகிய பொருள் வேறுபாடுடையவாக

லின் மயக்கமாமாதென்னையெனின்;—அற்றன்று; ஈண்டேதுவா
தலே அஞ்சப்படுதலாய் வேறன்றி நிற்றலின், ஒருபொருட்கண்
வந்தனவேயாம்; அதனான் மயக்கமாமென்பது. (கக)

கக. அன்ன பிறவுங் தொன்னெறி பிழையா
அருபினும் பொருளினு மெய்தகு மாறி
பிரவயி னிசையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரிபு மோர்க்கே.

இ - ள். மேன்மயக்கம் கூறப்பட்ட வேற்றுமையே யன்றி,
அவை போல்வன பிறவும், தொன்று தொட்டி வரும் வழக்கிற் பி
ழையாது, உருபானும் பொருளானும் ஒன்றனிலுக்களத்த ஒன்று
சென்று, பிறிதொன்றன்பொருளுக் தன்பொருளுமாகிய ஈரிடத்தும்
நிலைபெறும் வேற்றுமை யெல்லாந்திரிபுடையவல்ல தெரித்தனார்
வோர்க்கு. ஏ - று.

பொதுவகையான் இருவயினிசையுமென்றாலும், வழிபொ
யினுமெல்லாந் கூறாதோட்பட்டார் என்றவழிக் கூறாதோட்படு
தல் கடவுளையொழித்த ஏனையோர்க்கேயாயினவாறு போல,
ஏதுப்பொருட்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் ஒருபொரு
ளேபற்றி நிற்றலின் இருவயினிசையற்கேலாமையான், அவற்றை
யொழித்த அனாதேனையவற்றிற்கேயாம். என்ன? தன்பொருளிறீ
ராகு பிறிதொன்றன்பொருட்கட்சேறாதுடையான் இருவயினி
சையற்கேற்றவாறறிக்.

அன்ன பிறவானை—கோயினிங்கினான்; கோயை கீங்கினான்,
எ-ம். சாத்தனே வெருண்டான்; சாத்தனொடு வெருண்டான். எ-ம்.
முறையாற்குத்தங்குத்த; முறையிற்குத்தங்குத்த. எ-ம். கடனொடு
கடொட்டாது; கடலைக் கடொட்டாது. எ-ம். வருவனவும் பிற
வுமாம்.

இக்காலத்துச் சிறைத்து வழங்குமயக்கமுழுண்மையால், தொன்னெழி பிழையாதன ஆராய்ந்துணரப்படுமென்பார் தெரியுமோர்க்கென்றார். (கஅ)

க௦௩. உருபுதொடர் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவ்

யொருசொன் னடைய பொருள்சென் றருங்கே.

இ - ன், பஃவுருபுத் தம்முட்டொடர்க்குத்தடுக்கி வந்த வேற்றுமைச் சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ் சொல்லொன்றான் முதற்ப்பெற்று நடக்கும், அவ்வொன்றாற்பொருள் செல்லுமிடத்து. எ - று.

என் னு வேற்றுமைக்கிளவியென்றது வேற்றுமைபுருபையிது தியாகவுடைய சொல்லை.

உ-ம். 'என்னொடு கின்னொடுஞ்சூழாது.' எ-ம். 'அக்கணர்நூற்கு மறத்திற்கு மாறியாய்--கின்றது நன்னவன் கோல்' எ-ம். வருமீ.

சாத்தன்றூபைக்காதலன்; நாய்தேவனாயிற்று என்புழி, நாயை, தேவனென்பன, காதலன், ஆயிற்றென்னும் பயனிலைக்கு அடையாய் இடைநின்றாற்போல, கோட்டைநுளிக்கட்டுறைத்தான்; நிறைவிற்கினிலையக் கடியும் என்புழி, நுளிக்கண், கினிலையென்பன, குறைத்தான், கடியுமென்னுமுடிக்குஞ் சொல்லிற்கு அடையாய் இடைநின்றவாகலான், அலையகிகேன்மையின், அலையுதாரணமாதல் உகரையாகியார் கருத்தன்றென்க.

குழையச் சாத்தனது கள்ளரின் என இவ்வாறு தொடராத வருவனவற்றைக்கேடுதற்கு உருபுதொடர்க்கடுக்கியவென்றும்,

கீ தத்த சோதனையுங்கூறையயுமுள்ளதித்திருத்தேம் என தின்
ஞாநன்னுழி ஒருசொல்லாற்பொருள் செல்லாநமையின் அவதநத
கீக்குதற்குப் பொருள்சென்மருங்கென்றும், கூறினார். பிறவுமன்ன.

க0௩. இறுதியு மிடைபு மெல்லு வுருபு

தெறிபடு பொருள்வழி னிலவுதல் வறையார்.

இ - ன். வேற்றுமைத்தொடரிருதிக்கண்ணும் அதனிடையில
தனம் ஆறுருபுந் தத்தமக்கோதிய பெருநட்கணிற்றலை வரையார்
எ - று.

* இச்சூத்திரத்திற்கும் மேல் வரும், “பிறிது பிறிதேற்றலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குஞ் சேனுவரையர் முதலாயினார் உரைத்த உரையை மறுத்துச் சிவஞானமுனிவர் வேறுரையுரைத்தார். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி ௩௮, ௩௯, ௩௪, ௩௫ம் பக்கங்களிற் காண்க.

५३

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். கடத்தாளிலத்தை; வந்தான் சாத்தனெடு; கொடுத்தான் சாத்தற்கு; வலியன் சாத்தனின்; இருத்தான் குன்றத்துக்கள். அ-ம். நிலத்தைக்கடத்தான்; சாத்தனெடு வந்தான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான்; சாத்தனின் வலியன்; சாத்தனதாண்ட; குன்றத்துக்குணிக்குத் தான். அ-ம். வரும்.

செறிபடுபொருள்வயின்னிலவுதல்வரையாரெனவே, அப்பொரு
ளுணர்த்தாக்கால் நிலவுதல் வரையப்படுமென்பதாம். அங்ஙனம்
வரையப்படுவன யாவையெனின்;—ஆளுவதும் ஏழாவதும், சாத்த
னதாடை, குன்றத்துக்கட்கூகை எனவீடைநின்ற தம்பொருளுணர்
த்தினுத்தோன, ஆடைசாத்தனது, கூகை குன்றத்துக்கண் எனவிறுதி
நின்றவழி அப்பொருளுணர்த்தாமைபான், அவ்வுருபுகள் ஆண்டு
வரையப்படுமி. ஆறனுருபேற்ற பெயர் உருபொடு கூடிப் பெயரா

யும் வினைக்குறிப்பாயும் நின்ற ஹடமையான், ஆச்சிஸைமைக்கண் ஆடை
சாத்தனது என இறுதிக்கண் ணுநிற்குமென்பது. இவ்வரையறையு
ணர்த்துத்தற்கும், “மெய்யுருபு தொகையு விறுதி யான” என முன்
னருணர்த்தப்படும் வரையறைக்கு இடம்படுத்தத்தற்கும், “ஈறுபெயர்
க்காரும்” எண்ணுதப்பட்ட உருபுதம்மையே இறுதியுமிடையும்
நிற்குமென வருத்துக் கூறினான்பது. (20)

கரச. பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு
நெறிபட வழங்கிய வழிமறும் கென்ப.

இ - ள். பிறிதோருருபு பிறிதோருருபையேற்றலும் ஆந்ருபுந்
தொக்கு நின்றலும், நெறிபட வழங்கிய வழக்கைச் சார்த்த வருத
லான், வழவாகா. எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனால், பிறிதோருருபேற்பது ஆருவ
தேய்தல்.

பிறிதேற்றலுமென்றமையால், தானல்வாப் பிறவுருபேத்தல்
கொள்க.

உ-ம். சாத்தனதனை, சாத்தனதனொடு, சாத்தனதற்கு, சாத்த
னதனின், சாத்தனதன்கண் என உருபு உருபேற்றவாறும், நிலங்க
டந்தான், தாய்மாவர், கருப்புவேலி, வரையீழருவி, சாத்தன்கை,
குன்றக்கூகை. எ-ம். கடந்தானிடும், இருந்தான்குன்றத்து. எ-ம்.
உருபு தொக்குநின்றவற்றுக்கண்டுகொள்க.

இறுதியுமிடயுமென்பதனை அதிகாரத்தான் வருவித்து இர
ண்டிடத்துங்கூட்டியுரைக்க.

வேற்றுமைப்பங்கிபல்.

அதி.

சாத்தனதனது எனச் சிறுபான்மை தன்னை யுமேற்றல் உரை
யித்கோடென்பதனாகொள்க.

பெயரிதுதி சின்ற உருபு தன்பொருளொடு தொடராது யிதி
தோருருபையேற்றலும், தாம் சின்று தம்பொருளுணர்த்தற்பாவண்
தொக்கு சிற்றலும், இவக்களமன்மையின், வழுவமைத்தவாறு. (;

க00. ஐயுன் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ விதுதி யான.

தி - ன். ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளும் கண்ணென்வேற்று
மைப்பொருளும்ல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு தொடர்
மொழியிதுதிக்கட்டொக்கு சில்லா. ஏ - று.

இதுதியுமிடைபுமென்பது அதிகரிக்க உருபுதொகைருதனுமெ
ன்றமையான் வரைவீன்றி எல்லாவுருபும் இதுதிக்கண்ணுத்தொகு
மென்பத பட்டதனை விலக்கி, இவ்விருபொருட்கண்ணும் வருவ
வைவே இதுதிக்கட்டொகுவன அல்லன தொகாவென வரையறுத்
தவாறு.

அறங்கறக்கும் என இடைக்கட்டொக்கு சின்ற கான்காவது
கறக்குமறம் என இதுதிக்கட்டொக்கு சில்லாகை கண்டு கொள்க.
பிறவுமன்ன. (உஉ)

க00. யாத னுருபிற் கூறிய் றுயினும்

பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

தி - ன். ஒருதொடர் யாதானுமோர்வேற்றுமைபுருபுகொடு

ததுச் சொல்லப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு தன்பொருளான் அத்
தொடர்ப்பொருள் செல்லாதவழிப் பொருள் செல்லும் பக்கத்து
வேற்றுமையைச் சாரும். ௭ - டு.

பொருள்செல்லாமையாவது உருபேற்ற சொல்லும் உருபு
நோக்கிய சொல்லுத் தம்முள்ளியபயனை. அவ்வேற்றுமையைச் சார்
தனாவது அதன்பொருட்டாதல்.

‘கிணையரி நானத் திழங்குமனைத் தீன்ற—மூனையோ மன்ன
முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்’ என்றவழி நானாவதன்பொருளான்
அவ்வுருபேற்ற சொல்லும் அவ்வுருபு நோக்கிய சொல்லும் தம்முளி
யையபாமையின், அவற்றையையத்க்கும் ஏழாவதன்பொருட்டாயின
வாறு என்பி கொள்க.

அ

அரு

சொல்லுதிகாரம்.

உருபு தன்பொருளித்தீர்த்து பிறவுருவிற்பொருட்டாயும் நிற்
குமென உருபுமயக்கை உதரியவாறுவற்று.

அலிதேல், அரசர்கட்சார்த்தான் என்புழியும் இரண்டாவதன்
பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதென்றமையான், அதனோடிதனி
டை வேற்றுமையெண்ணையெனின்;—அரசர்கட்சார்த்தான் என்
புழி, அரசரது சார்த்தத்திடமாதலே சார்ப்பிதனமாய் இருபொருண்
மையும் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றலின், தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு
சிவனாகுபெயர்போல, இடப்பொருண்மைக்குரிய கண்ணெனு
ருபு அவ்விடப்பொருண்மையோடு ஒற்றுமையுடைத்தாகிய செயப்
பிப்பொருட்டும் ஆண்டிரித்தேயாம், மணத்தீன்ற என்புழி, கண்ணாவ
தன்பொருளோடு ஏழாவதன்பொருட்டுென்னுமியையின்மையான்,
ஒப்பில்வழியாத் பிறிதுபொருள் கட்டுமாகுபெயர்போல, அப்பொ

ஈட்டுசித்திதான் வந்ததெனப்படும். அன்னபிரவரத்தாலும் இவ்வே
உபாதி தெரிந்தார்கள்.

தன்பொருளிறீர்தல் இலக்கணமன்மையின், இதனையிலக்க
ணத்தோலிதழ்த்து வருவனவற்றோடு வைத்தார். (௨௩)

க௦௩. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தந்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.

இ - ள். விதிமுடித்தாங்குந் து எதிர்மறுத்துக் கூறினும், தந்த
பிலக்கணத்தான் வரும் பொருணிலைம திரியா வேற்றுமையுருபு.
எ - று.

உ - ம். சரத்தாகக் குறையான்; வேலானெறியான் என வரும்.

என்சொல்லியவாறோவெனின்;—குறையான், எறியான் என்
தவற் றினை சீகழாமையின், மரமும் வேலுஞ் செயப்படுபொரு
ளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும், எதிர்மறுதலினையும் விதிவனை
யொட்டொக்குமென்பது தான்முடிபாகலான், ஆண்டு வந்த உருபுஞ்
செயப்படுபொருள் முதலாயினவற்று மேல்வந்தன வெனப்படு
கென வருவனமத்தவாறு. பிறவுமன்ன. (௨௪)

க௦௪. குஐ ஆனென வருஉ மிறுதி
அவ்வொடு சிவனுஞ் செய்ய னுள்ளே.

இ - ள். குஐ ஆனென வருஉமென்றருபும், தொடரிதழிக்க
ண்ணின்றழி, அகரத்தோடு பொருத்தி நின்றவமுடைய, செய்யு
ளுள். எ - று.

வேற்றுமைமயங்கியல்.

அள்

உ-ம். 'கழிதலை யின்றே யாகிரி யந்த.' எ-ம். 'காவ லோனக் களிற்றஞ் சும்மே.' 'களிற்று மஞ்சமக் காவ லோன.' எ-ம். 'புறாநீர் கேள்விப் புலவ ரான.' எ-ம். 'உள்ளம் போல வற்றழி யுதவும்— புள்ளியற் கலிமா ளடைமை யான.' எ-ம்.வரும்.

குதரமும் ஐதரமும் ஈறு கெட அரசத்தொடு சிவனலுடை னையான், ஐ -ஆன் கு என முறையிற் கூறுது, கு ஐ என அவற்றை இயைய வைத்தார். இயைய வைக்கின்றவர் ஐதரம் முன் வைக்க வேணின்;—முறை அதுவாயினுஞ் செய்யுளில் பதோக்கிக் குதரம் முன் வைத்தாரென்பது.

அஃதேல், இத்திரிபு "தம்மீறு திரிதல்" என இடைச்சொற் கோதிய பொதுவிலக்கணத்தாற் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக்கூறல் வேண்டாவெனின்;—அப்பொதுவிலக்கணத்தான் எய்துவன உரு பிற்கு மெய்துமேல், பிறிதுபிறிதேற்றலும் "பிறிதவண்ணம்" லாய் டங்குதலான், ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாவாம்; அதனான் அன்ன பொதுவிலக்கணம் உருபிற்கெய்தாதெனமறுக்க. (உரு)

க0க. அ எனப் பிறந்த லஹினை மருங்கிற் குவ்வும் ஐயு மில்லென மொழிப.

இ - ள். அஹினைப்பெயர்க்களன் அரசத்தொடு சிவனின் திரிதல் குவ்வும் ஐயுமில்லென எய்தியது விலக்கியவாறு.

அ எனத் திரிதலை அ எனப் பிறத்தலென்றார். (உரு)

கக0. இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியு மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வாயி னுறு மதனும் செயற்படற் கொந்த கிளவியு [முன்

முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவி
பால்வரை கிளவியும் பண்பி னுக்கமுங்
காலத் தினறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிதி கிளவியுந் தீர்க்துமொழிக் கிளவிபு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
ஞென்னெறி மரபின தோன்ற லாதே.

இ - ள். இதனாதிது இத்தன்மைத்தென்னும் ஆளுவதன்பொரு
ண்மையும், ஒன்றினையொன்று கொள்ளுமென்னும் இரண்டாவத
ன்பொருண்மையும், ஒன்றனுஞ்ஞென்று தொழிற்புடற்கொக்குமென்
னும் மூன்றாவதன் பொருண்மையும், முறைப் பொருண்மையைக்

௮௮

சொல்லுதிகாரம்.

கொண்டு சின்ற பெயர்ச்சொல்லினது ஆறும்வேற்றுமைப்பொரு
ண்மையும், நிலத்தை வரைந்து உதும் பொருண்மையும் பண்பின்
களும் பொருவுமாயிய ஐந்தாவதன்பொருண்மையும், காலத்தின்க
ளறியப்படும் ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருண்மையும், பற்றுவிதிபொ
ருண்மையும் தீர்க்துமொழிப்பொருண்மையுமாயிய ஐந்தாவதன்பொ
ருண்மையும், அவையெல்லாவன பிறவும், நான்கனுருபாற்றோன்று
தற்கட்டொன்னெறிமரபின. எ - று.

உ-ம். யானைக்குக் கோடு கூறிது. ஏ-ம். இவட்குக் கொள்ளுமி
வ்வுணி. ஏ-ம். அவற்றுச் செய்யத்தகுமக்காரியம். ஏ-ம். ஆவிற்குக்
கன்று. ஏ-ம். கருவூர்க்குக் கிழக்கு. ஏ-ம். சாத்தத்தகு செடியன். ஏ-ம்.
காலேக்கு வரும். ஏ-ம். மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான். ஏ-ம்.

யூர்க்குத் தீர்க்கதான். ஏ-ம். அப்பொருளெல்லாவற்றின்கண்ணும்
நான்காமுருபு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வண்பாவ் கென்பால் என்பவாகலின் நிலத்தைப் பாலென்றார்.

“சிதப்பே நலனே காதல் வலியோ—டக்காத் பன்பு. நிலைத்
தன் மென்ப” எனவுவனமறிலுக்கனத்தைப் பண்பென்ப வாகலின்,
பண்பினுக்கமென்றார்.

இதையும் வேற்றமைமயக்கமாகலின் மேற்கூறப்பட்டவற்றோடு
வையாது தித்துணையும் போதந்து வைத்ததென்னையெனின்;—
அது தொடை விரிப்ப மயக்குமதிகாரம்; இது தொகையல்லுழி
யாணயது கோடு கூறிது என்னுந்தொடர்மொழிப்பொருள் சிதை
யாமல் யாணைக்குக் கோடு கூறிது என நான்காவது ஆண்டுச் செ
ன்று நின்றதாகலான், அவற்றோடு வையாசாயினுரென்பது.

அஃதேல், ஆவின்கன்று எனவுவ் வருவூர்க்கிழக்கு எனவு
தொகையாயும் வருதலின், அப்பொருட்கள் நான்காவது வருதல்
நாண்டுக் கூறற்பாற்றன்மெனின்;—அஃதொக்குமன்னுயினும், பிற
வேற்றமைப் பொருட்கள் நான்காவது சேதலொப்புமையான்
அவற்றிற்கு வேறோர் சூத்திரஞ்செய்யாது இவற்றோடொருங்கே
திருசென்பது.

அன்னபிறவுமென்றதனான், ஊர்க்கட்சென்றான், ஊர்க்கணுற்
றது செய்வான். என்னுமேழாவதன்பொருட்கண்ணும், ஊரிற்சே
யன் என்னும் ஐந்தாவதன் பொருட்கண்ணும், ஊர்க்குச்சென்றான்,
ஊர்க்குற்றது செய்வான், ஊர்க்குச் சேயன் என நான்காவது வரு
தல் கொள்க. பிறவுமன்ன.

ககக. ஏனே யுருபு மன்ன மரபின

மான மிலவே சொன்முறை யான.

இ - ன். கான்கனுருபல்லாத பிறவுருபுத் தொகையல்லாததொடர்மொழிக்கண் ஒன்றன்பொருள் சிவையாமை ஒன்ற மயங்குதற்குட் குற்றமில், வழங்குமுறைமையான். எ - று.

உ-ம். தாலது குற்றங்கூறினான் என்னுத்தொடர்மொழிக்கண் துலைக் குற்றங்கூறினான். எ-ம். அவட்டுக் குற்றேவல் செய்யும் ஒன்னுத்தொடர்மொழிக்கண் அவளது குற்றேவல் செய்யும், எ-ம். வருவன கொள்க. பிதவுமன்ன. (உஅ)

ககஉ. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
கிலனே காலங் கருவி யென்ற

வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுத் தொகைஇ
யாயெட் டென்ப தொழின்முத வினையே.

இ - ன். வினையும், வினைமுதலும், செயப்படுபொருளும், கிலமும், காலமும், கருவியுமாகிய ஆறும், இன்னதற்கு, இது பயனாக என்று சொல்லப்படும் இரண்டொடுத்தொக்குத் தொழிவது முதனி லையெட்டாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

கண்டேதப்பொருண்மை கருவிக் கண்டக்கப்பட்டது.

தொழின் முதனிலையென்றது தொழிலது காரணத்தை. காரியத்தின் முன்னிற்றலின் முதனிலையாயிற்று. காரணமெனினும் காரகமெனினுமொக்கும்.

வணைத்தான் என்றவழி, வணைதற்றொழிலும், வணைத்த கருத்தாலும், வணையப்பட்ட குடமும், வணைதற்கிடமாகிய நிலமும், அத் தொழினிகருங்காலமும், அதற்குக் கருவியாகிய திகிரிமுதலாயினவும், வணையப்பட்ட குடத்தைக் கொள்வானும், வணைத்தனானும் பயனுமாகிய எட்டும்பற்றி அத்தொழினிகழ்த்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேவ், தொழிலின் வேறியது காரகமாகலின், வணைதற்றொழிற்கு அத்தொழிருன் காரகமாகாமறெண்ணையெனின்;—வணைத்தானென்பது வணைதலைச் செய்தானென்னும் பொருட்டாகலின், செய்திற்கு வணைதல் செய்யப்படுபொருளேமைத்தாய்க் காரகமாகமெ

கூ0

சொல்வதிகாரம்.

ன்பது. அந்ருகலினன்றே, கொளலோகொண்டானென்பது இரண்டேவெற்றுமைத்தொடராயிற்றென்பது.

இன்னதற்கு, இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகியல்லது வாரமையின், அன்னமாயினிரண்டொடுமெனப் பிரித்துக் கூறினார்.

அஃதேவ், செய்வது முதலாகிய முதனிலை வேற்றுமையோத்தினுட்கூறப்பட்டமையின் இச்சுத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று: இரண்டாவதற்கோகிய பொருளெல்லாவற்றையுஞ் செயப்

பரிபொருளெனத் தொகுத்து, ஏதுவைக் கருவிக் கண்டதும் வினை செய்கிடத்தைக் காலத்தின்கண்ணும் அடக்கி, ஏழரசுச் செய்து, அவற்றொடு ஆச்சரப் பெறப்படாத வினையென்னுமுதனிலை கூட்டி, எட்டென்றோராகலின், இப்பாருபாதி ஆண்டுப் பெறப்படாமையான், இக்குத்திரம் வேண்டிமென்பது.

இதனாற்பயன் “நிலனும் பொருளுங் காலமும் கருவியும்” எனவும் “செயப்படு பொருளைச் செய்தது போல” எனவும் வினைச்சில கண்ணுக்கடறுதலும் பிறவுமாம். (௨௯)

ககக. அழைவதாம்,

வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட தொழின்முதனிலைதாம் எல்லாத் தொழிற்கும் எட்டும் வருமென்னும் யாப்புறவில்லை; வழங்கின்கட் சிலதொழிற்கட் குன்றத்தருவன குன்றி வரும். ஏ - று.

குன்றத்தருவனவாவன செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பய னுமாம்.

கொடியாடிற்று; வளிவழங்கிற்று என்புழி, செயப்படுபொரு ளும் ஏற்பதும் பயனுமாயெ முதனிலையிலையாயினும், ஒழித்தனவ ற்ருன் ஆடுதலும் வழங்கலுமாகிய தொழிளிகழ்த்தவாறு கண்டி கொள்க.

இதனாற்பயன், எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட்டுங் குன் றுது வருமோ சிலதொழிற்குச் சில குன்றிவருமோவென்னும் ஐயகீங்குதலும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையையுணர்த்துஞ் சொல் இரண்டாவதனோடியையா தென்பது பெறுதலுமாம். (௩௦)

ககசு. முதலேற் கூறுஞ் சினைபறி கிளவிபுஞ்

வேற்றுமைமயங்கியல்.

கூக *

பிறத்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
யியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
வீணமுத லுரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ
யனைபுமர பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

. இ - ன். முதற்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படுஞ் சினேயறிகளிலியும், சினைச்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படு முதலறிகளிலியும், நிலத்துப் பிறத்த பொருண்மேல் அந்நிலப்பெயர் கூறலும், பண்புப் பெயர் அப்பண்புடையதனைபுணர்த்திப் பண்பு கொள் பெயராய் நின்றதுஉம், முதற்காரணப்பெயரான் அக்காரணத்தானியன்ற காரியத்தைச் சொல்லுதலும், அன்மொழிப்பொருண்மேனின்ற இரு பெயரொட்டும், செய்ப்பட்டபொருண்மேல் அதனைச் செய்தான் பெயரைச் சொல்லுஞ்சொல்லுமென அப்பெற்றிப்பட்டபொருள்களைத் தனையுடையன ஆகுபெயர். எ - று.

உ-ம். கடுத்தின்குன்று;தெங்கு தின்குன் என முதற்பெயர் சினைமேலும், இஃகட்டி வாழும்; பூ கட்டி வாழும் எனச் சினைப்பெயர் முதன்மேலும், குழிப்பாடி கேரிகு என நிலப்பெயர் அந்நிலத்துப் பிறத்த ஆடைமேலும், இம்மணி நிலம் எனப் பண்புப்பெயர் அப்பண்புடையதன்மேலும், இக்குடம் பெருள் எனக் காரணப்பெயர் அதனுலியன்ற காரியத்தின் மேலும், பொற்றொடி வந்தாள் என இருபெயரொட்டி அன்மொழிப் பொருண் மேலும், இயங்காடை கோலிகள் எனச் செய்தான்பெயர் செய்ப்பட்டதன்மேலும், வந்த வாறு கண்டுகொள்.

அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா வெனின்;—அன்மொழித்தொகை தொகையாதலுடைமையான் ஐண்டுக் கூறினார்; இயற்கைப் பெயர் ஆகு பெயரெனப் பெயர் இரண்டாயடங்கும்வழி ஒரு பெயர்ப்பட்ட தென் மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுளுணர்த்தப்படுமீ; அதனான் அய்வாரு பெயராதலுடைமை பற்றி ஈண்டுக் கூறினார்; எச்சவியலுட்கூறப்பட்டவாயினும் வினையெச்சமுதலாயின வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாத லுமுடைமையான் அவற்றை வினையியலுள்ளும் இடையியலுள்ளுங் கூறியவாறுபொலவென்பது *

* ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றென்றல் பொருத்தாமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிரூபிதி ௩௧௩ பக்கத்திற்காண்க.

கூஉ சொல்லதிகாரம்.

தொல்காப்பியனுனான் கயிலனுனான் செய்யப்பட்ட தூதை; தொல்காப்பியன் கயிலமென்றல் வினையுடைமையான்க்குஞ்சிவியென் றுரால் உரையாசிரியனெனின்;—அற்றன்று; ஒருமொழி யினக்க ளாம் ஈண்டுக் கூறாறாயினும், வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரி றுதி இதனையுடையானென்னும் பொருடோன்ற அன்னென்ப தோரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என கின்றாற்போல, தொல்காப்பியன் கயிலன் என்னும் பெயரி.றுதி இவனுத்செய்யப் பட்டதென்னும் பொருடோன்ற அம்மென்ப தோரிடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியன் கயிலம் என கின்றனவென் பது ஆசிரியர் கருத்தாம்; அதனான் அவையுதாரணமாகல் உரையா சிரியர்கருத்தன்றென்க.

அனையுமாயினவென்றது அவ்வாறியாதானுமோரினையுபத்தி
 ஞ்ன்றன்பெயர் ஞ்ன்றற்காதலென ஆகுபெயரிலக்கணத்திற்குத் தோ
 ற்றுவாய் செய்தவாறு. ஞ்ன்றன்பொருட்கண் ஞ்ன்ற சேறலென்னு
 மொப்புமையான் இவற்றையீண்டுக் கூறினார். அஃதேல், ஆகுபெ
 யர் எழுவாய்வேற்றுமைமயக்கமாதலான் ஈண்டுக் கூறினொன்றா
 ரால் உரையாசிரியரெனின்;—ஆகுபெயர் வணிகேற்றுமைபுமே
 ற்று நின்றலானும், எழுவாய்வேற்றுமைமயக் கின்றவழியும் அது
 பிறிதோர்வேற்றுமைப்பொருட்கட்சென்று மயக்கமையின் வேற்
 றுமைமயக்கமெனப்பட்டமையானும், அது போலியுடைமென்க. ()

ககடு. அவைதாம்,

தத்தம் பொருள்வழிற் தம்மொடு சிவனனு

மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலு

மப்பண் பினவே துவனும் காலு

வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆகுபெயர்தாக் தத்தம்பொருளினீ
 ன்காது தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளொடு புணர்தலும், தம்
 பொருட்கியையில்லாத பிறிதுபொருளைச் சுட்டிநின்றதுமென இர
 ண்டியல்புடைய வேறுபாடு போற்றியுணரப்படும். ஏ - று.

கலவென்னுமுதற்பெயர் முதலோடொற்றுமைபுடைய கினை
 மேனிற்றல் தத்தம்பொருள்வழிற் தம்மொடு சிவனலாம். சூழிப்பாடி
 யென்னுமிடப்பெயர் இடத்தின் வேறாய ஆடைமேனிற்றல் ஒப்பில்
 வழியாற்பிறிதுபொருள் சுட்டலாம். அஃதேல், சூழிப்பாடியும் ஆடை
 யும் இடமும் இடத்திசைநீர்பொருளுமாயிவ இயையுடையவாகிலீன

என்றே அதன்பெயர் அதற்காயிற்று; அதனால் அஃதொப்பில்வழி யாத் பிழிதபொருள் சுட்டலாமாதென்னையெனின்;—என்று சொ ண்ணாய்; அவ்வினையுடையவேனும், முதலுஞ் சீனையும் பண்பும் பண்புடையதுமாதன்முதலாகிய ஒற்றுமையாகிய இயையிலவாக லின் அனைவ தம்முள் வேறெனவேபடும்; அதனாற் குறிப்பாடியென் புது ஒப்பில்வழியாத் பிழிதபொருள் சுட்டலேயாமென்பது. ஒற்று மையாகிய இயையுள்வழி அது தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவ ணிற்றென்றும், அவ்வினையின்றி இடமும் இடத்துநிகழ்பொருளு மாதன்முதலாகிய இயைபேயாயவழி இஃதொப்பில்வழியாத் பிழித பொருள் சுட்டிற்றென்றும், வேறுபடுத்தான்படுமென்பார், வேற் றுமொருங்கிற் போற்றல்வேண்டுமென்றொரன்பது. அஃதேவ், இத னைப் பிரித்து ஒருகுத்திரமாக உணர்த்தாராய் உணராய்சிரியசெளி ன்;—அங்ஙனம் பிரிப்பின், தம்மொடு சிவனனும் பிழிதபொருள் சுட்டலுமாகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கண்ணென்பது இனிது பெ ரப்பட்டாமையானும், எழுத்தோத்தினுள் “புள்ளி யிறதியு முயிரி யினவியும்” என்றுஞ்ஞத்திரத்து இக்கிரப்பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவேயுணர்த்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மென்க. (௩௨)

ககக. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி

யுளவேன மொழிப வுணர்ந்திதி னோரே.

இ-ள். அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெயராகக் கொள்ளுமிடமுமுடையவென்று சொல்லுவர் உணர்க்தோர். ௩-று.

பத்குருத் தூணியென்னும் அளவுப்பெயர் இக்கெற்பதக்கு, இப் பயறு தூணி எனவும், தொடி துலாமென்னு நிறைப்பெயர் இப்பொ ண்றொடி, இவ்வெள்ளி துலாம் எனவும், அளக்கப்பட்ட பொருண் மேலும், நிறக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், ஆகுபெயராய் நின்ற

வாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்று இரண்டென்னுந் தொடக்கத்து எண்ணப்பெயரும்
எண்ணப்பட்ட பொருண்மேனிற்றவழி ஆகுபெயரையாகலின்
அவற்றையொழித்ததென்கையெனின்;—அவை எண்ணப்படுபொ
ருட்ருமரியவாகலின், ஆகுபெயரெனப்படா; அதனான் அவற்றை
யொழித்தாரென்பது. *

(௩௩)

ககள, கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினும்

கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளவே.

* எண்ணப்பெயர் ஆகுபெயராகாதென்றல் பொருத்தாமை
தொடிகாப்பியக்குத்திரவிரூத்தி ௪௩ ம் பக்கத்திற்காண்க.
'கசு சொல்லதிகாரம்.

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவேயன்றிப் பிறவும் ஆகுபெயரள,
வேல், அவையெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டவற்றையெல்லா னுணர்ந்த
கொள்க. எ - று.

சொல்லப்பட்டவற்றையெல்லாவது யாதானுமோரினையுபுத்தி
ஒன்றன்பெயர் ஒன்றன்மேல் வழங்கப்படுதல்.

யாழ் குழல் என்னுங்கருவிப்பெயர் யாழ் கேட்டான்; குழல்
கேட்டான் என அவற்றினைய ஓசைமேலும் ஆகுபெயராய் கின்
றன், யானை பாணை என்னுமுவமைப்பெயர் யானை வந்தான்; பா
ணை வந்தான் என உலயிக்கப்படும் பொருண்மேலும், ஏறு குத்து
என்னுந்தொழிற்பெயர் இஃதோசேற; இஃதோர்குத்து என அத்
தொழிளானும் வகிவின்மேலும், வருவனவெல்லாங்கொள்க. பிறவு
மன்ன. *

இயைபுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காகக் கால் அய்வியைபு
ஒரிலக்கணத்ததன்றி வேறுபட்டயிலக்கணத்தையுடைத்து அய்வி
லக்கணமெல்லாம் கடைப்பிடித்துணர்கவென்பார், வேறு பிற தோ
ன்றினுமென்றார். (கச)

வேற்றுமைமயங்கியன்முற்றிற்று.

காண்காவது

வி னி ம ர பு.

—:க:—

கசஅ. வினியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரோடு
தெனியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

நிறுத்த முறையானே வினியேற்றுமைமுனர்த்திய வெடுத்தக்
கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து வினிமரபென்னும் பெயர்த்
தாயிற்று.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். வினியென்று சொல்லப்படுவன
தம்மையேற்கும் பெயரோடு வினியுக்கத் தோன்றுமியல்பையுடைய
வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ - று.

வினியேற்றுமை எதிர்முகமாக்ருதற்பொருட்டாதல் பெயரோ
னே விளங்குதலிற் கூறாயினார்.

வி னி ம ர பு.

கூடு

ஈறுதிரிதலும், ஈற்றயனீடலும், பிறிது வந்தடைதலும், இயல்பாதுமென்னும் வேறுபாடுடைமையான் விளியெனப்படுபெனஞ்ஞா.

கொள்ளும்பெயரோடெனவே, கொள்ளப் பெயருமுளவென்பதாம்.

இயல்புவிளிக்கண் திரியாது நின்ற பெயரீதே விளியெனப்படுதலின், ஆரங்கித்தெற்றென விளக்குமென்பார் தெனியத்தோன்றுமென்றார். (4)

ககக. அவ்வே,

இவ்வென வறிதற்கு மெய்ப்பெறக் கிளப்ப.

இ - ன். விளி கொள்ளும் பெயரும் கொள்ளப்பெயரும் இவைமேன மாணக்கணுணர்த்தப்பொருட்டு அவையிவ்வோற்றனைகத்துப் பொருள்படக் கிளக்கப்படும். எ - று.

இது உறுவாமென்னுத்தந்திரவத்தி.

அவ்வேயெனக் “கொள்ளும் பெயரோடு தெனியத்தோன்றும்” எனப் பெயரானுணர்த்தப்படுவதாய் நின்ற விளியைச் சுட்டிய பெயரைச் சுட்டிதல் இடருடைத்தெனின்;—விளியேற்றுமையாவது கொள்ளும் பெயரின் வேறெனலி அவைதாமேயாய் நின்றலின், அப்பெயரைச் சுட்டவே விளியுஞ்சுட்டப்பட்டனவேயாய்; அதனால் இடரின்றென்பது. இவ்வாறுளையாது அவ்வேயெனச் சுட்டப்பட்டன விளியேற்றுமையெனின்;—வருஞ் சூத்திரத்தின் அவைதாமெனப்பட்டனவும் விளியேற்றுமையேயாய் “மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளி கொள் பெயர்” என்பதனோடு இயையவாங்கமென்பது. விளிகொள்ளும் பெயரும், கொள்ளப்பெயரும், உயர்நிலைவிரவுப்பெயர் ஈன்கெயர்நிலைப்பெயருள்ளுமடங்குதலும், நுண்குணர்விறுக்கல்லது அறியவாகாமையின், ஏனோரும்றிதற்கு அவை கிளக்கப்படுமென்பார் இவ்வெனவறிதற்கென்றார். (உ)

கஉ௦. அவ்வதாம்,

இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி

யப்பா னுன்கே யுயர்தினை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய வினிகொள் பெயரே.

இ - ள். இளக்கப்பலிவனவாகிய பெயர்தாம் இ உ ஐ ஓ என் னுமிறுதியையுடைய அக்கற்றுநான்குபெயரும் உயர்தினைப்பெய ருள் விளி கொள்ளும் பெயர். எ - று.

‘ககூ சொல்லதிகாரம்.

131

அஃறிணைப்பெயர் ஆகுபெயராப்தி உயர்திணைக்கண் வந்துழி யும், விரவுப்பெயர் உயர்திணைக்கண் வருங்காலும், அவைவினியே த்ருவிடத்த உயர்திணைப்பெயராமென்றற்கு, உயர்திணைமருங்கின் மெய்ப்பொருள் சுட்டியவென்றார்.

உ-ம். ‘சுடர்த்தொடிகேளாய்.’ எ-ம். சாத்தி. எ-ம். அவை உய ர்திணைப்பெயராய் வினியேற்றவாறு கண்டுகொள்க.

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய வினிகொள் பெயர் அப்பொருள் கேன்பன எழுவாயும் பயனியையுமாய் இனையத்து, ஒருசொன்னீர் னையவாய், அவைதாமென்னுமெய்வாய்க்குப் பயனிலையாயின.

அஃதேல், உயர்திணைவிரவுப்பெயரைப் பொருள்பற்றி உயர் திணைப்பெயர்க்கண்டக்கிரூராவெனின், மூன்னர் “விளம்பிய நெ றிய விளிக்ருங் காலை” எனல்வேண்டாவாம் பிறவெனின்;—கன் னு சொன்னாய்: “விளம்பிய நெறிய விளிக்ருங் காலை” என்புழி, விரவுப்பெயரென்னுது அஃறிணைவிரவுப்பெயரென. அஃறிணைக் கண் வருவனவற்றை விதந்தோதுதலான், உயர்திணைக்கண் வரு வன உயர்திணைப்பெயருள் அடங்குமென்பதற்கு அச்சுத்திசமே கரியவிற்தென்பது. அல்லது உம், புள்ளியிற்றுயர்திணைப்பெயர்க்

கண் அவ்வீற்றுயர்திணை வீரவுப்பெயருமடங்கி விளிகோடலெய்து
தலாணன் தே, தாடி கீயிரொன்பன விளி கொள்ளாவென எய்தியது
விவக்குவாராயிற்று; அத்தொழுமடங்குதல் பெறுதமென்பது. அல்ல
து உம், உயர்திணையதிகாரத்து முறைப்பெயர் விளியேற்றமுமாறு
கூறினமையானும் பெறப்படும். வீரவுப்பெயரை உயர்திணைப்பெய
ரோடு மாட்டெதிரவாகலின், மாட்டேற்றான் முறைப்பெயர் ஆகா
ரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்றலெய்தாமையின் ஈண்டுக்
கூறினொன்றோரால் உளரயாசிரியரெனின்;—அக்கருத்தினராயின்
அஃந்நிணையென்னுஞ்சொல்லொழித்துக் “கிளத்த விறுதி வீரவுப்
பெயர் வினம்பிய தெதய விளிக்குங் காலை” எனவும், இதன்
பின் “முறைப்பெயர் மருக்கிணையெ னிற்றுதி—பாவொகி வருதற் றூரி
யவுமுளவே” எனவும், இதன்பின் னகாரளகாரவீற்றிருவகைமுறை
ப்பெயருமடங்கப் “புள்ளி விறுதி யேயோடு வருமே” எனவும் ஒது
வார்ப்பன்னாசிரியர், என்னை? மயங்கக்கூறலென்னுங்குற்றமும் கீங்
கிர் குத்திரமுஞ்சருக்குமா தலான், அவ்வாரோதாமையானும், முறை
ப்பெயரேயன்றித் தாடி கீயிரொன்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமை
யானும், உளரயாசிரியர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (௩)

கஉக. அவற்றுள், இ ஈ யாகும் ஐயா யாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட கான்கீறும் விளியேற்றமுமாறு கூறுகின்றார்.

வி ளி ம ர டு.

க௭

இ - ள். அவற்றுள், ஏ-து. அந்நான்கிற்றினுள், ஏ-து. கம்பி,
கம்பி என இருகம் ஈகாரமாயும், கங்கை, கங்கைய என ஐகாரம்
ஆயாயும், ஈது திரித்த விளியேற்றும். ஏ - து. (௪)

கஉஉ. ஒவும் உவவும் ஏயொடு சிவனும்.

இ - ள். கோ, கோவே, எ-ம். வேத்து, வேந்தே. எ-ம். ஓகா

ரமும் உகரமும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும் எ - று.

(இ)

கஉக. உகரம் தானே குற்றிய லுகரம்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம். எ - று

திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுகரவீறுமுளவேனும்,
ஓதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவீறேயாகவீற் குற்றிய
லுகரமென்றார். (சு)

கஉச. ஏனை யுயிரே யுயர்தினை மருங்கிற்
றும்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட நான்கிறுமல்லா உயிரீறு உயர்தினை
க்கண் விளி கொள்ளாவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

கொள்வனவினையென வரையறுத்துணர்த்தவெ, ஏனையகொ
ள்ளாவென்பது ஊரப்பமும், வரையறைக்குப் பயன் அது வாச
லான்; அதனானிக்குத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அஃதொக்கும்:
வரையறையாற் பெறப்படுவதனையே ஒருபயனோக்கிக் கூறினார்.
யாதோ பயனெனின்;—ஏனையுயிர் விளி கொள்ளாவென, மேற்
கூறப்பட்ட, உயிர் கூறியவாறன்றிப் பிறவாற்றினும் விளி கொள்வ
னவுளவென்பதுணர்த்துதற்கென்பது.

உ-ம். கணி, கணியே; கரி, கரியே எனவரும். பிறவுமன்ன.

தாமென்றதனான் ஏனையுயிர் தம்மியுல்பாற் கொள்ளாவாயி
னூஞ் சொல்லுவான்றிப்புவகையாற் கொள்வனவுமுளவென்ப
தாம், மகவென்பது விளி பெறுதாயினூஞ் சொல்லுவான்றிப்பான்
மகவேயென விளியேற்றவாறு கண்டுகொள்க. (எ)

கஉரு. அளபெடை மிகுஉ மிகா விடுபெய
 ரியற்கைய வாருஞ் செயற்கைய வென்ப.

இ - ள். அளபெடை தன்னியல்புமாத்திரையின் மிகுநாண்
 கும் ஐந்தும் மாத்திரை பெற்று நிற்கும் இகரவீற்றுப்பெயர் இரயா
 காது இயல்பாய் வினியேற்றஞ் செயற்கையைமுடையவாம். எ-று.

கஅஅ சொல்லதிகாரம்.

அளபெடை மிக்கியற்கையவாருஞ் செயற்கைய வென்னுத
 டிகுஉமிகாவிற்றுபெயரென் அதுவதித்தாரேனும், மாத்திரையிக்கிய
 ல்பரமென்பது அதனாற்பெறப்படும்.

உ-ம். தோழீஇதி இதி. எ-ம். தோழீஇதிஇதிஇதி. எ-ம். வரும்.

இரயாகாமையின் இயற்கையவாருமென்னும், மாத்திரை மிகு
 தலைய செயற்கையுடைமையாற் செயற்கையவென்றுக்கறிஞர்.

இகரவீற்றுபெயரென்பது இகரத்தானின்ற பெயரென விரியும்.

கஉக. முறைப்பெயர் மருக்கி னையெ னிறுதி
 யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே.

இ - ள். முறைப்பெயரிடத்த ஐயென்னுமுடிபு ஆயாகாது
 ஁யொடு வீருதற்குமுரியனவுள. எ - று.

உ-ம். அன்றை, அன்றா. எ-ம். அத்தை, அத்தா. எ-ம். வரும்.

உம்மையான் அன்னாய் அத்தாய் என ஆயாதலுமுடைய வெ
 ன்பதாம். உம்மை பிரித்து கின்றது. (க)

கஉஎ. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இ - ன். அன்னைத்தன்மைச்சொல்லும் இயற்கையாய் விளியே
ந்கும் எ - று.

அன்மைக்கண் விளி கொள்வதனை அன்மைச்சொல்வென்றார்.

உ-ம். நம்பி வாழி; வேந்து வாழி; நன்னக வாழி; கோ வாழி
என வரும.

(40)

கஉஅ. னாலள வென்று மகநான் கென்ப
புள்ளி யிழுதி விளிகொள் பெயரே.

உயிர்த்தியர்தினைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்தி, இனிப்
புள்ளியிற்றுயர்தினைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். புள்ளியிற்றுயர்தினைப்பெயர் னாலள வென்றும்
அக்கானத்தென்கு சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

னாலளவென்னுமொன்றை நனுகவுடைய சொல்லை னாலள
வென்றார்.

(41)

கஉக. ஏனைப் புள்ளி யிழுவிலி கெள்ளா.
அ ள ம ர பு.

க.க.

இ - ன். அக்கான்குமல்லாத புள்ளியிற்றுப் பெயர் விளி கொ
ள்ளா. எ - று.

நன்றும் விளிகொள்ளாவென்றதனாற் பயன், கூறப்பட்ட புள்
ளியிற் பிறவாற்றான் விளி கொள்வனவுளவென்பதுணர்த்தலாம்.

உ-ம். பெண்டிர், பெண்டிரோ. எ-ம். தம்முன், தம்முனா. எ-ம்.
வரும், பிறவுமன்ன.

‘வினங்குமணிக்கொம்புநூய்’ எனவேனைப்புள்ளி சிறபான்
மை விளியேற்றலுங்கொள்க. (௧௨)

கூட௦. அவற்றுள், அன்னெ னிறுதி யாவா கும்மே.

இ - ன். அவற்றுள் அன்னென்னும் னகரவீறு ஆவாய் விண்
பேற்கும். எ - று.

உ-ம். சோழன், சோழா; சேர்ப்பன், சேர்ப்பா. என வரும்.

கூட௧. அன்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இ - ன். அன்மைவிளிக்கண் அன்னிது அகரமாம். எ - று.

உ-ம். துறையன், துறைய; ஊரன், ஊர என வரும். (கூ

கூட௨. ஆனெ னிறுதி யிதற்கை யாகும்.

இ - ன். ஆனென்னும் னகரவீறு இயல்பாய்விளியேற்கும்.
எ - று.

சோமான்; மலையமான் என்பன கூவுதற்கன்னும் அவ்வாய்
நீத்தல் கண்டுகொள்க. (கூடு)

கூட௩. தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி
யாவா கும்மே விளியாயி னான.

இ - ன். தொழிலானொருபொருளைச் சொல்லும் ஆனீற்றுப்பெ
யர் விளிக்கண் ஆயாம். எ - று.

உ-ம். வந்தான், வந்தாய்; சென்றான், சென்றாய் என வரும்.

விளியழிகாரமாகலான் விளியயினுனபெனல் வேண்டாவெ
னின்;—சொல்லிவழி உய்த்துணர்வதென்று மிறக்க. (கூ

கூட௪. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ன். ஆனீற்றப்பண்புடைசென் பெயரும் அவ்வீற்றுத்தொழி
ற்பெயர்போல ஆயாய்விளியேற்கும் ஏ - று.

க00

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். கரிபான், கரியாய்; செய்பான், செய்பாய் என வரும்.

ககரு. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை வியல.

இ - ன். ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடைப்பெ
யரேபோல மூன்றாமாத்திரையினின்றி இயல்பாய் விளியேற்கும்.
ஏ - று.

உ-ம். உழாஅஅன், கிழாஅஅன் எனவரும்.

அளபெடை மூன்றாமாத்திரையின் கீழ்மூலசத்தளாகிய விசா
ரமுடைமையான் “ஆனெ னிதுநி யியற்கை யாகும்” என்புழி அட
ங்காமைவறிச. (கஅ)

ககக. முறைப்பெயர்க் கினவி யேயொடு வருமே.

இ - ன். னகரவீற்றுமுறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று விளியே
ற்கும். ஏ - று.

உ-ம். மகன், மகனே; மருமகன், மருமகனே என வரும். ()

ககௌ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு

மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இ - ன். தானென்னும் பெயரும், அவன் இவன் உவனென்
னுஞ்சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்னும் பெயரும், யாவனென்
னும் வினாப்பெயருமாயே அவ்வினைத்தும், னகரவீதேயாயினும்,
விளி கொள்ளா. ஏ - று. (உ0)

கசுஅ. ஆரு மருவு மீரொடு சிவனும்.

நிறுத்த முறைபானே ரகாரவீறு விளியேற்குமாறுணர்த்துதி
ன்றார்.

இ - ன். ரகாரவீற்றுள் ஆர், அர் என சிந்த இரண்டும் ரராய்
விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பரப்பார், பரப்பீர்; கூத்தர்; கூத்தீர் என வரும். (உக)

கக.க. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்

வழுக்கின் தென்மீனார் வயங்கி யோரே.

இ - ன். மேற்கூறிய இரண்டிற்குத்தொழிற்பெயர்க்கும் ஈரோ
டு ஏகாரம் வருதலுக்குற்றமன்று. எ - று.

வ ள ன ம ர பு.

-- --

உ-ம். வத்தீர், வத்தீரே; சென்றார், சென்றீரே எனவரும்.

ஆர் சற்றுத்தொழிற்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

ஏகாரம் வருதலும் வழுக்கின்றென்றதனால், ஏகாரம் பெறுது
ஈரொடு இவணலே பெரும்பான்மைபென்பதாம். (உஉ)

கசு0. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ன். அவ்விசைச்சுற்றுப்பண்புகொள்பெயரும், அவ்விற்றுத்
தொழிற்பெயர்போல, ஈரொடு சிவனியும், சிறுபான்மை ஈரொடே
காரம் பெற்றும், விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சரியார், சரியீர்; இனியார், இனியீர். எ-ம். கரியீரே,
இனியீரே. எ-ம். வரும். (உக)

கசக. அனபெஸுடப் பெயரே யனபெஸுடயியல்.

இ - ள். காராவீற்றளபெஸுடப்பெயர், முற்கூறிய அனபெஸுடப் பெயரேபோல, மூன்று மாத்திரையின் மிக்கியன்பாய்வினி யேற்கும். எ - று.

உ-ம். கிருஅஅர், மகாஅஅர் என வரும். (உச)

கசஉ. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இ - ள். அவர், இவர், உவர் என வரும் காராவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயர், காராவீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயரேபோல, வினிகொள்ளா. எ - று. (உடு)

கசஉ. தும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென் றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இ - ள். தும்மின்றிரிபாகிய கீயிரும் வினாவின்பெயராகிய யாவரும் இரண்டும், மேற்கூறிய சுட்டுப்பெயரேபோல, வினியேவா. எ - று.

கீயிரென்பதனை தும்மெனத் திரியாது தும்மென்பதனை கீயிரெனத் திரிப்பினும் இழுக்காதென்னுங்கருத்தான் எழுத்தோத்தினுள் தும்மென நிறுத்தித் திரிந்தகாராகலான், அதுபற்றி கீயிரென்பதனை தும்மின்றிரிபெயரென்றார். (உக)

கசச. எஞ்சிய விரண்டி னூறுதிப் பெயரே நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

௧௦௨ சொல்லதிகாரம்.

நிறுத்த முறையானே லகார காராவீற்றுப்பெயர் வினியேற் றுமாறுணர்த்தியவெடுத்தக்கொண்டார்.

இ - ன். உணர்ந்தாது கின்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டி
புள்ளியையிதுதியாகவுடைய பெயர் ஈற்றயலெழுத்து கீண்டு வினி
யெற்கும். எ - று. 4.

உ-ம். குரிசில். குரிசீல்; மக்கள், மக்காள் என வரும். (உ௯)

கசுடு. அயனெழ தாயி னியற்கை யாகும்.

இ - ன். ஈற்றயலெழுத்து, கெட்டெழுத்தாயின், இயல்பாய்
வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பெண்பால், கோமாள் என வரும். (உ௮)

கசுசு. - வினையினும் பண்பினும்

கினையத்தோன்று மாளெ னிறுதி
யாயா கும்மே வினிவயி னுள.

இ - ன். வினையின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் வரும் ஆளிற்
தப்பெயர், இயல்பாகாது, ஆயாய் வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். கின்றாள், கின்றாய். எ-ம். கரியாள், கரியாய். எ-ம்.வரும்.

வினிவயினுனவென்பதனை முன்னும் பின்னும் தருவனவற்
குறுகி கூட்டுக. (உ௯)

கசுள. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல்.

இ - ன். ளகாரவீற்றுமுறைப்பெயர், ளகாரவீற்று முறைப்பெ
யப்போல, ளகாரம்பெற்று வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகள், மகளே; மருமகள், மருமகளே என வரும். (௩௦)

கசுஅ. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரு
முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். அவள், இவள், உவளென்னும் ளகாரவீற்றுக்கட்டு
முதற்பெயரும், யாவளென்னும் வினாப்பெயரும், மேற்கூறிய சுட்டு

முதற்பெயரும் வினாப்பெயரும்போல, விளி கொள்ளா. எ - று. (கக)
கசக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல்.

இ - ள். லகார லகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், மேற்கூறிய
அளபெடைப்பெயரேபோல, அளபு கீண்டு இயல்பாய் விளியேற்
கும். எ - று.

வி ளி ம ர பு.

கருக.

உ-ம். மாஅஅல், கோஞஞள் என வரும்.

இவை அளபெடைப்பெயராயின், மால் கோளென அளபெ
டையின்றி வருவன செய்யுளோக்கி அளபு சுருங்கி வந்தனவாம்;
இவை அளபெடைப்பெயரல்லவாயின், அளபெடைப்பெயர் வந்த
வழிக் கண்டுகொள்க. (க.உ)

கரு. கிளந்த விதுதி யஹிணை விரவுப்பெயர்

விளம்பிய தெறிய விளிக்குங் காலை.

உயர்திணைப்பெயரும் உயர்திணைவிரவுப்பெயரும் விளிகொள்
; மாறுணர்த்தி, இனியஹிணைவிரவுப்பெயர் விளிகொள்ளுமாறு
வந்துகின்றார்.

இ - ள். கிளந்தவிதுதியாவன, உயிர்துநான்கும் புள்ளியிற
நான்குமாம். அவற்றையிறுதியாகவுடைய அஹிணைகளை வரும்.
விரவுப்பெயர் மேற்கூறிய தெறியான் விளியேற்கும் எ - று.

உ-ம். சாத்தி, சாத்தி; பூண்டு, பூண்டே; தத்தை, தத்தாய். எ-ம்.
சாத்தன், சாத்தா; கூத்தல், கூத்தால்; மக்தன், மக்தான். எ-ம்.

வரும். சரத்தி, பூண்டு, தந்தை, சாத்த என்வன்மைவிளியாய் வருவ
னவுங்கொள்ள.

ஒகாரவீதம் ஆகாரவீதமாய் வருவன, விரவுப்பெயருளவேம்
கொள்க. பிறவுமன்ன. (௩௩)

கருக, புள்ளியு முயிரு மிதுதி யாகிய
வஹிணை மருங்கி எல்லாப் பெயரும்
விளிரிலை பெறுஉங் காலத் தோன்றித்
தெளிரிலை யுண்டா வேகாரம் வரலே.

இ - ள். புள்ளியீதம் உயிரீதமாகிய ஆஹிணைப்பெயரெல்
லாம், விளி கொள்ளுங்காலத்தோன்றின், ஏகாரம்பெறுதலைத் தெ
ந்தெனவுண்டாய். எ - று.

உ-ம். மரம், மரமே; அணில், அணிலே; நரி, நரியே; புலி, புலி
யே என வரும்.

ஆஹிணைப்பெயருள் விளி கேட்கும் ஒருசூர்விவங்கின்பெய
ரும், விளி கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகச்சொல்லுவார் கருகி
யவாற்றான் விளியெற்பணவுமல்லது, ஒழித்த பெயரெல்லாம் விளி
யேவாணமயின், விளிரிலைபெறுஉங்காலத்தோன்றினென்றார். அத
னானே சுட்டுப்பெயர் முதலாயின விளியேவாணமயுங்கொள்ள.

க௦௪ சொல்லதிகாரம்.

தெளிரிலையுண்டா வேகாரம்வரலே எனவேகாரம் பெற்று,

வினியேற்றலை யாப்புறுப்பவே, யாப்புறவின்றிச் சிறபான்மை
 பிறவாற்றான் வினியேற்பனவுமுளவென்பதாம். அங்ஙனம் 'வீருந்தினை
 வாழியென்னெஞ்சம்;' 'கருங்கால்வெண்குருகொன்றுகேண்மதி,'
 'காட்டுச்சாரோங்குறுமுயால்;' 'ஒண்ணீவி காராய்' என்னுந்தொ
 டக்கத்தன, (௩௪)

கருஉ. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
 மளபிறக் தனவே விளிக்குங் காலைச்
 சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

இ - ள். உபநினைக்கண்ணும் அநினைக்கண்ணும் வினியே
 ற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பெயரும், விளிக்குமிடத்து,
 தத்தமாத்வினியி னிதக்கிசைத்தனவாம், சேய்மைக்கனொலிக்கும்
 வழக்கத்தின்கண். எ - று.

உ-ம். கம்பீஇ, சாத்தாஅ என வரும்.

அளபெடையிடமென்றமையான், அளபெடைப்பெயரொ
 ழித்து நின்ற பெயர் கொள்க.

அளபிறத்தனவென்றது, கெட்டெழுத்து அளபெடையாயும்,
 அளபெடை மூன்றாமத்தினையினிதத்தும், சேய்மைக்குத் தகை
 வாறு கீண்டிசைக்குமென்றவாறு.

சேரமான், மலையமான் என்னுயிற்றயல் அளபிறத்தவழி இய
 ஸ்புவீனியென்னுது ஈற்றயனின்டதாகக் கொள்க. அளபிறப்பன
 எழுத்தாகலின், ஒற்றுமைகயத்தாற் பெயரளபிறத்தனவென்றார். ()

கருஉ. அம்ம வென்னு மசைச்சொன் னீட்ட
மம்முறைப் பெயரோடு சிவனா தாயினும்
வினியோடு கொன்ப தெனியு மேரே.

இ - ன். அம்மவென்னும் அசைச்சொல்லினது கீட்டம், வினி
கொன்றும் பெயரோடு தோன்றாது, இடைச்சொல்லோடு தோன்
றின்றாயினும், வினியாகக் கொள்வர் தெனியோர். ஏ - று.

உ-ம். அம்மா சாத்தா எனலும்.

சாத்தர்வென்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும், அம்மவென்ப
தம் அவ்வெதிர்முகமாக்குதலே. குறித்து நின்றவின், வினியாகக்
கொள்ளப்படுமென்பார் வினியோடு கொள்பவென்றார். (உசு)
பெயரிடல். கபம.

கருச. தநது எ என வவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னாளவெ னியுதிபு
மன்ன பிறவும் பெயர்கிலை வரினே
யின்மை வேண்டும் வினியோடு கொள்ளலே.

இ - ன். தநது என்னுமுயிர்மெய்யையும் எ என்னுமுயிரையும்
முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது ஈழ்மைப் பொருண்மையைக்
குறித்து நின்ற னாள் வென்னுமுன்றுள்ளியை யிறதியாகவு
டைய கொல்லும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய பெயர்ச்சொல்
வருமாயின், வினியோடு பொருக்குதலில். ஏ - று.

உ-ம். தமன், தமர், தமன்; கமன், கமர், கமன்; துமன், துமர்,
துமன்; எமன், எமர், எமன். எ-ம். தம்மான், தம்மார், தம்மான்;
கம்மான், கம்மார், கம்மான்; தும்மான், தும்மார், தும்மான்; எம்மான்,

ஆன்னபிறவுமென்றதனான், மற்றையான், மற்றையார், மற்றையாள்; பிறன், பிறர், பிறன் என வருவன கொள்க.

அஃதெல், இவற்றைத் தத்தயீற்றதத்துணர்த்தாது ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனின்;—இவற்றைநீற்றதத்துணர்த்தின் மூன்றுருத்திரத்தானுணர்த்தல்வேண்டிதலிற் குத்திரம் பங்கும்; அதனானுணர்த்தாராயினார். அஃதெல், உயர்க்கியையதிகாரத்துப் பின் வைக்கவேளின்;—ஆண்டு வைப்பின் “வினம்பிய கெரிய விளிக்குங்கலை” ஒன்னுமாட்டேன்று இனிது பொருள்கொள்ளாதாம், அதனாற்பிறிதிடமின்மையின் ஈண்டு வைத்தாரென்பது. (௩௪)

வினிமரபு முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

பெயரியல்.

கருதி. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே.

நான்குசொல்லும் பொதுவகையானுணர்த்தி, பொதுநிலக்கணாதொழிப்புமையானும் வேற்றுமை பெயரோடியையுடைமையானும் பெயரினக்கணத்திற்கும் பொதுநிலக்கணத்திற்குமிடைவேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தி, இனிச்சிறப்புவுகையான் நான்கு சொல்லுமுணர்த்துவதுனெடுத்துக்கொண்டு, இவ்வோத்தான் அவ

ந்நின்முதற்கண்ணதாடிய பெயரிலக்கணமுணர்த்துகின்றார். அதனு
 னிது பெயரியவென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இச்சூத்திரத்தின்பொருள். பெயர்ச்சொல்லும் வீணைச்சொல்
 லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாயி எல்லாச் சொல்லும்
 பொருள் குறித்தனவே, பொருள் குறியாது கில்லா எ ி து.

“ஆயிரகிணையினிசைக்கும்” என்றதனான் இது பெறப்படுந்
 தின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அந்நன்று. சொல்லிசை
 க்கும் பொருளாவன இவ்விரண்டிணையுமே பிறிதில்லையென்பதல்
 வது, சொல்வெல்லாம் பொருளுணர்த்துதன் மானையே உணர்த்
 தாதனவிலையென்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின்,
 அசைகலை முதலாயினவும் பொருள் குறித்தறிந்தருமென் ஐயமறத்
 தற்கு இச்சூத்திரம் வேண்டிமென்பது. அசைகலை முதலாயின பொ
 ருளுணர்த்துமேயுமேயே கூறிப் போக்தாம்.

‘முயற்கோரி, யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்பனபொருளுணர்த்
 தாவாவெனின்;—அவை தொடர்மொழியாகலான் ஈண்டைக்கெய்
 தாவென்பது. அஃதேய், தொடர்மொழிதான் பொருள் குறியாது
 வருமோவெனின்;—வாரா. அவை மெய்ப்பொருள் குறிப்பனவும்
 பெய்ப்பொருள் குறிப்பனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றான்,
 பெய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொருளுணர்த்துவனவேயாம். அல்
 லாக்கால், இல்லோன்தலைவனாக வருத்தொடர்கினைச்செய்யுள் பொ
 ருளுணர்த்தாமையின், அவை புலவரற்கொள்ளப்படவேன்பது.

அஃதேய், இச்சூத்திரம் முதலாக ஐத்துசூத்திரத்தாநீகூறப்
 ப்டன பொதவிலக்கணமாகலான், இவற்றை ஈண்டி வைவாது கிள
 வியாக்கத்துள் வைக்கவெனின்;—இவை பொதவிலக்கணமேயெ

னிலும், ஆண்டிக் கூறப்பட்டன வழுஉக்காத்தலும் வழுஉக்காத்த
 ற்ருபகாரமுடையனவுமன்றே; “எல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித்
 தன” என ஐயமகற்றலும் சொற்பொருள் இணைத்துப்பாருபடுமென்
 றலும் சொல்லிணைத்தென்றனுமென வழுஉக்காத்தலும், வழுஉக்கா
 த் த்ருபகாரமுடையனவுமன்மையான், ஆண்டினர்த்தாது, பொரு
 ள்வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்புலகையான் காண்குசொல்லுமுணர்த்துங்
 கால் அவையுணர்த்தியல்லது உணர்த்தவாகாமையின், அவற்றை
 யிணைத்தினுசொன்பது. பொருள் வேறுபாடுபற்றிச் சொல்லு
 னர்த்துமாறு முன்னரீக் காண்போம். (க)

கடுக. பொருண்மைதெரிதலுஞ்சொன்மை தெரிதலுஞ்
 சொல்லினாகு மென்மறார் புலவர்.

பெயரியல்.

கௌ'

இ - ன். தன்னின் வேருகிய பொருளறியப்படுதலும் பொருள
 றியப்படாது அச்சொற்றுணையறியப்படுதலும் இரண்டுஞ்சொல்லா
 னுமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

உ.ம். சாத்தன், வத்தான், பண்டு, காடு, மண், உறு, கால்
 என்பனவற்றால் பொருளுணரப்பட்டவாறும், கீயென்கினலி, செ
 ய்தெனெச்சம், தஞ்சக்கினலி, கடியென்கினலி என்பனவற்றாற்
 பொருளுணரப்படாது அச்சொற்றுமேயுணரப்பட்டவாறும் கண்
 டுகொள்க.

“ஆயிரு நினைவி றிசைக்குமள சொல்லே” “எல்லாச் சொல்

‘லும் பொருள் குறித் தனவே’ “ஈறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வே
ன்ப” என்புழிச் சொல்லென்னுஞ்சொல்லும் பெயரென்னும்பெய
ரும் அறியப்படுதற்கட்சொன்மை தெரிதலாம்; ஏனென்த்சொல்லும்
ஏனைப்பெயரும்அறியப்படுதற்கட்சொருன்மை தெரிதலாம். அதன
னாற் சொன்மை தெரிதலும் பொருண்மை தெரிதலும் ஒருங்கு
வந்தனவெனப்படும். அவ்வக்சால், சொல்லென்னுஞ்சொற்பொரு
ளுணர்த்துதலும் பெயரென்னும் பெயரிறுநிறுபு வருதலும் பெற
ப்படாவாமென்பது.

மேலெச்சுத்திரத்தாற் சொற்கள் பொருளுணர்த்துமென்பது
பெறப்பட்டமையாழி, தானும் பிரிதமெனப் பொருள் இரண்டிவ
கைப்படுமென அதனது பாடுபாடுணர்த்தியவாறு.

இதனாற்பயன், சொற்றன்னைபுணர நின்றவழியுஞ் சொல்லெ
யாமென ஐயமுறுத்தலாம். (2)

கருள. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலு
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை கிலையே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல், சொன்மா
த்திரத்தான் லினங்கி வேறுநின்றலுஞ் சொன்மாத்திரத்தாற்றோன்
ருது சொல்லொடு கூடிய குறிப்பாற்றோன்றலுமென, இரண்டிவ
த்தையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் எ - று.

உ-ம். அவன், இவன், உவன்; வத்தான், சென்றான் என்றவழிப்
பெருமெரிபு வேறு நின்றன். ஒருவர் வத்தான் என்றவழி ஆண்
பால் பெண்பாலென்பதுஉம், தோறுண்ணூதின்னான் கற்கறித்து
நன்கட்டாய் என்றவழித் தீங்கட்டாய் என்பதுஉம், குறிப்பாற்

ரோன்றின. கந்திதின்னான், தெங்குதின்னான் எனப் பிறிதென்பெய
ராற் பிறிதுபொருடேழ்ந்தலுங் குறிப்பிற்றோன்றலாம். தின்னானெ

கருஅ

சொல்லதிகாரம்.

ன்னுத்தொனிலோசு முதற்பொருள் இயையபாமைவின் அதனோடி
யையுஞ்சினைப்பொருள் அத்தொடராற்றலாற்பெறப்பட்டமையாற்
குறிப்பிற் ரோன்றலாகாதெனின்;—அன்றன்று: அவ்வியையாமை
சொல்லுவான் குறிப்புணர்த்துகேதுவாவதல்லது முதற்பெயரைச்
சினைப்பொருட்டாக்ருமாற்றலின்றாகவான், அதுவுங்குறிப்பிற்றோ
ன்றலெயாமென்க. பிறவுமன்ன. 'இனிதாக முன்மரங் கொல்க களை
யுகர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து' என்னுங் தொடர்மொழி
யான், கிளைபெற்றபின் களையலுறிந் களையலுற்றாரை அவர்தாங்கொ
ல்லார் அதனாற்றியாரை அவர் கிளைபெறுக்காவத்தே களைக என்னும்
பொருள் விளங்குதலுங்குறிப்பிற்றோன்றலாம். அணியிலக்கணங்கு
றுவார் இன்னோன்னவற்றைப் பிறிதொழிநிலென்பதோரணி
யென்ப.

(உ)

கருஅ. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்

றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

இ - ன். சொல்லாவன பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லு
மென இரண்டென்றிச் சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

பெயர்ச்சொற்கிலக்கணம் வேற்றுமையோத்தினுட் கூறினார்;
வினைச்சொற்கிலக்கணம் வினையினுட் கூறுப.

பிறசொல்லுமுள்வாயினும், இவற்றது சிறப்புணக்கிப் பெய
ரே வினையென் றாயிரண்டென்பவென்றார். இவற்றுள்ளும் பெரு
ளது புடைபெயர்ச்சொகிய தொழில் பற்றாது அப்பெருள்பந்தி

வருஞ்சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற்கூறினார். (சு)

கடுக. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு
மவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்று பென்ப.

இ - ன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரையும் வினை
யையுஞ்சார்ந்து தோன்றும். எ - று.

அவற்றுவழி மருங்கிற்றேன்றுமென்றோசேனும், பெயரையும்
வினையையுஞ்சார்ந்து தோன்றும் இவ்விரண்டையும் அவற்றொடு
தலைப்பெய்யச் சொன்னான்சாமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. சார்
ந்து தோன்றுமெனலே, அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப்படும். அழ
க்குப்பயிற்சி நோக்கி இடைச்சொன்முற்கூறினார். (இ)

கசு0. அவற்றாள்,

பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை

பெயரி ய ள்.

க0க

யுபர்திணைக் குரிமையு மஹிணைக் குரிமையு

மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு

மம்மு வருபின தோன்ற ளாதே.

பெருள்வேறுபாபெற்றிச் சிறப்புங்கையான் நான்குசொல்லு
முணர்த்துதற்கு உபகாரமுடைய பொதுவிலக்கமுணர்த்தி, நிறு
த்த முறையானே இனிப்பெயர்ச்சொலுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட காண்கணுள், பெயரென்று சொல்

லப்படுவன, உயர்திணைக்குரியவாய் வருவனவும், அஃறிணைக்குரியவாய் வருவனவும், இரண்டுதிணைக்குமொத்தவுரிமையவாய் வருவனவுமென, மூன்றுவேறுபாட்டினவாம், தோன்றுசெறிக்கண். எ-று.

ககக. இருதிணைப் பிரித்த வைம்பாற் கிழங்கு முரியவை யுரிய பெயர்வழி னுன.

இ - ன். இருதிணைப்பிரித்த ஐம்பாற் கிளவியாதற்குப் பெயருள் உரியன உரியவாம். எ - று.

அவன், பெண்மகன், சாத்தன் என னகரவீறு ஆவேிற்கும், மகவேிற்கும், அஃறிணையான்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும், அவன், மக்கள், மகன் என னகரவீறு மகவேிற்கும், பல்வோர்க்கும், அஃறிணைப்பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும், பெண்டாட்டி, கம்பி. ஏ-ம். ஆவே, மகவே. ஏ-ம். இகரவீறும் ஊகரவீறும் இருபாற்கு முரியவழி வருதலானும், வினையொழிபோல இன்னவீறு இன்னபாற் குரித்தெனப் பெயர்ச்சொல் ஈறுபற்றி உணர்தலாகாமையின், உரியவை யுரியவென்றார். பிறவுமன்ன.

பங்குமென்றஞ்சி இன்னபெயர் இன்னபாற் குரித்தெனக்கொத்தோதாராயினார். அஃதேல், இவற்றது பாற்குரிமையெற்றாற்பெறுதுமெனவெனின்;—உரியவையென்றது வழக்கின்கட்பாறுணர்த்துதற்குரியவாய் வழங்கப்படுவனவென்றவாறன்றே; அதனால் வழக்கு கோக்கிக் கொணர்ப்படுமென்பது.

மற்றுந், நஞ்சுண்டான் சாம் என்பது ஒருபாற்குரிய சொல்லாயினும், நஞ்சுண்டான் சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டன சாம் என வினைப்பாற்குமுரித்தாய் அச்சொல்லென இப்பொருண்மையுணர்த்துகின்றது இச்சூத்திரமென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான் ஒருபான்மேல் வைத்து நஞ்சுண்டான் சாமென்றதல்லது, ஆண்டுத்தோன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குக் காரணமென்னுங்கருத்

தினனல்வன்; அதனும்சொல்லுவான்கருத்தொடு கடைய பொருளா
 துறலாத் சாதல் ஐனப்பாற்குமொக்குமெனச் சேறல் சொல்லிலக்க
 ணத்திற் கூறப்படாமையான், ஆசிரியர் "ஒருபாத் திளவி யேனைப்
 பற்கண்ணும்—வருவன தாமே வழக்கென மொழிப" எனவிப்
 பொருண்மை பொருளியலிற்குறிஞராகலின், இக்குத்திரத்திற்கு
 அஃதுரையாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க. அல்லது உம், பார்
 ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்றவழிக் கள்ளுண்ணுமை சாதிபற்றிச்
 செல்வதொன்றாகலின் பார்ப்பணிக்கும் பார்ப்பார்க்குமல்லது பிற
 ஈதியார்க்கும் அஃதறிணக்குஞ்செல்லாமையின், ஐம்பாற்கிளவிக்
 குமுரியவென்றல் பொருத்தாமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்மை
 யறிக.

ககஉ. அவ்வழி,

அவ்வரிவ ஐவளென வருஉம் பெயரு

மவளிவ ஐவளென வருஉம் பெயரு

மவரிவ ருவரென வருஉம் பெயரும்

யாங்ங்யாம் காமென வருஉம் பெயரும்

யாவன் யாவன் யாவ ரென்னு

மாவயின் மூன்றோ டப்பதினைந்தும்

பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

இ - ள். மூவகையாக மேற்சொல்லப்பட்ட பெயருள், அவ
 னென்பத முதலாக யாவரென்பதிறுக்கச் சொல்லப்பட்ட பதினைத்
 தும் பால் விளங்க நிற்கும் உயர்திணைப்பெயர். எ - று.

பானென்பது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் பகுதியுணர்த்தாதா
யினும், அத்தினை யொருமை யுணர்த்தலிற் பாலறிவந்த பெயராம்.
அவ்வது உம்; பாலறிவந்தவெனப் பன்மைபற்றிக் கூறினொளினு.
மலையும.

(அ)

ககக. ஆண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விதுதியு
கம்முர்ந்துவருஉ மிகரவை காரமு

முறைமை கூட்டா மகனு மகனு
மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரு
மாதே மிகு வாமிரு பெயருஞ்

பெயரியல்.

ககக

கட்டுமுத லாகிய வன்னு மாணு
மலைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியு
மொப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தெரகைஇ
யப்பதி னைந்து மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள். இப்பெயர் பகினைந்தும் நேற்கூறப்பட்டனபோலப்
பாலறிவந்தவுயர்தினைப்பெயராம். எ - து.

ஆண்மையடுத்த மகனென்கிளவி ஆண்மகனென்பது. ஒற்று
மைபத்தான் ஆண்மையுணர்த்துஞ் சொல்லை ஆண்மையென்றார்.
இது பெண்மையடுத்தவென்புதியுமொக்கும். பெண்மையடுத்த மக
னென்கிளவியும் பெண்மையடுத்த இகரவிதுதியுமாவன பெண்ம

கன், பெண்டாட்டி என்பன. நம்முட்கு வருடயிகரமும் ஐகாரமு
 மாவன நம்பி, கங்கை என்பன. கமக்கின்னொன்றும் பொருள்பட
 வருதலின் நம்முட்கு வருடமென்றார். அவை நம்மென்பது முத
 னியியாக அப்பொருளுணர்த்தாவாயின், நம்முட்கு வருடயிகர
 மும் நம்முட்கு வருடமகாரமுமெனப் பிரித்துக் கூறல்வேண்டு
 மென்பது இவைவாய்கொல். முறைமை சுட்டா மகனாமகளுமாவன
 முறைப்பெயரன்றி மகன் மகளென ஆரீ மகரீவென்னுந்துணை
 யாய் வருவன. மாத்தர் மக்களென்பன பன்மைப்பெயர். ஆரீ மகரீ
 வென்பன மேற்சொல்லப்பட்டன. சுட்டுமுதலாகிய அன்னும் ஆறு
 மாவன அவ்வாளன், இவ்வாளன், உவ்வாளன்; அம்மாட்டான்,
 இம்மாட்டான் உம்மாட்டான் என்பன. இவற்றுள் ஆணீது இக்கா
 ளத்துப் பயின்று வாரா. அவை முதலாகிய பெண்டென்களவி இக்
 காலத்து விழுத்தனபோலும். பெண்டிடன்களவியென்று பாட
 மோதி; அவையாவன அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ்வாட்டி. என்
 பாருமுளர். ஒப்பொடு வருடங்களையாவன பொன்னன்னான்,
 பொன்னன்னான் என்னுத்தொடக்கத்தன. இவை மேனனபோலப்
 பயின்று வாராமையின், அவற்றோடொருங்கு வையாது வேறு
 கூறினார்.

(க)

ககச. எல்லாரு மென்னும் பெயர்கிலைக் கிளவியு
 மெல்லீரு மென்னும் பெயர்கிலைக் கிளவியும்.
 பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியு
 மன்ன வியல வெனீமஞர் புலவர்.

இ - ன். எல்லாருமெனவும் எல்லீருமெனவும் பெண்மகனெ
 னவும் வருமூன்றும் மேற்கூறப்பட்டனபோலப் புலவர்தவந்த உயர்
 தினைப்பெயராம். எ ி து.

புறத்துப் பேய் விளையடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்மனை மாஞ்சேத்தார் * இக்காலத்தும் பெண்மகனென்று வழங்குப.

எல்லாரும் எல்லீரும் என்புழிப் படர்க்கைப்பன்மையுணர்த்தும் ஆரும் முன்னிலைப்பன்மையுணர்த்தும் ஈரும் உம்மை யடுத்து வருதலானும், பெண்மகனெனப் பாரிசீதலானும், இவற்றையென்று கூறினார். (கௌ)

ககரு. கிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயருடைப்பெயர்பண்புகொள்பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த கிணைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னுடியற் பெயரே
பின்றிவ ரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றி யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

இ - ன். கிலப்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் மேலுண்போலப் பாலறிவந்த உயர்நிலைப்பெயராம். எ - று.

கிலப்பெயர்—அருவானன், சோழியன் என்பன. குடிப்பெயர்—மலைமான், சேரமான் என்பன. குழுவின்பெயர்—அவைவத்தார்; அத்திகொசத்தார் என்பன. வினைப்பெயர்—வருவார், செல்வார் என்பன. தச்சன், கொல்லன் என்பனவுமவை. உடைப்பெயர்—அம்பர்கிழான், பேரூர்கிழான் என்பன. வெற்பன், சேர்ப்பன்

என்பனவுமவை. பண்டுகொள்பெயர்—கரிபான், செய்யான் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த முறைநிலைப்பெயர்—தக்கையர், தாயர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த நினைநிலைப்பெயர்—பெருக்காலர், பெருந்தோளர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த நினைநிலைப்பெயர்—பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டுவர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்தவென்று விசேடித்தலான், இம்மூவகைப்பெயருள் ஒருமைப்பெயர் இரண்டினினைக்குறியவாம். கூடிவருவழக்கினடியற்பெயர்—பட்டிபுத்திரர், கங்கைமாதிரர் என்பன, இவை ஆட்குறித்தினியார் பகுதிபடச் கூடியவழியில்லாத வழக்கப்படாமையிற் குழுவின்பெயரின் வேறாயின. அக்குழுவின் பெயர் ஒருதகைக்கணுரிமை பூண்ட பல்லோர்மேல் எக்காலத்தும் நிலுவன. இன்றிவொன்னுமெண்ணியற்பெயராவன ஒருவர், இரு

* மரேருகம்—கொற்கை ரூழ்த்த கரேடு

பெயரிபல்.

ககசு

வர் மூப்பத்துமூவர் என்பன. இன்றிவரென்பது இத்திணையொன்றும் மொருட்டிப்போனும். எண்ணியவியல்புபற்றிப் பொருளுணர்ந்ததலான் எண்ணியற்பெயரென்றார்.

ஒருகியித்தம்பற்றிக் சேறலிற் பலபெயர் ஒருபெயராக அடக்கப்பட்டமையான், நிலப்பெயர் முதலாயினவற்றை வேறு கூறினார். அஃதேல், ஒப்பொலுவருடக்கிளவியும் அன்னதாகவின் இவற்றொடு வைக்கற்பாற்றொளின்;—அற்றேனும், வழக்குப்பயிற்சியின் மையான் அவற்றொடு வைத்தாடுள்க. (கச)

ககசு. அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்

பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த

வென்ன பெயரு மத்தினை யவ்வே.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், உயர்
திணைக்கட்பன்னமையும் ஒருமைபுமாகிய பாலறிவந்த எல்லாப்பெய
ரும், உயர்திணைப்பெயராம், எ - று.

மூப்பாலறிவந்த வென்றோது, ஒருமைப்பாலுணர்த்து வனவும்
அடங்குதற்குப் பன்மைபுமொருமைபும் பாலறிவந்தவென்றார்.

அன்னபிறவுமாவன்--ஏனாதி, காவிதி, எட்டி, வாயிலான்,
பூயிலான், வண்ணத்தான், கண்ணத்தான், பிறன், பிறன், பிறர்,
மற்றையான், மற்றையான், மற்றையார் என்னுந்தோடக்கத்தன.

கசுஎ. அதுவிது வுதுவென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவைபிவை யுவையென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகாப் பெயரும்
யாதுபா யாவை யென்னும் பெயரு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதினைந்தும்
பாலறி வந்த வற்றினைப் பெயரே.

சிதுத்தமுறையானே உயர்திணைப்பெயருணர்த்தி, இனியஹி
னைப்பெயருணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். அதி, இது, உதுவென வருஉம் பெயரும், அப்பெய
ர்க்கு முதலாகிய சுட்டே முதலாக ஆய்தத்தோடு கூடி அஃது,
இஃது, உஃது என வருஉம்பெயரும், அவை, இவை, உவைபென
வருஉம் பெயரும், அஃசுட்டே முதலாக அய், இய், உய் என வரு

உம் வகைவீதற்பெயரும், யாது, யா, யாவை என்னும் வினாப்பெயருமென இப்பகினைந்துபெயரும், பால்வினங்க வருடம், அஃநினைப்பெயராம். எ - று.

சுட்டு முதலாகிய ஆத்தப்பெயரும் அவை முதலாகிய வகைவீதற்பெயரும் அவைவல்லதின்மைவின், அவ்வாறு கூறினார். (௧௬)

௧௧௭. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும்பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரு
மினைத்தெனக் கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப்பெயரு
மொப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள், பல்லவென்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட ஒன்பது பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட அஃநினைப்பெயர்போலப் பாலுணர் நிற்கும் எ - று.

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்லவென்னும் ஐந்துபெயரும் தம்மையுணர்த்திரின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

வினைப்பெயர்க்கெல்லியாவன வருவது, செல்வது என்பன. பண்புகொள்பெயராவன கரியது, செய்வது என்பன. இனைத்தெனக்கிளக்குமெண்ணுக்குறிப்பெயர் ஒன்று, பத்து, நூறு என வெண்பற்றி எண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றன. ஒப்பினாகிய பெயர் கிளையாவன பொன்னன்னது, பொன்னன்னவை என்பன.

மூன்றையவைபோலப் பல்ல முதலாயின வழக்கின்கட்பயி
ன்று வாராமையின், வேறுகூறினார். பல சில வென்பன பயின்ற
வாயினும், பல்ல இல்ல உள்ளவென்பனவற்றோடு ஒப்புமையுடை
யவாகலின், இவற்றொடு கூறினார். (க௭)

கக-கூ. கள்ளொடு சிலனு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி புடைய பலவறி சொற்கே.

இ - ன் கள்ளென்னுமீற்றொடு பொருத்தம் அஃறிணையிற்
பெயர் கள்ளீற்றொடு பொருத்துத்தகட்பலவறிசொல்லாம். எ - று.

அஃறிணையிற்பெயராவன ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை, தெ
வ்ரு, பலர், மீன், கடல் என்னுத்தொடக்கத்துச் சாதிப்பெயர். ஒரு
மைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிறநீன் இயற்பெயரென்

பெயரியல்.

ககடு

ரார். இவை கள்ளென்னுமீற்றவாய், ஆக்கன், குதிரைகள் என சீன்
றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறிசொல்லாயினவாறு கண்டு
கொள்க.

அஃறிணையிற்பெயரெனவே, பாவறிபெயரெயன்றி அஃறி
ணைப்பொதுப்பெயருருளவென்பது பெற்றும்.

பாற்றூரிமை கட்டாது அஃறிணைக்குரிமை சுட்டிய, அவ்வியற்
பெயரென்றார். (கடு)

கஎ0. அன்ன பிறவு மஹினை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்தினை பல்வே.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட பெயர்போல்வன . நதவும், அஹி
நினைக்கட்பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்க வந்த எல்லா
ப்பெயரும் அத்தினைக்ஞர். எ - று.

அன்னபிறவுமென்றதனாற்கொள்ளப்படுவன பிரிது, பிற, மற்
றையது, மற்றையன, பல்வனவு, சில்வனவு, உள்ளது, இல்லது,
உள்ளன, இல்லன என்னுங் தொடக்கத்தன. (கஎ)

கஎக. தெரிநிலை யுடைய வஹினை. வியற்பெய
- ரொருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே.

இ - ன். என்னொடு சிவனாது அஹினைவியற்பெயர் ஒருமை
யும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய, அதற்கேற்ற வினையொடு
தொடர்க்தவழி. எ - று.

உ-ம். ஆ வந்தது, ஆ வந்தன; குநிலா வந்தது, குநிலா வந்
தன என வினையாற் பால் விளங்கிப்பவாறு கண்டுகொள்க.

இஃதஹினைப்பெயரிவக்கணமாகியனும், பொதுப்பெயர் வினை
யொடு வந்த பால் விளங்குதலொப்புமை கொக்கி காண்டிலைத்தா
ரொன்பது. அஃதேல், என்னொடு சிவனாமென்பதனையும் காண்டிலை
க்கவெனின்; -- இயற்பெயர்முன்னாசைக்கிளவிபோலக் கள்ளெ
ன்பது அஃதினைவியற்பெயர்க்கு ஈராய், ஒன்றுபட்டு நின்றவின்,
வினையானன்றிப் பெயர்தாமே பன்மையுணர்த்திப்பவாம்; அதனால்
அதினைப் பாலறிவந்த பெயருணர்த்துமதிகாரத்து வைத்தார். (கஎ)

கனட. இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
நிரிபுவேறு படுஉ மெல்லாப்பெய்து .

ககக

சொல்லதிகாரம்.

நினையுந் காலைத் தத்த மரபின்
வினையொ டல்லது பாறெரி பிஸவே.

இ - ன். இருதிணைச்சொல்லாதற்குமொத்த உரிமையவாதலின்
உயர்திணைக்கட்சென்றுழி உயர்திணைப்பெயராயும் அஃறிணைக்கட்
சென்றுழி அஃறிணைப்பெயராயும் வேறுபடும் விசவுப்பெயரெல்
லாம், ஆராயுங்கால், தத்தமரபின் வினையோடினையத்தல்லது, நினை
விளங்க நிலலா. எ - று.

வினையொடல்லதெனவே, நினைக்கேற்றவாற்றான் ஈறு வே
றுபடாது ஒரீற்றவாப் சிற்றலின், பெயர்தாமே நின்று தத்தமரபி
னென்றதனாற்பொதுவினையொடு வந்து நினை விளக்கா வென்பது
பெறப்படும்.

இனி அளவ தத்தமரபின் வினையொடு பால் விளக்குமாறு:—
சாத்தன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தது; முடவன் வந்தான்; முடவன்
வந்தது என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தத்தமரபின் வினையாவன உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கு
முரிய பதினோரீற்றுப்படர்க்கைவினை.

எல்லாப்பெயருமென்பதினை ஐறு போலினொல்லாருங்குறை

கோட்பட்டார் என்பது போலக் கொள்க.

இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய சொல் வினையாற்பொதுமை நீங்கி ஒருதிணைச்சொல்லாமென்பது கருத்தாகலின், சீண்டுபர வெணப்பட்டது திணையேயாம்.

சிறப்புடைப்பொருளைத்தானினிதனைத்தலென்பதனால் தத்த மரபின்வினையாடல்வது பாறெரிபிலவென்றோனும், சாத்தனொருவன்; சாத்தனொன்று எனத் தத்தமரபிற்பெயரொடு வந்து பால் வினக்குதலுக்கொள்க. (கஅ)

கனக. நிகழுக. நின்ற பலர்வரை கிள்வியி
னுயர்திணை பொருமை தேன்றலு முரித்தே
யன்ன மரபின் வினையி னுன.

இ - ள். நிகழ்காஸம்பற்றினும் பலர்வரைகிள்வியான் உயர் திணைபொருமைப்பாறென்றதலு முரித்து, அவ்வொருமைப்பாறென்றதற்கேற்ற வினையிடத்து. எ - று.

பலர்வரைகிள்வியென்றது செய்யுமென்னுமுற்றச்சொல்லை.

பெயரியல்.

கக௭

உ-ம். சாத்தன் யாமெழுஉம்;சாத்தி சாத்தனாக்கும் என்றவழி யாமெழுஉதலுஞ் சாத்தனாத்தலுமாகிய வினை அன்றிணைக்கேலாது ஒருவற்கும் ஒருத்திக்குமேற்றலின், உயர்திணைபொருமைப்பால் வினையெவாறு கண்டுகொள்க.

கிசழுஉகின்ற தொழிலையுணர்த்தஞ்சொல்லை ஒத்துமை நயத் தான் கிசழுஉகின்ற பலர்வரைகிளவியென்றார். கிசழுஉகின்றவெ ன்றது கிசழாகின்றவென்றவாறு.

கடத்தல் கிடத்தல் முதலாகிய பிறதொழில்பற்றி வரும் பலர் வரைகிளவியான் உயர்திணையொருமை தோன்றாமையின், அன்ன மரபின்விளைவயினானவென்றார்.

தோன்றனுமரித்தென்னும் எதிர்மறையும்மையான், அன்னம் ரபின் வினைக்கட்டோன்றாமையுமரித்தென்னுது, ஸ்வரைகிளவி யாற்றோன்றாமையுமரித்தென்று கொள்க.

அஃதேல், பாமெழுஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலுமுதலாகிய தொழில்வேறுபாடுபற்றி வருமுன்னினைவினையானும் வியங்கோளானும் இருவகையெச்சத்தானுமெல்லாம் உயர்திணைப்பா ரோன்றதலாற் பலர்வரைகிளவியினென வரைத்து கூறல் பொருத்தாதெனின்;— அற்றன்று: “முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்” என முன்னினைப்பெயராற்பாலுணருமாறு முன்னருணர்த்தப்படுதலானும், அன்னமரபின் வினைபற்றி வரும் வியங்கோள் ஏவற்பொருண்மைத்தா லின் ஏவதுணர்ந்து செய்யுமுயர்திணை சுட்டியவல்லது பெரும்பா ன்மையும் வாரம்மையான் ஆண்டன்னமரபின் வினையாற்பாலுணர் தல் ஒருதலையன்றாலானும், பெயரெச்சத்திற்கு முடிவாகிய பெய ரும் வினையெச்சமுஞ் சிறுபான்மை பொதுவினை கொண்டவழி யல்லது தத்தமரபின் வினையெண்டவழி அவ்வினையே பால் விளக்கலான் ஆண்டெச்சம் பால் விளக்கல் வேண்டாமையானும், அவைபொழித்துப் பலர்வரைகிளவியே விதந்து கூறினார். இருவகையெச்சத்தானும் வியங்கோளானுஞ் சிறுபான்மை உயர்திணைப் பா ரோன்றல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுற்கொள்க.

சிஞ்சலவத்துப் பிறசொல்லு கீக்குதற்குப் பலர்வகைகளிவி
 *பென்றார்.

பன்னைவிரவுப்பெயரை கீக்குதற்கு சிஞ்சலவின்ற வென்றார்.

மேல் விரவுப்பெயர் தத்தமரின்வின்னையாடல்வது பாறெரி
 பிலவென்றார் இனி அபுத்தானன்றிப் பொதுவின்னையானும் பாறெ

ககஅ

சொல்லதிகாரம்.

ரிய சிந்துமென்பதுணர்த்தியவாறு. அஃதேங், காத்தன் புற்றின்
 னும், காத்தி கன்றினும் எனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லான் அஃ
 றினைப்பாலுக் தொன்றுதலின், அது கூறாயிற்றென்றை பெனரி
 ன்;—எழுதலும் அரைத்தலும் அஃறிணைக்கென்னுமிடையிலாத
 வாறுபோலப் புற்றின்றங் உயர்திணைக்கு எவ்வாற்றினுமிடையின்
 றெனப்படாமையானும், கன்றினும் என்புழி ஈனமென்னும் வினை
 யானன்றிக் கன்றென்னுஞ் சார்பான் அஃறிணைப்பாறென்றுதலா
 னும், ஒருமைவினையான் ஒருவழி அஃறிணைப்பாறென்றினும் அது
 சிறுபான்மையாகலானும், கூறாயினுசென்பது. (கக)

கஎச. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே.

முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே

—புல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து

சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்

கள்ளவை தோன்றி னவற்றெனிக் கொள்ளே.

விரவுப்பெயர் பாறெரிய சிந்துமாறுணர்த்தி, இனி அவை தம்
 மையுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ன். இயற்பெயர் முதலாக கீயென்பதீராக எடுத்தச்சொல்
 லப்பட்டனவல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு வருமாயிற் சொல்லப்
 பட்டவற்றெழுத் கூட்டுக. ௪ - று.

இயற்பெயராவன சாத்தன் கொத்தன் எனவழங்குதற்பயத்த
 வாய் கீமித்தமின்றிப் பொருளெபற்றி வருமியிபெயர். இயற்பெய
 ரெனினும் விரவுப்பெயரெனினுமொக்குமாயின், அவர்தான் ஒரு
 சாணவற்றிற்கு அப்பெயர் கொடுத்த தென்னையெனினும்;—அவற்
 தது சிறப்பு கோச்சி அப்பெயர் கொடுத்தார்; பாணியுத்தாளமும்
 ஒருபொருளவாயினும் இசை தாலார் தாளத்தான் ஒருசாணவற்றி
 ற்குப் பாணியென்னும் பெயர் கொடுத்தாற்போலவென்பது.

கிணப்பெயராவன பெருங்காலன், முடவன் என அச்சிணையு
 ளுடனும்பாசிய கீமித்தம்பற்றி முதன்மேல் வரும் பெயர். கிணமுத
 த்பெயராவன சித்தலைச்சாத்தன், கொடெப்புறமருதி எனச் கிணப்
 பெயரொசி தொடர்க்து வருமுதற்பெயர். சாத்தன், மருதியென்னு
 முதற்பெயர் கிணப்பெயரொசி தொடர்க்தல்லது பெருஞ்ஞாந்த
 தானமயிற் கிணமுதற்பெயராயின. முறைப்பெயராவன தக்கை
 தாயென முறைபற்றி முறையுடைப்பொருள்மேல் வருவன. முறை
 யாவது பிறவியாகி ஒருவனோடொருவற்றீ வருயியைபு. அல்லன

பெயரியல்.

ககக

கீவத்துத் தம்மையுணர்த்தி கின்றவாகலான், தாமென்பது. முதலாக
 விய சொல்லேயாம்.

பிதவுமென்றதனான், மக, குழவி போல்வன கொங்க. இவற்
 றை உயர்நினைப்பெயரென்றாலு உரையாசிரியரெனின்;—மரபி
 யதுள் “மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பு—மலைமயன்ன வப்பா
 லன” எனவும், “குஞ்சாம் பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை”
 எனவும், அவை அநீதினைக்காதல் கூறி, ‘குழவியு மகவு மாயிரண்
 டல்வன—கிழவ வல்ல மக்கட்கண்ணே” எனவுயர்நினைக்குமோ
 தினைத்தாராகலின், அவை விரவுப்பெயரேயாம்; அதனான் அது
 போலியுரையென்க.

ஒருநிமித்தத்தான் இரண்டுநினைப்பொருளு முணர்த்துதலின்
 விரவுப்பெயர் பொருடோது நிமித்தவேறுபாடுடைபு. பலபொரு
 ளொருகொன்மையறிக. (20)

களநு. அவற்றான்,
 கான்கே யியற்பெயர் கான்கே சினைப்பெயர்
 கான்கென மொழிமஞர் சினைமுதற் பெயரே
 முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா ரும்மே
 யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இ - ன். மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயருஞ் சினைப்
 பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும் ஒரொன்று வக்கன்காம்; முறைப்
 பெயர் இரீண்டாம்; ஒழிந்தன ஐத்துபெயருத் தத்தமிலக்கணத்தன
 வாம். எ - று.

தத்தமிலக்கணத்தனவென்றது பொது விலக்கணத்தனவல்ல
 சிறப்பிலக்கணத்தனவேயாமென்றவாறு. எனவே, அவை ஒரொ
 ன்ருகி நிற்குமென்றவாறும். கண்டுத்தத்தமென்பது, அந்நிகரனவெ
 னப் பொதுமை கூட்டாது, ஒரொன்றாய் சிற்றபேரைச்சட்டி சின்
 நது. தனிப்பெயரைத்தும் விரிப்பெயர் பதினான்குமாகப் பத்தொன்

பதென்றவாறும்.

கூறப்பட்ட பெயரது பாகுபாடாகிய ஒருபொருளுதலுதல்ப
ற்றி ஒருகுத்திரமாயிற்று. நான்காய் விரிதலும் இரண்டாய் விரித
லுந் தாமையாதலுமாகிய பொருள்சேற்றமைபான் மூன்றுகுத்திர
மெனினுமகையும.

(28)

கஎக. ஆவைதாம்,

- பெண்மைபியற்பெய ராண்மை பியற்பெயர்

கஉ௦

சொல்லதிகாரம்.

பன்மை பியற்பெய ரொருமைபியற் பெயரென்
தந்நான் கென்ப பியற்பெயர் நிலையே. "

கஎஎ. பெண்மைச் சினைபெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெயரொருமைச்சினைப்பெயரெ
தந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே. [ன்

கஎஅ. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
தந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே.

கஎக. பெண்மை முறைப்பெய ராண்மை முறைப்பெய
ருயிரன் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே. [ரென்

இயற்பெயர் முதலிய கான்கள் விரிவாகிய பதினான்கும் இவை
யெனவுணர்த்தியவாறு.

இவற்றிற்குதாரணம்-மூன்றாக்காட்டிலும்.

இயற்பெயர் முதன்மூன்றாம் ஒருவான்று கான்காய் விரிதலும்,
முறைப்பெயர் இரண்டாதலும், மேலைக்குத்திரத்தாற் பெறப்பட்ட
மைபரன் அக்காற்கும் இரண்டாவன இவைபெயர்ப்பு இச்சூத்திர
ங்கட்டிக்குக் கருத்தாகக் கொள்க. இவ்வாறிடப்பட்டது தொகைச்
சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளவே, இச்சூத்திரங்களை
அவைவின்னவென்றலும் இத்துணையவென்றலும் பெறப்படுமாக
லின், மேலைக்குத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று; இவற்
ருள் வீரவுப்பெயர் பத்தொன்பதென்னும் வரையறை பெறப்படா
மைபரனும், வருத்துக்கூறல் தந்திரவுத்தியாகளாலும், அது வேன்
டுமென்பது. (உஉ) (உக) (உச) (உடு)

கஅ௦. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.

மேற்கூறிய பதினான்குபெயரும் இருநிலையுமபற்றிப் பாது
காத்தியவெடுத்தத்கொண்டார். அவை பெண்மைப்பெயர் காண்
கும், ஆண்மைப்பெயர் காண்கும், பண்மைப்பெயர் மூன்றாம், ஒரு
மைப்பெயர் மூன்றாமாம்.

பெயர் பல்.

கஉக

இ - ள். பெண்மைபற்றி வருகாங்குபெயரும், அஃறிணைப்பெ
யர்களுள்வந்தும் உயர்நிலைமொருத்திக்கும் உரிய. எ - று.

அக்காண்குமாவன. பெண்மையிதப்பெயரும், பெண்மைச்சினைப்பெயரும், பெண்மைச்சினைமுதற்பெயரும், பெண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தி வந்தது; சாத்தி வந்தாள். எ-ம். முடத்தி வந்தது; முடத்தி வந்தாள். எ-ம். முடக்கொற்றி வந்தது; முடக்கொற்றி வந்தாள். எ-ம். தாய் வந்தது; தாய் வந்தாள். எ-ம். ஆற்றி முறைபாரணை ஆற்றிணைப்பெண்மைக்கும், உயர்த்திணைப் பெண்மைக்கும், உரிய வாய் வந்தவாறு கண்டிகொண்ட, முடமென்பது சினைபது விகாரமாகலிற் சிணையாயிற்று.

ஒன்றற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாலேயும், பெண்மை சுட்டிய பெயசொன்றமையான் ஆற்றிணைப்பெண்ணின்றேயாம். இஃது "ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும்" என்புழியுமொக்கும்.

ஒன்றிய நிலையுடையவற்றை ஒன்றியநிலையென்றார். (உக)

கஅக. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே,

இ - ன். ஆண்மை பற்றி வரு தான்குபெயரும், ஆற்றிணைபா நென்றிற்கும், உயர்த்தினையொருவனுக்கும், உரிய, எ - று.

அக்காண்குமாவன, ஆண்மையிதப்பெயரும், ஆண்மைச்சினைப்பெயரும், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயரும், ஆண்மைமுறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தது; சாத்தன் வந்தான். எ-ம். முடவன் வந்தது; முடவன் வந்தான். எ-ம். முடக்கொற்றன் வந்தது;

முடக்கொத்தன் வந்தான். எ-ம். தத்தை வத்தது; தத்தை வத்
தான். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையானென்றற்கும்,
உயர்திணையாண்பாற்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.
பிறவுமன்ன. (உஎ)

கஅஉ. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவேயொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

கஉஉ சொல்வதிகாரம்.

இ - ள். பன்மை சுட்டி வருமூன்றுபெயரும், அஃறிணையொ
ருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமைபு மெனச்
சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாற்கும், உரிய. எ - து.

அம்மூன்றுமாவன, பன்மையித்பெயரும், பன்மைச்சினைப்
பெயரும், பன்மைச்சினைமுதற்பெயருமாக.

உ-ம். யானை வத்தது; யானை வத்தன; யானை வத்தான்;
யானை வத்தாள். எ-ம். செழிங்கழுத்தல் வத்தது, செழிங்கழுத்
தல் வத்தன; செழிங்கழுத்தல் வத்தான், செழிங்கழுத்தல் வத்தாள்.
எ-ம். பெருங்கால் யானை வத்தது; பெருங்கால் யானை வத்தன;
பெருங்கால் யானை வத்தான்; பெருங்கால் யானை வத்தாள். எ-ம்.
அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், அத்திணைப்பன்
மைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

பன்மைக்கேயென்றி ஒருமைக்குமுரியவாய் வருவனவற்றைப்
பன்மைப்பெயரென்றதென்னையெனின்;—என்று சொன்னாய்: பெ
ன்மைப்பெயர் முதலாயினவும் பிறபெயராலுணர்த்தப்படாத பெ

ன்மை முதலாயினவற்றையுமுணர்த்தவானன்றே அப்பெயரவா
 யின. என்னை? பெண்மை முதலாயின பிறபெயராலுணர்த்தப்படு
 மாயின் அப்பெண்மை முதலாயினவற்றின் அப்பெயர் வரைத்து
 சட்டலாகாமையின், பன்மைப்பெயர், ஒருநிகழ்வுணர்த்துமாயினும்,
 பிழவுற்றாலுணர்த்தப்படாத பன்மையை ஒருநிகழ்வுணர்த்தலின்
 அப்பன்மைவான் அவை வரைத்து சட்டப்படுத்தலின், அப்பெயரவா
 யின. அற்றேனும், பன்மைசட்டிய பெயரென்றமைவாத பன்மையே
 வரைத்தல்வேண்டிமெனின்;—அற்றன்று: இயைபின்மை நீக்கலும்
 பிரிதினியையு நீக்கலுமென விசேஷத்தல். இருவகைத்து. வெண்கு
 டைப்பெருவிதல் என்றவழிச் செங்குடைமுதலியவற்றோடு இயை
 புநீக்காது வெண்குடைபோடு இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கி வெ
 ண்குடையானென்பது படந்தலின், அஃதியையின்மை நீக்கலாம்.
 கருங்குடையி என்றவழிச் செம்மை முதலாயினவற்றோடு இயைபு
 நீக்கலின், இது பிரிதினியையு நீக்கலாம். பன்மை சட்டிய பெய
 ரென்பது, வெண்குடைப்பெருவிதல் என்பதுபோல, ஒருமையி
 யையு நீக்காது பன்மை சட்டித்தலோடு இயைபின்மை மாத்திரை
 நீக்கிப் பன்மை சட்டுமென்பது பட நின்றது. அதனான் விசேஷத்
 துக்காத் பிரிதினியையு நீக்கல் ஒருதலையன்றென்க. அஃறிணையொ
 ருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமாயிய பல
 பெயரியல்.

கஉநீ

வற்றையும் உணர்த்தலாத் பன்மை சட்டிய பெயரென்பாருமுள்.
 அஃதுயூரயாசிரியர் கருத்தன்மை அவ்வுரையான் விளங்கும். *

என்றிப்பாற்குமென்னுமும்மை, இம்முன்றுபாற்குமென்பது
 பட நின்றவழி, முற்றம்மை.

(உஅ)

கஅ௩. ஒருமை சட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இ - ள். ஒருமை சுட்டி வருமூன்று பெயரும், அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், உரிய. ஏ - று.

அம்மூன்றுமாவன், ஒருமையிப்பெயரும், ஒருமைச்சினைப் பெயரும், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். கோதை வந்தது; கோதை வந்தான்; கோதை வந்தாள்.
எ-ம். செவியிலி வந்தது; செவியிலி வந்தான்; செவியிலி வந்தாள்.
ஏ-ம். கொடும்புறமருதி வந்தது; கொடும்புறமருதி வந்தான்; கொடும்புறமருதிவந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், வந்தவாறு கண்டி கொள்க.

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமையுணர்த்துமாயினும், இவை பெண்மை ஆண்மையென்னும் வேறுபாடுணர்த்தாது ஒருமையுணர்த்தவான், இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார்.

கஅச. தாமென் னொளி பன்மைக் குறித்தே.

தத்தமாயினவெனப்பட்ட பெயர் பாற்குரியவாய் வருமா தனர்த்துகின்றார்.

இ - ள். தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப் புகழ்ச்சித்தான் - று.

உ-ம். தாம் வந்தார்; தாம் வந்தன னை வரும். (உ0)

கஅடு. தானென் னொளி யொருமைக் குறித்தே.

* பன்மை சுட்டிய பெயரொன்றது இவையின்மை மாத்திரை

கீக்கிய விசேடணமடுத்து கின்றதெனச் செஞவ்வரையரும் கச்சிஞர்
 க்கினியதும் உரைத்ததனை மறுத்துப் பிறிதீனிலையு கீக்கிய விசே
 டணமடுத்து கின்றதென காட்டினார் கண்ணாவீருத்திகாரர். பெய
 ரியலில் "ஒன்றே யிருதிணைத்தன்பா லேற்கும்" என்னுஞ் சூத்திர
 வரையிற் காண்க.

சுஉச

சொல்லதிகாரம்.

இ - ள். தானென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் ஒருமைப்
 பார்சூரித்து எ - று.

உ-ம். தான் வந்தான்; தான் வந்தாள்; தான் வந்தது என
 வரும். (௩௧)

கஅக. எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
 பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இ - ள். எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டிதிணைக்கண்ணும்
 பன்மை சூறித்து வரும். எ - று.

வழியென்றது இடம். பொருள் சொன்னிகழ்த்தறிடமாகலிற்
 பல்பொருளைப் பல்வழி யென்றார்.

உ-ம். எல்லாம் வந்தேம்; எல்லாம் வந்தீர்; எல்லாம் வந்தார்;
 எல்லாம் வந்தன என வரும்.

எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டிதிணைக்கண்ணும் பன்மை
 சூறித்து வருமென்னுதாபல்வழியென்றது, மேனியெல்லாம் பகலை
 யாயிற்று என ஒருபொருளின் பலவிடங்கூறித்து கிற்றலுமுடைந்

தென்பது உம் கோடற்குப் போலும். அஃது எஞ்சாப் பொருட்டாய்
வருவதோருகிச்சொல்வென்பருமளர். (கஉ)

கஅஎ. தன்னு ஞாயந்த பன்மைக் கல்ல
துயர்தினை மருங்கி னுக்க மில்லை.

இ - ள். எல்லாமென்னுஞ்சொல், உயர்தினைக்காங்கால், தன்
மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப்பன்
மைக்கும், ஆகாது. எ - று.

'நெறிநாழிருங்கூந்த னின்பெண்டி. ரெல்லாம்' எனப்படிக்
கைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்;—எழுத்ததிகாரத்துள் "உயர்தி
னை யாயி னம்மிடை வருமே" எனத்தன்மைக்கேற்ற சாரியை
கூறினமையானும், என்னு நியமித்தலானும், அஃகிடவழுவமைதி
யாமென்பது.

தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மையின், எல்லா மென்பது
பொதுமையிற்பிரிந்து தன்னுஞ் சூழ்த்த பன்மைக்கண் வந்துழி உயர்
தினையீற்றுப்பெயரொனப்படினும், இருதினைப்பன்மையுமுணர்த்
ததற்கேற்றுப் பொதுப்பிரியாது கின்றவழி விரவுப்பெயராதற்கிழு
க்கின்மையறிது.

பெயரியல்.

கஉஞ்

எல்லாப்பார்ப்பாரும், எல்லாச்சான்றாரும் எனப் படர்க்கைக்
கண் வகுதலும் கோடற்குத் தன்னுஞ் சூழ்த்த பன்மைக் காங்கால்
உயர்தினை மருங்கினல்லதாகாதென மொழிமாற்றி யுணர்த்தாரால்
உரையாசிரியரெனின்;—படர்க்கைக்கண் வருதல் இடவழுவமை
தியென்றவழிப்படி மிழுக்கின்மையானும், "தன்மைச் சொல்லே

புலினைக் கிளவி" எனவும், "யான் யாம் நாமென வறடும் பெயர்" எனவும், பிருண்டிமோதியவாற்றால், தன்மைச்சொல் அஃதினைக்கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறவேண்டாமையானும், எழுத்ததிகாரத்துள் "உயர்திணை யாவியன்மிகுடை வருமே" எனத் தன்மைக்குரிய காரியையே கூறலானும், அது போலியுரையென்க,

ஈண்டாக்கம் பெருக்கம். பெருக்கமில்லையெனவே, நிறபான்மை ஏனையிடத்திக்குமுரித்தாமென்பாருமுளர். (உஉ)

கஅஅ. நீயிர் நீயென வருஉங் கிளவி

பாதெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருளா.

இ - ன். நீயிர் நீயென்னுயிரண்டுபெயர்ச்சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய கில்லா; இருதிணையுமுடன்றோன்றும் பொருளா. எ-து.

உடன்மொழிப் பொருளவென்றது, இருதிணைப் பொருளும் ஒருங்கு வரத்தோன்றுமென்றவாறு; பிரித்தொருதிணை விளக்காவென்றவாறு.

உ-ம். நீயிர் வத்திர்; நீ வந்தாய் என இருதிணைக்கும் பொதுவாய் கின்றவாறு கண்டுக்கொள்க.

இருதிணைக்குமுரிய பெயரெல்லாம் தத்தமரபின் வினையொடு வந்து திணை விளக்குமன்றே; இவற்றிற்கு அன்னவினையின்மையின் ஒருவாற்றினுத்திணை விளக்காமையின், பாதெரிபிலவேயுடன் மொழிப்பொருளவென்றார். (உச)

கஅக. அவற்றான்,

நீயென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டுபெயருள் நீயென்னும்

பெயர் ஒருமைக்குரித்து. எ - று. :

ஒருமைபாவது, ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்றென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

உ-ம், நீ வந்தாய் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (௩௫)

கஉச

சொல்லதிகாரம்.

கக௦. ஏனைக் கிளவி பன்மையக் குறித்தே.

இ - ன். நீயொன்னும் பெயர் பன்மைக்குரித்து. எ - று.

பன்மைபாவது பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகிய பன்மை.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“எல்லாம் நீயிர் நீ” எனவோதியவாறன்றி, ஒருமை பன்மைபென்னும் முறைபற்றி ஈண்டு நீபென்பதனை முற்கூறினார். அன்றி, மூர்தமொழிந்ததன்றலையிமாற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தி பெரிதாமையும.

நீயிர் நீபென இருநினைபையம்பாதுள் ஒன்றனை வரைத்துணர் தீராவாயினும், ஒருமை பன்மைபென்னும் பொருள்வேறுபாடு னடையவென வரையறைப்படுவழி, வரையறுத்தவாறு. (௩௬)

கக௧. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி யிருபாற்றி முறித்தே தெரியுங் காலை.

இ - ள். மேல் இன்றிலுரென்னுமெண்ணிபற்பெயரென்றேத
ப்பட்டவதுன், ஒருவரென்னும் பெயர்ச்சொல், உயர்திணை மூப்
பாலுள் ஒருபால் விளக்காது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் இருபாற்
கும் பொதுவாய் சித்கும், எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார் எனப்பொதுவாய் சிந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

இருபாற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், ஒருவரெ
ன்னும் ஒருமைப்பெயரானுணர்த்தப்படுதற்கேற்பன ஒருவன் ஒரு
த்தியென்பனவேயாகலான், அவையே கொள்ளப்படும்.

உயர்திணை யொருமைப்பால் இரண்டென்றறியப் பட்டமை
யான், இருபாற்குமுரித்தென்னுமும்மை முற்றும்மை. உயர்திணைப்
பெயராலினும், பாதுணர்த்தாமையும் முன்னத்தானுணர்த்தலும்
இதற்குமொக்குமாகலின், ஈண்டுக்கூறினாரென்பது. (உஎ)

ககஉ. தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்.

இ - ள். ஒருவரென்னும் செயர்தியல்பு கூருதின், அஃது, ஒரு
மைப்பெயராலினும், பல்லோரறியுஞ்சொல்லொடு தொடர்ந்தே
த்கும். எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார்; ஒருவரவர் என வரும்.

பெயரியல்.

கஉள்

1 ஒருமைப்பெயர் பன்மை கொள்ளாதலினும், இது வருவமை
நிலைக்கணமென்பதறிவித்தற்குத் தன்மை சுட்டினென்றார். (உஅ)

ககக. இன்ன பெயரே நிலைவெனல் வேண்டின்

முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

• இ - ன். கீயிர் கீ ஒருவரென்பனவற்றை இன்னபாற்பெயரெ
ன்றறியவழி, சொல்லுவான் குறிப்பெடு கூட்டி முறையானு
ர்க. ஏ - று.

ஒருசாத்தன், ஒருவனானும் ஒருத்தியானும் பலரானும் ஒன்றா
னும் பலவானுத்தன்னுழைச் சென்றவழி, கீ வந்தாய்; கீயிர் வந்தீர்
என்னுமன்றே; ஆண்டது கேட்டான் இவனின்னபால் கருதிக் கூ
றினான் என்பதனரும். இனி ஒருவரொருவரைச் சார்க்தொழுக
வாற்றின் என்றவழிச் சொல்லுவானெடு கேட்டான் இவனெரு
மை குறித்தானென விளங்கும். பிறவுமன்ன.

இனி இடமுங்காலமும்பற்றிப் பால் விளங்கும்வழியும் அறிந்
துகோள்க.

கொளம் தேற்றேகொளம்.

முறையினுணர்தலென்பது பாதுகீவல்.

(கூ)

ககச. மகடு மருங்கிற் பாரிசி கிளவி

• மகடு வியற்கை தொழில்வயி னுன.

இனிப்பொருசாருயர்திணைப் பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும்
எஞ்சி கின்ற இலக்கணக்கூறுகின்றார்.

இ - ன். மகடுப்பொருண்மைக்கண் பாரிசித்து வரும் பெண்ம
கனென்னும் பெயர், வினை கொள்ளுமிடத்த, மகவேற்குரிய வினை
கொள்ளும். ஏ - று.

உ-ம். பெண்மகன் வந்தாள் எனவரும்.

பொருண்மைபற்றி மகடேவியை கொள்ளுமோ ஈதப்பற்றி ஆடே
உய்யை கொள்ளுமோ என்றையுற்றார்க்கு ஐயமகற்றியவாறு.

• சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்த ஸென்பதனால்
தொழில்வயினுனவென்றாராகவின்கிறப்பிலைப்பெயர்வயினுனும்
பெண்மகனினவன் என மகடேவியற்கையாமென்பதாம். (சு0)

ககடு. ஆலோ வாரும் பெய்ருமா ருளவே
யாயிட ன்றிதல் செய்யு ளுள்ளே. •

• கஉஅ சொல்லதிகாரம்.

இ - ன். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயர்களுமுள்; அத்
திரியுமிடமறிக செய்யுளுள். எ - று.

உ-ம். 'வில்லோன் காலன கழலே;' 'தொழியோன் கெல்
லடி. மேலவுஞ் சிலம்பே;' 'கல்லோர் லார்கொ லனியூர் தாமே;'
வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே? எ-ம். 'சுழனி கல்லூர் மகிழ்
நர்க் கென்னிழை தெழிப் பருவரல் செப்பா தோயே.' எ-ம். ஆகா
ரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு சுண்டுகொள்க.

ஆன், ஆன், ஆர், ஆய் என்னுயிற்றவைய பெயரல்லது, சேர
மான், மலையமான் என்னுந்தொடக்கத்தன அல்லாறு திரிபாமை
யின், ஆயிடனறிதலென்றார். உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோ
வெனின்;--அவை அன்னிற்றுப் பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சி
யான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. ஆளீரூயவழி, உழவோன்,
கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக. (சக)

ககௌ. இதைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்தினை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான.

இ - ன். செய்யுளுட்கருப்பொருண்மேற் கிளக்கப்படும் இரு
தினைக்குமுரிய பெயர் உயர்திணையுணர்த்தா; அவ்வவநிலத்துவழி
அஃறிணைப்பொருளவாய் வழங்கப்பட்டி வருதலான். ஏ - று.

உ-ம். 'கவிவன் மூதுமகன் கல்லா மூலந்ரு—வதுவூவ யயர்
ந்த வன்பதற்குக் குமரி' என்புழி, கவிவன், மூலன், குமரியென்பன
அஃறிணைப்பொருளவாயல்லது நிலத்துவழி மருங்கிற்றோன்றமை
யின், உயர்திணை சுட்டாதவாறு கண்டுகொள்க.

நிலமாவது, மூல்லை குத்தி மருத கெய்தலென்பன.

அஃதெல், இவை உயர்திணையுணர்த்தாவாயின்—அஃறிணைப்
பெயரேயாம்; ஆகவே, இக்குத்திரம் வேண்டா பிறவெனின்;—
அற்றன்று: கவிவன் மூலனென்பன அன்னீது ஆண்மையுணர்த்து
மன்றே; அஃறிணைப்பெயர் அவ்வீற்றான் அப்பொருளுணர்த்தா
மையின், அவை விரவுப்பெயரேயாமென்பது. அவ்வன், கன்வ
னென்பனவோ கிவனின்;—அவை சாதிப்பெயரெனப் படுவதல்.
வது ஆண்மைப்பெயரெனப்படுவென்க. குமரியென்பது, வடமொ
ழிச்சிதைவாய் வடமொழிப்பொருளே உணர்த்தலின், விரவுப்பெ
யரேயாம். (சுஉ)

ககௌ. திணையொடு பழனிய பெயரால் கடைபே.

வினை யி ய ல்.

கஉக

இ - ன். கருப்பொருளுணர்த்தும் விரவுப்பெயர் உயர்திணை
சுட்டாது. அஃறிணை சுட்டிவது, அவ்வத்தினைக்குரியவாய் வழங்க

ப்பட்டு வரும் பெயரல்லாதவிடத்து. எ - று. எனவே, நினைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டி வரும் பெயர் இருநினைபுஞ்சுட்டி. வருமென்பதாம்.

• நினைபொடு பழகிய விசவுப்பெயராவன காளை, வீடலையென்னுத்தொடக்கத்தன.

உ-ம். 'செருமிகு முன்பிற் கூர்வேற் காளை.' எ-ம். 'திருந்து வேல் வீடலையொடு வருமென்றுதாயே.' எ-ம், உயர்நினை சுட்டி. வந்தவாறு கண்டுகொள்ச. இங்வு உயர்நினைப்பொருளன்றோவெனின்:—ஒருத்தையும் காளை வீடலையென்பவாகலின், விசவுப்பெயரெனவேபடுமென்பது.

சு

கடுவன், மூலன், குமரியென்பனவும் ஒருப்பொருளுணர்ந்த வித்தினையொடு பழகிய பெயராம் பிறவெனின்:—அத்தன்று:விலங்கும் புள்ளுமுதலாகிய பொருள்வழியெல்லாம் அவற்றிற்குரிய பெயர் சொல்வதல்லது, பொருளுண்டாயினும், இக்கிலத்து இப்பொருள் இப்பெயரால் வழங்கப்படாவென்னும் வகையறையில்கை. நிலைக்கள் எக்கிலத்துமுளராயினும், பாலிலத்துக் காளை மீனியென்னும் பெயர் செல்லா மருதிலத்து; மகிழ்கண் ஊரனென்னும் பெயர் செல்லா பாலிலத்து. அதனாற்பொருள்வகையானன்றிப் பெயர் தித்தினைக்குரிமை பூண்டு நின்றலின், அவற்றைத் தினை யொடு பழகிய பெயரென்றொன்பது. (சுஉ)

• பெயரியன்முற்றிற்று.

ஆறுவது

வினை யி ய ல்.

ககஅ. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினைபுந் காலிக் காலமொடு தோன்றும்.

நிறுத்த முறைவானே வினைச்சொல்லாமாறுணர்த்தியவெடுத்த
துக்கொண்டார். அதனானிலவோதி வினையியலென்னும் பெயர்த்
தயிற்றி.

ககஉ

சொல்லுந்காரம்.

இக்குத்திரத்தின் பொருள். வினையென்று சொல்லப்படுவது
வேற்றுமையொடு பொருத்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தொடு புலப்படும். எ - று.

என்கி வேற்றுமைபென்றது உருபு.

உ-ம். உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது கால
மொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

வேற்றுமை கொள்ளாதென்னுது காலமொடு தோன்றுமெ.
னின் தொழினியெயாட்டுத் தொழிற்பெயரும் வினைச்சொல்லா
வான் செல்லுமாசுவானும், காலமொடு தோன்றுமென்னுது வேற்
றுமை கொள்ளாதேனின் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினை
ச்சொல்லெனப்படுமாசுவானும், அவ்விருகிறமுக்கீகுதற்கு வேற்று
மை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றுமென்றார்.

வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனையுமுன்
அவையும் ஆராயுங்காற் காலமுடையவென்றற்கு, நினைபுந்காலி
யென்றார். அவையிழையென்பது முன்னர்ச் சூத்திரத்தர்ப்பெறப்
படும்.

உணர்த்தப்படும் வினாச்சொற்கெல்லாம் பொதுவினக்கணமு
ணர்த்தியவாறு. (க)

ககக. காலம் தாமே மூன்றென மொழிப.

இ - ன். மேற்றோற்றவாய் செய்யப்பட்ட காலம் மூன்றெ
ன்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

தாமென்பது கட்கொச்சுவையுட நின்றது. (உ)

உஐ. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்று

வம்முக காலமும் குறிப்பொடுங் கொண்டு
மெய்நிலை யுடைய தோன்ற லாதே.

இ - ன். இறப்பும், நிகழ்வும், எதிர்வும் என்று சொல்லப்படும்
அம்மூன்றுகாலமும் குறிப்புவினையொடுங் பொருந்தும் மெய்நிலை
மையையுடைய, வினாச்சொல்லானவை தோன்று நெறிக்கண்.
எ - று. எனவே, காலமூன்றுகூட இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்
பதுஉம், வெளிப்படக் காலம் விளக்காதன குறிப்புவினையென்ப
துஉம், பெற்றும்.

உ-ம். உண்டான், உண்ணுநின்றான், உண்பான் என வரும்.

வினா யி ய ல்.

ககக

இறப்பாவது தொழிசது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழிறுடல்
பெய்திமுற்றப்பெருத நிலைமை. எதிர்வாவது தொழில் பிறவா
மை. தொழிசாவது பொருளினது புடைபெயர்ச்சியாகலின், அஃ

தொருகை நிற்பதல்வது இரண்டிகளால்லாமையின், நிகழ்ச்சியெ
ன்பதொன்று அதற்கில்லையாயினும், உண்டல் தின்றலெனப் பஃ
ஞெழிற்றெருதியை ஒருதொழிலாகக்கோடலின், உண்ணுநின்
ரூன், வாராநின்றான் என நிகழ்ச்சியுமுடைத்தாயிற்றென்பது.

வினைக்குறிப்புக் காலமொடு தோன்றுங்கால், பண்டு கரியன்,
இதபொழுது கரியன் என இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் முறை
யானே பற்றி வருதலும், வானைக்கரியனும் என எதிர்காலத்து ஆக்
கமொடு வருதலும், அநிக.

மெய்க்கீழையுடைய வென்றது, விளங்கித் தோன்றாவண்ணுக்
காலம் வினைக்குறிப்பொடு கோடல் மெய்க்காலமென வலியுறுத்த
வாறு. (உ)

உரிக். குறிப்பினும் வினையினு கெறிப்பட்,த் தோன்றிக்
காலமொடு வருஉம் வினைச்சொல் லெல்லா
முயர்தினைக் குரிமையு மஹினைக் குரிமையு
மாயிரு தினைக்குமோ என்ன வுரிமையு
மம்மு வருபின தோன்ற லாதே.

பொதுவகையாற் கூறிய வினைச்சொல்லைச் சிதப்புவகையா
னுணர்த்தியவெடுத்தக்கொண்டார்.

இ - ள். குறிப்புப்பொருள்மைக்கண்ணுக் தொழிற்பொருள்
மைக்கண்ணுக் தோன்றிக் காலத்தொடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்
லும், உயர்தினைக்குரியனவும் அஹினைக்குரியனவும் இரண்டுதி
னைக்கும் ஒப்பவரியனவுமென, மூன்றுகூற்றனவாம், தோன்றுகெ
றிகேனை. எ - று.

கரியன், செய்பான் என்புறித் தொழின்மை தெற்றென விளங்

காத குறித்துக்கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார்.

உம். உண்டான், கரியன்; சென்றது, செய்தது; வத்தனை,
வெளியை எனவரும்.

“குறிப்பொங்கொள்ளும்” என மேற்குறிப்பியபடிபட்டு சிற்
தலிற் குறிப்பினும் விளையினுமென்றார்.

முன் ஈறுபற்றி உணர்த்தப்படுங் வினைச்சொற்களை, இஃதிறச்
தகாலத்திற்குரித்து, இஃது நிகழ்காலத்திற்குரித்து, இஃதெதிர்கால

கூஉ

சொல்லதிகாரம்.

த்திற்குரித்து என வழக்கு றோக்கி, உணர்த்துகொள்வென்பது
விளக்கிய, காலமொழி வருடமென்றார்.

வினைச்சொற்கால முணர்த்துங்காற் சிலசெறிப்பாடுடையவெ
ன்பது விளக்கிய, செறிப்படத்தோன்றியென்றார். செறிப்பாடா
வது அவ்விற்றியினை சிற்கும் எழுத்துவேறுபாடு. அவை முற்றவு
ணர்த்தலாகவாயினும், அவ்விற்றணர்த்தும் வழிச் சிறிய சொல்
லுதும். (ச)

உ02. அவைவதாம்,

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு

மும்மொயி வருஉங் கடதற வென்னு

மந்தாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்

பன்ம யுரைக்குங் தன்மைச் சொல்லே .

கிறத்த முறையானே உயர்நீதிமன்றமொன்றைத் துவை
 னார். அவைதாம் இருவகைய; தன்மைவீனையும் படர்க்கைவீனையு
 மென. தன்மைவீனையும் இருவகைத்து; பன்மைத்தன்மையும் ஒரு
 மைத்தன்மையுமென. தனித்தன்மையும் உளப்பாட்டுத்தன்மையு
 மெனினுமமைபும். இச்சூத்திரத்தாற்பன்மைத்தன்மையுணர்த்துவ
 ன்றார்.

இ - ன். மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வீனச்சொற்றும், ஆம்
 ஆம் எம் ஏம் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லும், உம்மொகியருஉங்
 கடதறவாகிய ரும்மும் மும்மும் தும்மும் றும்மும் என்னுமீற்றவா
 கிய சொல்லுமென, அவ்வெட்டும் பன்மையுணர்த்துத்தன்மைச்சொ
 ல்லாம். எ - று.

தனக்கு ஒருமைபல்லதின்மையிற் தன்மைப்பன்மையாவது
 தன்னொடு பிறரை உளப்படுத்ததேயாம். அவ்வுளப்படுத்தனமூவ
 கைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும், படர்க்கையாரை உள
 ப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுமென.

ஆம் ஆம் என்பன முன்னின்றாரை உளப்படுக்கும்; தமரைய
 வழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும். எம் ஏம் என்பன படர்
 க்கையாரை உளப்படுக்கும். உம்மொகி வருஉங்கடதற அவ்விருவ
 றையும் ஒருங்குளப்படுத்தலும் தனித்தனியுளப்படுத்தலுமுடைய.

நானும் அவைதாமென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம் இ உ று
 ஒ” என்புழி உரைத்தாங்குரைக்க.

அம், ஆம், எம், ஏம் என்பன மூன்றகாலம்பற்றி வரும்.
உம்மெஃடி, உருஉக்கடதற எதிர்க்காலம்பற்றி வரும்.

மூன்றினிற்ற நான்கேதும் இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், அம்
மும் எம்முஹ் கடதறவெண்ணுநான்கன்முன் அன் பெற்று வரும்.
ஏம் அன் பெற்றும் பெறுதம் வரும். ஆம் அன் பெறுது வரும்.
ஈ-ம். நக்கனம், நக்கனெம்; உண்டனம், உண்டனெம்; உரைத்த
னம், உரைத்தனெம்; தின்றனம், தின்றனெம். எ-ம். நக்கனேம்,
நக்கேம்; உண்டனேம், உண்டேம்; உரைத்தனேம், உரைத்தேம்;
தின்றனேம், தின்றேம். எ-ம். நக்கம், உண்டம், உரைத்தம்,
தின்றும். எ-ம். வரும்.

அந்நான்கேதும் ஏனையெழுத்தின்முன் வகாரமும் ழகாரமுமோ
ழித்து இன் பெற்று வரும். உ-ம். அஞ்சினம், அஞ்சினும்; அஞ்சி
னெம், அஞ்சினெம்; உரிஞினம், உரிஞினும்; உரிஞினெம், உரிஞி
னெம் என வரும். பிறவெழுத்தோடுமொட்டிக்கொள்க. கலக்கி
னம், தெருட்டினம் என்னுந்தொடக்கத்தன குற்றுகாவீராகலான்,
அதுவும் ஏனையெழுத்தேயாம்.

இனி அவை நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால், கில், கின்ற. என்
பனவற்றோடு வரும். கில்லென்பது லகாரம் னகாரமாய் றகாரம்
பெற்று சிற்றும். உ-ம். உண்ணுகின்றனம், உண்கின்றனம்; உண்ணு
கின்றும், உண்கின்றும்; உண்ணுகின்றனெம், உண்குகின்றனெம்;
உண்ணுகின்றேம், உண்கின்றேம்; உண்ணுகின்றனேம், உண்கின்ற
னெம் என வரும். ஈண்டன்பெற்ற வீதற்பம் இறந்தகாலத்திற்குறி
யவாதே கொள்க.

உண்ணுகிடத்தனம், உண்ணுகிறுத்தனம் எனக் கிட இரு
என்பனவுஞ் சிறுபள்ளமை நிகழ்காலத்து வரும்.

கிகழ்காலத்திற்கு உரித்தென்ற நிலவென்பது, உண்ணாநிற்கும், உண்ணாநிற்பல் எனவெதிர்காலத்தும், வந்ததாலெனின்;—அற்ற ன்று: பண்டொருவாவிச்சோலைக்கண் வினையாடா நின்றேன் அக் கோத்தொருதோன்றல் வந்தான் என்றவழி, அஃதிறக்ககாலத்து கிகழ்வுபற்றி வந்தாற்போல, ஆண்டெதிர்காலத்து கிகழ்வுபற்றி வரு தலான், ஆண்டும் அது கிகழ்காலத்திற்குநீரின்தென்க.

அவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகரமும் வகரமும் பெற் றவரும். வகாமெற்புழிச் சூகரமும் உகரமும் அடுத்து நிற்கும். உ-ம். உரைப்பீம், செல்வம்; உண்ருவம், உரிநுவம் என் வரும். ஒழிந்த

42

ககூசு சொல்லதிகாரம்.

வீற்றோமொட்டிக்கொள்க. பாடுகம், செல்கம் என ஏற்புழிச் சிறீ பான்மை ககாவொற்றுப்பெறுதலுங்கொள்க.

உம்மொடு வருவங்கடதற—உண்டும், உண்டும், வருதும், சே டும் என வரும். உரிநுதும், திருமுதும் என ஏற்புழி. உகரம் பெ ற்று வரும்.

கும்மீறு, வினை கொண்டு முடிதலின், ஒழிந்த உம்மீற்றின் வேதெனவேபகம். ட த ற வென்பன, எதிர்காலத்திற்குரிய எழுத்த ன்மைபால், பாறுணர்த்தும் இடைச்சொற்கு உறுப்பாய் வந்தன வெனவேபகம். படவே, அவற்றை உறுப்பாகவுடையாது மூன் றும்; அதனான் உம்மென ஒரீறுகவடக்கலாகாமையின், அக்காற்மி ளவியொடென்றார்.

(இ)

உருக. கட்டிற் வென்னு,

மக்கள் கூர்ந்த சூன்றிய லுகாமோ
 டெள்ளோ எல்லென வருஉ மேழுந்
 தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இ - ன். கடதறவென்னுநான்குமெய்யுந் வருக்குத்திய
 லுகாததை ஈசுவருடைய சொல்லும், என் என் அல்லென்னுமிற்ற
 வாயிய சொல்லுமென அவ்வேழும், ஒருமைபுரைத்துத்தன்மைச்
 சொல்வாம். எ - று.

குற்றுகாரான்கும், அல்லும், எதிர்காலம்பற்றி வரும். குற்றக
 ரம், காலவெழுத்தப் பெறுங்கால், உரீயிற்றோடொக்கும். அல்லீறு
 பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். என் என் என்பன மூன்றுகால
 மும் பற்றி வரும்.

உ-ம். உன்கு, உண்டு, வருது, சேறு. எ-ம். உரினுரு, திரு
 முரு. எ-ம். உண்டனென், உன்னாநின்றனென், உன்குவென்.
 எ-ம். உண்டேன், உன்னாநின்றேன், உன்பேன். எ-ம். உன்பல்,
 வருவல். எ-ம். வரும்.

காலவெழுத்தித்தத்கண் எம்மீற்றோடு என்னீறும், எமித்
 றோடு எனீறுமொக்கும். ஆண்டுக் கூறிய விகற்பமெல்லாம் அறித்
 தொட்டிக்கொள்க.

குற்றியலுகாமென ஒன்றுகாத லான்காதற்கு முன்னுரைத்
 தாவ்ருரைக்க.

எதிர்காலம்பற்றி வழங்குப்பயிற்சியுமில்லாத் குற்றகாரத்தை, அங்ஙனம் வரும் அல்லேவென பின் லையாது, மூன்றகாலமும்பற்றிப் பயின்று வரும் என் ஏன் என்பனவற்றின் முன் உம்மீற்றோடினைய வைத்தது, செய்கென்பதுபோலச் செய்குமென்பதாஉங் கான்கும் ஷந்தேம் என வினை கொண்டு முடியுமென்பதறிவித்தத் தெனக் கொள்க. (சு)

உரசு. அவற்றுள்,

செய்கென் கிளவி வினைபொடு முடியினு
மவ்விய றிரியா தென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத்தன்மைவினையேழனுள், செய்கென்னுஞ்சொல், வினைபொடு முடியுமாயினும், முற்றுச்சொல்வாதலிற்றிரியாது. ஏ - டு.

உ-ம். காண்கு வந்தேன் என வரும்.

செய்கென்கிளவியவ்வியறிரியா தெனவே, 'பெயர்த்தனென் முயங்கயான்,' ஏ-ம். 'தங்கினை சென்மோ,' ஈ-ம். 'மோயின ஞாயித் த காலை,' எ-ம். ஏனைமுற்றுச்சொல் வினைகொள்ளுங்கால் அங்ஙியறிரியுமென்பதாம். அவை திரித்தவழி வினைபெச்சமாதல் 'வினை யெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' எண்புழிப் பெறப்படும்.

இருசாராவும் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டவழிச்செய்கென்கிளவி றிரியாதென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுங் கூறியகருத் தென்னைபெளரீன்;—ஈன்று சொன்னாய்; காண்கு வந்தேன் என்ற

வழிச் செய்கென்கிளவி வீணெய்ச்சமாய்த் திரீத்ததாயிற் செய்தெ
 னைச்சமாதற்கெலாமையின், செயலெனெச்சமாய்த் திரீத்ததெனல்
 வேண்டும். வேண்டவே, செயலெனெச்சத்திற்குரிய வீணமுதல்
 வீணையும் பிறவீணையும் அது கொள்வான் செல்லும்; வீணமுதல்
 வீணையல்லது கொள்ளாமையிற் செயலெனெச்சமாய்த் திரீத்ததென்
 றல் பொருத்தாது. பிறிதாறின்மையின், முற்றுச்சொல்வாய் கின்ற
 தெனவே படும். அதனான் அவ்விபற்றிரியாதென்றாரென்பது. அவ்வ
 தூஉம், செய்கென்கிளவி சிறுபான்மையல்லது பெயர்கொள்ளா
 மையின், பெரும்பான்மையாகிய வீணகோடல் அதற்கியல்பே
 யாம்; ஆகவே, அது திரீத்து வீணு கொள்ளுமெனல் வேண்டா
 வாம்; அதனானும் முற்றாய் கின்று வீண கொண்டதென்றவே
 முறைமையென்றுணர்க. “முற்றுச் சொற்கும் வீணெயாடு முடி
 யிது—முற்றுச்சொலென்னு முறைமையி னிறவா” என்றார் பிறகு
 மெனக்கொள்க.

கூடகூ

சொல்லுத்காரம்.

‘பெயர்த்தனென்முயங்க’ என்னுந் தொடக்கத்தன இறந்தகா
 லமுணர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமாதற்கேற்புடைமையான், அவந்
 னைத்திரிபென்றார்.

முன்னர் “எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பிளவே” என்பத
 னாற் பெயரொடு முடிதலெய்துவதனை விளக்கியவாறு. (ஏ)

உரு. அன் ஆன் அன் ஆ னென்னு நான்கு
 மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

தன்மைவீணையுணர்த்தி, இனியுயர்திணைப் படர்க்கைவீணையு
 ணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அன், ஆன், அள், ஆள் என்னுமீற்றையுடைய நான்
குசொல்லும் உயர்நீனை யொருமைமுனர்த்தம் படர்க்கைச்சொல்
லாம். எ - று.

இவை காண்டேதம் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனன், உண்ணுகின்றனன், உண்பன். எ-ம். உண்
டான், உண்ணுகின்றான், உண்பான். எ-ம். உண்டனள், உண்ணு
கின்றனள், உண்பள். எ-ம். உண்டாள், உண்ணுகின்றாள், உண்
பாள். எ-ம். வரும்.

காலத்துக்கேற்ற எழுத்துப்பெறுங்கால், அன்னும் அள்ளும்
அம்மீற்றேறும், ஆனும் ஆளும் ஆயீற்றேறியோக்கும். அவ்வேறுபா
டெல்லாமறித்தொட்டிக்கொள்க. (அ)

உருக அர் ஆர் ப என வருஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ - ள். அர் ஆர் ப என்னுமீற்றையுடையவாய் வருமூன்று
சொல்லும் பல்லோரையுனர்த்தம் படர்க்கைச்சொல்லாம். எ - று.

ககாலது இரண்டும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்; பகாலம்
எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனர்; உண்ணுகின்றனர், உண்பர். எ-ம். உண்
டார், உண்ணுகின்றார், உண்பார். எ-ம். உண்ப. எ-ம். வரும்.

அன்னீற்றிற்ருய காலமெழுத்து அர் ஈற்றிற்கும், ஆனீற்றிற்
ருய காலமெழுத்து ஆரீற்றிற்குமுரிய.

பகரம் உகரம் பெற்றுப் பெறாதும், உரிஹுப, உன்ப எனவரும். வருகுப எனச் சிறுபான்மை குகரமும் பெறும். இவ்வெறுபாடு ஏற்புழியறித்தொட்டிக்கொள்க. (க)

உரௌ. மூரூரக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

இ - ள் முன்னையனவையன்றி மாரீற்றுச்சொல்லும் பல்லோர்படர்க்கையையுணர்த்தும்; அஃது அவைபோலப் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டு முடியும். எ - று.

பகரத்திற்குரிய காலவெழுத்து மாரூக்கிளவிக்குமொக்கும்.

உ-ம். என்னுமார் வந்தார், கொண்மார் வந்தார் என வரும். குகரம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

மாரூக்கிளவி வினையோடல்லது பெயரோடு முடியாமையின், எச்சமாய்த் திரிந்து வினை கொண்டதெனப்படாமையறிக. அஃதேல், 'பீடின்று பெருகிய திருவிற்--பாடின மன்னரைப் பரடன்மா செமரே.. எ-ம். 'காமம் படாஅ வருத்திய-- நோய்கலி வருத்தக் காணன்மா செமரே.' எ-ம். மாரீற்றுச்சொற்பெயர்கொண்டு வந்தனவாவெனின்;—அவை பாடுவார் காண்பார் என்னும் ஆரீற்றுமுற்றுச்சொல்லின் எதிர்மறையாய் ஒருமொழிப்புணர்ச்சியான மகரம் பெற்று நின்றன. மாரீறாயின், அவை பாடாதொழிகார், காணாதொழிவார் என்ன ஏவற்பொருண்மையுணர்த்துமாறில்லையென்க. (க)

உரு. பன்மையும் மொருமையும் பாலநி வந்த
வந்தா லேந்து மூன்றுதலை யிட்ட
மூன்றுறக் கிளந்த வுபாதினை யவ்வை.

இ - ன். பன்மையும் ஒருமையுமாய் பாலுணர் வந்த இருபத்
தமூன்றிற்றுவினைச்சொல்லும் மூன்றுறக் கிளக்கப்பட்ட உபாதி
ணையுடைபன. எ - று.

நாஸ்திக் கூறிய படர்க்கைவினையே கிளவியாக்கத்துட்குறப்
பட்டன, அவை வேறல்லவென்பார், மூன்றுறக்கிளத்தவென்றார்.
அதனாற்புபன், அன் ஆன் அன் ஆளென்பன ஆன்பால் பெண்பா
லுணர்த்ததல் நாஸ்திக் பெறுதலும், னாஸ்திகுறந்து முதலாயின
படர்க்கைவினைக்கேரூய் நின்று பாதுணர்த்ததல் ஆஸ்திக் பெறுத
லுமாம். அஃதெல், முற்றப்பெற ஓரிடத்துக் கூறியழையும் ஈரிடத்

கருஅ

சொல்லதிகாரம்.

அக் கூறிப் பயர்த்தென்னையெனின்;—பாதுணர்த்தம் இடைச்
சொற்பற்றி உபாதினைப்படர்க்கை வினையுணர்த்துதல் நாஸ்திக்
கூறியதனாற் பயன்; ஆண்டுக் கூறியதனாற்பயன் வழுக்காதற்கு
இவற்றைத் தொகுத்திலக்கணவழக்குணர்த்துதலாமென்க. பெயரி
யனோக்கிப் “பெயரிற் றோன்றும் பாலநி கிளவியு” என்றாற்
போல, வினையியனோக்கி; “வினையிற் றோன்றும் பாலநிகிளவியு—
மயங்கல் கூடா” எனவழையும்; ஆண்டுக் கூறல்வேண்டாலெ
னின்;—அற்றன்று: இருதினை வையப்பாற்சொலுணர்த்தரக்கால்,
இண்பால்பற்றி வழுவுறக்கவெனவும் வழிஇயமைக்கவெனவும் வழுக்
காத் தகுத்திசுக்களெல்லாவற்றினும் பொருளினிது வினங்காமை

பாணம், வீணையுள்ளுத்திரியின்றிப் பால் விளக்குதத்திறப்புகடையன
படர்க்கைவினையேபாகலானும், அவற்றைப் பிரித்து ஆண்டுக் கூறி
ஞரென்பது. படர்க்கைப் பெயரிதுத்திரியின்றிப் பாலுணர்த்தாமை
யின், நிலக்கணபேழுத்தோடு கூறாது, அதிராது கோக்கிக் கொள்ள
வைத்தாரென்ற.

மூன்று தலையிட்ட வந்தாலுத்தமாவன இவையென இனிது
விளக்கப் பன்மையுமொருமையும்பாலறிவத்தவென்றார்.

இதனாற்பயன், உயர்திணைவினை மூன்றுதலையிட்ட காலத்தெ
ன்றும் வரையறை. (கக)

உக. அவற்றுள்,

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி

1) பிழண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே.

இ - ன். கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்களுள், "பன்மை
யுரைத்துத்தன்மைச்சொல் எண்ணியலும்வழி அஃறிணையையுளப்
படுத்தத் திரிவனவுள, ஏ - று.

உ.ம். பாணமென்னென்கருஞ்சாரும் என வரும்.

தன்மைப்பன்மை வீணைச்சொல், உயர்திணை வினையாகலின்,
உயர்திணையே உளப்படுத்தற்பாலன; அஃறிணையை உளப்படுத்தல்
வழுவாயினும் அமைகவென்பார், திரிபவையுளவென்றார். அதனான்
இக்குத்திரத்ததை "முன்னுறக் கிளந்த வயர்திணை யவ்வே" என்னு
ஞ்ஞத்திரத்தின் பின் வைத்தார்.

திரியுமேன்னுது திரிபவையுளவென்றதனான், எல்லாத்திரியா
சிலவே திரிவுளவென்பதாம். (௧௨)

வினை யி ய ல்.

கருக

௨௬௦. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி

யத்தினை மருங்கின் மூப்பாற்கு முரித்தே.

இ - ள். யாரென்னும் வினாப்பொருளையுணர்த்துஞ்சொல் உய
த்தினை மருங்கின் மூப்பாற்குமுரித்து, எ - று.

உ-ம். அவன் யார்; அவள் யார்; அவர் யார் என வரும்.

'ஊதைகூட்டி ஒன்னு முருபணி யாமத்தெங் - கோதைகூட்டி
ன்னிய நான்யார்மன் - பொதெலாட்-தாதோடு தாழ்ந்தார்க் கச்சி
வனகாடன் - றாதோடு வாராத வண்டு' என்புழி, வண்டுதான் யார்
என் யாரென்பது அஃறிணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்;—அது
நினைவழுவமைதியெனப்படும்.

இது வினைக்குறிப்பாலினும், பல்லோர் படக்கையுணர்த்தும்
மரீத்தின் மூன்றுபாதுணர்த்தும் வேறுபாடுகூட்டமையின், அவற்
ருகு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

செய்யுளின்பகோக்கி அளபெழுத்து கீன்றது.

வினாவின் கிளவியென அதன்பொருளுணர்த்தியவாறு. (௧௩)

௨௬௧. பாலறி மரபி னம்மு லிற்று

மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ன். பாவ்.விளங்க வருமியல்பையுடைய அம்முன்தீற்றின் கண்ணும் ஆகாரம் ஓகாரமாகுஞ் செய்யுநிடத்து. எ - று.

பாலறிமரபினென்றதனால், பாலுணர்த்துதற் கட்டிரியுடைய ஆயிறவிலக்குண்ணும். மார் இறுவழக்கிற்குகலாலும், ஆகாரம் ஓகாரமாதற்கேலாமையாலும், அம்முவிருவன ஆன் ஆள் ஆர் என் பனுவேயாம். *

உ-ம். 'வினவித்திறத்தோனே' 'கல்லை மன்னென கஉஉப் பெயர்க் தோளே'; 'பாசிலை வாடா வள்ளியங் காழற்க் தோரே' என ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரித்தவாறு கண்டுகொள்க.

வத்தோம், சென்றோம் என வழக்குஞ், வருவனவேனெனின்;—அவை ஏமீற்றின் இவதஸென மறுக்க. (கச)

உகஉ. ஆயென் னெயியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இ - ன். முன்னிலைத்தான், ஆயென்னுமீறு மேற்கூறப்பட்ட னபேரல ஆகாரம் ஓகாரமாகுச்செய்யுநன். எ - று. *

க்ச௦

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். 'வத்தோய் மன்று தென்கடற் கேர்ப்பு' என வரும்.

கூறப்பட்ட னென்றதிறத்தொழிற்பெயரும் ஆகாரம் ஓகாரமாதல் பெயரியதுட்கொள்ளப்படும்.

ஆயென்னிலவி ஆலோவாவது பெரும்பான்மையுந் உயர்நிலைக்கண்வந்தவழி பெண்பதறிவித்தற்கு, முன்னிலை யதிகாரத்துக் கூறுது என்னைக் கூறினார்.

அவற்றோடு கொள்ளுமென்றது அவற்றோடொக்கு மென்ற
வாறு. (சடு)

உக௩. அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானுங்
கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தி னானு
மொப்பி னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்.

இ - ள். ஆறும்வேற்றுமையது உடைமைப்பொருட்கண்ணும்,
ஏழாம்வேற்றுமையது விவப்பொருட்கண்ணும், ஒப்பின் கண்ணு
ம், பண்பின்கண்ணுமென அப்பகுதிக்காலங்குறிப்பாற் றேன்றும்.
எ - று.

அப்பகுதிக்காலமாவது அப்பொருட்பகுதிபற்றி வருஞ்சொல்
லகத்துக் காலமாம்.

அப்பகுதிக்காலங்குறிப்பாற்றேன்றுமெனவே, அப்பொருள்
பற்றி வினைக்குறிப்பு வருமென்றவாரும்.

உடையானது உடைமைத்தன்மையெய்ந்தி உடைப்பொரு
ளும் உடைமையெனப் படுதலின், உடைமையானு மென்பதற்கு
உடைப்பொருட்கண்ணுமெனவுமுரைக்க. உரைக்கவே, உடைப்
பொருட்கண் வருங்கால், உடைப்பொருட் சொல்லாகிய முதனி
னைபற்றி வருதலும் பெறப்படும். கருமையெனப்பது உடைமைப்
பொருளாயடங்கலின், பண்பினானும் ஈன்புழிக் கரியனென இன்
னெனப்பது பட வருதலே கொள்க. வானது உடைமையானும்
என்றவழி “அன்மையின்” என்பதுபோல அவ்வொருவாய்பாடே
பற்றி நிற்கும். இதனை இஃதெனடத்தென்பது பட வரும் எல்லாவா

ய்பாடுதழுவுதற்கு அதுச்சொல் வேற்றுமையுடைமையான மென்
றார். கண்ணெனவேற்றுமை சிலத்தினுமென்பதற்கும் ஈதொக்
கும். ஆயின், இஃகிரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளாமெனின்:—
ஆண்டெடை உட்பு நோக்கிய சொல்லாய் வருவதல்லது இரண்

வினை வி ப ல்.

கசக.

டாக்கேற்றுமைப்பொருளெனப்படாது. என்னை? அது செயப்படு
பொருண்மைத்தாகலின். அதனான் உடைமை ஆருவதன்பொரு
ளெனவேபடுமென்பது.

உ-ம். கச்சினன், கழலினன். எ-ம். இல்லத்தன், புறத்தன்.
எ-ம். பொன்னன்னன், புலிபோல்வன். எ-ம். கரியன், செய்யன்.
ஈ-ம். வரும்.

கச்சினான், இல்லத்தான் எனப் பெயருங் குறிப்பாற் காலம்
விளக்கலின், அப்பாற்காலங்குறிப்பொடு தோன்றமென்றதனான்
வினைக்குறிப்பென்பது பெறுமாறென்னை யெனின்:— “தொழி
னிலை யொட்டு மொன்றலக்கடை” எனத் தொழித்பெயரல்லன
காலத்தோன்றாவென்றமையால், கச்சினான் இல்லத்தானென்பன
காலம் விளக்காமையின், குறிப்பாற்காலம் விளக்குவன வினைக்கு
றிப்பாதல்பெறுதும். அல்லது உம், வினைக்குறிப்பும் காலத்தோன்
றுதலை இலக்கணமாகவுடைய வினைச்சொல்லையாதலின், தெற்
றென விளக்கர்வாவினுங் காலமுடையவெனவேபடும். பெயர்க்கு
அன்னதோரிலக்கணயின்மையின், காலக்குதற்றென விளக்குவன
வுளவேற் கொள்வதல்லது, காலம் விளக்காத பெயருங் காலமு
டையவென உய்த்துணராமாதிவலை. அதனான்குறிப்பாற்காலமுண
ர்த்துவன வினைக்குறிப்பெனப்பென்பது பெறப்படுமென்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனான், ஐயாட்டையன், துணங்கை
யன் எனச் சிறுபான்மை காலமும் வினைசெய்யிடமும் பற்றி வருவ
னவுங்கொள்க, (கசு)

உகசு. அன்மை யி னின்மை யி னுண்மையின் வன்மையி
னன்ன பிறவுந் குறிப்பொடு கொள்ளு
மென்ன கிளவியுந் குறிப்பே காலம்.

இ - ள். அன்மை இன்மை உன்மை வன்மையென்னும் பொ
ருள்பற்றி வருவனவும், அவை போல்வன பிறவும், குறிப்புப்பொ
ருண்மையோடு பொருள்தம் எவ்வாச்சொல்லுங் காலங் குறிப்பா
னுணரப்படும். எ - து.

காலங்குறிப்பானுணரப்படுமெனவே, இனவாயும் வினைக்குறி
ப்பாமென்றவாறும்.

உ-ம். அல்லன், அல்லன், அல்லர். எ-ம். இலன், இலன், இலர்.
எ-ம். உளன், உளன், உளர். எ-ம். வல்லன், வல்லன், வல்லர். எ-ம்,
வரும்."

கசுஉ. சொல்லதிகாரம்.

பொதுப்பட்டக் கூறியவதனான், பொருளினன், பொருளிலன்,
பொருளிலர் என உடைமைக்கு மறுதலையாகிய இன்மையுங்கொள்
ளப்படும்.

இவை ஒருவாய்ப்பாடேபற்றிப் பிறத்தலின், வேறு கூறினார்.
பண்போடு இவற்றிடை வேற்றமை பெண்ணியெனின்;—

இன்மைப்பொருட்டு மறுதலையாகலின், பொருளின்கட் கிடக்கும் பன்மையுடையது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்கு மொத்த லிற் பன்மையுடையது. என்னை? குணத்திற்குக் குணமின்மையின் வன்மை ஆற்றல்; அதுவுக்குணத்திற்குமுண்டாகலிற் குணமெனப் படாது. உனதெனின், அது பண்பாயடங்கும். அதனாற் பொருட்க ட்கிடந்து தனக்கோர்குணமின்றித் தொழிலின் வேறாய குணத் தின் அன்மை முதலாயின வேறெனப்படும். பன்மையினுக்குண மெனினுமொக்குங். இக்கருத்தேபற்றியன்றே, ஆசிரியர் இன்மை யும் உண்மையுமுணர்ந்ததுஞ்சொற்களை முடிப்பாசாயிற்றென்பது.

என்னெனவியுமென்றது அன்னபிறவு மெனப்பட்டவற்றை யேயாகக் கொள்க.

குறிப்பேகாலம் என்றவழிக் குறிப்பென்றது குறிக்கப்படு வதனை.

அன்னபிறவுமென்றதனான், கல்லன், கல்லன், கல்லர்; தீயன், தீயன், தீயர்; உடையன், உடையன், உடையர் எனவித்தொடக்க த்தனவெல்லாக்கொள்க. (௧௭)

உகடு. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ன். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்பு பொருண்மையுடையவாய் வரும் வினைச்சொல், மேல் வருமுயர் திணைக்கட்குறிய தெரிநிலைவினையோடொக்கும். எ - று.

தெரிநிலைவினையோடொத்தலாவது, உயர்திணைத் தெரிநிலை

வினைக்கோதிய ஈத்துள் தமக்கேற்பனைவற்றோடு வினைக்குறிப்பு வக்
தவழி, அவ்வவ்வீற்றால் அவ்வடிபாலும் இடமும் விளக்கலாம்.

மேல் வினைக்குறிப்பு இன்னபொருள்பற்றி வருமென்றதல்
லது இன்னவீற்றான் இன்னபால் விளக்குமென்றவர்; அதனால்
அறிதல்க்குக் கூறினார்.

வினை யி ய ல்.

கசங்

கூறப்பட்ட பொருட்கண் வந்தனவாயினும்; இல்லை, இங்,
இன்றி இளைபன பால் விளக்கானமயின், அவற்றை நீக்குதற்குப்
பன்மைமுமொருமையும் பாலறிவந்தவென்றார்.

ஒருபொருட்கட்பலவாய்பாரும் ஒருபொருட்கண் ஒருவாய்பா
ரும் பற்றி வீரும் இருதிறமும் எஞ்சாமற்றபூவுதற்கு, அன்னமாயி
னென்றார்.

தன்மையும் படர்க்கையும் உணர்த்தக் தெரிநிலைவினையிற்று
ட்டுறிப்புவினைக்கேற்பனை:—அம், ஆம், எம், ஏம், என், ஏன் என்
னுத்தன்மையீற்றும், அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர் என்னும்
படர்க்கையீற்றும் எனப் பன்னிரண்டாம்.

உ-ம். கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியென், கரி
யென். ஏ-ம். கரியன், கரியான், கரியள், கரியாள், கரியர், கரியர்.
எ-ம். அவ்வவ்வீறு அவ்வவ்விடமும் பாலும் விளக்கியவாறு கண்டு
கொள்க. ஒழித்தபொருட்கண் னுமொட்டிக்கொள்க.

ஆன், ஆன், ஆர் என்பன திவப்பொருண்மைக்கணல்லது பிற
பொருட்கட்பயின்று வாரா.

இன்னும், மேலாக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவென்றதனால்,
வந்தனன், எனத் தெரிநிலைவினை தொழின்மைமேற்படத் தொழி

உடைப்பொருள் கீழ்ப்பட. முற்றாய் கின்றணர்த்தியவாறு பேரல, உடையன் எனக் குறிப்புவியையும் உடைமைமேற்பட உடையான் கீழ்ப்பட* முற்றாய் கின்றணர்த்ததலுக்கொள்க. வந்தான், உடையான் எனப் பெயராயவழித் தொழிலுடைப்பொருளும் உடையா னும் மேற்பட்டுத்தோன்றுமாற்றிக். இஃது “அஃந்நிணைமருங்கின்— மோகை” கிளவியொடு வேறுபா டிலவே” என்பதற்குமொக்கும். ()

உகக. அ ஆ வ என வருஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

உயர்திணைவீணையுணர்த்தி, இனி யஃந்நிணைவீணையுணர்த்துவ ன்றார்.

இ - ள். அகரமும் ஆகாரமும் வகரவுயிர்க்கெய்யுமாகிய நற் றையுடைய அக்கடற்றுமூன்றும் அஃந்நிணைப்பன்மைப்படர்க்கை யாம். எ - று.

அகரம் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஆகாரம், எதிர்மறை வினைபாய் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாயினும், ஆதிர்காலத்துப்

*கசசு சொல்லுதிகாரம்.

பயின்ற வரும். அகரம், இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், கட தற் வெண்ணுகான்னெழுன், அன் பெற்றும், பெருதும், வரும். வளை யெழுத்தின்மூன் றகார மூகாரமொழித்து இன் பெற்ற வரும். பக ரத்தின்மூன் சிறுபான்மை இன்னேயன்றி அன் பெற்றும் பெரு தும் வரும். கீகழ்காலத்தின்னெ ள் கில், கின்றென்பனவற்றோடு அன் பெற்றும் பெருதும் வரும். எதிர்காலத்தின்னெ பகர வகாரத்தோடு அன் பெற்றும் பெருதும்வரும்

உ-ம். தொக்கன, தொக்க; உண்டன, உண்ட; வந்தன, வந்த; சென்றன, சென்ற. ஏ-ம். அஞ்சின, ஏ-ம். போயின, போயன, போய, ஏ-ம். உண்ணுகின்றன, உண்ணுகின்ற; உண்கின்றன, உண்கின்ற. ஏ-ம். உண்பன, உண்ப; வருவன, வருவ. ஏ-ம். வரும். உரினுன, உரினுவ என உகரத்தோடு ஏனையெழுத்தப்பெறும் ஏற்ற வழிக் கொள்க.

வருவ, செல்வ என்னுந்தொடக்கத்தன அகரவீராதலும், வகரவீராதலுமுடையவென்பது கிளவியாக்கத்துட்கூறிலும்.

ஆகாரம் காலவெழுத்தப் பெறுது, உண்ணு, தின்னு என வரும். வகாரம், உண்குவ, திண்குவ எனவெதிர்காலத்திற்குரித்தாய்க் குகரமபித்தம், ஒடுவ, பாவுவ எனக் குகரமடாதம், வரும். உரினுவ, திருநுவ என உகரம் பெறுதலும் ஏற்றவழிக் கொள்க. ஒழிந்தவெழுத்தோடுமொட்டிக்கொள்க. (சே)

உகர. ஒன்றன் படர்க்கை தறட லுர்த்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இ - ள். ஒன்றனைபுணர்த்தும் படர்க்கைவினையாவது, தறட வென்பனவற்றை ஊர்ந்து சிந்த குன்றியலுகரத்தை, ஈராகவுடைய சொல்லாம். எ - று.

தகரவுகரம் முன்றுகாலத்திற்குமுரித்து. நகரவுகரம் இறத்தகாலத்திற்குரித்து. டகரவுகரம் முன்றுகாலத்திற்குமுரிய வினைக்குறிப்பிற்கல்லது வகரது. அஃதேல், வினைக்குறிப்புக் கூறும்வழிக் கூறுது ஈன்றிக் கூறியதென்னைபெனின்;--“அஃறிணை மருக்கென்மேனைக்கிளவியொடு லேறுபுடினவே” என வினைக்குறிப்புப் பாதுணர்த்துமாறு தெரிவினைவினையோடு மாட்டெறியப் படுமுகலின், டகரமுர்த்த குன்றியலுகரம் தெரிவினைவினைக்குகரமையின், மாட்

டேற்றுவகையாகப் பாதுகாத்துத் தல் பெறப்பட்டதாம்; அதனால் என்னைவந்தார். 1

வினா விடல்.

கசுடு.

தகவலாகும், இறந்தகாலத்து வருங்கால், புகுதல், உண்டது, வந்தது, சென்றது, போயது, உரிஞ்சியது எனக் கடத்தலும் பகாழுமாகிய உயிர்மெய்ப்பின் வரும். போனது என நகர வயிர்மெய்ப்பின் வருவதோவெனின்;—அது சான்றோர்செய்யுளுள் வாராமை யின், அது சிதைவெனப்படும். நிகழ்காலத்தின்கண், நடவாசின் றது, நடக்கின்றது; உண்ணுகின்றது, உண்கின்றது என, நில், நின் றென்பனவற்றோடு அகரம் பெற்று வரும். எதிர்காலத்தின்கண், உண்பது, செல்வது எனப் பகாவகரம் பெற்று வரும்.

நகரவகரம், புகுக்கன்று, உண்டன்று, வந்தன்று, சென்றன்று எனக் கடத்தலென்பனவற்றின்மூன் அன் பெற்று வரும். கூயின்று, கூயிற்று; போயின்று, போயிற்று என எனைபெழுத்தின் மூன் இன் பெற்று வரும். ஆண்டு இன்னின்னகாரந்திரித்துக் திரியாதும் வருதல் கொள்க. வந்தின்றென்பதோவெனின்;—அஃது எதிர்மறுத்தலையுணர்த்துதற்கு வந்த இல்லினதுநகரம் நகரமாய்த் திரிந்த எதிர்மறைவினையென மறுக்க. அஃதெதிர்மறைபாதல், வந்தில, வந்திலன், வந்திலன் வந்திலர் என வரும் ஏனைப்பாற்சொல்லாணதிக.

டகாவகரம் குணிகட்டு, குறுந்தாட்டு எனவரும். (௨௦)

உகது. பன்மையு மொருமையும்*பாலறி வந்த வம்மூ விரண்டு மஃறினை யவ்வே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிய வந்த அவ்வாற்றிற் றுச்சொல்லும் அஃறினையனவாம். எ - று.

பன்மையுமொருமையும்பாலறிவந்தவென்பதற்கு முன்னுரை
த்தாங்குரைக்க.

இதனாற்பயன், அஃறிணைச்சொல் ஆறே பிறிதில்லையெனவ
னாயறுத்தவெனக் கொள்க. (உச)

உகக. அத்திணை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கு
மொக்கு மென்ப வெவனென் யினுவே.

இ - ன். எவனென்னும் வினாச்சொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறி
ணையிண்பொற்கும் உரித்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். அஃதெவன், அவையெவன் என வரும்.

னகரவீரூய் இரண்பொற்கும் பொதுவாய் வருதலின், இதனை
வேறு கூறினார். அஃதெல் துமக்கியன் எனவும், அன் லுயர்நினைக்
துக

கசகக சொல்லதிகாரம்.

கன்னும் வருமாலெனின்;—ஆன்ரி அது முறை பற்றி நின்றலின்,
அஃறிணைக்கன் வந்ததெனவேபடுமென்பது. அஃதெல், துமக்கிய
னென்னமுறையளும் என்பதல்லது என்னமுறைவாம் என்பது
பொருத்தாதெனின்;—என்னமுறை என்பது ஆன்ரி முறைமேனி
ல்லாது ஒன்றுமையததான் முறையுடையான்மேனிற்றலின், அமை
யுமென்க. எவனென்பதோர்பெயரும் உன்ரி; அஃதெக்காலத்தி என்
னென்றும் என்னைபென்றும் நிற்கும். என்கிக் கூறப்பட்டது வினை
க்குறிப்புமுற்றென்க. (உஉ)

உஉ௦. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவிபு

மனறுடைத் தல்ல வென்னுந் கிளவியும்
 பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்
 பண்டி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு
 மென்பொடி வருஉந் கிளவியொடி தொகைஇ
 யப்பாற் பத்துந் குறிப்பொடி கொள்ளும்.

இ - ன். இன்று, இலவென்பன முதலாகிய பத்தும் வினைக்கு
 திப்புச்சொல்லாம். எ - று.

அவற்றுள், இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல,
 உள என்பன தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி
 நின்றன.

உ-ம். இன்று, இல, கோடுடைத்து, கோடுடைய, அதுவன்று,
 அகையல்ல, உள என வரும். ஈன்மும், கோடின்று, கோடில என
 உடைமையுக்கு மறுதலையாய இன்மைபற்றி வருவனவுங்கொள்க.

உடையவென்பது முதலாயவற்றைச் செய்யுளின்ப் பேராகி
 மயங்கக் கூறினார்.

அவ்வேழினையும் பொருள்பற்றியோதாராயினார்; கிளந்தேறி
 யவழியுட் குத்திவஞ்சுருங்குமாகலானென்பது.

உடைதென்பது பெருவழக்கிறன்மையின், உளவென்பதே
 கூறினார். அது தன்னினமுடித்தவென்பதனாற்கொள்ளப்படும்.

பண்புகொள்ளேவி--கரிது, கரிய; செய்யது, செய்ய என
 வரும்.

பண்டிணாகிய சினைமுதற்கிளவி--கெடுஞ்செவித்து, கெடுஞ்செ

விய என வரும். புண்படுத்தினைப்பற்றியவ்வுது அவ்வினைக்குறிப்பு
வினை யி ய ல். கசுஎ.

‘கில்லாமைவின், பண்பினையெனப் பண்பை முதனிலையாகக்
கூறினார். பெருந்தோளன் என உயர்திணைக்கண்ணும் புண்படுத்து
வருதல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனாகொள்க. வேற்றுமைப்பொ
ருள்பற்றி வருங்கால், பிறிதின்மீதுமையும் உறுப்பின்மீதுமையல்
வாத தற்கிழமையும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மையும்பற்றி
அஃறிணைவினைக்குறிப்புப் பயின்று வரலாமையின், சினைக்கிழமை
யே கூறினார். அப்பொருள்பற்றிப் பயிலாது வருவன உரையிற்
கோடலென்பதனாகொள்ளப்படும். கிறப்புடைப்பொருளைத் தாளி
னிது சேத்தலென்பதனாகொள்ளினுமமையும். ‘அறிந்த மாக்கட்
டாகுக தில்ல மெல்லிரண் மக்தி குறைகூறஞ் செம்மந்தே.’ எ-ம்.
‘அணித்தோ சேய்த்தோ கூறாயி னெமக்கே.’ எ-ம், வரும். வடாது,
தெனது என்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருண்மையென வந்த
வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்.

ஒப்பொடு வருஉங்கிளவி—பொன்னன்னீது, பொன்னன்ன
என வரும். ஒப்பொடு வருதலாவது பொருள்பற்றி வருதல்.

வழக்குப்பயிற்சி கோக்கிப் பத்தென வுரைப்பதுத்தவாறு. (உஉ)

உஉக. பன்னமயு மொருமையும் பாலறிவந்த

வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉன்

காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்

மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்பு
ப்பொருள்பற்றி வரும் வினைக்கொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணை

வினைபொருட்களும், எ - து.

வாய்பாபேற்றியும் பொருள்பற்றியும் கூறிய இருவகையும் எஞ்சாமற்றழுபதற்கு அன்னமரபினென்றார்.

ஒத்தலாவது, அஃதேவினைவினைக்கோதியாற்றுப்பொருத்தவன வினைக்குறிப்பின்சுண வரூங்காலும், அவ்வவ்வீற்றான் அவ்வவ்வீட முங்காலமும் விளக்குதல்.

பொருத்தவனவாவன, ஆகாரமும் வகாசமுமெழித்தத்க்கும் துகாமுன்றும் அகாமுமாம். அவற்றுட்டகாமூர்க்குத் துகாரம் “ஒன் தன்படிகை” என்புழிக் கூறுதலான், ஒழிந்தமூன்றும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். அவை அப்பால் விளக்குதல் மேற்காட்டப்பட்டன வற்றுட்கண்டுக்கேள்.

(உச)

கசஅ சொல்லதிகாரம்.

உஉஉ. முன்னிலை விபங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்வுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயெண் கிளவியும்,
பிரிபுவேறு படுஉஞ் செய்திய லாகி
யிருதினைச் சொற்குமே ஈன்ன வுரிமைப.

இ - ன். முன்னிலை முதலாகச் செய்தவென்பதிறாகக் கூறிய முறைபாணின்ற எட்டுச்சொல்லும், பொதுமைபிற்பிரித்து ஒருகால் உயர்தினைபுணர்த்தியும், ஒருகால் அஃதேனைபுணர்த்தியும், வேறு படுத்தொழிலுடையவாய், இருதினைச்சொல்லாதத்க்கும் ஒத்தவுரிமைப. எ - து.

முன்னிலைவினைச்சொல்லாவது எதிர்முகமாய் கின்றான்முழுதி

ஹைந்தவது.

வியங்கோன் வறற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்துதன் முதலாகிய பிறபொருளுமுடைந்தாகலின், இக்குறி மிகுதி கோக்கிச் சென்ற சூறிபெனவுணர்க.

வீண்பெஞ்சுகளவி வீணையெழுப்பாகவுடைப வீணை.

இன்மை செப்பல் இல்லை, இல் என்பன்.

வேறென்பது தன்னைபுணர்த்தி நின்றது.

செய்ம்மனவென்பது மனவீற்று முற்றாய் எதிர்காலமுணர்த்தும். செய்யுமென்பது முற்றம் எச்சமுமாகிய இருக்கிலைமையுமுடைத்தாய் உம்மீற்றான் நிகழ்காலமுணர்த்தும். செய்தவென்பது அகாலீற்றெச்சமாய் இறத்தகாலமுணர்த்தும்.

செய்ம்மன முதலாகிய முன்றவாய்பாட்டானும், அவ்வீற்றவாய்க் காலமுணர்த்தும் உண்மன, உண்ணும், உண்ட என்னுத்தொடக்கத்தனவெல்லாந்தழுவப்பட்டன. அவற்றான் அவை தழுவப்பட்டவாதென்கையெனின்;—எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்தல்வேறுபாடாகலின், பொதுவாகியசெய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்தி நிற்கும்; அதனான் அவற்றான் அவை தழுவப்படுமென்க. அவை பொதுவுஞ்சிறப்புடையவெல், என் செய்யாதின்றான் என்று வினாவழி, உண்ணாதின்றான் எனச் செப்புதல் இளையதாமென்க. இது செய்த செய்பென்பவற்றிற்கு மொக்கும்.

அஃதேல், சிலவற்றை நற்றூணுணர்த்திச் சிலவற்றை வாய்பாட்டானுணர்த்தியதென்கையெனின்;—அம்மீறும் அன்னீறும் ஐயீ

வி னை யி ய ல்.

கசக

தும் முதலாகிய சொற்கள் காலப்பன்மையான் வரும் வாய்பாட்டிப்பன்மையாற் குத்திரம் பெருகுமென்றஞ்சி, அவற்றை நற்றூணுணர்த்திக் காலவேறுபாடு இலேசாற்கொள்ளவைத்தார். காலப்பன்மை

யில்வனவற்றை வாய்பாட்டாறுமுணர்த்துப், ஈற்றுறுமுணர்த்துப்.

முற்றூதனும் பலவாய்பாட்டாற்பயின்று வருதலுமுடைமை யான், முன்னிலையினையே முன் வைத்தார். வவற்பொருள்மை முன்னிலையினைக்கண்ணுமுன்மையிற் பொருளியையுடைத்தாகலா னும், இடங்குறித்த முற்றாய் வருதலொப்புமையானும், அதன்பின் வியங்கோள் வைத்தார். அதன்பின், முற்றூதலொப்புமையான் இன்மை செப்பல் வேறென்கினவி செய்ய்மனவென்பனவற்றை வைத்தன்முறைமையாயினும், முற்றின்கண் வினையெச்சமுன்மை யானும், ஈற்றுப்பன்மையொடு பயின்று வருதலானும், வினையெச் சம் வைத்தார். இன்மைபற்றி வரும் வினையெச்சமுமுன்மையான், அதனோடினைய இன்மை செப்பல் வைத்தார். வினையெச்சமுன்மை யானும், செய்ய்மனவிற் பயிற்செயுடைமையானும், அத ன்பின் வேறென்கினவி வைத்தார். முற்றூதலொப்புமையான், அத ன்பின் செய்ய்மன வைத்தார். முற்றூதலொப்புமுடைத்தாகலின், அதன்பின் செய்யுமென்பது வைத்தார். பெயரெச்சமாதலொப்பு மையான், அதன்பின் செய்தவென்பது வைத்தார். இவ்வாறியையு பற்றி வைத்தமையான், அம்முறை கின்றவென்றார்.

இரிபுவேறுபடுஉஞ் செய்வியவாடுபெனவே, வேறு வேறு ன் த்தினில்லது ஒரு சொற் சொல்லுத்தக்கன் இருநிலையுமுணர்த்தா னை பெறதும். (உ.இ)

உஉக. அவற்றுள், முன்னிலைக் கிளவி

இ ஐ ஆயென வருஉ முன்று

மொப்பத் தோன்று மொருவற்கு மென்றற்கும்.

இ - ள். கூறப்பட்ட விரவுவினையென, முன்னிலைச்சொல், இகரவீறும் ஐகரவீறும் ஆயீறமாகிய முன்றும் ஒருவற்கும் ஒருத் திக்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பச் செல்லும். எ - று.

மூன்னினைக்கினவியென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம் அம்மாமெ
ம்மேம்” என்புழி ‘அவைதாம்’ என்பதற்குரைத்தாங்குரைக்க.

இதாம் தடறலூர்ந்து எதிர்க்கிலம் பற்றி வரும். ஐகாரம் அம்மி
த்திற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஆயீது ஆயீத்திற்குரிய எழுத்துப்
பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

௧௫௦ சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். உரைத்தி, உண்டி, தின்றி. எ-ம். உண்டினை, உண்ணு
ரின்றினை, உண்பை. எ-ம். ‘உண்டாய், உண்ணுகின்றாய், உண்பாய்.
எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க. ‘ஐபகிந்தெ
ன்னிளங்கி’ என இதாம் சிறுபான்மை ககரம்பெற்று வரும்.

உண், தின், நட, கிட என்னுட்தொடக்கத்து மூன்னினை ஒருமை
பெறுமாறென்னையெனின்;—அவை ஆயீருதல் எச்சவியுட்பெற
ப்படுமென்க. (௨௬)

௨௨௪. இர் ஈர் மின்னென வரவு உ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிலும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். இர், ஈர், மின்னென்னும் ஈற்றையுடைய மூன்றுசொ
ல்தம், பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின்கண்ணுஞ் சொல்லுதற்கண்,
ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

இர் ஈறு ஆர் ஈத்திற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஈரீது ஆரீத்தி
ற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். மின்
ந். ஈ நிதவெழுத்துப் பெறுது, ஏற்றவழி உகாரம் பெற்று, எதிர்க்
கலம் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனார், உண்ணுகின்றனார், உண்குவார். எ-ம். உண்
டார், உண்ணுகின்றீர், உண்குவீர். எ-ம். உண்மின், தின்மின், உரிது

யின். ஏ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடுமொட்டிக்கொள்க.

மூன்னிலைவினைக்குறிப்பு, உயர்திணைவினைக்குறிப்பிற்கோதிய பொருள்பற்றி ஐகாரமும் ஆயும் இருவும் ஈருமென்னுநான்கிற்ற உயர், கழலினை, நாட்டை, பொன்னன்னை, கரியை. ஏ-ம். கழலினும், நாட்டாய், பொன்னன்றும், கரியாய். ஏ-ம். கழலினிர், நாட்டினிர், பொன்னன்னிர், கரியிர். ஏ-ம். கழலினீர், நாட்டினீர், பொன்னன்னீர், கரியீர். ஏ-ம். வரும். ஒழிந்த பொருளோடுமொட்டிக்கொள்க. போதி என இகரவீற்று வினைக்குறிப்புமுண்டாவனின்;—போன்றனன், போன்றான் என்பனபோல வந்து தெரிநிலைவினையாய் நின்றதென மறுக்க.

அஃதனை வினைக்குறிப்பும் உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற்கோதிய பொருள்பற்றி; வருதலின், அவற்றையெடுத்தோதிற்றென்னையெனின்;—அன்மை முதலாயிற் பொருள்பற்றி வந்தனவெனக் கெட்டுநோதலாக் கருக்கத்தனவகையானும், சினைமுதற்கிளவி பன்மபுமித்து வருதல் உயர்திணையதிகாரத்துப்பெறப்படாமையானும், அவற்றையோதுவார் எனப்பொருளுமுடனேதினார்.

வினை யி ய ல்.

கடுக.

மூன்னிலைவினைக்குறிப்புப் பலவாதலானும், எடுத்தோதாவழிப் படுவதோர்குறைபாடின்கையானும்; இவற்றையுய்த்துணரவைத்தாசென்பது. அவ்வது, எடுத்தோதத்தில் வழி உய்த்து னர்வதெனினுமமையும்.

மூன்னிலைவினையிற்குள் எதிர்க்காலம்பற்றி வரும் இகரக்கூறையும் மின்னையும் முதலும் இறுதியும் வைத்து, மூன்றுகாவரும் பற்றி

வரும் நான்நீதெய்யுந் தம்முளியைய இடை வைத்தார். அல்லது,
பொருண்மை கருதாது சூத்திரயாப்பிற்கேற்பவைத்தாரொலினும்
மையும். (உஎ)

உஉதி. எஞ்சிய கிவவி யிடத்தொடு கிவணி
யைம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாதே.

இ - ள். முன்னினைவையொழித்த ஒழிந்த ஏழுநனைச்சொல்
ளும் முன்றிடத்திற்கும் ஐந்துபாற்குமுரிய, தத்தம்பொருட்கட்டோ
ன்றமிடத்து. எ - று.

இவ்வாறு பொதுவையான் எவ்வாயிடத்தோடும் எல்லாப்
பாற்கும் உரியவாதெவ்வினவெனினும், முன்னர் விலக்கப்படு
வனவொழித்த ஒழிந்தவிடமும் பானும் பற்றி வருமாறு சங்கிக்கா
ட்டப்படும்.

உ-ம். அலன் செங்க; அவன் செங்க; அவர் செங்க; அது
செங்க; ஞவை செங்க. எ-ம். உழுது வந்தேன்; உழுது வந்தேம்;
உழுது வந்தாய்; உழுது வந்தீர்; உழுது வந்தான்; உழுது வந்தாள்;
உழுது வந்தார்; உழுது வந்தது; உழுது வந்தன. எ-ம். பாணில்லை;
பாமில்லை; நீயில்லை; நீயிரில்லை; அவனில்லை; அவளில்லை; அவரி
ல்லை; அதுவில்லை; அவையில்லை. எ-ம். பான் வேறு; பாம் வேறு;
நீ வேறு; நீயிர் வேறு; அவன் வேறு; அவள் வேறு; அவர் வேறு;
அது வேறு; அவை வேறு. எ-ம். யானுண்மன்; யாமுண்மன்; நீ யு
ண்மன்; நீயிருண்மன்; அவனுண்மன்; அவருண்மன்; அவருண்மன்;
அதுவுண்மன்; அவையுண்மன். எ-ம். யானுண்ணுமன்; யாமுண்

ஹமான்; கீபுன் ஹமான்; கீயிருன் ஹமான்; அவஹன் ஹமான்;
அவருன் ஹமான்; அவருன் ஹமான்; அதுவுன் ஹமான்; அவையு
ன் ஹமான், ஏ-ம். அவன் வரும்; அவன் வரும்; அத வரும்; அவை
வரும். ஓ-ம். பாஹன் டலுன்; பாமுன் டலுன்; கீபுன் டலுன்;
கீயிருன் டலுன்; அவஹன் டலுன்; அவருன் டலுன்; அவருன் ட
லுன்; அதுவுன் டலுன்; அவையுன் டலுன், ஏ-ம். வரும். (உஅ)

கருஉ

சொல்லதிகாரம்.

உஉசு. அவற்றான்,

முன்னிலை தன்மை யாய் ரிடத்தொடு
மன்னு தாகும் விபங்கோட் கிளவி.

இ - ன். மேல் “எஞ்சியகிளவி” எனப்பட்ட ஏழ்ஹன், வியங்
கோட்கிளவி, முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய இரண்டிடத்தொடு,
நிலைபெறுதாம். ஏ - று.

ஆய் ரிடத்தொடு கொள்ளாதென்னுது மன்னுதாகுமென்றத
னான், அவ்விடத்தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல்
பெரும்பான்மையும் கிகழ்தல். சிறுபான்மை வருவன, கீ வாழ்க
என்னும் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண்ணும், பாஹனின் ஹோட
னுதைக என்னும் வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண்ணும், வரு
வனவாம். ‘கடாவுக பாகரின் கால்வ னெடுந்தேர்’ என்பதும் வேண்
டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் வந்ததாம்.

தன்மைக்கண் ஏவலில்லை. முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுண்
டேற்கண்டு கொள்க.

அஃதெல், வியங்கோளீறு கூறாயிற்றென்றையெனின்;—
எழுத்தோத்தினுள் “வலல் எண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்”
என அகரவீற்றுள் எடுத்தலாற்பொருந்திய மெய்யூர்த்த அகரவீரூய்
வருதலும், “செப்பும் வினாவும் வுழா அனோம்பல்” எனவும், “சொல்
புறாக் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்” எனவும், “மறைக்குங் காலை
மரீஇய தொராஅல்” எனவும், உடம்பொழிபுளார்த்தலாண் அல்லீ
ரூய் வருதலும், ஆலீரூய் வருதலும் பெறுதலின், வியங்கோளீறுங்
கூறினாரெனவேபடும். பிறவுமுளவேற்கொள்க. (உக)

உஉஎ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
யவ்வயின் மூன்று நிகழும் காலத்துச்
செய்யு மென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா.

இ - ன். பல்லோர்படர்க்கையும் முன்னிலையும் தன்மையுமா
கிய அவ்வயின்முன்றும், நிகழ்காலத்து வருஞ்செய்யுமென்னுஞ்
சொல்லோடு, பொருந்தா. எ - று.

அவ்வயினென்றது, இடமும் பாலுமாகிய எஞ்சிய கிளவிக்
குரிய பொருட்களென்றவாறு.

நிகழ்க்காலத்துச் செய்யுமென்னுங்கிளவியொடென அதனாற்
ரேன் றுங்காலமுணர்த்தியவாறு.

வினையியல்.

கடுக.

இவைவிராண்டிருத்திரமும் பொதுவகையானெய்தியனவற்றை
விலக்கியின்றன. (கஉ)

உஉஅ. செய்து செய்யுச் செய்பு செய்தெனச்

செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
வவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்ச கிளவி,

பொதுவகையானெய்தியவற்றுள், வியக்கோட் கிளவிக்குஞ்
செய்யுமென்னுங்கிளவிக்கும் எய்தாதன விலக்கி, இனி நிறுத்த
முறையானே வினையெச்சத்தினது பாருபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்
வினையெச்சமாம். ஏ - று.

அவ்வகையொன்பது மென்றது இறுதி நின்ற இடைச்சொல்
லான் வேறுபட்ட ஒன்பதுமென்றவாறு. அஃதிலிடச்சொல்லா
வன உகரமும், ஊகரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவும்,
இன்னும், அகரமும், ருகரமுமாம்.

“செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்” எனவும், “செ
ய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” எனவும், இறுதியிலிடச்
சொலேற்றவாற்றாற் பிரித்துணர வாய்பாடோடுநிறைப்போல, ஏற்ற
வாற்றாண் இறுதியிலிடச்சொற் பிரித்துணர்ந்தகொள்ள ஈண்டும்
வாய்பாடுபற்றியோடுநாக்.

உகரம், கடதறலுந்ந்து இயல்பாயும், ஏனையெழுத்துந்ந்து இக
ரமாய்த் திரித்தும், கெடிகின்றமுதனிலைமுன்னர் யகரம் வசத் தான்
கெட்டும், இறந்தகாலம்பற்றி வரும். இவ்வுகரவீறு இகரமாதலும்,
யகரம்வரக் கெடுதலும் “வினையெஞ்ச கிளவியும் வேறுபல் குறிய”
என்பதனாற்பெறப்படும்.

உ-ம். நக்கு, உண்டு, வந்து, சென்று. எ-ம். எஞ்சி, உரிஞ்சி, ஓடி.
எ-ம். ஆய், போய். எ-ம். வரும். சினைஇ, உரைஇ, விரிஇ, உஉஇ,
பராய், தூஆய், ஆய் என்பனவோவெனின்;--அவை செய்யுண்
முடிபெண்க. ஆகி, போகி, ஓடி, மலர்த்தி, ஆற்றி என்புழி, முதனிலை
குற்றகரவீறுதலின், ஏனையெழுத்தாதலாக.

சுடதறவென்பன குத்துகரத்தோடு வருபிடமும் தனிமெய்
பாய் வருபிடமுக்தெரிந்துணர்க.

தூண்டேல், ஆய் என்பதனை யகரவீறென்றும், ஒடியென்ப
தனை இகரவீறென்றுக்கொள்ளாது, உகரவீறென்றுதென்னெய

கடுசு

சொல்லதிகாரம்.

னின்;—கன்று சொன்னாய்: இகரவீறுதி இடைச்சொல்லாயின்,
இறுதியிடைச்சொல் எல்லாத் தொழிலும்பற்றி வருதலிற் செலவு
வாவென்பனவற்றோடும் வரல்வேண்டும். இனிச்செய்தெனெச்சத்
தகரமும் இறுதியிடைச்சொல்லாதலின் ஆகுதல் ஒலிதவென்னுந்
தொழில் பற்றியும் வரல்வேண்டும். செலவு வரவுபற்றி இகரம்
வாராமையானும், ஆகுதல் ஒலிதல்பற்றி உகரம் வாராமையானும்,
இறுதியிடைச்சொல் இகரமேயாக உகரமேயாக ஒன்றாவதல்லவது
இரண்டெனப்படாநாம். உகரம் ஒன்றாய் நின்று சுடதறவூர்த்த
லிதிவீணக்கட் பயின்று வருதலானும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம்
பெரும்பான்மையும் உகரவீராயல்லது வாராமையானும், உகரம்
இயல்பாக இகரம் அதன்றிரிபென்றலே முறைமையென்க. யகரவீ
ற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

ஊகாரம் உண்ணுவந்தான், தின்னுவந்தான் எனப் பின்
வருத்தொழிக்கு ஐடையின்றி முன் வருத்தொழின்மேல் இறத்த
காலம்பற்றி வரும். அஃது உண்ணு என ஆகாரமாயும் வரும்.

பகரவுகரம் கருபு வந்தான் என நிகழ்காலம்பற்றி வரும். நகர
நின்று வந்தான் என்றவாறு. நண்டு நிகழ்காலமென்றது முடிக்கு
ஞ்சொல்லானுணரப்படுக் தொழிலோடு உடனிகழ்தல். உரினுபு
என உகரமும், கற்குபு எனக் குகரமும், ஏற்ற வழிப் பெறுதல்
கொன்க.

எனவென்பது கடத்தலூர்த்து இறந்தகாலம்பற்றி முடிக்குஞ் சொல்லாணுணர்த்தப்படுக்தொழிற்குத் தன்முதனிலத்தொழிற் காணமென்பது பட வரும். உ-ம். சோலைபுக்கென வெப்பகீங்கிற்று; உண்டெனப் பசி கெட்டது; உரைத்தென உணர்க்தான்; மருத்து தின்றெனப் பிணி கீங்கிற்று என வரும். எஞ்சியென. ஏ-ம். உரிஞியென. ஏ-ம். ஏனெனமுத்தோடும் வருமாற்றிக்தொட்டிக்கொள்க.

இயர், இய என்பன, எதிர்காலம்பற்றி, உண்ணியர், தின்னியர்; உண்ணிய, தின்னிய என வரும். போகியர், போகிய என ஏற்றவழிக் ககரம்பெற்று வருதலுங்கொள்க.

இன் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருட்டாய் வரும். உ-ம். மழை பெய்யிற்குளநிறையும்; மெய்யுளரின் வீடெனினதாம் என வரும். கடப்பின், உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம் பெற்று வருதலுங்கொள்க.

அகரம், மழை பெய்யக் குளநிறைத்தது; ஞாயிறு பட்ட வக்தான்; உண்ண வந்தான் என மூன்றகாலமும் பற்றி வரும். உரை

வினை யி ய ல்.

கருதி

ப்ப, உரைக்க என ஏற்றவழிப் பகரமும் ககரமும் பெறுதல் கொள்க.

குகரம் உரைற்கு வந்தான்; தினற்கு வந்தான் எனவெதிர்காலம் பற்றி வரும்.

புகாரும் குகாரும் உரைத்தின்கண்ணும், எனவும் இயவும் அகரத்தின்கண்ணும், அடங்குமெனின்;—ஆற்றின் மார் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செயற்கென்னும் வினைவெச்சம் நான்கனுருபேற்ற நீண்டதொழிற்பெயரின் வேறுதல் விளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

திரியாது கீத்கும் ஊகாரமும், புகாரமும், எனவும், இயரும், இயவுமென்னும் ஐந்திற்றவியைப்பெச்சமும் வழக்கினுள் இக்காலத்த வாராவாயினும், சான்றோர்செய்யுளுள் அவற்றது வாய்ப்பாட்டு வெற்றுமையெல்லாக்கண்டுகொள்க. (கஉ)

உஉக. பின்புன் கால்கடை வழியிடத் தென்னு
மன்ன மரபிற்காலங் கண்ணிய
வென்ன கிளவிபு மவற்றியல் பினவே.

இ - ன். பின்னும், முன்னும், காலும், கடையும், வழியும், இடத்தும் என்னுமீற்றவாய் வருவனவும், அவைபொலக் காலங் கண்ணி வருவன பிறவும், வினையெச்சமாம். எ - று,

உ-ம். கீயிற் பெரய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார். எ-ம். நீ யிவ்வாறு கூறுகின்றபின்னுரைப்பதுண்டோ. எ-ம். பின் இறப்பும் நிகழ்வும் பற்றியும், மருத்து தின்னமுன்னோய்தீர்க்கது என முன் இறத்தகாலம் பற்றியும், 'வனஞக வினையென்று வணங்கிகாம் விடு த்தக்கால்.' எ-ம். 'அகன்றவர் நிறத்தினி ராரிங்கால்.' எ-ம். காலிற் முன்றுகாலமும் பற்றியும், 'தொடர்கூறத் துவாமை வத்தக் கடை' என்னக் கடையீது இறத்தகாலம்பற்றியும், உரைத்தவழி, உரைக்கும் வழி, உரைத்தவிடத்து, உரைக்குமிடத்து என வழியென்னுமீறும் இடத்தென்னுமீறும் முன்றுகாலமும் பற்றியும், வரும். கால், வழி, இடத்தென்பனவற்றின் நிகழ்காலத்து வாய்ப்பாடு எதிர்காலத்திற்கு மேற்றலறிக.

கூதிர் பேரயபின் வந்தான். எ-ம். நீன்றவிடத்து நின்றான். எ-ம். பின் முதலாயின பெயரெச்சத்தோகும் வத்தவழி, இறப்பு முதலாயின காலங்கண்ணாமயின், அவற்றை கீக்குதற்குக் காலங்கண்ணியவென்றார்.

கடுக சொல்லதிகாரம்.

காலவேறுபாட்டான் வரும் வாய்பாட்டுப்பன்மைபெல்லாம் ஒரு வாய்பாட்டாற்றமுவுவாகாமைமையின், இவற்றை நறுபத்தியோதினார்.

அன்ன மரபிற் காலம் கண்ணிய வென்ன கிளவியு மென்றத னான், உண்பாக்கு, வேபாக்கு என வரும் பாக்தேயம், உண்பான் வருவான் என்னும் ஆனீறும் 'நனவிற்புணர்ச்சி கடக்கலுமாக்கே' என்னும் உம்மீறும், 'அற்ற லளவறிந் துண்க' என்னும் ஆலீறும், எதிர்மறைபத்திக் 'கூறாமற் குறித்ததன்மேற்செல்லும்' என வரும் மல்லீறும், 'கூறாமை கோக்கிக் குறிப்பறிவான், என்னும் மகாவை காரவீறும்கொண்ட.

என்னகிளவியுமென்றதனான், இன்றி, அன்றி, அல்லது, அவ் லாவ் என வரும் குறிப்புவினையெச்சமுக்கொள்க. பிறவுமன்ன. ()

உக.௦. அவற்றுள்,

முதலிலே மூன்றும் வினையுதன் முடிபின்.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பதினைந்த வினையெச்சத்துள், முதற்கணிந்த செய்து, செய்யு, செய்யு என்னுமூன்றும், தம்வினை முதல்வினையான் முடிபும். எ - று,

உ-ம். உண்டு வந்தான்; உண்ணா வந்தான்; உண்குடி வக் தான். எ-ம். கற்று வல்லனாயினான்; கல்லு வல்லனாயினான்; கற் குடி வல்லனாயினான். எ-ம் வரும்.

'உரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சிய யாஅவிரிசிழந்துஞ் சும்' எனச் செய்தெனெச்சம் வினையுதன் வினையல்லா வினையான் முடிந்ததாலெனின்;— அது "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்புழிப் பெறப்படும்.

இது மூன்றா "வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுந் குறிப்பு— வினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே" எனப் பொதுவாகையான்

முடிவடைந்ததை எதிரது கோக்கி இவை மூன்றும் 'வினைமுதன்முடிபினவென' வியப்பித்தவாறு. அஃதேய், இதனையும் ஆண்டே கூறுகவேனிள்;— ஆண்டுச் செய்து செய்யுச் செய்து என்னுமுன்றமெனக் கிளத்தோதுவதல்லது, முதனிலைமுன்றுமெனத் தொகுத்தோதலாகாமையானும், சண்டியைபுடைத்தாகலானும், ஆண்டுக் கூறுதாண்டுக் கூறினாடு என்பது. (உக.)

உகக. அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
 சினையோடு முடியு முதலொடு முடியினும்
 வினையோ ளினைய வென்மனாப் புலவர்.

வினை யி ய ல்.

கருள்

இ - ன். வினைமுதன்முடிபினவாயி அம்முன்றுசொல்லும், சினைவினா சின்று சினைவினையோடு முடிபாது முதல்வினையோடு முடியினும், வினையானொருதன்மைய. ஏ - று.

வினையானொருதன்மையவென்றது, முதல்வினையோடு முடியினும் முதலொடு சினைக்கொற்றமையுண்மையாற் பிறவினையொன்றானவாகா வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயாமென்றவாறு.

உ-ம். கையிற்று வீழ்த்தான்; கையிறு வீழ்த்தான்; கையிறுபு வீழ்த்தான் என வரும்.

‘உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய’ என்புழிப்போ
லக் கையிற்தென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் கையிறவெனச் செயவெ
னெச்சப்பொருட்டாய் நின்றதெனவமையும், இச்சுத்திரம் வேண்
டாவெனின்;—அற்றன்று; வினைமுதல்வினை. கொள்ளாதவழியன்
றே அது பிறபொருட்டாயது; வினைமுதல்வினை கொண்டு தன்பொ
ருளையுணர்ந்துவதனைப் பிறபொருண்மேனின்றதென்றல் பொரு
த்தாமையான், அது கடாவன்றென்க. (உச)

உஉஉ. எனை யெச்சம் வினைமுத லானு
மானவந் தியையும் வினைகிலை யானுந்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இ - ன். முதனிலைமுன் தாமல்லாத பிறவினையெச்சம், வினைமு
தலினையுமனும், ஆண்டு வந்து பொருத்தம் பிறவினையானும், வகை
முதலின்றித் தாமியனுமாத்ருள் முடியும். எ - து.

உ-ம். மறை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது; மறை பெய்தென
நாங்குறைத்தது. எ-ம். மறை பெய்யியொழுத்தது; மறை பெய்யி
யிற் பலி கொடுத்தார். எ-ம். மறைபெய்யிய முழங்கும்; மறைபெ
ய்யிய வான் பழிச்சதும். எ-ம். மறை பெய்யிற் புகழ்பெறும்; மறை
பெய்யிற்ருளகிறையும் எ-ம். மறை பெய்யப் புகழ் பெற்றது; மறை
பெய்ய நாங்குறைத்தது. எ-ம். மறை பெய்தற்கு முழங்கும்; மறை
பெய்தற்குக் கடவுள் வாழ்த்துதும். எ-ம். இறத்தபின்னிளமை வா
ராதது; கணவனினிதுண்டபின் காதலிமுகமலர்ந்தது. எ-ம். அனவ
கினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங்கொண்டவாழ்வு கண்டுகொள்க,
அனவனவுந் திருவகைவினையுங்கொடல் வழக்கினுட்கண்டுகொள்க.

வண்புறையின்றி இருவகைவினையுங்கொடலின் "வினையுந்
 குறிப்பு—வினையத் தோன்றிய முடிபாடும்மே" என்னும் பொது
 யாக

கருஅ

சொல்லதிகாரம்.

விதிபான் முடிவனவற்றை எண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்;—
 வினையெச்சக்களுள் ஒருகாரண வினைமுதல்வினைகொள்ளுமென்ற
 தனான், வினையெச்சம் பிறவினையே கொள்ளுமோ இருவகைவினை
 யுங்கொள்ளுமோ என்றையமாம்; அதனான் ஐயநீங்க இவ்வாறு
 கூறல்வேண்டுமென்பது.

அஃதெல், வினையொடு முடிதல் எண்டுக் கூறப்பட்டனையின்
 எச்சவியலுள் 'குறிப்பு முடிபாடும்' எனவமையும், வினையுமெனல்
 வேண்டாவெனின்;—குறிப்புமென்னுமும்மையாற் தருவப்படுவது
 செய்தாகலிற்றெற்றென விளக்காமையாலும், வினைமுதலென்பது
 பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவாகலானும், வினையுமெனல்வேண்
 டுமென்பது.

(௩௫)

உகக. பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
 சொன்முறை முடியா தடுக்கு வரினு
 முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இ - ன். ஒருவாய் பாட்டானும் மற்றப் பலவாய்பாட்டானும்
 வினையெஞ்சுகிளவி அச்சொற்கண்முறையான் முடியாது அடுக்கி
 வரினும், முன்னின்றவெச்சம் முடிய வினையவும் பொருண்முடித்
 தனவாம். எ - று.

உ-ம். உண்டு தின்றோடிப் பாடி வந்தான். எ-ம். உண்டு பரு உத் தின்றபு வந்தான். எ-ம். வரும்.

முன்னது முடிய முடியுமென்றாயினும், உண்டு தின்று மறை பெய்யத் துளிறையும் என்றவழி, முன்னதன்றெழிலான் வினையமுடியாமைபின் பன்முறையான் அடுக்குங்காண் முன்னதன் றெழிலான் முடிதற்கேற்பனவே கொள்க.

சொன்முறை முடியாமைபாவது தம்மொடு தாமும் பிறசொல் லுமுடியாமை.

உண்டு வந்தான்; தின்று வந்தான் எனச் சொற்றோதும் வினை யின்பதன்மரபு. அங்ஙனாவல்லாது தம்முளியைப்பில்வன அடுக்கி வந்து இறுதி வினையெச்சத்திற்கு முடிபாடிய சொல்லான் எல் லாம் முடியினும் இழுக்காதென அமைத்தவாறு.

வினையெச்சம் பன்முறையானுமிக்கி ஒருசொல்லான் முடியு மெனவே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையானி்க்கி ஒருசொல்லுண்முடி யுமென்பதும்.

வினை யி ய ல்.

கடுக

'தெல்லியுமிருந்தொருவர்' என்னும் புறத்தொடைப்பாட்டி னுள் 'தென்கடற் திரையினைப் பாயுந்து.' எ-ம். 'தன்ருசலைச்சீர் தாங்குந்து.' எ-ம். 'எவ்வாை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து.' எ-ம். 'முக்கிர்ப்பாயும்.' எ-ம். செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமிக்கி 'ஒம்பா லினை மாவேரோவ விபுனலம் புதலின் றீழலை' என்னும் ஒருபொ ருள்கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆங்குத் 'தாங்கா வினையு ண்லதுர் தெழீஇய' என்னும் பெயரெச்சம் இடைவினையாய் வந்தது. பிறவுமன்ன.

(கூசு)

உ-உச. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முனப்பட-
வவ்வறு பொருட்குமோ என்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

வினையெச்சமுணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்சமுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். செய்யும், செய்த என்னுஞ்சொற்கள், தொழின்முத-
னிலை பெட்டனாள் இன்னதற்கு இதுபயனாக என்னும் இரண்டொ-
ழித்து, வினையறுபொருட்கும் ஒத்தவுரிமைய. ஏ - று.

இவற்றிற்கொத்தவுரிமைய வெனவே, ஒழிந்த விரண்டத்கும்
இவற்றொடொப்பவுரியவாகா, சிறுபான்மையுரியவென்றவாறும்.

உ-ம். வாழுவில், கற்றதால், துயிலுங்காலம், விரையுங்கோல்,
ஒதம்பார்ப்பான், உண்ணுமுண் எனச் செய்யுமென்னும் பெயரொ-
ச்சத்து உம்மீறு காலவெழுத்துப் பெருது ஆறுபொருட்டுமுரித்-
தாய் வந்தவாறு. பக்கவிய், உண்ட சோறு, வந்தகாள், வென்ற
வேல், ஆடிய கடத்தன், பேயின போக்கு எனச் செய்தவென்னும்
பெயரெச்சத்திறுதியகரம் கடதறவும் யகர னகரமும் ஊர்த்து அப்-
பொருட்டுரித்தாய் வந்தவாறு. கோய் நிரும்ருத்து, கோய் தீர்த்த
மருத்து என்னுமேதுப்பொருண்மை கருவிக்கண்டங்கும். அரசன்
ஆகொடுக்கும் பார்ப்பான்; ஆ கொடுத்த பார்ப்பான். ஏ-ம். ஆடை
யொலிக்குங்கலி; ஆடையொலித்த உலி. ஏ-ம். ஏனையிரண்டத்குஞ்
சிறுபான்மையுரியவாய் வந்தவாறு.

• எவ்வைப்பொருள் பரிஞொழில்பற்றி வருஞ் சிறப்பின்னாகலிற்
ஞொழின்முதலொடு கூறாது “இன்னிம் யுடைமை காத்தல் தீர்தல்”
என்னும் பீரருண்மையாற் தழீஇக்கொண்டாராகலின், பழமுதிகு

ஹ்கோடுபமுமுதிர்க்ககோடு எனச் சிறுபான்மை எல்லைப்பொருட்
 குரியவாதலும்கொள்க.

கக0

சொல்லதிகாரம்.

‘சின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமால்’ என்புழிக்காட்
 சினை மருந்தென்றானுதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர்
 கொண்டதாம். ‘பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்’ என்பு
 ழிப் பொச்சாவாக்கருவியென்பதுமது. ‘ஆறு சென்ற வியர்’ என்
 புழி வியர் ஆறு சேறவான் வந்த காரியமாகலின், பெயப்படுபொரு
 ட்கண்டங்கும். நூற்ற நூலாணியன்ற கலிங்கமும் ஒற்றுமைகயத்
 தால் நூற்ற கலிங்கமெனப்படும். ‘நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக்
 கொனீஇ’ எனப் பெயரசொச்சத்தினெதிர்மறை பொருட்பெயர் கொ
 ண்கி சின்றதாம். பிறவுன்குறப்பட்ட பொருட்கண்டங்குமாறறிந்த
 டக்கிக்கொள்க. உண்டான் சரத்தன்; மெழுதிற்றுத் திண்ணை என்
 புழி உண்டான் மெழுதிற்று என்னுமுற்றுச்சொல் வினாமுதலுஞ்
 செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்குரியவாமாறுபோல, இவ்விரு
 வகைப்பெயரசொச்சமும் சிலமுதலாகிய பொருட்குரியவாமென அவ
 த்றது அறுபொருட்குமுரிமை உணர்த்தியவாறு. முடிபு எச்சவிய
 லுட் பெறப்படும்.

பொருளைக் கிளவியென்றார்.

சிலமுதலாயினவற்றைப் பெயரசொச்சப்பொருளென்றது முடி
 க்குஞ்சொல்லெனின், அவ்வறுபொருட்குமென்றது அவ்வறுபெ
 யர்க்கு மென்றோதுவாரீ. ஓதவே, “பெயரொஞ்சு கிளவி பெய
 ரொடு முடிமே” என்னுஞ்சூத்திரம் வேண்டாவாம்; அதனால்
 இவை பொருளென்றலேயுரை.

அம் ஆமென்பன முதலாக அகரமீறாகக் கிடந்த ஹுநியினைச் சொற்குக் கூறப்பட்ட காவலெழுத்துக் கிறிய கிதைத்துவரினும், கிறுபன்மை பிறவெழுத்துப் பெறினும், தண்ணுணர்வுண்டயோர் வழக்கு கோக்கியுணர்ந்தகொள்க. (௩௭)

உகடு. அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூலீற்று முரித்தே.

இ - ன். திலமுதலாகிய பொருளோடு வருங்கால், செய்யுமென்னுஞ்சொல், விலக்கப்பட்ட பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மைபென்னும் மூலமைக்கும், உரித்தாம். ஏ - று.

உரித்தாய் வறுமாறு “ஏஞ்சிய கிளவி” என்னுஞ்சொல்லித் தாழ்ந்தும்.

அவற்றொடு வருவழிபெனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல் அப்பொருண்மைக்குரித்தாயும் உரித்தன்றியும் வரும் இருகிலைமையும் உடை

வினை யி ய ல்.

௧௧௧

த்தென்பது பெறுதும். அவற்றொடு வருகிலைமைபெயரொடுக்கெளவியாம்; அவற்றொடு வாராகிலைமை முற்றுச்சொல்லாம். அஃதேல், அது முற்றுச்சொல்லாதற்கண்ணும் பெயரொடுக்கெளவியாதற்கண்ணும் வேற்றுமைபெண்ணெயெனின்;—ஏனைமுற்றிற்கும் ஏனையெச்சத்திற்கும் வேற்றுமையாவதே ஈண்டும் வேற்றுமையாமென்க. முற்றுச்சொல்லிற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதெனின்;—பிறிதோர் சொல்லோடியையாது தாமே தொடராதற்கேற்றும் வீணைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லது சிற்றலாற்று

வினைச்சொல் எச்சமாம்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அஃ
தேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயரவாவியன்றே
நிற்பது, தாமே தொடராமென்றது என்னெயெனின்;—அற்றன்று:
உண்டான் சாத்தன் என்றவழி, எத்தையென்னும் அவாய்சிலைக்
கண் சோற்றையென்பது வந்தியைத்தாற்போல, உண்டான் என்ற
வழி யாரென்னும் அவாய்சிலைக்கண் சாத்தனென்பது வந்தியைவ
தல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நின்றலாற்று நிலைமைத்தன்று அச்
சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்க ஒசிரியர் முற்றுச்சொல்
வென்றும், எச்சமென்றும், அவற்றிற்குப்பெயர் கொடுத்தார். (௩-அ)

உகக. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியு
மெறிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலைதிரியா.

இ - ன். பெயரசெச்சமும் வினையெச்சமும், செய்தற்பொருளவ
ன்றி அச்செய்தற்பொருண்மை எதிர்மறுத்துச் சொல்லினும், இவ்
வெச்சப்பொருண்மையின்றிரியா எ - று.

பொருணிலையாவது தம்மெச்சமாகிய பெயரையும் வினையையு
ங்கொண்டல்லது அமையாத நிலைமை. என் சொல்லியவாறேயெ
னின்;—செய்யும், செய்த எனவும், செய்து, செய்து, செய்து என
வும், பெயரசெச்சமும் வினையெச்சமும் விதிவாய்பாட்டாறோத்பட்ட
பொருளையான், ஆண்டுச் செய்யா, செய்யாது என்னுமெதிர்மறைவாய்
பாடி அடங்காமையின், அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்று. அத
னால் அவையும் அவ்வெச்சப்பொருண்மையின்றிரியாது பெயரும்
வினையுங்கொள்ளுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

உ-ம். உன்னாலில்லம், உன்னாச்சோறு, உன்னாக்காலம், வினையாக்கோல், ஒதாப்பார்ப்பான், உன்னாவுண். எ-ம். உன்னாது வக்தான், உன்னாமைக்குப் போயினான். எ-ம். வரும்.

உன்னா என்பது உன்னும், உண்ட என்னுமிரண்டற்கும் எதிர் மறையாம். உன்னாது என்பது உண்டது என்பது உண்டு, உண்

கூட

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். உன்னாது என்பனவற்றிற்கெதிர்திறை. உன்னாமைக்கு என்பது, உண்ணியர், உண்ணிய, உணற்கு என்பனவற்றிற்கும், உண்ணபனக் செயற்கென்பது பட வரும் செயவெனெச்சத்திற்கும், எதிர் மறையாம். உன்னாமை, உன்னாமல் என்பனவுந்தாம் அதற்கு எதிர் மறையாம். பிறவும் எதிர்மறையாய்பாடுவோவென்கொள்க.

உண்டுவன், உன்னாசின்றிலன், உண்ணலன், உன்னான் என முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து மிற்குமாகலின், பொருளில் திரியாதென அதற்கோதாராயிற் றெண்ணையெனின்;—விதிவினைக் கும் எதிர்மறையினோக்கும் பொதுவாக நறுபற்றி ஓதியதல்லது விதிப் பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஓதாமையின், ஆண்டுக் கட்கிறையின்மையென்க. (உரு)

உரு. தத்த மெச்சமொடு சிலனுங் குறிப்பி

னெச்சொல் லாயினு மிடைதிலை வரையார்.

இ - ன். தத்தமெச்சமாகிய வினையோடும் பெயரோடும் இயை உக்குறிப்பையுடைய எச்சொல்லாயினும், இவ்வெச்சத்திற்கும் அவ டுடன் முடிவனவாகிய தமக்கும், இடைநின்றல் வரையார். எ - று.

உ-ம். உழுத சாத்தன் வந்தான்; உழுதேரோடு வந்தான். எ-ம். சொல்லுங்காட்டின் யானை; கொன்ற காட்டின் யானை. எ-ம். வரும்.

சிவனுக்குறிப்பின் வரையாரெனவே, சிவனுக்குறிப்பின் உரைப்பென்பதாம். சிவனுக்குறிப்பினவாவன், ஒருதலையாக எச்சத்தோடையத்து கில்லாது கின்ற சொல்லொடுத் தாமேயியைத்து கவர்பொருட்படுவன. உண்டு விருத்தோடு வந்தான்; 'வல்ல மெறித்த நல்லிளங்கோசர் தந்தை மல்லல் யானைப் பெருவழுதி' என்ற வழி, விருத்தோடுண்டென வினையெச்சத்தோடுமேயியைதவிற் பொருள் கவர்க்கும்; வல்லமெறிதல் நல்லிளங்கோசர்க்கும் ஏற்றமாக என் ஆண்டும் பொருள்கவர்க்கும்; அன்ன சிவனுக்குறிப்பினவாம்.

எச்சொல்லாயினுமென்றதனான், உழுதோடு வந்தான்; கவளங்கொள்ளாக் களித்த யானை என எச்சமும் இடைநிலையாதல் கொள்க.

சாத்தனுண்டு வந்தான்; 'அறத்தை யானை விரும்பினான்; உண்டான் வந்த சாத்தன் என ஏனைத்தொடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைநிற்றலொக்குமாயினும், எச்சத்தொடர்க்கு இடைநிற்பனவற்றின் கண் ஆராய்ச்சியுடைமை யாங்குறிஞர். (சு0)

வினை யி ய ல்.

ககக

உகஅ. அஹற்றுள்,

செய்யு மென்னும் பெயரொஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுக் கெடுமே யீற்றுயிசை யுகர
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

தி - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுட்செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்றுமிசை நீன்ற உகரக் தன்னுடையப்பட்ட மெய்யொடுங்கெழிமிடமறிக. எ - று.

கெழிமிடமறிக வென்றது, அவ்வீற்றுமிசையுகரம் பாண்டிந் கெடாது வரையறுக்கவும்படாது சான்றோர்வழக்கினுள்ளும் செய் யுளுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்கவென்றவாறு.

உ-ம். வாயும்புரவி, போரும்புழை என்பன, ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட, வாய்புரவி, போம்புழை என நீன்றன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

செய்யுமென்னும் பெயரொஞ்சு கிளவிக்கு ஈற்றுமிசையுகர மெய்யொடுங்கெடுமெனவே, செய்யுமென்னுமுற்றச்சொற்கு ஈற்று மிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெடும் மெய்யொழித்துங் கெடுமென்ப தாம். உ-ம். 'அம்ப லாரு மவனொடு மொழிமே?' 'சார னுடவென் றோழியுங் கழந்தமே' என வரும் பிறவுமன்ன. (சக)

௨-ந. கூ. செய்தெனெச்சத் திறந்த கால
மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

தி - ன். செய்தென்னும் வினையெச்சத்தினது திறந்தகாலம் வாராக்காலத்தை எய்துமிடமுடைத்த. எ - று.

பாண்டிச் செய்தெனெச்சத்திறந்தகாலமென்றது முடிபாய்வரும் வினையெச்சொல்லா னுணர்த்தப்படுந் தொழிற்று அவ்வெச்சத்தாலுணர் த்தப்படுந் தொழில் முன்னிகழ்தலை, அது வாராக்காலமெய்துதலா வது, அம்முன்னிகழ்வு மிதையாமல் அவ்வெச்சம் எதிர்காலத்து வருதல்.

உ-ம். கீயுண்டி வருவாய்; உழுது வருவாய் எனச் செய்தெ

வெச்சம் பொருள் கிதையாமல் எதிர்காலத்து வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

எய்திடனுடைத்தே வாரிக்காலமென்றதனால், உன்நி வந்
தான், உழுது வந்தான் என அவ்வெச்சம் இறந்தகாலத்து வருதல்
இக்கணமென்பதாம்.

கசுசு

சொல்லதிகாரம்.

இறந்தகாலத்துச்சொல் எதிர்காலத்து வந்ததாயினும் அமைக
வெணக் காலவழுவமைத்தவாறு. (சஉ)

உச0. முந்திலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
பெய்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்க்கிலைப் பொதுச்சொற்கிளத்தல் வேண்டும்.

இ - ள். முன்றுகாலத்தும் உளதாம் இயல்பையுடைய எல்
லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருளினையுடைய செய்யு
மென்னுஞ்சொல்லாற்றினக்க, ஏ - று.

முந்திலைக்காலமுத்தோன்று மியற்கையெய்முறைப்பொருளு
மாவன மலையது நிலையும் ஞாயிறு திங்களையக்கமுமுதலாயின.
அவற்றை இறந்தகாலச்சொல்லானும், எதிர்காலச் சொல்லானும்,
எனையிதழ்க்காலச் சொல்லானும் சொல்லாது, இறந்தகாலத்தையும்
எதிர்காலத்தையும் ஆட்படுத்தி முன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய்
நிற்குஞ் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லாற் சொல்லுக. ஏ - று.

பொதுச்சொற்கிளத்தல்வேண்டுமெனவே, முற்றானும் பெய
ரெச்சத்தானுங்கிளக்கவேன்பதாம்.

உ-ம். நிலை நிற்கும்; ஞாயிறியங்கும்; திங்களியங்கும். ஏ-ம்.

‘வெங்கடிக் கனலியோடு மதிவலத் திரிதருத் தன்கடல் வையத்து.’
எ-ம். வரும்.

நிகழ்காலச்சொல்லாலிலும் ஒருகாற்பொதுவாகனுடைமையா
ற்பொதுச்சொலென்றார்.

நிகழ்காலச்சொல் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுமுணர்த்துதல்
வழுவாலிலும் அமைகவேன அமைத்தவாறு. (சூக)

உசக. வாராக் காலத்து நிகழுந் காலத்து
மோராக் கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
பிறந்தகர லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விவரந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாக வரும்
வினைச்சொற்பொருளைமை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லுதல் விரைவு
பொருளையுடைய. எ - து.

சோறு பாணித்தவழி உண்ணாதிருந்தானைப் போகல்வேண்டித்
குறையுடையபொருளென் இன்னுமுண்டியேயு என்றவழி, உண்

வினை மி ய ல்.

ககரு

டேன் போக்தேன் என்னும்; உண்ணாதின்னும் உண்டேன் போ
க்தேன் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும்
உரிய பொருளை விரைவுபற்றி இறந்தகாலத்தாகு.றியவாறு கண்டு
கொள்க.

தெய்விய இறந்தனவல்லவெனும், சொல்லுவான்கருத்த வகை
யான் இறந்தவாகச் சொல்லப்படுதலின், குறிப்பொடு கிளத்தலெ
ன்றார்.

எதிர்காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும், நிகழ்காலத்
துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும் என இரண்டாகலான், விரை
ந்தபொருளென்றார்.

இதவுங்காவலுமென.

(சச)

உசஉ. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி
யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி.

செய்வ திஸ்வழி நிகழும் காலத்து

மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். மிக்கதன்கணிகழும் வினைச்சொல்லை கோக்கித் திரிபி
ன்றிப் பவக்கும் அம்மிக்கதனது பண்பைக் குறித்து வரும் வினைமு
தற்சொல், சுட்டிச் சொல்லப்படுதோர் வினைமுதலில்லாதவிட
த்து, நிகழ்காலத்தான் யாப்புறுத்த பொருளையுடைத்தாம். ஏ - று.

முயற்சியும் தெய்வமுமாயிய காரணங்களுட்டெய்வஞ்சிறந்த
மையான், அதற்குக் காரணமாயிய தவஞ்செய்தல் தானைக்கோறன்
முதலாயிய தெய்விய மிக்கதென்றார். தெய்வமாய இருவினை மிக்க
தன்கண் வினைச்சொல்லாவன, தவஞ்செய்தான், தானைக் கொண்
ருன் என்னும்தொடக்கத்தன். அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிள
வியாவது, கவரக்கம் புகும், நிரயம் புகும் என்பன. யாவன் தவஞ்

செய்தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும்; யாவன்றையக் கொன்றான் அவனிரயம் புகும். எ-ம். ஒருவன் தவஞ்செய்யிற்சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொல்லினிரயம் புகும். எ-ம். மிக்கதன்வினைச்சொடுஞ் சி அம்மிக்கதன்றிரியில் பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவி கிழ்க்கா லத்தான் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அப்பண்பு குறித்தவென்பதற்கு மிக்கதாசிய இருவினைப்பய னுத்தல் அவ்வினைமுதற்கியவ்வென்பது குறித்தவென்று உரைப் பிதழைமையும்.

கச்சு சொல்லதிகாரம்.

பொதுவகையாகக் கூறுது ஒருவற்சுட்டியவழி, அவன்றவஞ் செய்து சுவர்க்கம் புத்தான், 'புருவன் என வினைக்காலத்தாற்சொல் லப்படுதலின், அவ்வாறு ஒருவற்சுட்டிதலை நீக்குதற்கு, வினைமுதற் கிளவியாயினுஞ் செய்வதில்வழியென்றார். செய்வதென்பது செய் கையை பென்பர்குமுளர்.

வினைச்சொலென்றேனும், தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொன்ற னிரயம் புகும் என வினைப்பெயராய் வருதலுங் கொள்க.

தவஞ்செய்யிற்சுவர்க்கம் புருவன் என எதிர்காலத்தாற்சொல் லப்படுவதனை கிழ்க்காலத்தாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் அமைக வென வழுவமைத்தவாறு.

அஃதெல், "இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங்காலை" என்புழி இது தெளிவாயடங்குமெனின்;—அற்றன்ற: இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங்காலை என்புழி தெளிவுந் கிளக்குங்காலை பிற்தொன்றாகுந் தெளிவுந் கிளக்குங்காலை, இது கிரியின்மையுந், இறந்தகாலத்தாற் சொல்லப்படாமையுந், ஆண்டடிகாரதென்பது, இதனது கிரியின்மையும் அவற்றது கிரியுடையதும் விளக்குதற்கன்றே, ஆசிரியர் மிக்கதன்மருங்கின் என்றும் "இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங்காலை" என்றும் ஒதுவாராயிற்றென்பது. (சுரு)

உசு. இதுசெயல் வேண்டி மென்னுங் கிளவி
விருவாயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இ - ள். இது செயல்வேண்டிமென்பது பட வருஞ்சொல்லுந்
பாலானும் பிறன்பாலானுமென ஈரிடத்தும் கிளைபெறும் பொருண்
மையையுடைத்தாம். எ - று.

தானென்றது செயலது வினைமுதலை,
ஒதல்வேண்டும் என்றவழி வேண்டிமென்பது ஒதற்கு வினை
முதலாயினதற்கும் அவனோதலை விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு
கண்டுகொள்க.

இதனான் ஒருசார்வினைச்சொப்பொருள்படும் வேறுபாடுணர்த்
தினார்; உணர்த்தாக்காத் தெற்றென் விளங்காமையினென்பது. (1)

உசச. வன்புற வருஉம் விருவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத்துணர்த்துதற்குரிமையுமுடைத்தீத.

இ - ன். தனித்து திட்பமெய்துதற்கு வரும் விஞ்ஞானவியுடைய
வினைச்சொல் வினைநிகழ்வுணர்த்தாது எதிர்மறுத்துணர்த்துதற்கு
உரித்தாதனுமுடைத்து. எ - று.

விஞ்ஞானவன் ஆ, ஏ, ஓ என்பன.

கதத்தானாக களிப்பானாக ஒருவன்றெருளாது ஒருவனை வை
தான்; அவன்றெருண்டக்கால், வைப்பபட்டான் கீயென்றை வை
தாய் என்றவழித் தான் வைதவைவயுணராமையான் வைதேனெயெ
ன்னும்; ஆண்டவ்வினுவொடு வந்த வினைச்சொல் வைதிலெனென்
னும் எதிர்மறைப்பொருள் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. விஞ்
வொடு வந்த வழி எதிர்மறைப்பொருள் பரிமாறெண்ணெயெனின்:—
சொல்லுவான் ருறிப்புலன்கையான் எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்திற்
றென்க. எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்திற்று ஆண்டேகாரமாகலின்,
வினைச்சொல் எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்குரிசூழ முடைத்தென்றல்
கிரம்பாதெனின்:—எதிர்மறையாயின பயன்றருவது விஞ்ஞானவன்
வினைச்சொலென்றாகலின், அஃதெதிர்மறுத்தல் யான்டையதென
மறுக்க.

வினைநிகழ்வுணர்த்தற்பாவது வினையது நிகழாமையுணர்த்து
தல் வழுவாயினும் அமைகவென வினைச்சொற்பற்றி மாபுவழுவு
மைத்தவாறு. (சஎ)

உசடு. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி
யிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று
மியற்றையுந் தெளிவுந் கிளக்குங் காலே.

இ - ள். எதிர்காலத்திற்குரிய வினைச்சொற்பொருண்மை, இயற்கையாதலும் தெளியப்படுத்தலும் சொல்லுமிடத்து, இறந்தகாலச் சொல்லானும் நிகழ்காலச்சொல்லானும் விளங்கத்தோன்றும். எ - று.

இயற்கையென்பது பெற்றி முநலாயினவற்றானுணரப்படுவது. தெளிவு துற்றெளிவான் வருவது.

ஒருகாட்டி, ன்கட்போவார் கூறாகேட்புதல் ஒருதலையாகக் கண்டி இஃதியற்கையென்று துணிந்தான், கூறாகேட்படாமுன்னும், இக்காட்டிப்போகித்கூறாகேட்பட்டான், கூறாகேட்பதும் என்னும். ஏறம்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தல், இவாற்றெளிந்தான், அவை முட்டைகொண்டு தெற்றியேறிய வழி மழை பெய்யுமுன்னும், மழை பெய்தது, மழை பெய்யும்.

கசுஅ சொல்லதிகாரம்.

என்னும். ஆன்கி எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டி கொள்க.

இது காலவருவமைத்தவாறு. (சுஅ)

உசசு. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதல்போலத்தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலுமாறு. எ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே, இலக்கணமன்றென்தவாரும்.

உ-ம். திண்ணை மெழுகிற்று; கலங்கழிஇயிற்று என வரும்.

திண்ணை மெழுகப்பட்டது; கலங்கழுவப்பட்டது என்று மன்னுதற்பாலது அவ்வாய்பாடன்றி வினைமுதல்வாய்பாட்டான் வருதலும் வழக்கினுஞ்ஞன்மையான் அமைவேன வினைச்சொற்பற்றி மாபுவருவமைத்தவாறு.

செயப்படுபொருளை, வினைமுதல் வாய்பாட்டாத் கிளத்தலேயன்றி, எளிதினடப்படுத்தினோச்சி அரிசிதானேயட்டது எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதலின்ருழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மாபென்றற்கு, தொழிற்படக்கிளத்தலுமென்றார். இதனைக் கருமகருத்தனென்ப. (சூக)

உசஎ. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இ - ள். இறப்புந் எதிர்புமாயிவ இரண்டொலமும்மயங்கு மொழிப்பொருளாய் விளங்கத் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். இவர் பண்டிப்பொழிவுகந்து வினையாதிவர்; காண்பவன் னாளொரி வெருண்டி வந்தான் பின் நீபென் செய்குவை என வரும்.

அவ்விரண்டொலமும் மயங்குமொழிப்பொருளாய்த் தோன்றுமெனவே, அவற்றையுணர்த்தஞ்சொன் மயங்குமென்றவாகும். அவை பெயரும் வினையுமாய் மடங்குதலின், மயங்குவினைச்சொற்கிளவியென்னுது, பொதுப்பட மயங்குமொழிக்கிளவியென்றார்.

தோன்றுமென்பது பெயரெச்சமெனினுமிழக்காது.

பண்டி வினையாடினார் என்றும், காண வருவன் என்றுமென்றே கூறற்பாலது; அவ்வாறன்றித் தம்முன்மயங்கக் கூறினுமமைவேனக் காலவருவமைத்தவாறு. (சூக)

உசஅ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமெயன்றி நிகழ்காலமும் அவற்றொடு மயங்கும். எ - று.

உ-ம். இவள் பண்டிப்பொழிநகத்து வினையாடும். எ-ம். நானே வரும். எ-ம். வரும்.

சிறப்பத்தோன்றுமெனவும் மயங்குதல்வரையாரெனவும் கூறி னார்; இறப்பும் எதிர்வும் மயங்குதல் பயின்று வருதலானும், அத் துணை நிகழ்காலமயக்கம் பயின்று வராமையானுமென்க.

மூன்றுகாலமுகத் தம்முண்மயங்குமென்றோனும், ஏற்புழியல் லது மயங்காமை கொள்க. ஏற்புழிக் கொள்ளவே, வந்தானே வருமெ ன்றதும் வருவானே வந்தானென்றதுமென இவை முதலாயினபெ ல்வாய் வருவென்பதாம். பிறவுமன்ன. (இஃ)

வினையியல் முற்றிற்று.

எ ழா வ து

இ டை யி ய ல்.

உசக. இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினைபொடு

கடைபெற் றியனுந் தமக்கியல் பிலவே.

நிறுத்த முறையானே இடைச்சொல்லுணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார். அதனால் இவ்வேந்த இடையிலென்னுள் பெயர்ந்தாயிற்று. மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வருமாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச்சொல்வாயிற்று.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். இடைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவன பெயரொடும் வினையொடும் வழக்குப்பெற்றியலும்; தாமத நடக்குமியல்பிலு. எ - து.

"இடைச்சொற் றொலிபு முரிச்சொற்கொலிபு—மவற்றவழி மருங்கிற் றோன்றும்" என்றதனால் இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்த வருதல் பெறப்பட்டமைபால், பெயரொடும் வினையொடிகடையுபற்றியனாகத் தமக்கியல்பிலு வென்றது. சுண்டுப் பெயரும் வினையுமுணர்த்தும் பொருளைச் சார்ந்து தின்று அவற்றை வெளிப்படுத்தல்வது தமக்கினைப் பொருளுடையவல்லென்றவாரும்.

கரு

கஎ௦

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். 'அதுகொ றேழி காம கோயே.' எ-ம். 'வருகதில்லம்ம வெஞ் சேரி சேர.' எ-ம். பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து அப்பொருளை வெளிப்படுத்தவாறு சுண்டுகொள்க.

சார்ந்து வருதல் உரிச்சொற்குமொத்தலின், தமக்கினைப்பொருளெய்தமை இடைச்சொற்குச் சிறப்பிலக்கணமாம். தமக்கியல்பிலு வெயென்றது, சார்ந்தல்வது வாராவென வலியுறுத்தவாறு.

பெயரொடுங் வினையொடு கடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பில்
கேணப் பொதுப்படக் கூறியவதற்குந், காரப்படுஞ்சொல்லின் வே
ருப் வருதலேயன்றி, உண்டளன், உண்டான். எ-ம். என்மனார்,
என்றிசினோர். எ-ம். அருங்குரைத்து. எ-ம். அவற்றிற்குறிப்பாய்
ய் நுழங்குகொள்க.

இனி நூலரை:—“இடைச்சொற்களிலியும் உரிச்சொற்களிலி
யும் அவற்றவழிமருட்டிற்றோன்றும்” என்பதற்கு, சார்ந்து வருத
லான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுஞ் சிறப்பில இலையுட்படச்
சொன்னான் காமென்பது கருத்தாகலின், இடைச்சொற் பெயரும்
வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்றும் வேறுபாடு அதனாற்பெறப்படாது.
எ-ம். இடைச்சொற் பெயர் சார்ந்தும் உரிச்சொல் வினை சார்ந்
தும் வரிலும் அவற்றது நிரப்பின்மையுஞ் சொன்னான் காதலும்
உலர்ந்ததல் சிந்தையாநாகலான். அதனால் இடைச்சொற்பெயரும்
வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்பது இச்சூத்திரத்தாற் கூறவேண்டி
மேற்ப. அவ்வரையுரைப்பார் “பெயரினும் வினையினு மெய்தடு
மசை” என்பதற்கும் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்தென்று பொருளு
ரைப்ப.

(க)

2.10. அவைதாம்,

புணரிய விலையிடைப் பொருளிலைக் குகவுவும்

வினையெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருவவும்

வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குகவு

மனசுநிலைக் கிளவி யாகி வருவவு

மனசுகிறைக் கிளவி யாகி வருவவுந்

தத்தக் குறிப்பிற் பொருள்செய் குகவு

மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குகவுமென்

றப்பண் பினவே துவலும் காலே.

தி - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொற்கடாம், இரண்டு சொட்டொருமிடத்து அப்பொருளிலக்குதலுன்னவும், வினைச்சொ

இடைமியல்.

கனக

ல்லை முடிக்குமிடத்துக் காலப்பொருளவாய் வருவனவும், செயப்ப
பெருண்முதலாகிய வேற்றுமைப்பொருட்கண் உருபென்னுங்கு
றியவாய் வருவனவும், பொருளுடையவன்றிச் சார்த்திச் சொல்லப்
படுத்துணையாய் வருவனவும், வேறுபொருளுணர்த்தாது இணையி
றைத்தலே பொருளாக வருவனவும், தத்தன்குறிப்பத்பொருளுண
ர்த்துவனவும், ஒப்புமை தோன்றாதவழி அவ்வொப்புமைப்பொ
ருள் பயப்பணவுமெனக் கூறப்பட்ட எழியல்பையுடைய, சொல்
மிடத்து. எ - று.

புணரியனிலை புணரியலது நிலை. ஆன்விப் பொருளிலைக்குத
வுதலாவது, எல்லாவற்றையும் என்புழி வந்துச்சாரியை நிலைமொழி
ப்பொருள் அஃநீணப்பொருளென்பது பட வருதலும், எல்லாதம்
மையும் என்புழி அம்முச்சாரியை அப்பொருள் தன்மைப்பன்மை
பென்பது பட வருதலுமாம். அவ்வனவும் தாள் சார்த்த வரும் மொ
ழிப்பொருட்கு உபகாரமுடையவாய் வருமாறேன்குத்து சொல்லப்ப
டும். அல்லாக்கால், சாரியை மொழியாகாவென்பது.

வினைச்சொல் ஒருசொல்லாயினும் முன்னிலையும் இறுதிக்கிலையும்
இடைச்சொல்லுமாகப் பிரித்துச் செய்கை செய்து காட்டப்படுத
லின், நிலைசெயன்மருங்கினென்றார். அம்முடிபுணர்த்தாமைக்குக்
காரணம் “புணரிய னிலையிலை யுணர்த்தோன்று” என்புழிச் சொ

ல்லப்பட்டது, அவற்றுள் ஒருசாரை பாலுணர்த்தாமையானும், எல்லாவற் காலுணர்த்துதலானும், காலமொடு வருவமென்றார்.

வேற்றுமைப் பொருளவாய் வருவன பிறசொல்லுமுளவாகலின், அவற்றை கீக்குதற்கு உருபாகுவமென்றார். பிறசொல்லாவன 'கண்ணகன் ஞாலம்,' 'ஊர்க்கா ணிவந்த பொதும்பர்' என வழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வரும் கண் கால் முதலாயினவும், 'அணைப யாதன் மாறே; 'சிறத்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே;' 'இயல்புளி கோலோச்சு மன்னவன்' என மூன்றும்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும், அன்ன பிறவுமாம். அஃதெல், வேற்றுமையுருபுமென்றோதுவார்; ஓதவே, இவை கீக்குமெனின்;—அஃதொக்கும். அவைதம்மையுத் தழீஇக்கோடற்கு வேற்றுமைப் பொருள்வயினென்றார். அவை வருங்கால் கிலைமொழியுருபிற்சென்ற செய்கை ஏற்பழிப் பெறுதலுமுடைமையின், உருபாகுவமென்றார். இஃதிருபொருளுணர்த்தலான் இருதொடராகக் கொண்டு.

அசைத்தல் சார்த்தல். பொருளுணர்த்தாது, பெயரொடும் வனியொடு சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நின்றலின், அசைகிலையா

க. ஏ. 2.

சொல்லதிகாரம்.

யிற்று. அவை அந்தின்முதலாயின. 'புகழ்ந்திரு மல்லரோ பெரிதே;' 'உரைத்திசினோரே' எனச் சார்த்த மொழியை வேறுபடுத்துநின்றலின், அசைகிலைச் சொல்லாயினவென்பாருமுளர்.

செய்யுட்கண் இசை நிறைத்து நின்றலின், இசைநிறையலின்.

குறிப்புச் சொல்லுவார்களன்னதாயினும் அவன் குறித்தபொருளைத் தாங்குறித்து நித்தலின், தத்தங்குறிப்பினென்றார். சொல்லுவான் குறித்த பொருளைத் தாம் விளக்குமெனவே, 'கூரியதோர் லான்' என மன்னொன்றி ஒகைவேறுபாட்டான் ஒருகாற்றிப்பயி ன்றென்னுக் தொடக்கத்து ஒழியிசைப்பொருடேன்றலும் பெற ப்படும். பொருட்கும் பொருளைப் புலனாகவுடைய உணர்விற்கும் ஒற்றுமை கருதிப் பொருளுணர்வைப்பொருளென்றார், "பிஞ்சு செய்யும் பொருள்" என்பது முதலாயினவற்றிற்கும் ஈதோக்கும்.

ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லன்றே ஒப்புமையுணர்த்துவது; அச் சொல் ஆன்மன்மையான் ஒப்புமை தோன்றாமையான், ஒப்பில் வழியாவென்றார்; உவமையொடு பொருட்டு ஒப்பில்லையென்றால் லசொன்பது. ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லை ஒப்பென்றசொன்பாருமுளர். ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்குவாவன, அன்ன, எப்ப்ப, உறழ், ஒப்ப என்பன் முதலாகப் பொருளதிகாரத்திக் கூறப்பட்ட முப்ப ள்தீரறனுள் ஒக்குமென்ப தொழிய ஏனையவாம்.

சாரியையும், வேற்றுமையுறையும், உவமவுறையும், குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமாயினும், புணர்ச்சிக்கண் உபகாரப்படுதலும் வேற்றுமைத்தொகைக்கும் உவமத்தொகைக்கும் அவ்வுறபுபற்றி இலக்கணக்கூறுதலும் முதலாகிய பயனொக்கி, இவற்றை வேறு கூறினார்.

இடைச்சொலேழனுள்ளும் முதனின்ற மூன்றாம் மேலேயுணர்த்தப்பட்டமையான் முன் வைத்தார். ஒப்பில்வழியாத் பொருள் செய்கு முன்னருணர்த்தப்படுதலின் இறுதிக்கண்வைத்தார். ஒழிந்த மூன்றாம் இவ்வேரத்தின்கண் உணர்த்தப்படுதலின் இடை வைத்தார்.

(2)

உருக. அனாவதாம்,

முன்னும் பின்னு மொழியமித்து வருகலுந்
தம்மீது தீரிகலும் பிறிதவ ணிலையலு

மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொல், 'இடை' வருத
வேயன்றி, தம்மச்சாரப்படுஞ்சொற்கு முன்னும் பின்னும் வருத

இடை யி ய ல்.

களங்

லும், தம்மீது வேறுபட்டு வருதலும், பிறிதோரிடைச்சொல் ஓரிடைச்
ச்சொல்லுமுன் வருதலுமாகிய அத்தன்மைப்பெயல்லாமுரிய, எ - று.

உ-ம். 'அதுமன்.' எ-ம். 'கேள்மியா.' எ-ம். சாரப்படுமொழி
யை முன்னிதித்து வந்தன. 'கொன்னார்.' எ-ம். 'குஞ்வினிகே.' எ-ம்.
பின்னிதித்து வந்தன. 'உடனுயிர் போகுக தில்ல' என ஈறு திரிந்து
வந்தது. 'வருகதில் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என்பது பிறிதவணி
ன்றது.

அவைதாமெனப் பொதுவகையானெக்கினுரோனும், இவ்வல்
க்களம் இவ்வோத்தின்சுணுணர்த்தப்படும் அகைசிலை முதலாகிய
முன்றற்குமெனக் கொள்க.

அன்னவைபெல்லாமென்றதனான், 'மன்னைச்சொல்' 'கொன்
னைச்சொல்' எனத் தம்மைபுணர சிந்தவழி ஈறு திரிதலும், 'னகா
ரைமுண்ணர், என எழுத்துச்சாரியை ஈறு திரிதலும்கொள்க. (௩)

உருஉ. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்

தாழ்முன் நென்ப மன்னைச் சொல்லே.

இவ்வோத்தின்சுணுணர்த்தப்படும் மூவகையிடைச்சொல்லுள்,
தத்தங்குறிப்பாற்பொருள்செய்கு பொருளுணர்த்துதற் கிறப்புப்
பாப்புடைமையான் அதனை முன்னுணர்த்துகிவ்ஞர்.

இ - ன். கழிவு குறித்து சிற்பதம், ஆக்கங்குறித்து சிற்பதம்,
ஒழியிசைப்பொருண்மை குறித்து சிற்பதுமென மன்னைச்சொன்னு
ன்றும். ஈ - று. *

உ-ம். 'சிறியகட் பெற்றினே பெயர்க்கீயு மன்னே' என்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது கழித்ததென்னும் பொருள் குறித்து நின்றது. 'பண்டி காடும னின்ற கயல் பிறழும் வயலாவிற்று' என்புழி அஃதாக்கங்குறித்து நின்றது. 'கூரியதோர்வாண்மன்' என்புழித் திட்பயின்றென்றாலும் இலக்கணமின்றென்றாலும் எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருள்மை கோக்கி நின்றது. (ச)

உருந. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்

றம்மூன் றென்ப நிலிலைச் சொல்லே.

இ - ள். விழைவு குறித்து நிற்பதும், காலங்குறித்து நிற்பதும், ஆண்டொழித்து நின்ற சொற்பொருளை கோக்கி நிற்பதுமெனத் நிலிலைச்சொன் றுமன்றும். ஏ - று.

உ-ம். 'வாந்திலங் கும்மை பெயிற்றுச் சின்மொழி—யரிவை னுப்பு பெறுகதில் னும் யானே' என அவனைப் பெறுதற்கணுளதா னாள் சொல்லதிகாரம்.

ஐய விழைவின் கண் வந்தது. 'பெற்றாங் கறிகதில்லம்மலிவ் லூரே' எனப் பெற்ற காலத்தறிகவேனக் காலங்குறித்து நின்றது. 'வருக ளென் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என வந்தக்கால் இன்னது செய்வெ ன்னும் ஒழிவிசைப்பொருளைக் கிற்றது. (ரு)

உருச. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமைபென்

றப்பா றுன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இ - ள். அச்சப்பொருளதும், பயமின்மைப்பொருளதும், காலப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளதுமெனக் கொன்னைச்சொன் றுன்காம். ஏ - று.

உ-ம். 'கொண்முனை யிரவூர்போலச்-செவ்வாருகை துஞ்சுநா
 டன்' என்புழி அஞ்சி வரமுமார் எனவும், 'கொன்னே கழிந்தன்
 நினைமை' என்புழிப் பயமின்றிக் கழித்தது எனவும், 'கொன்வரல்
 லாடை நினைதெனக். தொண்டேனோ' என்புழிக் காதலர் கீங்கிய
 சாலமறிந்து வந்த லாடை எனவும், 'கொண் ஞார் துஞ்சினும் யாத்
 துஞ் சலமே' என்புழிப் பேருச் துஞ்சினும் எனவும், கொண்ணைச்
 சொல் தான்குபொருளும் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சு)

1100. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
 முற்றே யென்னே தெரிநிலை யாக்கமென்
 தப்பா லெட்டே ஈழ்மைச் சொல்லே.

இ - ள். எச்சங்கூறிப்பது முதலாக ஆக்கங்கூறிப்பதிற்கு உம்
 மைச்சொல் எட்டாம். எ - று.

உ - ம். சாத்தனும் வந்தான் என்னுமும்மை, கொற்றனும் வந்
 தானென்னும் எச்சங்கூறித்த நின்றலின், எச்சவும்மை. கொற்றனும்
 வந்தான் என்பதாடம், இறந்த சாத்தன் வரவாகிய எச்சங்கூறித்த
 நின்றலின், எச்சவும்மை. 'குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே'
 என்பது குன்றத்த மயங்காநியங்குநற்கட் குதவர் சிறந்தமையாற்
 சிறப்பும்மை. 'ஒன்றிரப்பான்போ லினிவத்துஞ் சொல்லுமலகம்—
 புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாநா வழி
 பட்டொன்றறிந் தான்போ—எல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு
 டுடைய—னில்லோர் புன்க ணீடுகயிற் றணிக்க—வல்லான் போ
 ல்வதோர் வண்மையுமுடையன்' என்புழி இன்னொன்றை துணி
 யாமெக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை. சாத்தன் வருதற்கு முரியன்
 என்பது, வசதாமக்குமுரியனொன்றும் எதிர்மறையை ஒழிபாகவு
 டைத்தாய் நின்றலின், எதிர்மறையும்கை. தலிழ்நாட்ரிமுலேந்தரும்

இ ளை யி ய ல்.

கஎடு

வந்தார் என எஞ்சாப் பொருட்டாகலான் முற்றம்மை. 'சிலனு
கீருந் தீயும் வணிபு மாகா யமுமெனப் பூதமைத்து' என்புழி என்
னுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை. இருநிலமடிதோய்தலிற் றிரு
மதனும்ல்லன் அரமகனும்ல்லன் இவள் யாராகுந் என்றவழித் தெரி
தற்பொருட்டான் வருதலிற்றெரிநிலையும்மை. திருமகளோ அரமக
ளோ என்னாது அவளை சீக்குதலின், ஐயவும்கையின் வேருதல
றிக. ஆக்கவும்மை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. உசையாசிரியர் நெடி
யனும் வலியனுமாயினான் என்புழி உம்மை ஆக்கக்குறித்து சிற்ற
லின் ஆக்கவும்மை யென்றார், 'செப்பே வழிஇயினும் வரைநிலை
யின்றே' என்னுமும்மை, வருவையிலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறி
த்து சிற்றமையின், ஆக்கவும்மை யென்பாருமுளர். (எ)

உருக. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமுன் நென்ப வோகா ரம்மே.

இ - ன். பிரிநிலைப்பொருட்டாவது முதலாக ஓகாரம் அருவ
வைப்பதும், எ - று.

உ-ம். 'யானோ தேறேனவர் பொய்வழங்கலரே' என்பது தே
றுவார் பிறநிற்பிரித்தலிற் பிரிநிலையெச்சமாயிற்று. சாத்தனுண்டா
னோ என்பது வினாவோகாரம். யானோ கொள்வேன் என்பது,
கொள்ளேனென்னு மெதிர்மறை குறித்து சிற்றலின், எதிர்மறை
யோகாடும். கொள்ளோ கொண்டான் என்பது, கொண்டுய்ப்
போயினுனல்லனென்பது முதலாய ஒழியிசை கோக்கி சிற்றலின்,
ஒழியிசையோகாரம். திருமகளோவல்லன் அரமகளோ வல்லன்
இவள் யார் என்றவழித் தெரிதற்கண் வருதலிற்றெரிநிலையோகா
ரம். ஒடுபெரியன் என்பது பெருமையிசை யுணர்த்தலிற் சிறப்போ
காரம். (அ)

௨௫௭. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணோ
யிற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இ - ள். தேற்றேகாரமுதலாக வகாரமைந்து. எ - று.

உ-ம். உண்டேமழைமை எனுத் தெளிவின்கண் வருதலிற்றே
ந்தேகாரம். தீயே கொண்டாய் என வினாப்பொருளுணர்த்தலின்
வினாநேகாரம். அவருளியவனே கள்வன் எனப் பிரித்தலிற் பிரிநிலை
யேகாரம். சிலனே நீரே தீயே வளியே என எண்ணுதற்கண் வரு
தலின் எண்ணோகாரந். 'கடல்பொற் றுண்தல் கடிநற் தோரே'
க்கசு சொல்லுதிகாரம்.

என்பது செய்யுளியுதிக்கண் வருதலின் ஈற்றசையேகாரம். 'வாடா
வள்ளியங் காடிநற் தோரே' எனச் செய்யுளிடையும் வருதலின் ஈத்
றசையென்பது மிகுதி நோக்கிக் சென்ற குறி. இவ்வைசிலையா
லும் வகாரவேறுபாடாகலின் எண்கிக் கூறினார். (க)

௨௫௮. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே

யெண்ணோ பெயரோ டவ்வறு கிளவியுந்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இ - ள். வினே முதலாயி ஓறபொருண்மையுங்குறித்த வரும்
எனவென்னுபிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். 'மலைவான் கொள்கென வுர்ப்பலி தூஉய்' என வினைப்
பொருண்மையும், 'தன்னெனைத் துடித்தது மனம்' எனக் குறிப்பு
ப்பொருண்மையும், ஒல்லெனவொலித்தது என இசைப்பொருண்
மையும், வெள்ளென விளர்த்தது எனப் பண்புப்பொருண்மையும்,
நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென என எண்ணுப்பொருண்

மையும், 'அழகச்சா நெனவொருபாவி' எனப் பெயர்ப்பொருண்
மையும் குறித்து என வேன்னுஞ்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

உருக. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் எனவென்பதுபோல
அவ்வொருபொருளுக்குறித்து வரும். எ - று.

உ-ம். 'நனாவரு மென்றெண்ணி.' எ-ம். 'வினாவொன்று விசை
த்தது.' எ-ம். 'ஒல்லென் றொலிக்கு மொவிபுன லுரற்றது.' எ-ம். பச்
சென்று பசுத்தது. எ-ம். நிலனென்று நீரென்று நிகென்று. எ-ம்.
பாரிமென்றொருவனுளன். எ-ம். வரும். (கக)

உசு0. விழைவின் தில்லை தன்னிடத் தியலும்.

இ - ள். "அப்பான்முன்றே தில்லைச்சொல்" என்று சொல்லப்
பட்ட முன்றலுள், விழைவின்கண் வருந் தில்லை தன்மைக்களல்
வது வாராது. எ - று.

தன்மைக்கண் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றன்றும் பிறு
ண்டுங்கண்டுகொள்க. இடம் வளையறுத்தோதாமையின், விழைவின்
தில்லை தன்மைக்கண் வருதலும் மேலே பெறப்பட்டதினைப் பின்
னும் கூறினார், ஏனையிடத்து வாராதென்று நியமித்தற்கென்பது.

உசுக. தெளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னோவு
பிளபி னெடுத்த விசைய லென்ப.

இ ன ட யி ய ல்.

கஎஎ

இ - ள். தெளிவின்கண் வரும் சாராமுஞ் சிறப்பின்கண்
வரும் சாரமும் அளபான் மிக்க இசையையுடையவென்று சொல்
லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அன்பெடையாய் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்ளும்
பிராண்டெங்கும்புகொள்க. (௧௩)

உசுஉ. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைகிலை
யப்பா விரண்டுடன மொழிமனார் புலவர்.

இ - ள். மற்றென்னுஞ்சொல் வினைமாற்றம் அசைகிலையுமென
இரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மற்றறிவா நல்வினை யாழினையம்' என்றவழி அறஞ்செ
ய்தல் பின்னறிவாமென அக்காலத்து வினைமாற்றாதவான் மற்றென்
பது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அதமற்றவலங்கொள்ளாது கொ
துமற்கலுமும்' என அசைகிலையாய் வந்தது. சுட்டெரையிடையும் மற்ற
சூ என் அசைகிலையாய் வரும். (௧௪)

உசு௩. எத்தென் கிளவி மிறந்த டொருட்டே.

இ - ள். எத்தென்னுஞ்சொல் இறத்தபொருண்மைத்த. எ - று.

உ-ம். 'எத்தென் னுடம்பி னெழின்னம்' என்பது என்னல
மிறத்ததென்னும் பொருள்பட சின்றது. 'எத்தேந்த மில்லாருள்
யானேற்ற மில்லாதேன்' என்பதுஉம் இதுபொழுது துணிவில்லா
ருட்டுணி வில்லாதேன் யான் என்று துணிவிதத்தென்பது பட
சின்றது. (௧௫)

உசு௪. மற்றைய தென்னும் கிளவி தானே
சுட்டுகிலை யொழிப வினங்குறித் தன்றே.

இ - ள். மற்றையதெனப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் மற்ற

ஹையென்னும் ஐகாரவீற்றிடைச்சொல், சுட்டப்பட்டதனை ஒழித்து, அதனினக்குறித்து விற்கும். எ - று.

ஆடை. கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணுவென்னும். அஃது அச்சுட்டியவாடையொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்றுவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றவ்லது அவ்விடைச் சொற்பொருள் விளக்காமையின், மற்றையதென்னுங் கிளவியென்றாசிறுபான்மை ம, ஐவாடை எனத் தானேயும் வரும். மற்றைய

களவு சொல்லதிகாரம்.

யஃது, மற்றையவன் என்னுந்தொடக்கத்தனவும் அவ்விடைச்சொன்முதனிலையாய்பெயர். (கக)

உகடு. மற்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இ - ள். மற்றவென்னுஞ்சொல், தெளிவு பொருண்மையை யுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'சடவு ளாயினு மாக—மடவை மற்ற வாழிய முருகே' என வரும். மடவையேயென்றவாரும். (கஎ)

உகக. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

'முரககெழு தாயத் தரசே தஞ்சம்' எனத் தஞ்சக்கிளவி அரசுகொடுத்தலெளிதென எண்மைப் பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (கஅ)

உகஎ. ஆந்தி லாங்க வசைசிலைக் கிளவியென்

றாயிர ண்டாகு மியற்கைத் தென்க.

இ - ள், அந்தவெண்ணுஞ்சொல், ஆங்கென்னும் இடப்பொரு
ஞ்ஞார்த்தவதும், அகைநிலையுமென இரண்டாம். ஏ - று.

உ-ம். 'வருமே—சேயிழை யத்திற் கொழுநற் காணிய' என்
புழி ஆங்கு வருமென்றவாரும். 'அத்திற் கச்சினன் கழலினன்' என
வாளாதே அகைத்து கின்றது. (கௌ)

உசுஅ. கொல்லே னையயம்.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ எனக் கொல் ஐபத்துக்
கன் வந்தவாறு. (உ௦)

உசுஆ. எல்லே யிலக்கம்.

எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியச் இடைச்
சொல்லாக ஒதுகைமையான், இடைச்சொல்லென்று கோடும்.

'எல்வனை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கன் வந்தவாறு. ()

உஎ௦. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி

பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினைபொடி முடிமே.

இ - ள், இயற்பெயர்முன்னர் வரும் ஆரென்னுமிடைச்சொற்
பலரறிசொல்லின் முடியும். ஏ - று.

இ டை யி ய ல்,

கௌ

ஈண்டியற்பெயரென்றது இருதிணைக்கும் அஃறிணையிருபற்
குமுரியுபெயரை.

உ-ம். பெருஞ்சேந்தனார் வந்தார்; முடவனார் வந்தார்; முடத்
தாமக்கண்ணியார் வந்தார்; தந்தையார் வந்தார். ஏ-ம். நரியார் வந்
தார். ஏ-ம். வரும்.

தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்னும் ஐந்துமொழித்த அல்
லாவியற்பெயரெல்லாவற்றுமுன்னரும் அஃற்றினையியற்பெயரெல்
லாவற்று முன்னரும் ஆரைக்கினவி வருதலின், பெரும்பான்மை
குறித்து இயற்பெயர்முன்னரென்றார்.

நம்பியார் வந்தார்; நங்கையார் வந்தார் எனச் சிறுபான்மை
உயர்திணைப்பெயர்முன்னர் வருதல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனா
ற்கொள்க.

ஆரைக்கினவி கள்ளென்பதுபோல ஒற்றுமைப்பட்டுப் பெயர்
ராய் நின்றலின், ஆரைக்கினவி பலரறிசொல்லான்முடியுமென்றது
அதனைப்போலவுடைய பெயர் பலரறிசொல்லான் முடியுமென்றவா
றாம்.

பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொழி முடிமே என ஆரைக்கின
விபதியல்புணர்த்தவே, அஃது உயர்த்தம்பெருட்டாதலும், திணை
வழுவும் பால்வழுவும் அமைத்தனும் பெற்றும்.

ஒருமைப்பெயர் முன்னர் ஒருமை சிதைபாமல் ஆரைக்கினவி
வந்து பலரறிசொல்லான் முடிதலின், ஒருவரைக் கூறும் பன்மை
க்கினவியின் வேறுதலறிக. (உஉ)

உ.எக. அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

இ - ள். ஆரைக்கினவி அசைநிலையாபிடமறிக. எ - று.

உ-ம். 'பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே.' எ-ம். 'எல்லா
'அயிரொடுகு செல்லுமார் முதலே.' எ-ம். வரும்.

ஆகுவழியறிதலென்றதனால், அசைநிலையாக்கால் உம்மை முன்
னரும் உம்மீற்றுவினைமுன்னருமல்லது வாராமை யறிக. 'சிறுபான்
மை பிறுண்டு வருமேனுக்கொள்க. (உஉ)

உ.எஉ. எயுங் குரையு மிசைநிலை யசைநிலை
யாயிரன் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இ - ள். ஏயென்னுமிடைச்சொல்லும், குரையென்னுமிடைச் சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென ஒரொன்றிரண்டாம். எ - ன்.

௧௮0

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். 'ஏயில்தொத்தனெனப் பொருள் கேட்டைக் காண்' என்பது இசைநிறை. ஏயென்சொல்லாக என்பது அசைநிலை. 'அவிதே தானே யதபெறலாகு குரைத்தே' என்பது. இசைநிறை. 'பல குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்' என்பது அசைநிலை.

தொடர்மொழிமுதற்கட்பிரித்த நின்றல்லது பெரும்பான்மையும் வகையம் இசைநிறையும் அசைநிலையுமாகாமையின், சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டிருக்கத்த இடையும் இறுதியும் நிற்கும்தெற்றே காரமுதலாயினவற்றோடு ஒருங்கு கூறுது வேறு கூறினார்.

அல்தேல், இதனை நிரணிறப்பொருட்டாகக் கொண்டு ஏ இசைநிறை குரை அசைநிலை யென்றால் உரையாசிரியசெனின்;—அற்றன்று: மற்ற அகிலம் என்பனபோலப் பொருள் வகையான் வேறுபடுவனவற்றை இரண்டாமென்பதல்லது, சொல்வகையான் இரண்டாமா சொல்லு இரண்டாமென்றதனால் ஒர்ப்பயனின்மையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லது உம், ஒருசொல்லே இசைநிறையும் அசைநிலையுமாக ஒடைமையான் அவற்றையுடன் கூறினாசென்னுக்கால் இசைநிறையும் அசைநிலையும் ஒருங்கு மயங்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையுணர்க. (உ௧)

௨௪௩. மாவென் னளவி வியங்கோ னாசைச்சொல்.

இ - ள். மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோனைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'புற்கை புண்கமா கொற்கை யோனே' என வரும். ()

உஎச. மியாங்கி மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு
மாவடி னுறு முன்னிலை பகைச்சொல்.

இ - ள். மியா முதலாகிய ஆறும் முன்னிலை 'மொழியைச்சார்',
க்து வரும் அகைச்சொல்லாம், எ - று.

உ-ம். கேண்மியா, செண்மியா. எ-ம். 'கண்பணி யான்றிக
வென்றி தோழி.' எ-ம். 'காமஞ்செப் பாது கண்டது மொழிமோ.'
எ-ம். 'உணைத்தி வாழியோ வலவ.' எ-ம். 'மெல்லப் புலம்ப கண்டி
கும்.' எ-ம். 'காப்பும் பூண்டிசிங் கடைபும் போகல்.' எ-ம். வரும். ()

உஎடு. அவற்றான்,

இகுமுஞ் சின்னுமேனை யிடத்தொடிக்
தருகிலை யுடைப வெள்மனா! புலவர்.

இ டை யி ய ல்.

கஅக

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆறனுள், இகுமுஞ் சின்னும் படர்
க்கைச்சொல்லோடிக் தன்மைச்சொல்லோடும் பொருத்த சிலையு
டையவென எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி வருத்தலாறு.

உ-ம். 'கண்டிரு மல்லமோ.' எ-ம். கண்ணும் படுமோ வென்றி
சின் யானே.' எ-ம். தன்மைக்கண் வந்தன. 'புகழ்ச்சிதுமல்லமோ
பெரிதே.' எ-ம். 'யாஃஃ தறிந்திசி னோனே.' எ-ம். படர்க்கைக்கண்
வந்தன. (உஎ)

உஎசு. ஆம்மகேட் பிக்கும்.

இ - ள். அம்மவென்னு மிடைச்சொல் ஒருவனை ஒருவன்
ஒன்று கேளென்று சொல்லுதற்கண் வரும். எ - று.

உ-ம். 'அம்ம வாழி தோழி' என வரும்.

மியா இக முதலாகிய அசைநிலை ஒருபொருளுணர்த்தாவாபி
னும் முன்னிலைக்கணவ்வுத வாராமைபான் அவ்விடமுணர்விக்கு
மாறுபோல, அம்மவென்பதூஉம் ஒருபொருளுணர்த்தாதாயினும்
ஒன்றினக் கேட்பிக்குமிடத்தவ்வுத வாராமைபான் அப்பொருளு-
ணர்விக்குமென்பது விளக்கிய, கேட்பிக்குமென்றார். (உஅ)

உ.எஎ. ஆங்க வுரையசை.

இ - ள். ஆங்கவென்னுமிடைச்சொல் கேட்டுரைக்கண் அசை
நிலைய வரும் எ - று.

உ-ம். 'ஆங்குக்குயிலுமயிலுங்காட்டி' என வரும். (உக)

உஎஅ. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இ - ள். ஒப்புமைபுணர்த்தாத போலிச்சொல்லும் ஆங்கவென்
பதுபோல உரையசையாம். எ - று.

உ-ம். மங்கலமென்பதோருருண்டுபோலும் என வரும்.

போலும் போல்வது என்னுத்தொடக்கத்துப் பலவாய்மாடுத்
தழுவுதற்குப் போலியென்றார். 'ஒருப்பழற் சேர்த்தக்கா நெய்ப்போ-
ல்வதுஉம்' என்பதமது.

அசைநிலையும் பொருள் குறித்தவ்வுத நின்றுமையின் அப்
பொருட்டாகுமென்றார். (உ௦)

உஎக. யாகா,

பிற்பிறக் கரோபோ மாகென வருஉ

மாயேழ்சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இ - ள். யா முதலாகிய எழிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாம்.
எ - று.

உ-ம். யாபன்னிருவர் மாணுக்கருளாகத்தியனார்க்கு. எ-ம். 'புதகீழற் பட்டாளோ விவனிவட் காண்டுகா.' எ-ம். 'தான் பிற வரிசையறிதலிற் தன்னுக் தூக்கி.' எ-ம். 'அதுபிறக்கு.' எ-ம். 'நோ தக விரும்புயி லாலுமனோ.' எ-ம். 'பிரியின் வாழா தென்போ தெ ப்ப.' எ-ம். 'விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.' எ-ம். வரும்.

இடம் வரையறுமையின் இவை மூன்றிடத்திற்குமுரிய.

ஆக்கவும் ஒப்பிப்போலியும் உரைதொடங்குதற்கண்ணும் ஆத ரமிவழியும் வருதலின் வேறு கூறினார். (கஉ)

உஅ0. ஆக வாக லென்ப தென்னு

மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இ - ள். ஆக, ஆகல், என்பது என்னுமூன்றிடைச்சொல்லும், அசைநிலையாக்கால், இரட்டித்து நிற்கும். எ - று.

பிரிவிலசைநிலையெனவே, தனித்து நீன்று அசைநிலையாகா வென்பதாம்.

ஒருவன் யானின்னென் என்றானும், கீயின்னெ என்றானும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடம்படாமெக்கண்ணும் ஆதரமிவழியும் வரும். ஒருவனென்றுரைப்பக் கேட்டான் என்பது என்பது என் னும்; அது கண்ணுரைத்தற்கண்ணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும். பிறு ண்டி வரினும் வழக்கு கோக்கியுணர்ந்துகொள்க. (கஉ)

உஅக, நரள பிசைக்கு மிதுதியி லுயிரே
யாயிய னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு
முளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசைபா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இ - ள், இரண்டுமாத்நிலையை யுடைத்தாய் மொழிக்கேரக
செனப்பட்ட ஒளகாரம், பிரிவிலசைநிலையென மேற்கூறப்பட்டன
போல இரட்டித்த நிற்குமிடத்தும், இரட்டியாறு அளபெட்டயாய்
நிற்குமிடத்தும், அளபெடையின்றித் தான்வருமிடத்தும், மொழிகள்
இ ள ட யி ய ல். உஅக

வேறுபடுதலுள்; அப்பொருள்வேறுபாடு சொல்லுவான்றறிப்பிற்
குத் தருமொசைவேறுபாட்டாற் புலப்படும். எ - று.

பொருள்வேறுபாடாவன வழக்கு கோக்கச் சிறப்பும் மாறுபா
டுமாம்.

உ-ம். ஒளஒளவொருவன்றவஞ்செய்தவாறு என்றவழிச் சிறப்
புத் தோன்றும். ஒருதொழில் செய்வாளை ஒளஒளவினிச்சாலும்
என்றவழி மாறுபாடு தோன்றும். ஒளஉவொருவனிரவலர்க்கீத்த
வாறு; ஒளஉவினியெருளல், எ-ம். ஒளவவன்முயலுமாறு; ஒளவி
னித்தட்டுப்புடையல், எ-ம். அளபெடுத்தும் அளபெடாறும் வந்த
வழியும், அப்பொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. இதனை இக்
காலத்து ஓகாரமாக வழங்குப, பிறபொருள்பொடியினும் அறிந்து
கொள்க.

நாளபிசைக்குமென்றேயொழியின் செட்டெழுத்தெல்லா வற்ற
மேலும், இறுதியிலுயரென்றேயொழியின் எசீரவொகாத்துமேலு
ஞ்சேறலான், நாளபிசைக்குபிறுதியிலுயரென்றார்.

இது தத்தங்குறிப்பிற் பொருள் செய்வதனிலும் அறிக்கி வருத
லுடைமையான் ஈண்டு வைத்தார். (உஉ)

உஅஉ நன்றீற் தேயு மன்றீற் தேயு
மத்தீற் றேவு மன்னீற் றேவு
மன்னு பிரவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

நன்றீற்றேயும் அன்றீற்றேயுமாவன நன்றே அன்றே என்பன.
அத்தீற்றேவும் அன்னீற்றேவுமாவன அத்தே அன்னே என்பன.
மன்றித்தந்தின்னை என்பன விரியும். இவ்விரிவு எவையவற்றிற்கு
மொக்கும், நன்றீற்றேயென்பதனால் “நம்முந் து வருட மிகாரை
காரமும்” என்புறிப்போசைச் சொன்னுருவதுங் கொள்ளப்படும்.
ஒழிந்தனவுமன்ன.

குறிப்பொடுகொள்ளு மென்றது, மேவதுபோல இவையுங்
குறிப்போசையாற்பொருளுணர்த்து மென்றவாறு.

ஒருவன் ஒன்றுரைத்தவழி அதற்கு மேலாதான் நன்றே
*நன்றே, அன்றேயன்றே என அறிக்கலும், வரும்; அவை மேவா
மைக்குறிப்பு விளக்கும். அவனன்றேயிதசெய்வான் என அறிக்காது
நின்றவழி, அன்றீற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும்
படும். எவையிரண்டும் அறிக்கியும் அறிக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு வெ
ளிப்புகேளும். இவ்வநீர்த்தங்குறிப்பிற் பொருள் செய்வன.

அன்னபிறவுமென்றதனான், அதோ அதோ, சோ சோ, ஒக்
கும் ஒக்கும் என்னுந்தோடக்கத்தன கொள்க. (௩௪)

உஅரு. எச்ச வும்மை யு மெதிர்மறை யும்மை யுந்
தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இனி மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொல்லின்கட் படுபிலக்கண
வேறுபாடுகளைத் துகின்றார்.

இ - ன். எச்சவும்மை தீன்றவழி எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் எதி
ர்மறையும்மைத்தோடர் வந்து தம்முண்மயங்குதலில. எ - று.

சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வரலூரியன் எனின் இயை
பாமை கண்டுகொள்க.

ஏனையும்மையொடு மயங்குதல் விலக்காராயிற்றென்றையெனின்;
—அவை எஞ்சுபொருட்கிளவியவாய் வாராணையினென்பது. ()

உஅசு. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற் .

பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இ - ன். எச்சவும்மையாற் றயுவப்படும் எஞ்சுபொருட்கிளவி
உம்மையில் சொல்லாயின், அவ்வும்மையில்சொல்லை அவ்வும்மைத்
தோடர்க்குப் பின் சொல்லாது முன் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என வரும்.
கொற்றனும் வந்தான் சாத்தன் வந்தான் எனப் பிற்படக் கிளப்
பின், முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று பொருள் கொள்ளா

மை கண்டிகொள்க. 'அடகு புலாப்பாகு பாளிதமு முன்னான்—கட
ல்போலுங் கல்வி யவன்' என்பதும்.

உம்மையடாதே தானே நிற்றலிற் செஞ்சொலென்றார்.

செஞ்சொலாவின் முற்படக்கிளக்கவெனவே, எஞ்சுபொருட்
கிளவி உம்மைப்பொடு வரிற் பிற்படக்கிளக்கவென்றவாரும். (உ.க)

உஅதி. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி

னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.

இ - ன். முற்றும்மையடுத்து நின்ற தொகைச்சொல்லிடத்து
எச்சச்சொல்லுரித்தமாம். ஏ - று.

உ-ம். பத்துங்கொடல்; அனைத்துங்கொடல் என்புழி முற்ற
ம்மை தம்பொருளுணர்த்தாது ஈகுவெஞ்சக்கொடுவென்னும் பொ
ருள் தோன்றி நின்றவாறு கண்டிகொள்க. 11

இ டை யி ய ல்.

கஅதி

முற்றதலென்னும் பொருளது பண்பு முற்றியவும்மையென
ஒற்றுமையத்தாற் சொன்மேலேறி நின்றது.

உரித்துமாகுமெனவே, எச்சப்பொருண்மை குறியாது நின்ற
லே பெரும்பாண்மை யென்பதாம்.

எற்புழிக்கொடலென்பதனான் எச்சப்படுவது எதிர்மறைவினை
க்கொன்று கொள்க, பத்துங்கொடு என்பது பிறவுங் கொடுவென்
பது பட நிற்றலின், விதிவினைக்கொன்னும் எச்சங்குறிக்குமென்பாரு
முனர். இப்பொழுது பத்துங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இப்
பொழுது பத்துக்கொடு என உம்மையின்றியும் பொருள் பெறப்ப
டும்; பத்துங்கொடு பிறவுங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இஃதெச்ச
வும்மையாகலின் ஈன்மைக்கெய்தாது; அதனான் அது பொருத்தமி
ன்றென்க.

இவை மூன்று சூத்திரத்தாலும் வருவதற்கென இடைச்சொல்பற்றி மரபுவழுக்காத்தவரது. (௩௭)

உஅங். ஈற்றுநின் றிசைக்கு மேயெ னிறுதி
கூற்றுவாயி னோன பாகலு முரித்தே.

இ - ள். செய்புனிறுதிக்கன் றின்றிசைக்கும் ஈற்றசையேகா
ரங் கூற்றிடத்து ஒருமாத்நிசைத்தாகலுமுரித்து. ஏ - று.

உ-ம். 'கடல்போற் றோன்றல் கரடிற் றோரே' என்புதி ஓர
னபாயினவரது கூல்கொள்க.

தேற்றமுதலாயின நீக்கி ஈற்றசையே தழுவுதற்கு ஈற்றுநின்றி
சைக்குமென்றார். செய்புனிறுதி விற்பதனை நீக்குதற்கு ஈற்றுநின்றி
சைக்குமென்றேயொழியாது இறுதியென்றார். மேனின்ற செய்
புருதற்போலி பொருத்தக் கூறுதற்கெனென்பார் கூற்றுவாயினெ
ன்றார்.

உம்மை தெரிமறை. (௩௮)

உஅங். உம்மை யெண்ணு மெனவெ னெண்ணுங்
தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டுலவே.

இ - ள். உம்மையான் வருமென்னும், எனவான் வருமென்
னும், இறுதிக்கட்டொகை பெறுதலுக் கடப்பாடாகவுடையவல்ல.
ஏ - று. எனவே, தென்கை பெற்றும் பெருதும் வருமென்பதாம்.

உ - ம். 'உயர்நிலைக்குரிமை மஹினைக் குரிமையு—மாயிரு
நிலைக்குமோ ரன்னநிலைமையு—மழ்வு வருமின்,' எம். 'இசையி
கஅங் கொல்லதிகாரம்.

ஐங் குறிப்பினும் பண்பினுக் தோன்றி.' எ-ம். 'நிலனை நீரெனத்

தீயென வளியென காண்கும்.' எ-ம். 'உயிரென வுடவென, வின் தி
யனமயா.' எ-ம். அவ்விருவகையென்னுந் தொகை பெற்றும் பெரு
தும் வந்தவாறு.

தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், என்னுந்
பெயரெயன்றி அனைத்தும் எல்லாமென்னுந் தொடக்கத்தனவுந்
கொள்க. (க.க)

உஅஅ. எண்ணெ கார மிடைபிட்டுக் கொகிணு
மென்னுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். சொற்றொறும் வாராது எண்ணெகாரம் இடைபிட்டு
வரினும் என்னுதற்பொருட்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மலிகிலம் பூவே துளாக்கோலென் றின்னர்.' எ-ம்.
'தோற்ற மிளையே தாற்றஞ் சுவையே—ஆறலோ டாய்னகம் புல
னென மொழிப.' எ-ம். வரும்.

என்னுந் குறித்த வருவன எண்ணப்பதும் பெயரெல்லாவந்
குறும் வருதன்மரபாயினும், இடைபிட்டு வரினும் அமைகவேன
அமைத்தவாறு.

எனவும். என்றும் சொற்றொறும் வாராது ஒருவழி தீன்றும்
என்னுக்குறிக்குமாவெனின்;—அவை ஒருவழி தீன்று எல்லாவந்
குறும் ஒன்றுதலின் ஆண்டாராய்ச்சியில்லையென்க. :

பிறவெண் ஓடாகின்றவழி ஏகாவெண் இடை வந்ததாயினும்
ஓடாகின்ற பிறவெண்ணையாமென உரைத்தாராய் உரையாடிரிய
ரெனின்;—அவ்வாறு விளையெண்ணியவழிப் பிறவெண்ணுந் பெ
யர் கொடுப்பின் அதனை ஏகாவெண்ணென்பாடியும் விலக்கா
மைமாலும், பிறவெண்ணாமென்றதனாற் பெறப்படுவதோர்பயனின்

உஅக: உம்மை தொக்கு வெனுவென் கிளவியு
மாயீ ருகிய வென்றென் கிளவியு
மாயீரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

இ - ள். உம்மை தொக்கு சின்ற எனுவெண்ணுமிடைச்சொல்
லும் என்னுவெண்ணுமிடைச்சொல்லும் இரண்டும் எண்ணுமிடத்து
வரும். எ - தி.

இ ட ட ய ி ய ல்.

கஅள்

உ-ம். சிவனெனா ரீரெனா. எ-ம். சிவனென்றா ரீரென்றா. எ-ம்.
வரும்.

உம்மைதொக்க வெனுவென்கிளவி யெனவே, எனுவமென
அச்சொல் உம்மோடு வருதலுமுடைத்தென்பதாம். உம்மோடு வந்த
வழி அவ்வெண்ணும்மை எண்ணுடைக்கும்.

எண்ணுவழிப்பட்டனவெனவே, அவை சொற்றொறும் வரு
தலையன்றி இடையிட்டும் வருமென்பதாம். 'பின்னா நயல்புடை
தேவகை யெனா.' எ-ம். 'ஒப்பிற் புகழிற் பழியி னென்றா.' எ-ம்.
இடையிட்டி வந்தவாறு. இவை எண்ணுதற்கண் வராமையாலும்,
"அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்" எனச் சூத்திரஞ்சொல்லு
தந்திறப்பினாலும், அவற்றினை நன்கு வைத்தார். (௪௧)

உஅப. அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ னிறுதியு
மேயி ருகிய வெண்ணி னிறுதியும்

யாவயின் வரினும் தொகையின் தியலா.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எழு என்னவற்றான் வரும் எண்ணினிதாயும், இடைச்சொல்லானந்திப் பெயரானெண்ணப்படுஞ் செவ்வெணியுதும், ஏனரத்தான் வரும் எண்ணினிதாயும், யாதானுமோரிடத்து வரினும் தொகையின்றி சில்லா. எ - று.

உ-ம். நிலனென ரீரெனவிரன்மம். எ-ம். சிலனென்ற ரீரென்றவிரன்மம். எ-ம். நிலரீரெனவிரன்மம். எ-ம். சிலனே ரீரெனவிரன்மம். எ-ம். தொகை பெற்று வந்தவாறு.

‘செவ்வெண் இடைச்சொல்லெண் என்னென்றாயினும், என்னாததுத்தொகை பெறுததுமாயி ஒப்புமைபான் ஈன்மிக் கூறினார். , உகந. உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்.

இ - ள். உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகுதல் வரையப்படாது. எ - று.

“பிறிதுபிறி தேற்றது முருபுதொக வருதது—கெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப” என்னும் பெறுவியிறான் உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகல் பெறப்பட்டமையால், பெற்றதன்பெயர்த்துரை சியம்பெருட்டாகவான், உம்மையெண்ணினுருபுதொகல் வரையப்படாது; ஏனையெண்ணின்கண் அனுவ வரையப்படுமென சியமித்தல் இதற்குப் பயனாகக் கொள்க. 3

கடிஅ சொல்லதிகாரம்.

‘ருன்றி கோபங் கொழிவிடு பவள—கொண்செங் காத்தனொக்கு சின்னிதம்’ எனப் பிறவெண்ணின்கண் உருபு தொக்கதாலெனின்;—அற்றன்று: செவ்வெண் தொகையின்றி சில்லாமையின்

அவற்றையென ஒருசொல் விரிக்கப்படும்; விரிக்கவே, குன்றி முதலாயின எழுவாயாய் நின்றனவாமென்பது.

உ-ம். 'பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—தேக்கு மதம் போ னிய வொருவன்;' 'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினும்' தோன்றி என உம்மைமையென்னின்கண் உருபு தொக்கவாறு கண்டு கொள்க.

வரையாரென்றதனான், ஆண்டும் வல்லாவுருபுந்தொகை; ஐயங் கண்ணுமே தொருவனவெனக் கொள்க.

யானே தேர் குறிநா காலைளெறிந்தார் என உம்மையும் உருபும் உடன்றெக்கவழி உம்மைத்தொகையென்னுத உருபுதொகையென்கவென்பது இக்குத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால் உபையாசிரியரொளின்;—அஃது உம்மைத்தொகையாசலின் ஒரு சொன்னடைத்தாய் உருபேற்றினும் பயனிலை கொண்டானும் நீற்குங்; அத்தொகையிடை 'உருபின்மை சிற்றறிவினார்க்கும் புலனும்; அதனான் அஃதவர்க்குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டியோவென்பது. (சுஉ)

உ-கஉ. உம்முக் தாகு மிடனுமர ருண்டே.

இ - ள். வினையென்மருங்கிற்காலமொடு 'வருவனவற்றுள் உம்மீது உத்தாய்த் திரிதலுமுடைத்து. எ - று.

உ-ம். 'நீர்க்கோழி உப்பெயர்க் குத்து.' எ-ம். 'கோரி நறவினான் மகிழ்துங்குத்து.' எ-ம். வரும்.

வினையென்மருங்கிற்காலமொடு வரும் உம்மென்பது ஏற்புழிக்கோடவென்பதனாற் பெற்றும்.

இடனுமருண்டேயென்றது, இத்திரிபு பெயரெச்சத்திற்கு யவழியென்பது கருதிப்போனும்.

தம்மீது திரிதன்முதலான இவ்வோத்தினுட் கூறப்படும் இடைச்சொற்கேயென்பது இதனானும் பெற்றும். வினையினுள்ளு

வகடப்படுமாயினும், இடைச்செற்றிரிபாகலான் ஈண்டுக் கூறலும்
இயைபுடைத்தென்பது. (சுச)

உகக. வினையொடு நினைந்து மென்னுநிலை நிரியா
நினைபல் வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே.

இ டை யி ய ல்.

சுஅக

இ - ன். வினையொடு நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் தந்நி
நிலைத்திரியா; அவற்றோடு வருங்கால் அவற்றவற்றியல்பு ஆராய்
தல்வேண்டும். எ - று.

உ-ம். உண்டுத்தின்தும் பாடியும் வந்தான். எ-ம். உண்ணவெ
னத் தின்னவெனப் பட்டவென வந்தான். எ-ம். வரும்.

ஒழித்தவென்னெடு வருவனவுளவேற் கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் பெயரோடவ்வுது எண்ணிடைச்சொல்
கில்லாமையின் அதனை முற்கூறி, சிறுபான்மை வினையொடு சிற்ற
வமுடைமையான் இதனை ஈண்டுக் கூறினார்.

நினைபல்வேண்டிவற்றவற்றியல்பே பென்றதனான், எண்ணி
டைச்சொல் முற்றுச்சொல்லும் பெயரெச்சமும்பற்றிவாராதென்ப
துஉம், வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவல்லது வாராவென்பதுஉம்,
ஆண்டுத்தொகை பெறுதல் சிறுபான்மையென்பதுஉங்கொள்க.

சாத்தன் வந்தான் கொற்றன் வந்தான் வேடன் வந்தான் என
மூவரும் வந்தமையாற்கலியாணம் பொலித்தது எனச்செவ்வென்
தொகை பெற்று வந்ததென்றால் உரையாகிரியரெனின்;—அவை
ரபூவாயும் பவனியையுமாய் அமைந்துமருதலின் எண்ணப்படா
மையானும், மூவருமென்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையா
கலானும், அது பொலியுளையென்க. (சுரு)

உகச. என் று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி

பொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

‘இ - ன், என்றும் எனவும் ஒலிவும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி எண்ணினுட்பிறவழியும் பிரிந்த சென்று ஒன்றுமிடமுடைய. எ-று.

உ-ம். ‘வினைபடை யென்றிரண்டி. நெச்சம்.’ எ-ம். ‘கண்ணி மை நொடியென.’ எ-ம். ‘பொருள் கருவி காலம் வினையிடனொ டைத்தும்.’ எ-ம். அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று பண்கயெ ன்று. எ-ம். கண்ணிமையென நொடியென. எ-ம். பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடத்தொடு. எ-ம். நின்றவி டத்துப் பிரிந்த, பிறவழிச் சென்று ஒன்றியவர்து கண்டுகொள்க.

ஒன்றுவழியுடையவென்றதனால், சொற்றொறு தீத்பதே பெ ரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறு நின்றவெண் இக்காலத்த ரிய. ஒலிவென்பதோ நீடைச்செல்ல எண்ணின்சென் வருதலினும் கொள்க.

கக்க0

சொல்லதிகாரம்.

இவைமுன்றும் பொருளிற்பிரிந்து எண்ணின்கண் அசையாய் வருதலுடையவென்பது உரையாசியர்க்குக் கருத்தென்பாருளுவர். அசைசிலையென்பது இச்சூத்திரத்தாற்பெறப்படாமையாலும், ‘கண் ணிமை நொடி’ என்னுஞ்சூத்திரத்து ஏனாவது கண்ணிமை யென்ப தனோடு கூட்டுகவென்றுரைத்தலாலும், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. (சக)

உகரு. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென

மேம்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
 வீணையொடும் பெயரொடு நினைபத் தோன்றித்
 திரிந்துவேறு படினுத்தெரிந்தனர்கொளலே.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள், அவ்வச்சொல்லி
 ற்கு அவையவை பொருளென நினைபெறச் செல்லப்பட்ட இயல்
 பையுடையனவாயினும், வீணையொடும் பெயரொடும் ஆராய்த்து
 உணரத் தேன்றி வேறுபொருளவாயும் அசைநிலையாயுத் திரிந்து
 வரினும், ஆராய்த்துகொள்க. எ - று. எனவே, கூறிய மூன்றையான்
 வருதல் பெரும்பான்மையென்றும், வேறுபட வருதல் சிறுபான்
 மையென்றஞ்சொல்லியவற்றும்.

வீணையொடும் பெயரொடுமென்றது, அவை வேறுபொருள
 வென்றுணர்தற்குச் சார்பு கூறியவாறு.

உ-ம். 'சென்றி பெருமகிற்றகைக்குார் யாரோ.' எ-ம். 'கலக்கொ
 ண்டேன் கள்ளென்கொ காழ்கொற்றன் குடென்கோ.' எ-ம். ஓசா
 தம் சித்தகையாயும் எண்ணாயும் வந்தது. 'ஒர்கமா தோழியவர் தேர்
 மணித் குரலே' என மா முன்னிலையகைச்சொல்லாவிற்று. 'அதமந்
 கொண்கன் நெரே' எனமன் அசைநிலையாயிற்று. பிறவுமன்ன.

செய்யுளின்பபோக்கி வீணையொடும் பெயரொடுமென்றார்.

உகக. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
 கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இ - ன். மேற்கொல்லப்பட்டனவன்றி யவைபோல்வன பிற
 வரினும், அவற்றைக் கிளந்த சொல்லினியல்பானுணர்ந்துகொள்க.
 எ - று.

கிளந்தவற்றியலானென்றது, ஆசிரியர் ஆணையானன்றிக் கிள

ந்தவற்றையும் இன்னவென்றறிவது வழக்கினுட்கார்பும் இடமுங்
குறிப்பும்பற்றியன்றே, கௌவாதவற்றையும் அங்வாறு சார்பும் இட-

உ ரி யி ய ல்.

ககக

மும் குறிப்பும்பற்றி இஃதனாகில இஃதினாகிற இது குறிப்பால்
இன்னபொருளுணர்த்தும் என்னுணர்ந்துகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். 'சிறிதுதவிரக் திக மகளின்பரிசில ரும்மாந்.' எ-ம்.
சொல்லென் தெய்ய நின்னொடு பெயர்ந்தே.' எ-ம். 'அறிவார் யாரால்
திறவுழி யீடுகென.' எ-ம், 'பணியுமா மென்றும் பெருமை.' எ-ம்.
'அங்கு ருதவாலென்றிசின் யானே.' எ-ம். மாள, தெய்ய, என,
ஆம், ஆல் என்பனவும் அசைநிலையாய் வந்தன. 'ருன்றுதே ருடனு
நின்றதன் பன்'பே' எனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப்
பொருட்டுப் பன்மையும் இடமாதலுமுணர்த்தி நிற்கும். ஆனம்,
ஏனம், ஒனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. பிறவும் எடுத்தோதாத
விடைச்சொல்லெல்லாம் இப்புறணடையாற்றழிஇக்கொள்க. (சஅ)

இடையியன் முற்றிற்று.

எட்டாவது

உ ரி யி ய ல்.

உகக. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங்காலை

யிசையினும் குறிப்பினும் பன்மையுத்தொன்றிப்

பெயரிலும் விளையினு மெய்தடு மாறி

யொருசொற் பலபொருட் குரிமை தொன்றினும்

பன்சொல் லொருபொருட் குரிமைத்தொன்றினும்

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்

தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி

னெச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறுகிளத்தல்.

ஓரத்த முறையானே உரிச்சொல்லுணர்த்தியவெடுத்தகொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து உரியியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. தமக்கியல்பில்லாவிடைச்சொற்போலாது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்டுத் தாமையுரியவாதலின், உரிச்சொல்லாயிற்று. பெரும்பான்மையுஞ் செய்யுட்குரியவாய் வருதலின் உரிச்சொல்லாயிற்றென்பாருமூர்.

இக்குத்திரத்தின்பொருள். உரிச்சொல்லை விரித்துரைக்குமிடத்து, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருண்மேற்றோன்றி, பெயர்க்கணனும் வினைக்கணனும் தமீமுருபு தரிமாரி, ஒருசொற்பலபொருட்குரித்தாய் வரீனும் பலசொல் ஒருபொருட்குரித்தாய் வரி

ககஉ

சொல்லதிகாரம்.

னும் கேட்பானாற் பயிலப்படாதசொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சார்ந்திப் பெயரும் வினையும்மைய தத்தமக்குரிய நிலைக்களத்தின்கண் யாதானுமொருசொல்லாயினும் வேறு வேறு பொருளுணர்த்தப்படும். எ - று. என்றது, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருளவாய்ப் பெயர் வினை போன்றும் அவற்றிற்கு முதனிலையாயுத் தரிமாரி ஒரு சொல் ஒருபொருட்குரித்தாதலென்தி ஒருசொற்பலபொருட்கும் பலசொல் ஒருபொருட்கும் உரியவாய் வருவன உரிச்சொல்லென்றும், அவை பெயரும் வினையும்போல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்தலாகாமையின் வெளிப்படாதவற்றை வெளிப்பட்டவற்றோடு சார்த்தித் தம்மையெடுத்தோதியே அப்பொருளுணர்த்தப்படுமென்றும், உரிச்சொற்குப் பொதுவிலக்கணமும் அவற்றிற்குப் பொருளுணர்த்துமுறைமையுமுணர்த்தியவாறு.

குறிப்பு மனத்தாக்குறித்துணரப்படுவது. பண்பு பொதியானு

ணரப்படுவதுளம்.

கறப்பு, தவவென்பன பெயர் வினைப்போலி. துவைத்தல், துவைக்குமென்பன பெயர் வினைக்கு முதனிலையாயின. உறு முதலாயின மெய் தலைமொது வருமாதலின், பெயரினும் வினையினும் மெய்தலைமொதியென்றது பெரும்பான்மைபற்றியெனக் கொள்க.

அவை கூறியவாற்றாற் பொருட்குரியவாய் வருமாறு முன்னர்க்காணப்படும்.

மெய்தலி மாறலும், ஒருசொற்பலபொருட் குரிமையும், பல சொல் ஒருபொருட்குரிமையும் உரிச்சொற்கு உண்மையான் ஒதினாலும், உரிச்சொற்கு இலக்கணமாகுது இசை குறிப்புப் பன்மென்னும் பொருட்குரியவாய் வருதலேயாம்.

ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாதல் இயல்பாகலாத் சொல்லாமைமே முடியுமென்பது. (ச)

உகஅ. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா

வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இ - ன். வெளிப்பட்ட உரிச்சொல், கிளத்தலாற் பயனின்மையிற் கிளக்கப்பட்டா; வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன்மேற்குக் கிளத்தோதல். எ - று.

“பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தி யெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” என்றதனால், பயிலாதவற்றைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பயின்றவற்றைப் பித்தொன்றினோடு

உ ரி யி ய ல்.

ககக

சார்த்தாது தம்மையே கிளத்தும் எல்லாவுரிச்சொல்லும் உணர்த்தப்

படுமென்பது பட்டு தின்றதனை விலக்கி, 'பயனின்மையாற் பயின்ற
உரிச்சொற்களக்கப்படாது பயிலாத உரிச்சொல்லே கிளக்கப்படு
மென, வகையதந்தவாறு.

மேலவென்பது மேனவென தின்றது.

(உ)

* உகை, அனைவதாம்,

உறுதவ ஈனியென வருஉ மூன்று

மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

வெளிப்படவாரா உரிச்சொல்லைக் கிளத்தோதி விரிக்கின்றார்.

அனைவதாம். எ-து. வெளிப்படவாரா உரிச்சொற்றும். எ-து.
அதற்கு முடிபு "அனைவதாம், அம்மா மெம்மே மென்னும் கிளவி
யும்" என்புழி உரைத்தாங்குரைக்க.

இ - ள். 'உறுபுன தந்தவ கூட்டி.' எ-ம். 'ஓயாது வீயு முயிர்த
வப் படுவே.' எ-ம். 'வந்துநீ வருத்தினை வாழியென் னெஞ்சே.'
எ-ம். உறு, தவ, ஈனியென்பன மிகுதியென்னும் குறிப்புப்பொரு
ளுணர்த்தும். எ - று.

குறிப்புச்சொற்பாப்புடைமையான் முற்கூறினார்.

(உ)

கூ00. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இ - ள். 'உருகெழு கடவுள்.' எ-ம். 'புரைய மன்ற புரையோர்
கேண்மை.' எ-ம். 'உருவும் புரையும், உட்கும் உயர்புமுணர்த்தும்.
எ - று.

(ச)

கூ0க. குருவுங் கெழுவு சிறனா கும்மே.

இ - ள். 'குருமணித் தாலி.' 'செங்கேழ் மென்கொடி' எனக்
குருவும் கெழுவும், சிறமென்னும் பண்புணர்த்தும். எ - று.

(ந)

* கூ0உ. செல்ல லின்ன லின்ன மையே.

இ - ள். 'மணங்கமழ் வியன்மார்ப னனங்கிய செல்லல்.' எ-ம்.

‘வெயில்புறக் கரூஉ மின்னலிபக் கத்து.’ எ-ம். செல்லலும் இன்ன
லும், இன்னுமையென்னுங்குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (க)

கூடுக. மல்லல் வளனே.

கூடுச. ஏபெற் றாகும்.

இ - ள். ‘மல்லன் மால்வரை.’ எ-ம். ‘ஏகல்வகீகம்.’ எ-ம். மல்
ளலும் ஏலும், வளமும்^{௨௪}பெற்றமாயிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

கூடுச

சொல்லதிகாரம்.

பெற்ற—பெருக்கம். ஈதக்காலத்துப் பயின்றதி போலும்.
இலையிசண்டுத்திரம். (எ) (அ)

கூடுதி. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இ - ள். ‘விகம்புகக் தரடாது’ எ-ம். ‘உவத்துவக் தார்வ தெஞ்
சமோ டாய்நவ னைஇய.’ எ-ம். உகப்பும் உவப்பும், உயர்தலும்
உவகையுமாயிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (க)

கூடுச. பயப்பே பயனும்.

கூடுள. பசப்புநிற னாகும்.

இ - ள். பயவாக் களரணையர் கல்லர தவர்.’ எ-ம். ‘மையில்
வான்முகம் பசப்பு ரும்மே.’ எ-ம். பயப்பும் பசப்பும், பயனும் நிற
வேறுபாடுமாயிய குறிப்பும் பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (க) (கக)

கூடுஅ. இயைபே புணர்ச்சி.

கூடுக. இசைப்பிரிசை யாகும்.

இ - ள். 'இயைத்தொழுகும்.' எ-ம். 'யாழிசையுப் புக்கும்.' எ-ம். இயையும், இசைப்பும், புணர்ச்சிக்குறிப்பும் இசைப்பொருள் மையுமுணர்த்தியவாறு. (கஉ) (கங)

௩.௧௦. அலமர தெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இ - ள். 'அலமர வாயம்.' எ-ம். 'தெருமர ஐள்ளமொ டன்னை' 'துஞ்சால்.' எ-ம். அலமரனும் தெருமரனும், சுழற்சியாகிய குறிப்பு ணர்த்தும். எ - று. (கச)

௩.௧௧. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இ - ள். 'மழகனியு.' எ-ம். 'குழக்கன்று.' எ-ம். மழவுங் குழ வும், இளமைக்குறிப்புப்பொருளுணர்த்தும். எ - று. (கடு)

௩.௧௨. சேர்த்தி மிகுபுகழ்.

௩.௧௩. மாலை மியல்பே.

இ - ள். 'வயக்கல்சால் சேர்த்தி.' எ-ம். 'இரவான் மாலையனே.' எ-ம். சேர்த்தியும் மாலையும், பெரும்புகழும் இயல்புமாகிய குறிப்புண ர்த்தும். எ - று. (கசு) (கஏ)

௩.௧௪. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

இ - ள். 'துனிக வெவ்வொடு.' எ-ம். 'கழிகண் ணோட்டம்.' எ-ம். கூர்ப்பும் கழிவும், ஒன்றனது சிறத்தவாகிய குறிப்பையுணர்த் தும். எ - று. உள்ளதென்றது முன் சிறவாதுள்ள தென்றவாறு. ()

உ ரி மி ய ல்.

௧௧௫

௩.௧௫. கதழ்வுங் துணையும் விரைவின் பொருள.

இ - ள். 'கதழ்பரி கெலித்தேர்.' எ-ம். 'துணைபரி நிவக்கும் புள் ளின் மாண,' எ-ம். கதழ்வும் துணையும், விரைவாகிய குறிப்புணர்த்

௩௩௯. அதிர்வும் விதிப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'அதிர வருவதோர் னோம்' எ-ம். 'விதிப்புற வறியா வேமக் காப்பினை' எ-ம். அதிர்வும் விதிப்பும், நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தம். எ - று.

அதிழ்வென்று பாடமோதி, 'அதிழ்க்கை முரசம்' என்றுதாரணக்காட்டுவாருமுனர். (௨௦)

௩௪௦. வார்த்தல் போக லொழுகன் மூன்று

நேர்வு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இ - ள். 'வார்த்தலன் கும்வை பெயிற்று' 'வார்கையிற் றொழுகை' எ-ம். 'போருகொடி மருங்குல்' 'வெவ்வேல் விடத்தே ரொழுகாருடை போகி' எ-ம். 'ஒழுருகொடி மருங்குல்' 'மால்வரை யொருகிய வாழை' எ-ம். வார்தல், போகல், ஒழுகல் என்னுமூன்றுசொல்லும், நேர்மையும் நெடுமையுமாகிய பண்புணர்த்தம். எ - று. (௨௧)

௩௪௧. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டீரகும்.

இ - ள். தீர்தலுந் தீர்த்தலுமென்னுமிரண்டும் விடுதலாகிய குறிப்புணர்த்தம். எ - று.

௨-ம். 'துணையிற் தீர்த்த கடுக்கன் யானை' என வரும்.

தீர்த்தல் விடுதற்பொருண்மைக்கண் வந்தவழிக் காண்டு கொள்க. தீர்த்தலென்பது செய்வித்தலையுணர்த்தி நின்ற நிலைமையெனின்;—செய்வித்தலையுணர்த்து நிலைமை வேறோதின், "இவைபேபுணர்ச்சி" என்பழியும் இவைப்பென வேறோதல்வேண்டும்; அதனாற் தீர்த்தலுஞ் செய்விதையுணர்த்துவதோ நூரிச்சொல்லெனவே படுமென்பது.

விடற்பொருட்டாகு மென்பதனை இரண்டனோடுங் கூட்டுக.

பன்மைபொருமைமயக்கமெனினுமையும. (உஉ)

ககக. கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும்விரை யாட்டு,

இ - ள். 'கெடவர வாயமொடு' எ-ம். 'பண்ணைத் தோன்றிய வென்னுஞ் குபொருளும்' எ-ம். கெடவரலும் பண்ணையும், விரை யாட்டியிழ குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (உக)

ககக

சொல்லதிகாரம்.

கஉ௦. தடவுங் கயவு களியும் பெருமை

இ - ள். 'வலிதஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குடவேன்;' 'கயவா ய்ப் பெருக்கை யாணை;' களிமலை காடன்' எனத் தடவும் கயவும் களியும், பெருமைவாயிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (உச)

கஉ௧. அவற்றுள்,

தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

கஉ௨. கயவென் கிளவி மென்மைபு மாகும்.

கஉ௩. களிபென் கிளவி செறிவு மாகும்.

இ - ள். 'தடமகுப்பெருமை;' 'கயத்தலை மடப்பிடி;' 'களியி ருன்' எனத் தடவென்கிளவி முதலாவின், பெருமையெயன்றிக் கோட்டமும் மென்மைபுமாயிய பண்பும் செறிவாயி குறிப்புமுண ர்த்தும். எ - று. (உ௫) (உ௬) (உ௭)

கஉ௪. பழுதுபய மின்றே.

- கஉ௫. சாயன் மென்மை.

கஉ௬. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாய் பொருட்டே.

இ - ன். 'பழுதுகழி வாழ்நான்,' 'சாவன்மார்பு,' 'மன்முழு தாண்ட' எனப் பழுது முதலாயின, பயமின்மைபாகிய குறிப்பும் மென்மைபாகிய பண்பும் ஏஞ்சலமைபாகிய குறிப்புமுணர்த்தும்.
எ - று. (௨௮) (௨௯) (௩௦)

௩௨௭. வம்புநிலை யின்மை.

௩௨௮. மாதர் காதல்.

௩௨௯. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இ - ன். 'வம்புமாரி,' 'மாதர் கோக்கு,' 'சயத்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி,' 'தேபரிசை நலிதமே வுறையும்' என வம்பும் மாத ரும், நிலையின்மையும் காதலுமாகிய குறிப்புணர்த்தும்; நம்பும் மே வும், நசையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. மேவு—நசையாக. (௩௧) (௩௨) (௩௩)

௩௩௦. ஓய்த லாய்த வரிழத்தல் சாஅ
யர்வயி னான்கு ழுள்ளத னுணுக்கம்.

இ - ன். 'வேனி னுழத்த வறிதுயல் கோங்களிது,' 'பாய்த்தாய் க்த தானை பரித்தானு னைத்தனை,' 'நிழத்த யானை மேய்புலம் படா,'
உ ரி யி ய ல். க௯௭

1
'சயலற லெந்திக் கறிம்புனல் சாஅய்' என ஓய்தன்முதலாயின றுணு க்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ஆய்த்த தானை—பொங்குதல் விடுத்தலானுணுகிய தானை. உள்ளதென்றது முன்னுணுகாததன் தென்றவாறு. (௩௪)

௩௩௧. புலம்பே தனிமை.

௩௩௨. துவன்றுநிறை வாகும்.

௩௩௩. முஞ்சன் முதிர்வே.

௩௩௪. வெம்மை வேண்டல்.

இ - ன். 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி.' எ-ம். 'ஆரி
யர் துவன்றிய பேரிசை மூனார்.' எ-ம். 'குன்முாஞ் செழிலி.' எ-ம்.
'வெங்நாமம்.' எ-ம். புலம்பு முதலாயின, தனிமையும் நிறையும்
முதிர்வுமாகிய குறிப்பும் விரும்புதலாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று.
(௩௫) (௩௬) (௩௭) (௩௮)

௩௩௫. பொற்பே பொலிவு.

௩௩௬. வறிதுசிறி தாகும்.

௩௩௭. ஏற்ற நினைவுத் துணிவு மாகும்.

இ - ன். 'பெருவரை யடுக்கம் பொற்ப.' எ-ம். 'வறிதலட்க்
கிறைஞ்சிய.' எ-ம். 'காணவஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை பேற்றி.' 'எற்
றேற்ற மில்லாநுள் யானேற்ற மில்லாதேன்.' எ-ம். பொற்பு முத
லாயின; முறைபாளே பொலிவும், சிறிதென்பதூஉம், நினைவும்
துணிவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௯) (௪௦) (௪௧)

௩௩௮. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

இ - ன். 'அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்.' எ-ம்.
'அமார்ப் பேணியு மாகுநி யருத்தியும்.' எ-ம். பிணையும் பேணும்,
பெட்பின் பொருளாகிய புறத்தருதவென்னுங் குறிப்புணர்த்தும்.
எ - று.

பெட்பின் பொருளவென்றதனால், பெட்பின் பொருளாகிய
விரும்புதலுணர்த்ததனுக்கோள். அது வக்தவழிக் கண்டுகொள்க.)

௩௩௯. பிணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இ - ன். 'பரிணத்துவீழ் பகழி' எனப் பரிணயென்பது பிழைத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்; அதுவேயன்றி 'வேய்க்குள் பரிணத்தேடுள்' எனப் பெருப்பாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ௨

௧௬௮

சொல்லதிகாரம்.

பெருமைமாகிய பன்முணர்த்தாது பெருத்தலாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பார் பெருப்பென்றார். (௧௬௮)

௧௬௮. படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.

இ - ன். 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புள்ளிற் போகி' 'கதவை கன்று வயிற்படர்' எனப் படரென்பது உள்நுத்தனுஞ் செலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௧௬௮)

௧௬௯. பையுளுஞ் சிறுமையு றோயின் பொருள்.

இ-ன். 'பையுண்மாலை' எ-ம். சிறுமை புதுப செய்பறியலரே.' எ - ன். பையுளுஞ் சிறுமையும், றோயாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

௧௭௦. எய்யா மையே யறியா மையே.

இ - ன். 'எய்யா மையல்லே நீயும் வருந்துதி' என எய்யாமை அறிவின்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

.. அறிதத்பொருட்டாய் எய்தலென்றானும் எய்தலென்றானும் சான்றோர்செய்யுட்கண் ஸாராமையின், எய்யாமை எதிர்மறையன் னமயறித. (௧௭௦)

௧௭௧. நன்றுபெரி தாகும்.

இ - ன். 'கன்று மரிதுற் றனையாற்பெரும' என நன்றென்பது பெரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெருமைபென்னுது பெரிதென்றதனான் நன்றென்பது வினை

யெச்சொதல் கொள்க.

(சௌ)

௩௪௪. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இ - ள். 'தாவி னன்பொன் னறஇய பாலை.' எ-ம். 'தருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றென.' எ-ம். தாவென்பது வலியும் வரு த்தமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

(சஅ)

௩௪௫. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

௩௪௬. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இ - ள். 'கீர் தெவுகிணைத் தீதாருவர்.' எ-ம். 'தெவ்வுப் புலம்.' எ-ம். தெவுக் தெவ்வும், முறைபாசே கொள்ளுதலும் பகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

(சக) (இ)

௩௪௭. விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.

உ ரி யி ய வ்.

க க்க

இ - ள். 'விறத்த காப்போ ணெண்ணின்று வலியுறுத்தும்.' எ-ம். 'உறத்த விஞ்சி.' எ-ம். 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்.' எ-ம். விறப்பு முதலாயின செறிவேன்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ-று.

௩௪௮. அவற்றுள்,

விறப்பே வெறுஉப் பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'அவ்வெறி யுலக்கைப் பாவெறிக் தயல்' என விறப் பென்பது செறிவேயன்றி வெறுவுதற்குறிப்புமுணர்த்தும். எ-று.()

௩௪௯. கம்பலை கம்மை கலியை யழுங்க

வென்றிவை நான்கு மாவப் பொருள.

இ - ன். 'கம்பலை முதலார்' எ-ம். 'ஒருபெருஞ் சும்மையொடு' எ-ம். 'கவிதொ ளாய மலிதொடு பெடுத்த.' எ-ம். 'உயவுப் புணர்ச் தன்றிவ் வழுங்க லுதே.' எ-ம். கம்பலை முதலாகிய காண்கும் அவ மாகிய இசைப்பொருண்மையுணர்த்தும். எ - று. (௫௩)

௩௫௦. அவற்றான்,

அழுங்க றேரக்கமுங் தேறி பாகும்.

இ - ன். 'பழுங்க ளோட்ட முதலிய வழுங்கின எல்லதே.' எ-ம். 'குணனயுங்கக் குற்ற முறையின்ற உறுஞ் சிறியவர்கட்டு.' எ-ம். அழுங்கல், அவமேயன்றி இரக்கமுங்கேடுமாகிய குறிப்புண ர்த்தும். எ - று. (௫௪)

௩௫௧. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இ - ன். 'கழுமிய ஞாப்பு' எனக் கழுமென்பது மயக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௫௫)

௩௫௨. செழுமை ளளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இ - ன். 'செழும்புக்குன்றம்' எ-ம். 'செழுந்தடி தின்ற செந் தாய்.' எ-ம். செழுமை, ளளனுங்கொழுப்புமாகிய பன்முணர்த்தும். எ - று. (௫௬)

௩௫௩. விழுமஞ் சேர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

இ - ன். விழுமியோர்க் கண்டொத்தஞ் செய்வர் சிறப்பு' எ-ம். 'வேற்றமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்த.' எ-ம். 'நின்னுறு விழுமங் கிளந்தோன்.' எ-ம். விழுமம் முறையானே சேர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௫௭)

௩௫௪. கருவி தொகுதி.

௩௫௫. கம்நிறைத் தியலும.

இ - ன். 'கருவி வானம்.' எ-ம். 'கமஞ்சுள் மாமழை.' எ-ம். கருவியுள் கமலும், தொகுதியும் கிறைவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. 'கருவிவானம்' என்புழிக் கருவி யின்னுமுழக்கு முதலாய வற்றது தொகுதி. (௫௮) (௫௯)

௩௫௬. அரியே யைம்மை.

௩௫௭. கவவகத் திடுமே.

இ - ன். 'அரிமயீர்த் திரண் முண்டை.' எ-ம். 'கழுவிளங்காசம் கவைஇய மாப்பே.' எ-ம். அரியுள் கவவும், ஐம்மையும் அகத்திமையே குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௬0) (௬௧)

௩௫௮. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்கலு மிசைப்பொருட் கிளவி பென்மனார் புலவர்.

இ - ன். 'வரிவளை தீவைப்ப.' எ-ம். 'ஆமா கல்லேறு சிலைப்ப.' எ-ம். 'கடியரைத் தடியுமோசை தன்னுர் கெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப.' எ-ம். ஏறிரங்கிருளிடே.' எ-ம். துவைத்தன் முதலாயின இசைப்பொருளுணர்த்தும். எ - று. (௬௨)

௩௫௯. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'செய்திரங்காவீனை' என இரங்கல், இசையே யன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

கழித்த பொருள்பற்றி வருங்கவலைபைக் கழித்த பொருளென்றார். (௯௬)

௩௬௦. இலம்பா டொற்கமா பிரண்டும் வறுமை.

இ - ள். 'இலம்பரி புலவ ரேற்றைக சிறைய,' எ-ம். ஒக்கலொற்கஞ்சொலிய.' எ-ம். இலம்பாரும் ஒற்கமும் வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

இலமென்னுமுரிச்சொல், பெரும்பான்மையும் பாடென்னுத் தொழில்பற்றி யல்லது வாராமைபின் இலம்பாடென்றார். (௯௭)

௩௬௧. குேமிர்தலும் பாப்தலும் பரத்தற் பொருள்.

உ ரி யி ய ல்.

உருக

இ - ள். கருமணன் குேமிரிய திருககர் முற்றத்தி.' எ-ம். 'பாப்புணல்.' எ-ம். குேமிர்தலும் பரய்தலும், பரத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௯௮)

௩௬௨. கவர்வுவிருப் பாகும்.

௩௬௩. சேரே திரட்சி.

௩௬௪. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இ - ள். 'கவர்வுடைப் புரவி.' எம். 'சேர்த்துசேறி குறங்கு.' எ-ம். 'வியலுலகம்.' எ-ம். கவர்வு முதலாயின் முறையானே விருப்புத் திரட்சியும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௯௯)

(சௌ) (சௌ)

௩௬௫. பேரோ முருமென வருஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இ - ள். 'மன்ற மாந்த் பேருநிர் கடவுள்.' எ-ம். 'நாகல்லார்.'
எ-ம். 'உருயில் சுற்றம்.' எ-ம். பே முதலாகிய மூன்றும் அச்சமாகிய
குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௬)

௩௬௬. வயவலி யாகும்.

௩௬௭. வாலொளி யாகும்.

௩௬௮. தாயவென் கிளவி யறிவிந் திரிபே.

இ - ள். 'தன்னக் தப்பின் வயமான்.' எ-ம். 'வரன்முமே.'
எ-ம். 'தயவுற்றேம் பாமாக.' எ-ம். வயமுதலாயின, வலியும் அறிவு
வேறுபடுதலாகிய குறிப்பும் ஒளியாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ-று.
(௪௦) (௪௧) (௪௨)

௩௬௯. உயாவே யுபங்கல்.

௩௭௦. உசாவே சூழ்ச்சி.

௩௭௧. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இ - ள். 'பருந்திருந் துயாவளி பயிற்று யியாவுயர் நனத்தகை.'
எ-ம். 'உசாத்தலை.' எ-ம். 'வயவுறு மகளிர்.' எ-ம். உயா முதலா
யின, முறையானே உயங்கதஞ் சூழ்ச்சியும் வேட்கைப்பெருக்கமு
மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௩) (௪௪) (௪௫)

௩௭௨. கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெளுளிப் பொருள.

இ - ள். 'நிந்தறுப்பதோரகங்கழமுணையன்.' எ-ம். 'நிவிக்
நிறத்த நீரழி பாக்கம்.' எ-ம். கறுப்புஞ் சிவப்பும், வெளுளியாகிய
குறிப்புணர்த்தும் எ - று.

கருமை செம்மையென்னுது கறுப்புச் சிவப்பென்றதனால்,
தொழிற்பட்டிழியல்லது அவை வெகுளியுணர்ந்தாமைகொள்க. ()

௩௪௩. நிறத்துரு வுணர்ந்தற்கு முரிய வென்ப.

இ - ன். 'கறுத்த காயா;' 'சிவந்த காந்தள்.' என அவை வெகு
ளியேயன்றி நிறவேறுபாடுணர்ந்தற்குமுரிய. எ - று.

இவை வெளிப்படுகொல்லாயினும், கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகு
ளிப்பொருளவென்றதனால், கருங்கண், செவ்வாய் எனப் பண்பா
யவழியல்லது தொழிலாயவழி நிறவேறுபாடுணர்ந்தா வென்பது
புதிதலின், அதனைப் பாதுகாத்தவாறு. (௪௪)

௩௪௪. நொசிவு துணைவு துணங்கு துண்மை.

இ - ன். 'நொசிமருங்குல்.' எ-ம். 'துணைநூற் கலீங்கம்.' எ-ம்.
'துணங்குதுதி தூடக்கம்போல.' எ-ம். நொசிவு முதலாயின, துண்
மையாகிய பண்புணர்ந்தும். எ - று. (௪௫)

௩௪௫. புனிதென் கிளவியின் தணிமைப் பொருட்டே.

இ - ன். 'புனிற்றூப்பாய்க்தெனக் கலங்கி' எனப் புனிதென்
பது சான்றணிமையாகிய குறிப்புணர்ந்தும். எ - று. (௪௬)

௩௪௬. துணவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இ - ன். 'கனவுப்புகு விதலியிற் றோன்று காடன்.' எ-ம். 'கன
த்தலையுலகம்.' எ-ம். கனவு, களனும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்ந்
தும். எ - று. (௪௭)

௩௪௭. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இ - 'பதவு மேய்ந்த மதவுடை நல்லான்.' எ-ம். 'கயிறிடு சத
ச்சேப் போல மதமிக்கு.' எ-ம். மதவேன்பது மடனும் வலியுமாகிய
குறிப்புணர்ந்தும். எ - று. (௪௮)

௩௭௮. மிகுதியும் வணப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ன். 'மதவிடை' எ-ம். 'மாதர் வாண்முக மதைஇய கோக்
கே.' எ-ம். மடனும் வலியுமேயன்றி, மிகுதியும் வணப்புமாகிய குறி
ப்புஞ்சிறப்பான்மையுணர்த்தும். எ - று. மதவிடை யென்புழி மிகுதி
உள்ளமிகுதி. (௮௬)

௩௭௯. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இ - ன். 'மீனெடு பெயரும் யாணரும்' என யாணசென்பது
வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௮௭)

உ ரி யி ய ல்.

உ௦௩

௩௮௦. அமர்தன் மேவல்.

௩௮௧. யானுக் கவினும்.

இ - ன். 'அனையர்க்கு செய்யா னுறையும்.' எ-ம். 'யானது
பசலை.' எ-ம். அமர்த்தும் யானும், முறையானே மேவுதலுக் கவினு
மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௮௮) (௮௯)

௩௮௨. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள்.

இ - ன். 'செல்லுகுத்தப் பரவும் கடவுளு யிவவே.' எ-ம்.
'கைதொழுதப் பழிச்சி.' எ-ம். பரவும் பழிச்சும், வழுத்ததலாகிய
குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௯௦)

௩௮௩. கடியென் கிளவி,

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

வினாவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்ச முன்றேற் றுயி னாக்து •

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். கடியென்னுமுரிச்சொல் வளைய முதலாயி பத்துக் குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடித்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு' என வலாவும், 'கடிதுணைப் பகழி' எனக் கூர்மையும் 'கடிகா' எனக் கீர்ப்பும், 'சம மலர்' எனப் புதுமையும், 'கடுமான்' என வினாவும், 'கடும்பகல்' என விளக்கமும், 'செங்கா லொற்றலின்' என மிகுதியும், 'கடுகட்டி' எனச் சிறப்பும், " 'கடியையா னெடுத்தகை செருவத் தானே' என அச்சமும், 'கொஞ்சுழிப் புனார்த்தெய்வ லோங்கிக் கடுஞ்ரு டரு குவ னினக்கே' என முன்றேற்றும் உணர்த்தியவாறு காண்க.

முன்றேற்ற - புறத்தின்தித் தெய்வமுதலாயினவத்தின்முன் னின்ற தெளித்தல். (அஎ)

க-அச. ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ள். 'கடித்தன எல்லனோ வன்னை.' எ-ம். 'கடியினரு தின்ற கல்லா மந்தி.' எ - ம். கடியென்கிளவி, மேற்கூறப்பட்ட பொருளையன்றிக் சிறுபான்மை ஐயமாயிவ் குறிப்புங் கரிப்பாகிய பண்புமுணர்த்ததற்குமுரித்த. எ - று. (அஅ)

க-அரு. ஐனியப் பாகும்.

க-அசு. முனைவுமுனி வாகும்.

கூஅஎ. வையே கூர்மை.

கூஅஅ. எழுவளி யாகும்.

இ - ன். 'ஐதே காமம் யானே.' எ-ம். 'சேந்துகில முனைஇய
செங்கட் காரான்.' எ-ம். 'வைதுனைப் பசழி.' எ-ம். 'போரெழுத்
தினிதோள்.' எ-ம். ஐ முதலாயின முறையானே விபப்பும் முனி
ஷங் கூர்மையும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று. (அக) (கூ)
(கூச) (கூஉ)

கூஅக. மெப்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொல் லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளை.

இ - ன். இச்சொல் இப்பொருட்டுரித்தென மேற்கூறப்பட்ட
உரிச்சொல்லெல்லாவற்றையும், அவற்று முன்னும் பின்னும் வருமொ
ழிகளை ஆராய்ந்து, அம்மொழிகளுட்டக்க மொழியானே ஒருபொரு
ளுணர்த்துக; இவ்வாறுணர்த்தவே, வரலாற்றுமுறைமையாற் றத்த
மக்குரித்தாய பொருள் விளங்கும். எ - று.

இஃதென் சொல்லியவாறோவெனின்;—“உறு தவ னெனியென
வருஉ முன்று—மிருதி செம்பும் பொருள வென்ப.” எ-ம். “செல்ல
லின்ன லின்னா மையே.” எ-ம். ஒதியவழி, அவையயின்ற சொல்ல
ன்மையான், இவை மிருதியும் இன்னொமையுமுணர்த்துமென்று ஆகி
ரியாரணையாற்கொள்வதல்லது வரலாற்றாற் பொருளுணர்த்தமெ
னப்படாபோவென்று ஐயுறுவார்க்கு, “உறுகால்;” “தவப்பல;” “நனி
செய்த்து” எனவும், “மணங்கமழ் வியன்மார்ப னவைங்டிய செல்லல்”
எனவும்; முன்னும் பின்னும் வருஞ்சொல்லாடி அவற்றுள் இச்சொ
ல்லோகி இவ்வுரிச்சொல் இவையுமென்று கடைப்பிடிக்கத் தாம்

புணர்த்த சொற்கேற்ற பொருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல்லும்
வரலாற்றற்பொருளுணர்த்துமென்பது பெறப்படுமென ஐயமகந்தி
யவாறெனக் கொள்க. வரலாற்றற்பொருளுணர்த்தாலாயின், குழு
வின் வந்த குறிகிலைவழக்குப்போல இயற்கைச் சொல்லெனப்படா
வென்பது. (கக)

கக0. கூறிய கிளவிப் பொருளிலை யல்ல.

வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடுங் கொளவே.

இ - ள். மூன்றும் பின்னும் வருபவை நாடிய வழி, உரிச்
சொற்குக் கூறப்பட்ட பொருளையன்றிப் பிறபொருடோன்றமா
யினும், கூறப்பட்டவற்றோடு அவற்றையுஞ்செய்க. எ - று.

உ ரி யி ய ல்.

உ00

'கடிநாறம் பூத்துணர்' என்றவழிக் கடியென்பது மூன்றும்
பின்னும் வருபவை நாட வரைவு முதலாயின பொருட்கேலாத
மணப்பொருட்டாயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (கச)

ககக. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே.

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்திப் பொருளுணர்த்தங்
காத பரிமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற்பொருளுணர்த்தியவழி
அப்பொருளுணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள் யாதெனப் பொருட்
குப் பொருடெரியுமாயின், மேல் வருவனவற்றிற்கெல்லாம் ஈதொ
த்தலின், அவ்வினா இறை வரம்பின்றியோடும்; அதனாற்பொருட்
குப் பொருடெரியத்த. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருளுணர்ப்பது பிறிதோர்சொல்லானன்றே

அச்சொற்பொருளும் அறியாதாளை உணர்த்துமாறென்னையெனின்; அது வருகின்ற சூத்திரத்தார்பெறப்படும். (க௭)

௩௬௨. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ன். 'உறுகால்' என்புழி உறுவென்னுஞ்சொற்குப் பொருளாகிய மிகுதியென்பதன்பொருளும் 'அறியாத மடவோனாயின், அந்நாறு ஒருபொருட்டினவி கொணர்த்துணர்த்தலுமுது கடுங்காலது வலி கண்டாய் ஈன்றி உறுவென்பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொழி கூறியாலும் கடுங்காலன்வழிக் காட்டியாலும், அம்மாலுஞ்சொன்னும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல்வல்லனாயின், அப்பொருட்டிப் படாமல் அவனுணரும். எ - று. அவற்றானுமுணர்தலாற்றாது உணர்த்துமாறென்னையெனின்;—அதற்கன்றே வருகுஞ்சூத்திரமெழுந்ததென்பது. (௯௬)

௩௬௩. உணர்ச்சி வாயி லுணர்வார் வலித்தே.

இ - ன். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியாலும் பொருளைக் காட்டியாலும் உணர்த்தவும் உணராதாளை உணர்த்தும் வாயிலில்லை; உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வோரதுணர்வை வலியாகவுடைத்தாகலான். எ - று.

யாதானுமோராற்றானுணர்நன்மை அவற்கில்லையாயின், அவனுணர்த்தற்பாலனல்லனென்றவாறு. (௯௭)

௩௬௪. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று.

௨௦௬ சொல்லதிகாரம்.

இ - ன். உறு தல முதலாயின சொற்கு மிகுதி முதலாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற்கொள்வதல்லது, அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத் தோன்று. எ - று.

பொருளொடு சொற்கீயையு இயற்கையாகலான் அவ்விடற்கை யாகிய இயைபாற் சொற்பொருளுணர்த்துமென்ப. ஒரு சாரார் பிற காரணத்தானுணர்த்து மென்ப. அவற்றுள் மெய்மையாகிய கார ணம் ஆகிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்முனோர்க்குப் புலனாகாம லின், மொழிப்பொருட்காரணமில்லையென்னுது விழிப்பத் தோன் றுவென்றார். அக்காரணம் பொதுவையான் ஒன்றாயினுஞ் சொற் றொறுமுண்மையிற்சிதப்புவகையாத்பலவாம்; அதனான் விழிப்புத் தோன்றுவெனப் பன்மையாற்சுற்றார். உரிச்சொற்பற்றியோதினா றேனும், ஏனைச்சொற்பொருட்டுமிஃதொக்கும். (௬௮)

௩௬௫. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இ - ள். முதனிலையும் இறுதிநிலையுமாக எழுத்துக்கள் பிரித்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத்தியை புடைத்த னீறு. ஏ - று.

இவணியல்பின்றெனவே, எழுத்துப் பிரிந்து பொருளுணர்த் தல் பிருண்சி இயல்புடைத்தென்பதாம். அவையாவன, லீனைச்சொ ள்வும் ஒட்டுப்பெயருமாம். பிரிதலும் பிரியாமையும் பொருளுணர்த் தவனவற்றிற்கேயாகலின், கூறைகோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய் தாதவாறுபோல, இடைச்சொற்கு இவ்வாறாய்ஞியெய்தாமையறித.

தவ நனியென்னுத்தொடக்கத்தன குறிப்புவினையெச்சம்போ லப் பொருளுணர்த்தலின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுங்கொல்லோ வென்றையுமுமை ஐயமகற்றியவாறு. (௬௯)

௩௬௬. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல

பன்முறை யானும் பரந்தன வளுஉ

முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்டுறை கூட்ட

வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்

வரம்புதமக் கின்மையின் வழிவளி கடைப்பிடித்
தோம்படை யானையிற் கிளந்தவற் றியலாத்
பாங்குற வுணர்த டுலன்மனார் புலவர்.

இ - ள். அன்னபிறவுக்கிளந்தவல்ல பன்முறையானும் பரத்
தன வருடமுரிச்சொல்லெல்லாம்-ஓ-து. சொல்லப்பட்டனவேயன்றி
அவைபொல்லின் பிறவும் பலவாற்றானும் பரத்தவருமுரிச்சொல்லெ

எ ச ச ன் ய ல்.

20௭

ல்லாம். எ - று. பொருட்குறைகூட்டலியன்ற மருக்கினிணித்தென
வறியுங் வரம்பு தமக்கின்மையின். எ-து. பொருளொடு புணர்த்து
ணர்த்த இசை குறிப்புப் பண்புபற்றித் தாடியின்ற சிலத்து இத்து
வினயென வரையறுத்துணருமெல்ல தமக்கின்மையான் எஞ்சு
மைக் கிளத்தலரிதரகலின். எ - று. வழிவளிகடைப்பிடித்தோம்ப
டையானையிற் கிளந்தவற்றியலாத் பாங்குறவுணர்தல். எ-து. “இ
சையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுங் தோன்றிப் பெயரினும் வினையி
னுமெய்தலி மாரி” எனவும் “முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி”
எனவும் கூறிய செறியைச் சேராமற் கடைப்பிடித்து “எச்சொல்
லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” எனவும், “ஒத்த மொழியாற்
புணர்த்தன ருணர்த்த-தத்த மாரிப் றோன்றாமன் பொருளே” என
வும் என்னுற்றாப்பட்ட பாதுகாவலானையிற் கிளந்தவற்றியல்பொ
டும் ஓர் இயவற்றை முறைப்படவுணர்க. எ - று.

குறிப்புப்பொருண்மை பலவகைத்தரகலானும், பெயரினும்
வினையினு மெய்தலிமாரியுக் தலிமாறாதும் ஒருசொற்பலபொருட்குரி
த்தாயும் வருதலானும், துபற்றித் தொகுத்துணர்த்தற்கு அன்னவின்
டையவன்மையானும், பன்முறையானும் பரத்தன வருடமென்றார்.

பொருளைச் சொல் இன்றியமைவாமையின், அதனைக் குறை
யென்றார்; ஒருவன் வினையும் பயனுமி இன்றியமைவாமையின்,
'வினைக்குறை தீர்த்தாரிற் திற்தின் தலிடு' 'பயக்குறை யிவ்வீதான்
வாழுகானே' எங்குத்போல. பொருட்குறை கூட்ட வாய்பு தமக்
கின்மைவினென இனையும்.

இருமை யென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய பண்புணர்
ததும் சேணென்பது சேய்மைவாகிய குறிப்புணர்த்தும். தொன்
மையென்பது பழமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். இவையெல்லாம்
அன்னபிறவுத்தினைத்தவய்வென்பதனாகொள்க. (1) நதவுமன்ன. (1)

உரியியன் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

எ ச் ச வி ய ல்.

—:—

குகள. இயற்கொற் றிரிகொற் றிரைச்சொல்வடசொலெ
றனைத்தே செய்பு ளீட்டச் சொல்லே. [அ]

கிளவியாக்கமுதலாக உரியியிற்றுதியாகக் கிடந்த ஒத்துக்க
ருள் உணர்த்ததத்தியின்மையான் உணர்த்தப்படாது எஞ்சி

உ0அ

சொல்லதிகாரம்.

நின்ற சொல்லிலக்கணமெல்லாம் தொகுத்துணர்த்திய வெடுத்துக்
கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து எச்சவியலென்னும் பெயர்த்
தாயிற்று.

“கண்டிரென்ற” எனவும், “செய்யா யென்னு முன்னிலை
வினைச்சொல்” எனவும், “உரிச்சொல் மருங்கினும்” எனவும், “ஒரு
மை சட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி” எனவும், இவை முதலாகிய ருத்
திரங்களுணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும் வினைச்சொல்லிலக்கணா
மும் வழுவமைதியும் அவ்வோத்துக்களுளுணர்த்தாது சண்டினர்த்
தியதென்னையோவெனின்;—அதற்குக் காரணம் அவ்வக்குத்திரமு
காக்கும்வழிச் சொல்லுதும்.

பலபொருட்டொருதிக்கு ஒன்றனுற்பெயர் கொடுக்குக்கால்
தலைமையும் பன்மையும்பற்றிக் கொடுப்பினல்லது பிறிதாற்றன்மை
யானும், தலைமையும் பன்மையும் எச்சத்திந்தின்மையானும், பத்து
வகையெச்சம் சண்டினர்த்தலான் எச்சவியலாயிற்றென்றல் பொரு
த்தாமையுணர்க.

செய்யுட்டுரிய செல்லும், அவற்றதிலக்கணமும், அவற்றற்
செய்யுள் செய்யுழிப் படும விகாரமும், செய்யுட்பொருள்கேளும்,
எடுத்துக்கொடற்கணுணர்த்துகின்றார்.

இக்குத்திரத்தின் பொருள். இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும்,
திசைச்சொல்லும், வடசொல்லுமென அத்துணையே செய்யுளிட்டி
தற்குரிய சொல்லாவன. எ - று.

இயற்சொல்லானஞ் செய்யுட்சொல்லாகிய திரீசொல்லானுமே
யன்றித் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இடைவிராய்ச் சான்றோர்
செய்யுள் செய்யுமாறு கேண்டு ஏனைப்பாடைச்சொல்லுஞ் செய்யுட்டு
ரியவேவென்றையுற்றார்க்கு, இக்கான்கு சொல்லுமே செய்யுட்டு
ரியன பிறபாடைச்சொல் உரியவல்லவென்று வரையறுத்தவாறு.

செய்யுள் செய்யலாவது ஒருபொருண்மெற் பலசொற்கொண்
ர்க்கிட்டலாகலான், ஈட்டலென்றார்.

பெயர்வினையிடையுரியென்பன இயற்சொற்பாருபாடாகலான், இயற்சொல் அக்காண்குபாருபாட்டானுஞ்செய்யுட்டுரித்தாம். திரி சொற்பெயராயல்லது வாரா. என்மனாரென்பதனை வினைத்திரிசொல்வென்பாருமுளர். ஆகவே 'என்றிசினோர்' 'பெயலருக்குரைத்து, என்பனபோலச் செய்யுள்முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்தமுடைத்து; தில்லென்னுமிடச்சொல், தில்லவென்றானுத் தில்லையென்றானுத் திரித்து நின்றவழி அவை வழக்கிற்குமுரியவா

எ ச ச வி ய ல், உருக

களின், திரிசொல்வெணப்படாது. கவிச்சால் என்புழிக் கடியென்னுமுரிச்சொல், "பெயரினும் வினைவினு மெய்தவி மாறி" என்பதனாற் பண்புப்பெயராய்ப் பெயரொழி தொக்கு வழக்கினுட்பயின்ற வருதலால், திரிசொல்வெணப்படாது. திசைச்சொல்லுள் எனைச் சொல்லுமுளவேனும், செய்யுட்டுரித்தாய் வருவது பெயர்ச்சொல்லேயாம். வடசொல்லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட் குரியவாய் வாரா. இவ்வாருதல் சான்றோர்செய்யுள் கேக்கிக்கண்டிகொள்க.

உகஅ. அவற்றுள்,

இயற்சொற் றுமே

செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவனரித்

தம்பொருள் வழாமை உரைசக்குஞ் சொல்லே.

இ - ள். அக்காண்கனுள், இயற்சொல்வென்று சொல்லப்பட்ட சொற்றும், செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற்குப் பொருத்திக் கொடுத்தமிழ்நிலத்துத் தம்பொருள் வழுவாமனுரைத்துஞ் சொல்லாம்.

எ - று.

அவையாவன நிலம், கீர், தீ, வளி, டீசாறு, கடழ், பால், தாயிர், மக்கள், மா, தெங்கு, கமுரு என்னுத்தொடக்கத்தன.

செந்தமிழிலமாவன வைகைவாற்றின் வடக்கும் மருதயாற்
றின் தெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்குமாம்.

நிரியின்றி இயல்பாகிய சொல்லாகலின் இயற்சொல்லாயிற்று.
கொடுத்தமிழ் கிடைத்திருக்கும் பொதுவாகலின் இயற்சொல்லாயிற்றெ
வரினும்மையும்கூட. நீரென்பது ஆரியச்சிதைவாயினும் அப்பொருட்டு
அதவே சொல்லாய்ச் செந்தமிழ்கிடைத்தும் கொடுத்தமிழ்கிடைத்தும்
வழங்கப்படுதலான் இயற்சொல்வாயிற்று. பிறவுமின்னாறு வருவன
இயற்சொல்லாகக்கொள்க.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட சிந்தது. (உ)

உககக. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
யிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இ - ன். ஒருபொருள் குறித்து வரும் பலசொல்லும் பலபொ
ருள் குறித்த வரும் ஒருசொல்லுமென இருவகைப்படுந் திரிசொல்.
எ - று.

வெப்பு, விலங்கல், வீண்டு என்பன ஒருபொருள் குறித்த
வேறுபெயர்க்கிளவி. எனினமென்பது அன்னமும் வேரிமாவும் புளி

உகடு சொல்வதிகாரம்.

மாவும் வாயுமுணர்த்தலானும், உந்தியென்பது யாழ்ப்பத்ததுறுப்
பம் கொப்பூறும் தேர்த்தட்டும் காண்பாறுமுணர்த்தலானும், இவை
வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

திரிசொல்லது திரிவாவது உறுப்புத் திரிதலும் முழுவதுத் திரி
தலுமென இருவகைத்து. இன்ன, மஞ்ஞை என்பன உறுப்புத் திரி
ந்தன. விவங்கல், விவாரி என்பன முழுவதுத் திரிந்தன. முழுவதுத்
திரிந்தனவற்றைக் கட்டிய வழக்கென்பாருமுள். அவை கட்டிய
சொல்லாமாயிற் செய்யுள் வழக்காமாதிலை; அதனான் அவையுத்
திரிவெனல் வேண்டுமென்பது.

அஃதெல், பலசொல் ஒருபொருட்டுருரியவாதலும் ஒருசொற்
பலபொருட்டுருரித்தாதலும் உரிச்சொன் முதலாகிய இயற்சொற்கு
முன்மைபான் அது திரிசொற்கிலக்கணமாமறென்னைமெனின்;—
அது திரிசொற்கிலக்கணமுணர்த்தியவாதென்று; அதனது பாகுபா
ணொர்த்தியவாறு. திரிபுடைமையே திரிசொற்கிலக்கணமாதல் சொ
ல்லின்முடிவின்ப்பொருண் முடித்தலென்பதனுப்பெற வைத்தார்.
இஃது மஞ்ஞையென்பன ஒருசொல் ஒருபொருட்டுருரித்தாகிய திரி
சொல்லாதலின் இருபாற்றென்றல் கீரம்பாதெனின்;—அற்றன்று:
ஆசிரியர் இருபாற்றென்ப திரிசொற்றெனவி எனத் தொகை கொடுத்த
தாக்கலின், இன்ன மஞ்ஞையென்பனவற்றோடு ஒருபொருட்டுரு
ரியாய் வரும் திரிசொளுளவாகலொன்றோ இவை பிறபொருள்படு
தலொன்றோ இரண்டனுளொன்று திட்பமுடைத்தாதல்வேண்டும்.
என்னை? ஆசிரியர் பிற கூறுமையினென்பது.

திரித்துக்கொண்டது இயற்கைச்சொல்லான் இன்பம் பெறச்
செய்யுளீட்ட லாகாமையானன்றே; அதனாற்றிரி சொல்லெனவே,
செய்யுட்டுரித்தாதலும் பெறப்படும். (க)

சுபா. செந்தமிழ் சேர்த்த பன்னிரு நிலத்துத்
தங்குவிப் பினவே திசைச்சொற் சிளவி.

இ - ள். செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு மிலத்துத் தாங்குநீத்த பொருள் விளக்குத்திறைச்செரால். எ - று. எந்தது, அவ்வநிலத்துத் தாங்குநீத்த பொருள் விளக்குவதல்லது அவ்வியற்சொற்போல எந்நிலத்துத் தம்பொருள் விளக்காவென்றவாரும்.

பன்னிருநிலமாவன் பொய்ச்நாடு, ஒய்ச்நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கந்தகாநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடநிலை எனச் செந்தமிழ்காட்டுத் தென்செழிப்பாண்முதலாக வடசெழிப்பாலிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க.

எ ச் ச வி ய ல்.

உருக

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆ ஈருமை என்பனவற்றைப் பெற்ற மென்றும், தம்மாயியென்பதனைத் தத்துவவென்றும், வழக்குப, பிதவும்ன்ன.

தங்குநீப்பினவென்று தனிமொழி தம்பொருளுணர்த்துமிறு துக்குச் சொல்லினார்; இருமொழி தொடருமிடத்துத் தன்னை வந்தான் என வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றாசல்வசென்பது. (ச)

சரக. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொழி

யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லு கும்மெ.

இ - ள். வடசொற்கிளவியாவது வடசொற்கே உரியவெனப் படுஞ் சிறப்பெழுத்தினிங்கி லிருசார்மொழிக்கும் பொதுவாகிய எழுத்தானியன்ற சொல்லாம். எ - று. எனவே, பொதுவெழுத்தானியன்ற வடசொல்லும் செய்யுட் செய்தற்குச் சொல்லாமென்றவாறுயிற்று.

அவை வாரி, மேரு, சூங்குமம், மணி என்னுத்தொடக்கத்தன.

வடசொல்லாவது வடசொல்லோடொக்குத் தமிழ்ச்சொல்லெ
ன்றாராம் உரையாசிரியரோனின்;—அந்தநாட்டுக்குமென்று செல்
வப்படுவன ஒருபுடையானெப்பனையும் வேற்றுமைமுடைமையா
யான் இரண்டாகவென்றும். இவை வழுத்தானும் பொருளானும்
வேறுபாடுன்மையாகிய ஒருசொல்லிலக்கனமுடைமையான் இர
ண்டிசொல்லெனப்படா; அதனால் ஒத்தல் யாண்டயது, ஒருசொ
ல்லேயாமென்பது. ஒருசொல்லாயினும் ஆரியமுத்தமிழுமாகிய இட
வேற்றுமையான் வேறுபடுவெனின்;—அவ்வாறுயின் வழக்குஞ்
செய்யுளுமாகிய இடவேற்றுமையாற் சோறு உழுன்னுத் தொடக்க
த்தனவும் இரண்டிசொல்லாவான் செல்லும்; அதனால் இடவேற்று
மைமுடையனெனும் ஒருசொல்லிலக்கனமுடைமையான் ஒருசொ
ல்லேயாம். ஒருசொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபாடைக்கட்செ
ல்லாமையானும், வடசொல் எல்லாத்தேயத்திற்கும் பொதுவாகலா
னும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டு வழங்கப்பட்டனவெனல்வே
ன்றும்; அதனால் இது போலியுரைபென்க. அல்லதுஉம், அவை
தமிழ்ச்சொல்லாயின் வடவெழுத்தொரிஇயென்றல் பொருத்தாமை
யானும், வடசொல்லாதலறிக. (டு)

சு02. சிதைத்தன வரினுமியைந்தன வரையார்.

இ - ள். பொதுவெழுத்தானியன்றனவெயன்றி, வடவெழுத்
தானியன்ற வடசொற்சிதைத்து வரினும், பொருத்தமுடையன
செய்யுளிடத்து வரையார். எ - று.

உ-ம். 'அரவிய வியலகத் தியம்பும்.' எ-ம். 'தசகான் செய்றிய பணைமரு னோன்றாள்.' எ-ம். வரும்.

சிறைத்தன வரினுமெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஆணை, வட்டம், எட்டம், கண்ணன் எனப் பாகதமாய்ச் சிறைத்து வருவனவுங்கொள்ள.

இச்சூத்திரத்தானும் அவை தமிழ்ச்சொலன்மையதிக. (ஈ).

சுரு. அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்கும் காலே, வலிக்கும் வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும், விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித்தொ குத்தலு, நீட்டும்வழி நீட்டலுந் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலு, நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். இயற்சொற்றிரிசொற்றிசைச்சொல் வடசொல்லென் னாகான்றொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்கும்கால், மெலிபதனை வலிக்கவேண்டும்வழி வலித்தலும், வலியதனை மெலிக்கவேண்டும் வழி மெலித்தலும், குறுகவதனை விரிக்கவேண்டும்வழி விரித்தலும், விரிவதனைத் தொகுக்கவேண்டும்வழித் தொகுத்தலும், குறியதனை நீட்டவேண்டும்வழி நீட்டலும், குறுகவதனைக் குறுக்கவேண்டும் வழிக் குறுக்கலுமாகிய அறுபுகைவிசாரமும், செய்யுளின்பம் பெறச் செய்வான் காட்டுதலை வலியாவுடைய எ - று.

உ-ம். 'குறுக்கையிரும்புலி;' 'முத்தை வருஉந் காலந் தோன் றின்' என்பன வலிக்கும்வழி வலித்தல். 'கமென்பாவை,' 'ருன் திய லுகரத் திறதி' என்பன மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். 'தண்ண க்துறைவன்' என்பது விரிக்கும்வழி விரித்தல். 'மழுவரோட்டிய'

என்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல். 'குன்றி கேரபன் கொடி
வீடு பவள மொன்செய் காந்தளொக்கு நீன்னிறம்' என்புழிச்
செவ்வெண்ணிற்றொகை தொக்கு நீற்றலின் இதுவுமது. வீடுநின்
என்பது நீட்டும்வழி நீட்டல். பாசிலையென்பது காட்டுவாருமுளர்.
உண்டார்ந்தென்பது உண்டருந்தெனக் குறுகி கிற்றலிற் குறுக்கும்
வழிக் குறுத்தல். 'அழுத்துபடு வீழுப்புன்' என்பதுமது. பிறவுமன்ன.

காட்டல்வலியென்றது, இவ்வறுவகைவிகாரமும் இன்னுழி
யாமென்று வகையறுக்கப்படா; செய்யுள் செய்யுஞ்சான்றோர் அணி
பெற காட்டலைத் தமக்கு வலியாகவுடையென்றவரது. காட்டல்,
கீலை பெறச் செய்தல். (ஈ)

எ ச் ச வி ய ல்.

உகந்.

சரச. கிரணிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைகான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இனிச் செய்யுளிடத்து விகாரவகையான் மொழிகள் தம்முட்
புணருமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிரணிறையும், சுண்ணமும், அடிமறியும், மொழிமாற்
றமென கூண்டென்று சொல்லுப, அக்காங்குசொல்லுஞ் செய்யுளி
டத்துத் தம்முட்புணருமுறைமை. எ - று.

கூங்கு சொல்லு மென்பதுஉஞ் செய்யுளிடத்தென்பதுஉம்
அகிகாரத்தாற்பெற்றும்.

கிரணிறையுஞ் சுண்ணமும் மொழிமாற்றாதலொக்குமாயினும்,
கிரணிற்றதும் அவ்வடியெண்ணெசு சுண்ணமாகத் துணித்ததுமா
கிய வேறுபாடுடையவான், அவற்றைப் பிரித்து அவ்வெறுபாட்
டாற் பெயர் கொடுத்து, வேறிடக்கணியில்லாத மொழிமாற்றை

மொழிமாற்றென்றார்.

இச்சூத்திரத்தான் மொழிபுணரியல் நான்கென வரையறுத்த
வாறு. (அ)

சுப்தி. அவற்றுள்,
கீரணிறை தானே
வினையினும் பெயரினு வினையத் தோன்றிச்
சொல்லேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு வினையல்,

இ - ன். அந்நான்றினுள், கீரணிறையாவது வினையானும் பெய
ரானும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு நிற்பப் பொருள் வேறு
நின்றலாம். எ - று.

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ் செங்கண்ணதாகலான்,
முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார்.

வினையினும் பெயரினுமென்றதற்குள், வினைச்சொல்லான் வரு
வதூஉம், பெயர்ச்சொல்லான் வருவதூஉம், அவ்விருசொல்லான்
வருவதூஉமென கீரணிறை மூன்றும்.

உ-ம். 'மாசு போகவுங் காய்ப்பி நீங்கவுங்—கடிபுணன் மூழ்கி
பழகிசுங்கை தொட்டு' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய வினா
ச்சொல் வேறு வேறு நின்றவின், வினையிரணிறையாவிற்று. அவை
மாசு போகப் புணன்மூழ்கி, பசி நீங்க அழகில் கைதொட்டு என
விலையும. 'கொடிஞ்சுவனை கொட்டை துகப்பண்ணு மேனி' என

உகசு

சொல்லதிகாரம்.

முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வேறு வேறு சிற்றலின், பெயர்நிரலிறையாயிற்று. அவை துசுப்புக் கொடி, உண்கண்ருவளை, மேனி கொட்டை எனவியையும். 'உடலு முடைத்தோலி முழுவதும் பாரக்குங்—கடலிரு ளாம்பல்பாம் பென்ற - கெடவருஞ்சீர்த்—திக்க டிருமுகமாச் செத்து' என முடிப்பனவாகிய வினையும் முடிவனவாகிய பெயரும் வேறு வேறு சிற்றலின், பொதிரனிறையாயிற்று. அவை கடல் உடலும், இருள் உடைத்தோலும், ஆம்பல் ஊழ்மலரும், பாம்பு பாரக்கும் எனவியையும்.

நினைபத் தோன்றியென்றதனால், சொல்லும் பொருளும் வேறு வேறு சிற்றுக்கால் நிரல் பட நில்லாது 'கனிதும் கந்தும்போவ நளிசுடற் - கூம்புந் கவனுத் தோன்றுத்—தோன்றன் மறத்தோர் துறை செழு காட்டே' என மயங்கி வருதலுக்கொள்க. (க)

சபக. கண்ணன் தானே

பட்டாங்குமைந்த வீரடி யென்சே

ரொட்டுவழி யறிந்து துணிந்தகை ரியற்றல்.

இ - ன். கண்ணமாவது இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்கணுளவாகிய எண்ணெரத் துணித்து இலையடிவழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம் எ - று.

அளவடியல்லாதன விகாரவடியாகலிற் பட்டாங்குமைந்திலவாதலிற் பட்டாங்குமைந்தவீரடியெனவே, அளவடியாதல் பெறப்படும். ஈரடியென்சேர் விகாரவடியானும் பெறப்படுதலின், அவற்றை சீக்குதற்குப் பட்டாங்குமைந்தவீரடியென்றார். எனவே, கண்ணம் அளவடியிரண்டினுள்ளல்லது பிறாண்டு வாராதென்பது.

உ-ம். 'சனையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய—யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப—கானக நாடன் கிணை' என்புழி, ஆழ்மிதப்ப, நீத்து, நிலையென்பனவும், சனைய, அம்மி, யானை, முயற்கென்

பனவும், சின்றுழி சிற்ப இயைபாலமையின், சுரை மிதப்ப, அம்மி
பாழ, யாணைக்கு நீலை, முயற்கு கீத்து எனத் துணித்துக் கூட்ட,
இனயந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சுண்ணம்போலச் சிதராய்ப் பார்த்து கிடத்தலிற் சுண்ணமெ
ன்றார். (க௦)

சு௦௮. அடிமறிச் செய்தி யடி நீலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தமொ றும்மே.

எ ச் ச லி ய ல்.

உகதி

இ - ன். அடிமறிச்செய்யுளாவது, சீர் சின்றுக்கு சிற்ப அட
கள் துத்தினைவிற்பிரித்து ஒன்றனைக்களத்து ஒன்று சென்று சீற்
கும். எ - று. எனவே, எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமென்பதாம்.

உ - ம். 'மாராக் காதலர் மலைமறக் தனரோ—யாராக் கட்பனி வர
லா னுவே—வேறு மென்றோள் வகைக்கி ழும்மே—கூறாய் நோழி
யான் வாழ மாநே' என வரும், இதனுட் சீர் சின்றுக்கு சிற்பப் பொ
ருள் சிதையாமல் எல்லாவடியுக் தமொறியவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பூன்மையும் காலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப்பொருள்
கொள் வாராதென்க.

"சிரணிதைதானே;" "சுண்ணத்தானே;" "மொழிமாற்றியத்
தை" என்பனபோல ஈண்டும் அடிமறிச்செய்தியென்பதனைக் குற
ளடியாக்கி, அடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது தமொ றும்மே பொ
ருடெரி மருங்கின் என்று குத்திரமாக அறப்பாருமுள். (க௧)

சு௦௮. பொருடெரி மருங்கி

வீற்றடி யிதுசீ ரெருந்நவவழிற் நிசிபுந்
தோற்றமும் வனையா ரடிமீறி யான.

இ - ன். பொருளாராயங்கால், அடிமறிச்செய்யுட்கண் ஈற்றடி யது இறுதிச்சீர் எருத்தடியிற்சென்று திரிதலும் வரைபீர். எ - று.

சீர்க்கிலை திரியாது தனிமாறுமென்றாசுவலின், சீர்க்கிலை திரிதலும் ஒருவழிக்கண்டு வந்திப்புகெட்டுபடாமற்காத்தவாறு.

இவக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுமொன் று.

எருத்துவயினென்பதற்கு ஈற்றயத்தீர்வயினென்று பொருளு ளைத்து, குரல் பம்பிய கிறுகான் யாதே—குரர மகளி ராசனங் கினரே—சார னாட நீவரு தியே—வாச லெனினே யானஞ் கல லே' என்புழி அஞ்கவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயத்தீர்வயிற் சென்று திரித்ததென்று உதாரணங் காட்டினாரால் உரைபாசிரிய ரெனினு;—யானஞ்சுவலென கின்றாங்கு கித்பவும் பொருள் செல் லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருத்தாமையின், அவர்க்கது ஒரு த்தன்றென்க.

எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமாவிலும், உரைப்போர் குறி ப்பான் எருத்தென்றும் ஈற்றடிமென்றுங்கூறினார். “உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி—யிடைப்பான் முதலி றென்றிலை தம்முண்—மதிக்கப் படாதன மண்டல் யாப்பே” என உரைப்போ ர்குறிப்பான் முதலுமிடையும் துங்கோடல் பிறருங்கூறினாற்பது.

உகக

சொல்லதிகாரம்.

சுடுக. மொழிமாற் றியற்கை

சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரிபையா

முன்னும் பின்னும் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இ - ன். மொழிமாற்றினதிலுட்பு, பொருளெதிரியையுமாறு சொன்னிலையை மாற்றி முன்னும் பின்னும் கொள்ளும்வழிக் கொளுத்தவாம். எ - று.

உ-ம். 'ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்—பாரிபதம்பி ன்மேற் தன்னுமை-காரி—விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ தானுந் தோளா—ஊற்றினுள்ளு ருள்ள தலர்' என இதனுள், பாரி பதம்பின் மேற்றன்னுமைதானுந்தோளான் எனவும், விறன் விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளுருள்ளதாய அலர் ஆரிய மன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னும் கொள்வழிய றித்த கொளுவப் பொருளெதிரியைத்தவாறு கண்டுகொள்க. மொழிமாற்று நின்ற ஒன்றற்கொன்று செவ்வாகாமை கேட்டார் சுட்டியுணருமாற்றும் உடாவல்வேண்டும். அல்லாக்கால், அவாய்க்கை புந் தகுதியுமுடையவேனும் அண்மையாகிய கோணமின்மையாற் சொற்கள் தம்முளியையாவாமென்க. (கரு.)

ச.கடு. த ந னு எ ன்று மனைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படுங் வீகார மும், அவை செய்யுளாக்குங்காற்றம்முட்புணர்த்து நிற்குமாறுமா சிய செய்புளொழிபு உணர்த்தி, இனி வழக்கிலக்கணத்தொழிபு உறுகின்றார்.

இ - ன். த ந னு எ ன்பனைவற்றை முதலாகவுடையவாய்க் கிளைமை துதலி வரும் பெயரும் பிரிக்கப்படா. எ - று.

அவையாவன தமன், தமள், தமர்; கமன்; கமள், கமர்; தமன், தமள், தமர்; எமன், எமள், எமர்; தம்மான், தம்மாள், தம்மார்; கம்மான், கம்மாள், கம்மார்; தும்மான், தும்மாள், தும்மார்; எம்மான், எம்மாள், எம்மார் என வரும்.

உம்மைவாற் பிற கொடுதற்பெயரும் பிரிக்கப் பிரியவேன்ப
தாம்: அவை தாய், ஞாய், தந்தை, தன்னை என்னுட்கொடக்கத்தன.

இவற்றைப் பிரிப்பப் பிரியாவென்றது என்னையெனின்;—
வெற்பன், பொருப்பன் என்னுந் கொடக்கத்தொட்டுப்பெயர்

எ ச் ச வி ய ல்.

உரை

வெற்பு+அன், பொருப்பு+அன் எனப் பிரித்தவழியும், வெற்பு, பொ
ருப்பு என்புமுதனிலை தம்பொருள் இனிது விளக்கும், தமன் எமன்
என்பனவற்றைத் தம்+அன், எம்+அன் எனப் பிரிக்கலுறின்
தம், எம் என்பன முதனிலையாய்ப் பொருளுணர்த்துவனவாதல்
வேண்டும்; அவை பொருளுணர்த்தாமையான், தமன், எமன் என
வழங்கியாங்குக் கொள்வதல்லது பிரிக்கப்படாமையின், அவ்வாறு
உயிஞரொன்பது. பிறவுமன்ன. அஃதேல், தாம், யாம் என்பனவற்
திற்கு முதனிலையாகப் பிரிக்கவே, அவையுக் தம்பொருளுணர்த்து
மெனின்;—தமன், எமன் என்பன தன்கினை, என்கினை. எ-ம். தங்
கினை, என்கினை. எ-ம். முதனிலைவகையான் ஒருமைக்கும் பன்மைக்
கும் பொதுவாதலுடைய. ஒருமையுணர்த்துங்கால் தாம் யாம் என்
பன பொருத்தாமையின் தான் யான் என்பனவே முதனிலையென
ல்வேண்டும். வேண்டவே, இவ்வாறு பிரிப்பின் தமன் எமன் என
ஒரொன்றிரண்டு சொல்லாதல்வேண்டுதலான், எழுத்தாலும் பொரு
ளாலும் வேறுபாடினமையின் ஒருசொல்லெனவேபடும்; இரண்டு
சொல்லென்தல் சிரம்பாமையின், அவ்வாறு பிரித்தலும் பொருத்த
மின்றென்பது.

கொடுதற்பெயர் விளிமரபின் கட்பெறப்பட்டமையாற் பெயரிய
லுளுணர்த்தராயினார். அதனான் ஆண்டியைப் பட்டினராகலால், பிரி
ப்பப் பிரியா ஒருசொல்லுக்கோடியுய் இதனை ஈண்டு வைத்தார்.

சக. இசைச்சிறையசைசிலைபொரு ளொடுபுணர்தமென்
றாவமுன் தென்ப வொருசொல் லதிக்கே.

இ - ன். இசைச்சிறையும், அசைசிலையும், பொருள் வேறுபாட்
டேசெடு புணர்வதுமென ஒருசொல்லிக்கு அம்மூன்றுவகைப்படும்.
எ - று.

உ-ம். 'ஈ. ஏ. ஏ. ஏ. யம்பன் மொழிந்தனன்' என்றது இசைச்சிறை.
முத்திரை மத்திரை; அன்றே அன்றே என்பன அசைசிலை. பாம்பு பாம்பு;
அவளவன்; வைதேன் வைதேன்; உண்டி உண்டு; போம் போம்
என்பன, முகையானே விரைவுத் துணியும் உடம்பாடும் ஒருதொ
ழில் பவகாணிகழ்தலுமாறிய பொருள்வேறுபாடுணர்த்தலிற் பொரு
ளொடு புணர்தல். பொருள்வேறுபாடு பிறவுமுளவேல் வழக்கு
ரோக்கிக் கண்டிகொள்க.

அறிக்கு ஒருசொல்லது விளாசுமெனப்படும்; இரண்டிசொல்லா
யின் இருபொருளுணர்த்துவதல்லது இப்பொருள் வேறுபாடுணர்
த்தாமையெனப்பது (46)

46

ச-கஅ

சொல்லதிகாரம்.

சகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுயமத் தொகையே
வினையின் றெற்கையே பண்பின் றெற்கையே.
யும்மைத்தொகையே யன்மொழித்தொகையென்
றவ்வா தென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இனித் தொகையிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை முதலாகத் தொகைச்சொல்.
ஆறாம். ஏ - று.

வேற்றுமைபுருபும் உவமவுருபும் உம்மையும் வினைச்சொல்லின்
பெயர் பண்புச்சொல்லிற் தொகுதலிற்றொகையாயினவென்பாரும்,
அவ்வப்பொருண்மேல் இரண்டும் பலவுமாகிய சொற்கள் பிளவுப
டாத ஒற்றுமைப்படத் தம்முள்ளியதலிற்றொகையாயினவென்பா
ருமென இருநிறத்தர் ஆசிரியர். செய்தான் பொருள்; இருத்தான்
மூடத்து என உருபு தொக்கு ஒருசொன்னீர்மைப்படாதனவுத்
தொகையாவான் ஸ்ரீலிங்க அவற்றை நீக்குதற்கும், வேழக்கூரும்பு,
கேதம்பன் னி என்புழித் தொக்கனவிலையெனினும் தொகையென
பெயர்ப்படுமாக்கலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலா
யின தொகுதலிற்றொகையென்பார்க்கும் ஒட்டியொருசொன்னீர்
மைப்பதிதலுத்தொகையிலக்கணமெனல்வேண்டும்; அதனான் உருபு
முதலாயின தொகுதல் எல்லாத் தொகையினஞ்செல்லாமையான்,
எல்லாத் தொகைக்கண்ணுஞ்செல்லுமாறு ஒட்டியொருசொல்லாதல்
தொகை யிலக்கணமாய் முடிதலின், இவ்வாசிரியர்க்கு இதுவே
புனிதவெனப்படுமென்பது. அந்நாயின், “உருபு தொகைவருதலும்”
எனவும் “வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்” எனவும் “உம்மை
தொக்க பெயர்வயினானும்” எனவும் “உவமை தொக்க பெயர்வயினா
னும்” எனவும் ஒதலால் அவை ஆள்கைத் தொக்கனவெனப் படுமென்
றேவெனின்;—அந்தன் று: “அதவென் வேற்றுமை யுயர்நிலைத்
தொகையின்” என்புழி அதவெனுருபு தின்று கெட்டதாயின் தின்
ற காலத்துத் திணைவருவாம்; அத்திணைவரு அமைவுமடத்தெனின்

விரிக்கின்றழி நான்காமுருபுதொடராது அது தன்னையே விரிப்பி
 னும் அமைவுடைத்து; அதனான் முறைப்பொருடோன்ற மெய்மகன்
 என இரண்டிசொற்றொக்கன வென்பதே ஆசிரியர்கருத்தெனல்வே
 ன்சம். அவ்வதாவும், வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழி
 த்தொகையென்பனவற்றின்கண்வினையும் பண்பும் அன்மொழியுந்
 தொக்கு நிலையையானும், அஃதே கருத்தாவதற்கு. அதனான் உரு
 புந் உவமையும் உம்மையும் தொகுதலாவது தம்பொருள் ஒட்டிய
 சொல்லாற்றொன்றத் தாம் ஆண்டுப் புலப்படாதே கிற்றலேயாம்.

எ ச ச வி ய ல்.

உகக்

வேற்றுமைத்தொகையென்பது வேற்றுமைப்பொருளையுடைய
 தொகையென்றானும் வேற்றுமைப்பொருடொக்க தொகையென்
 னானும் விரியும். உவமத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்
 தொகையென்பனவும் அவ்வாறு விரியும். அன்மொழியாவது தொ
 க்க சொல்லல்லாத மொழி. வினைத்தொகை பண்புத்தொகையென்
 பன வினையினது தொகை பண்பினது தொகையென விரியும். வினை
 பண்பென்றது அவற்றையுணர்த்துஞ்சொல்லை. ஒருசொல்லாற்றொ
 கையின்மையிற் பிறிதோர்சொல்லொடு தொகுதல் பெறப்படும்.

இக்குத்திரத்தாற்றொகைச்சொல் இனைத்தென வரையறுத்த
 வாறு. (சக)

சகக. அவற்றுள்,

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல.

இ - ன். வேற்றுமைத்தொகை அவ்வேற்றுமையுருபு தொட
 ர்ப் பொருளுணர்த்தியாக்ருணர்த்தும். எ - று. எனவே, சாத்த
 னொடு வந்தான் என்னும் பொருட்டே சாத்தன் வந்தான் எனவும்,

சாத்தற்குக் கொடுத்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் கொடுத்தான் எனவும், உருபு தொடர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலில்லாததேகா; அவ்வாற்றலுடையனவே தொருவனவென்றவாரும்.

இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைமுதலாக வேற்றுமைத்தொகை அதுவகைப்படும். நிலங்கடந்தான்; குழைக்காத. எ-ம். தாய் மூவர்; ஓபாற்குடம். எ-ம். கருப்புவேலி; கழுத்திரப்பொன். எ-ம். வரைபாய்தல்; கருவூர்க்கிழக்கு. எ-ம். சாத்தன்புத்தகம்; கொற்றனுணர்வு. எ-ம். மன்றப்பெண்ணை; மாரிமா. எ-ம். உறும். இலை, முன்றயானே நிலத்தைக் கடந்தான்; குழைவையுடைய காத; தாயொரி மூவர்; பொன்னுணியன்ற குடம்; கரும்பித்கு வேலி; கழுத்திரத்திற்குப்பொன்; வரையினின்றும் பாய்தல்; கருவூரின் கிழக்கு; சாத்தனது புத்தகம்; கொற்றனதுணர்வு; மன்றத்தின்கணிற்றும் பெண்ணை; மாரிக்கணுளதாமா என்னும் உருபுதொடர்ப் பொருளை இனிது விளக்கியவாறு காண்கொள்க. பிறவுமன்ன. (கஎ)

சகச. உவமத் தொகையே யுவம வியல்.

இ - ள். உவமத்தொகை உவமவுருபு தொடர்ப்பொருள்போலப் பொருளுணர்த்தும். எ - று. உவமவே, புலியன்ன சாத்தன்; மயிலன்ன மாதர் என்னும் பொருட்கட் புலிச்சாத்தன்; மயின்மாதர் என அப்பொருள் விளக்கும் ஆற்றலில்லாததேகா; ஆற்றலுடையனவே தொருவனவென்பதாம்.

உஉ௦

சொல்லதிகாரம்.

உ - ம். புலிப்பாய்த்துள்; மழைவண்ணை; துடிக்கேவு; பொன்மேனி என்பன் புலிப்பாய்த்துளன்ன பாய்த்துள்; மழைமன்னவண்ணை; துடியன்ன கெவு; பொன்னன்ன மேனி எனத் தம்விரிப்

பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல், புலிப்பாய்த்து
 னைப்போக்கும் பாய்த்துள்; மழையையோக்கும் வண்ணை என விரித
 லின் அலைபெயல்லாம் வேற்றுமைத் தொகையெனப்படும்; அது
 னான் உவமத்தொகையென ஒன்றிலையெனின்;—அந்தந்து:சொ
 ள்லுவார்க்கு அது கருத்தாயின் வேற்றுமைத்தொகையுமாம். அக்க
 ருத்தானன்றிப் புலியன்ன பாய்த்துள், பொன்மாணுமேணி எனவே
 ற்றுமையோடு இயைபில்லா உவமவுருபு தொடர்ப்பொருட்கட்
 டொக்கவழி உவமத்தொகையாவ தல்லது வேற்றுமைத்தொகை
 ஆண்டிண்மையின் வேற்றுமைத்தொகையாமரில்லையென்க. உவம
 வுருபு ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்யும் இடைச்சொல்லாகலான்,
 வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வரும் இரண்டாம் நேற்றுமை;
 அவைபற்றி 'என்போற் பெருவிதப்புறக விண்ணை யின்னா துத்த
 வறனில் குரே' என்புழிப் போலவென்பது குறிப்பு வினையெச்ச
 மாய் சிற்றலானும், 'தும்ப னேருமற் றிணைய ராயி—னெம்ம னேரி
 வட் பிறவலர் மாடே' என்புழி அன்னே ரென்பது இடைச்சொ
 ள்முதனிலையாகப் பிறத்த குறிப்புப்பெயராகலானும், தம்மையன்
 னேர் எம்மையன்னேரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடை
 மையதிக. (கஅ)

சகடு. வினையின் நெருகுதி காலத் தியலும்.

இ - ள். வினைத்தொகை காலத்தின்கணிகழும். எ - று.

காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற்கூறியவதானுன் மூன்று
 காலமுக்கொள்க.

தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரித்து சிற்றல
 யித் தோன்றாத தொக்கவழித் தொகையாற்றவாற் காலத்தோன்று
 மென்றவாறும்.

என்கி வினையென்றது எவற்றையெனின்;—வினைச்சொற்கும்

வினைப்பெயர்க்கும், முதலிலையாய், உன், தின், செல், கொல் என
வினைமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பனயற்றையென்பது. இவற்றை வட
தாவரர் தாதவென்ப.

உ-ம். ஆடாங்கு; செய்குன்று; புணர்பொழுது; அரிவான்;
கொல்யானை; செல்செலவு என வரும். காலமுணர்த்தாது வினைமா
த்திரமுணர்த்தும் பெயர் நிலப்பெயர் முதலாகிய பெயரொடு தொ

எ ச ச வி ய ல்.

உஉக

க்ருழிக் காலமுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. காலமுணர்த்துகின்
தழிப் பெயரெச்சப்பொருளவாய் நின்றுணர்த்துமென்பது "செய்
புஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கிபலுக் தொழி
ஞ்ருகு மொழியும்" என்பதனாகுகிறார். தொகைப்பொருளாகிய
தாம் பிரித்தவழிப் பெறப்படாமையின் ஆசிரியர் இவற்றைப் "புண
ரிய விலையிடை புணரத் தோன்று" என்றார். அதனான் இவ்வ
தஞ் சொல்லான் விரிக்கப்படாமையிற் பிரிவிலொட்டாம்.

பெயரெச்சம் கின்று தொக்கதென்றாலால் உரையாசிரியரோ
வின்;—அதீதன்று: ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்
படா வழங்கியவாறே கொள்ளப்படுமென்றது, பிரித்தவழித் தொ
கைப்பொருள் கிதைதலானன்றே; கொன்றயானை என விரித்தவழி
யும் அப்பொருள் கிதையின்தேல். "புணரிய விலையிடை புணரத்
தோன்று" என்றற்கொள்காரணமில்லையாம். அதனாற்பெயரெச்சம்
கின்று தொகுதல் ஆசிரியர்கருத்தன்மையின், உரையாசிரியர்க்கும்
அந் தருத்தன்மையினால் அல்லது உ-ம், ஆகுபெயருணர்த்தியவழி வினை
தொகையுணப்பட "இருபெயரொட்டம்" என்றாரகலானும். வினை
கின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மையாக.

அல்தேல், வினேத்தோகைக்கு முதனிலை பெயராமன்றோ
வெனின்;—உரிஞென்பது முதலாயினுவற்றைத் தொழிற்பெயரொ
ன்றாராகவின், தொழின்பாத்திரமுணர்த்துவனவெல்லாம் தொழி
ற்பெயரென்பது ஆசிரியர் கருத்தென்ப. (கசு)

சுகசு. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற சுவையினென்

றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி

யின்ன திதுவென வருஉ மியற்கை

பென்வ னிளவியும் பண்டின் றெகையே.

இ - ன். வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என்பனவும் அவை
பொல்லவ பிறவுமாயிவ குணத்தை நுதலிப் பின்றொக்கவழிக்
குணச்சொற்குணமுண்டயதனை யுணர்த்தலான் இன்னதிதுவென
ஒன்றினை ஒன்று விசேடித்து இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேன்
வருமியல்லபயுடைய எல்லாத்தொகைச் சொல்லும் பண்புத்தொ
கையாம். எ - ன்.

ததலிபென்னுஞ் சின்னவினையெச்சம் வருமென்னு முதல்வி
னையோடு முடிந்தது.

இயற்கையென்றது, தொக்குழிப் பண்புடையதனைக் குறித்
தல் அத்தொகைச்சொல்லியல்பென்பதல்லது காரணங்கூறப்படா

உஉஉ

சொல்லதிகாரம்.

தென்றவாறு தொகைக்கணல்லது அச்சொல் தனிகியாய், உன்,
நின், செல், கொல் என்பனபோலப் பொருளுணர்த்தாமலின்,
பண்புத்தொகையும் வினத்தொகைபோலப் பிரிக்கப்படாதாம்.

உ-ம். கருங்குதிரையென்பது வண்ணப்பண்பு. வட்டப்பல
கையென்பது வடிவு. கெடுங்கோலென்பது அளவு. நீங்கரும்பெ

அப்பது சுவை, அன்னபிறவுமென்றதனால், துண்ணூல், பாரை, மெல்லிய, கல்லாடை என்னுந்தொடக்கத்தனகோள்க. அவை, கரிதாய் குதிரை, வட்டமாயிய பலகை எனப் பண்புச்சொல்லும் பண்புடைப்பொருளே குறித்தலான், இருசொல்லும் ஒருபொருள் வாய் இன்னதிதவென ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

அஃதெல், கரிதாயிய குதிரை, வட்டமாயிய பலகை என்பன அத்தொகையில் விரியாகலிற் பண்புத்தொகை பிரிக்கப்படாதென்றதென்றையெனின்;—அத்தன்று; தொகைப்பொருளுணர்த்துதற்குப் பிறசொற்கொணர்த்து விரித்ததல்லது, தன்சொல்லான் விரியா அஃதின் அவை விரிபெனப்படாவென்க வடதுலாரும் பிரியாத தொகையும் பிறசொல்லான் விரிக்கப்படுமென்றார். கரியதென்றும் பண்புகொள்பெயர் கருங்குதிரையெனத் தொக்கதென்றால் உரைபாசிரியுமெனின்;—அதனைப் பெயரெச்சம் வினத்தொகை நிறமொழி யென்றதற்குரைத்தாங்குரைத்து மறுக்க. பிறசொற்கொணர்த்து விரிக்குகால், கரிய குதிரை, கரிதாயிய குதிரை, கரியது குதிரை என அத்தொகைப்பொருளுணர்த்துவன வெல்லாவதற்குறும் விரிக்கப்படும்.

முதனிலையாவது, கரியன், செய்யன், கருமை, செம்மை ஏன் பனவற்றித்தெல்லாம் முதனிலையாய்ச் சொல்லாய் கோம்பாது ஒரு செவ்வெனப் பண்புமாதிரிதீர்ப்பதாம்.

என்னகளவியுமென்றதனால், காணரப்பாம்பு, வேழக்கரும்பு, செழற்பன்றி எனப் பண்பு தொகாது பெயர் தொக்கனவும் அத்தொகையாதல் கொள்க. இவற்றது காண முதலாகிய நிறமொழி

பிரித்தவழியும் பொருளுணர்ந்தலின், இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்
 த்தனர். அஃதேல், பாம்பைச் சாரையிசேடித்ததல்லது சாரையைப்
 பாம்பு விசேடித்தின்றாகலின் ஒன்றைப்போன்று பொதுமை நீக்கா
 மையாற் சாரைப்பாம்பென்பது 'மூதலாயின பண்புத்தொகையா
 யினவாதென்னையெனின்;—என்று சொன்னாய்: விசேடிப்பதும்
 விசேடிக்கப்படுவதுமாகிய இரண்டினுள் விசேடிப்பது விசேடியா
 க்கால் அது குற்றமாம்; விசேடிக்கப்படுவது 'விசேடித்தின்றென்ற

எ ச ச வி ய ல்.

உஉஉ

லும் விசேடிக்கப்படுதலாகிய தன்றன்மைக்கீழ்க்கின்மையான் வி
 சேடியாத சித்பினும் அமையுமென்க. 'இவ்வேறுபாடு பெறுதற்க
 ன்றே, இன்னதினவென வருஉமெனப் பின்மொழியை விசேடி
 ப்பதாகவும், முன்மொழியை விசேடிக்கப்படுவதாகவும், ஆசிரியர்
 ஒதுவாராஃப்தென்பது. அற்றேனும், சாரையெனவே குறித்த
 பொருள் விளக்கலிற் பாம்பென்பது மிகையாம் பிறவெனின்;—
 அற்றன்று: உலகவழக்காவது, சூத்திரயாப்புப்போன மிசைச்சொற்
 படாமைச் சொல்லப்படுவதொன்றன்றி, மேற்றொட்டிக்கேட்டாச்
 ச்ஞப் பொருள் இனிது விளக்க வழங்கப்பட்டி வருவதாகலின்,
 அது கடாவன்றென்க. மிகைச்சொற்படாமைச்சொல்லப்படுமாயின்,
 யான் வந்தேன், நீ வந்தாய் என்றது வந்தேன், வந்தாய் என்றே
 வழங்கல்வேண்டுமென்பது. இனி ஒற்றுமைநயத்தால் எண்புத்தோ
 ளுமுரியவாதலாகிய உறுப்புஞ் சாரையெனப்படுதலின், அவற்றை
 நீக்கலாற் பாம்பென்பதுவும் பொதுமை நீக்கிற்றென்பாருமுளர்.
 உயர்சொற்கிளவி, இடைச்சொற்கிளவி, உரிச்சொற்கிளவி என்புழி
 யும், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லென்பன சொல்லெ

ன்பதன்கட் கருத்துடையவன்றிக் குறிமாதிரியாய், உயர்வு, இடை, உரி என்ற துணையாய் நின்றனவாகலின், சாராயென்பது பாம்பை விசேடித்தாற்போல அளவ இளவியென்பதின் விசேடித்து நின்ற ஸ்வென்பது. அவ்வாற்றான் அமைவுடையவாயினும், குத்திரமாகலின், உயர்ச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொலெனவேயமையும், இளவியென்பதுயிகையெனின்;—யிகையாயினும் தின்னோரன்ன அமைவுடையவென்பதுணர்ந்துதற்கு அவ்வாறேதினொன்பது. ()

சுகன. இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே
 யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க் கிளவி
 யெண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
 கண்ணிய நிலைத்தே யும்மைந் தொதையே.

இ - ள். இருபெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அநவகைச் சொற்றிரனையும் தனக்குச் சார்பாகக் குறித்த சித்கும் உம்மைத் தொகை. ஏ - று.

உம்-, உவாப்பதினான்கு ண்பது இருபெயரானாய உம்மைத் தொகை, புலிவீற்செண்டை என்பது பீலபெயரானாய உம்மைத் தொகை, தூணிப்பதக்கு என்பது அளவுப்பெயரானாய உம்மைத் தொகை. முப்பத்துமூவொன்பது எண்ணியற்பெயரானாய உம்மைத் தொகை. தொடிநீரையென்பது நிறைப்பெயரானாய உம்மைத்

உஉச

சொல்லதிகாரம்.

தொகை, பதினாத்தென்பது எண்ணுப்பெயரானாய உம்மைத்தொ

கை. இனி அவை விரியுங்கால், உலாவும் பதினான்கும். எ-ம், புலி
 யுப் லிங்குக்கெண்டையும். எ-ம். தூணியும் பதங்கும். எ-ம். மூப்ப
 தின்மரும் மூவரும். எ-ம். தொடியுமறையும். எ-ம். பத்துமந்தம்.
 எ-ம். விரியும்.

வேற்றுமைத்தொகை முதலாயின பலசொல்லாற்றொகுதல்
 சிறுபான்மை; அதனான் உம்மைத்தொகை இருசொல்லானும் பல
 சொல்லானும் ஒப்பத் தொகுமென்பது அறிவித்தற்கு இருபெயர்
 பலபெயரொன்றார். கற்குணக்குவணியிதழ், பெருத்தோட்பேதை
 எனப் பித்தொகையும் பெரும்பான்மையும் பலசொல்லான் வருமா
 வெனின்;—கல்லென்பதுஞ் சுவையென்பதுங் கற்குணயெனத்
 தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் குவணியென்பதனோடு தொக்கு ஒரு
 சொல்லாய்ப் பின் இதழென்பதனோடு தொக்குக் கற்குணக்குவணி
 யிதழென்றாயிற்று. பெருத்தோளென்னுத்தொகை ஒருசொல்லாய்ப்
 பேதையென்பதனோடு தொக்குப் பெருத்தோட்பேதையாயிற்று.
 அவை இவ்வாற்றானல்லது தொகாமையின் இருசொற்றொகையே
 யாம். புலிவிக்கெண்டை, என்பழி மூன்றுபெயருத்தொகுமென்
 னது முதற்பெயரொழித்தும், இறுதிப்பெயரொழித்தும், ஏனையி
 ண்றிக் தம்மூட்டொக்கு ஒருசொல்லாய்ப் பின் மந்தையதனோடு
 தொகுமெனின்;—மூன்றொருயிரண்டற்கும் ஹீனயபுவேறுபாடி
 மையானும், இருதொகைப்படுத்தல் பலசெய்கைத்தாகலானும்,
 அவை மூன்றுபெயரும் ஒருக்கு தொக்கனவெனவே பரிமென்பது.

அளவின் பெயர் முதலாயின இரு பெயராயல்லது தொகையென
 வரையறுத்தற்கு இருபெயர் பலபெயரொன அடக்குவனவற்றைப்
 பெயர்த்துக் கூறினார். வேனெனாணிப்பதக்கு, தொடியேகச்செர,
 தூற்றுநாற்பத்துநாண்கு ஈன்புழித் தூணிப்பதக்கு, கச்செர, நாற்ப

த்துநான்கு எனபன ஒருசொற்போல அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணப்பெயருமாய் வழங்கப்பட்டு வருதலின், கலமுக னுணர்பதக்கும், தொடியுங் கச்செனையும், தூறும் காற்பத்துநான்கும் என இருமொழி நின்று தொக்கவென்றலே பொருத்தமுடைமையதிக.

உம்மைத்தொக்க இன்னபொருள்பற்றித் தொருமென்றது அவ்வறுகினவியும் எனச் சொல்லேபற்றி ஒகிறோனும், எத்புழிக் கோடவென்பதனால் “உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே பலர் சொன் னடைத்து” என்பதனால் என்னும்மைப்பொருட்க ட்டொருமென்பது பெறப்படும்; எண்ணின்னின் வரும் இடைச்

எ ச ச னி ய ஸ்.

உஉடு

சொற்பலவேனும், தொக்கு சிற்கும் ஆற்றலுடையது உம்மைப்பெய ராகலான், உம்மைத்தொகையாயிற்று. (உஉ)

சகஅ. பண்பு தொகவருஉங் கிளவி யானு
 “மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
 வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு
 மீற்றுநின் றியன மன்மொழித் தொகையே.

இ - ன். பண்புச்செற்றொருஞ்சொல்லினும் உம்மைதொக்க பெயர்க்கண்ணும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் இறுதிச் சொற்கண் நின்று கடக்கும் அன்மொழித்தொகை. எ - று.

பண்புத்தொகைபடவும் உம்மைத்தொகைபடவும் வேற்றுமை

த்தொகைப்படவும் அச்சொற்கொக்கப்பின் அத்தொகை அன்மொழித் தொகையாகாமையின், தொருவதன்முன் அவற்றிற்கு நிலைக்களமாகிய சொற்பற்றி வருமென்பது விளக்கிய, தொகையினுனுமென்னுது, பண்பு தொகவருந் கிளவி யானு மும்மை தொக்க பெயர் வலி னுனும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்வலி னுனுமென்றார்.

இறுதிச்சொற்படுத்தலொசையாற் பொருள் விளக்குமாறு வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளுங் கண்டுக்கொள்க.

உ-ம். வெள்ளாடை, அகாவீறு என்பன பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தகராளுமுல் என்பது உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பெற்றொழுடி என்பது வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இனி அவை வெள்ளாடையுடுத்தான், அகராமியாந்நறையுடைய சொல். எ-ம். தகராளுமுலுமாயிய சாத்தபூசி னான். எ-ம். பெற்றொழுடிதொட்டான். எ-ம். விரியும்.

பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தல் பெரும்பான்மையாகலின், முறையிற்கூறுது அதனை மும்புறனார். வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தலின் உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தல் நிறபான்மையாயினும், ஒருபயனோக்கி அதனை அதன்முன் வைத்தார். யாதோ பயனெனின்;—நிறுபான்மை உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்தும் வினைத்தொகைநிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொகை பிறக்குமென்பதுணர்த்துதலென்க. அவை பவனவாய், திரிதாடி என வரும். அவைதாம் பவளம்போலும் வாழையுடையான், திரித்த தாடியையுடையான் என விரியும். பிறவுமன்ன. (உஉ)

சகக. அவைதாம்,

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு”

“ மிருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு

மம்மொழி நிலைய தன்மொழி நிலையலு

மங்கான் தென்ப பொருணிலை மரபே.

இ - ன். முன்மொழிமேனிற்றலும், பின்மொழிமேனிற்றலும், இருமொழிமேனிற்றலும், அவற்றின்மேனில்லாத பிறமொழிமேனிற்றலுமென அத்தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமையும் நான் கென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமையும் ஒருவகையான் வேறுபிணம், ஒற்றுமைமையம்பற்றி அவைதாமென்றார்.

பொருணிற்றலாவது வினையோடினையுமற்றான் மேற்பட்டித் தோன்றுதல்.

உ-ம். வேங்கைப்பூ என்புழிப் பூவேன்னும் முன்மொழிக்கட் பொருணின்றது, அது கலிதென்னும் வினையோடியையுமற்றான் மேற்பட்டித் தோன்றியவாறு காண்கொள்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் சிறொக்கும். இடவகையான் முன்மொழியாவிற்று. அடைகடல் என்புழி அடைபெண்ணும் பின்மொழிக்கட்பொருணின்றது. இடவகையாற் பின்மொழியாவிற்று. முன் பின்னென்பன காலவகையாற்றொன்றி சீற்கும். கடலுங்கடலடைந்தவிடமுங் கடலெனப்படுதலின், அடைகடலென்பது அடையாகிய கடலென திருபெயர்ப்புடையதொகை. இனி வரையறையின்மையாற் திருபான்மை

முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்கதொகாரும்வேற்றுமைத்தொகையெனவுமமையும். உவாப்பதினான்கு என்புழி இருமொழிமேலும் பொருணின்றது. தன்னினமுடித்தவென்பதனாற் பவபெயர்மேனிற் றலும் கண்டுக்கொள்க. வெள்ளாடை என்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் நிலவாது உகித்தானென்றும் அன்மொழிமேனின்றது.

வேற்றுமைத்தொகைமுதலான்குதொகையும் முன்மொழிப் பொருள; வேற்றுமைத்தொகையும் பன்முத்தொகையுஞ் சிறுபான்மை பின்மொழிப்பொருளவுமாம். உம்மைத்தொகை இருமொழிப் பொருட்டு.

ஆறெனப்பட்டதொகை பொருள்வகையான் காண்காமெனப் பிற்தொர்வகை குறித்தவாறு. (உ௬)

சஉ௦. எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

எ ச் ச னி ய ல்.

உ௨௭

இ - ன். அறுவகைத்தொகைச்சொல்லும் ஒருசொல்வாய் கடத்தலையுடைய. எ - று.

ஒருசொன்னடையவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதான, யானைக்கோடு, கொல்யானை என முன்மொழி பொருளிய வழி ஒரு பெயர்ச்சொன்னடையவாதலும், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் என முன்மொழி வினையாயவழி ஒருவினைச்சொன்னடையவாதலுக்கொள்க. அவை உருபெற்றலும் பயனிலை கோடலுமுதலாகிய பெயர்த்தன்மையும், பயனிலையாதலும் பெயர் கோடலுமுதலாகிய வினைத்தன்மையுமுடையவாதல் அவ்வச்சொல்வோடு கூட்டிக் கண்டுக்கொள்க.

நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயரும் வினையும்

தெருக்கள ஒருசொன்னின்மையிலவாகலிற் றொகையெனப்படா வெ
ன்பாருமுளர். எழுத்தோத்தினுள் “பெயருந் தொழிலும் பிரித்தொ
ருங் கிளைப்ப—வேற்றுமை யுருபு சிலைபெயர் வழியுந்—தோற்றம்
வேண்டாத் தொகுதிங் கண்ணும்” என்றதனான், வேற்றுமையுருபு
தொகப் பெயருத்தொழிலும் ஒருங்கிசைத்தல் ஆகிரியர் நேர்த்தரிசா
கலின், அவை தொகையெனவேபடுமென்பது. கடந்தானிலம், இ
ருந்தான்குன்றத்தி என்பன ஒருங்கிசையாது பங்கிசைத்தலின்,
அவை தொகையன்மையறிக.

எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய என்றதனான்,
தொகையல்லாத் தோடர்மொழியுள் ஒருசொன்னடையவாவன
சிலவுளீவென்பதாம். யானை கோடுகூரிது, இரும்பு பொன்னுயிற்று,
மக்களையுயர்திணையென்ப என்பனவற்றுள், கோடு கூரிது, பொன்
னுயிற்று, உயர்திணையென்ப என்னுத்தொகையது தோடர்மொழி
ஒருசொன்னடையவாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் முடி
வாயினவாறு, கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உச)

சஉக. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர்.
இ - ள். உயர்திணைக்கண் வரும் உம்மைத்தொகை பலர்க்கு
ரிய நற்றான் நடக்கும். எ - று.

பொதுவிற் கூறினாரேனும், மாமூலபெருத்தலைச்சாத்தர்; கபி
ஸபரணக்கோர் என வரும்.

விரவுப்பெயர்த்தொகையும் அடங்குதற்கு உயர்திணப்பெயரு
ம்மைத்தொகையென்னுது உயர்திணைமருங்கினும்மைத்தொகையெ
உஉஅ சொல்லதிகாரம்.

ன்றார். அவை ஒட்டியொருசொல்லாய் சிற்றலிற் பலாத்சொல்லெ

னப்பதும். பலாநிசொற் கபிலபாணன் என ஒருமையிற்றான் ஓடத்
தல் வருவாகலின் வருங்காத்தவாறு.

இதனானுத்தொகை ஒருசொல்லாதல் பெற்றும். ஒருசொன்னீ
ர்மை பெற்றின்றுயின், கபிலன் பாணன் என ஒருமையீசொல் ஒரு
மையிற்றான் கடத்தற்கடப்படு மீழுக்கென்னையென்பது. (2நி.

சஉஉ. வாரா மரபின வரக்கூறுதலு

மென்னு மரபின வெளக்கூறுதலு .

மன்னவை பெல்லா மவற்றவற் றியலபா

னின்ன வென்னுந் குறிப்புரை யாகும்.

இ - ள். வாராவியல்பினவற்றை வருவனவாகச் சொல்லுத
லும், என்னுவியல்பினவற்றை என்பனவாகச் சொல்லுதலும், அத்
தன்மையனவெல்லாம் அவ்வப்பொருளியல்பான் இத்தன்மையவெ
ன்று சொல்லுங்குறிப்பிடுமொழியாம். எ - று.

* உ-ம். அந்தெய்யீண்டு வந்து ஈடத்தது; அம்மலை வந்திதனோடு
பொருத்திற்று. ஏ-ம். அலிலவலென்கின்றன கெல்; மழைமழையெ
ன்கின்றன பைங்கூழ். எ-ம். வரும். அவை வரவுஞ்சொல்லுதலுமு
ணர்த்தாது இன்னவென்பதனைக் குறிப்பாணுணர்த்தியவாறு கண்
டுகொள்க.

முலை வந்தன, தலை வந்தன என்பன காட்டுவாரமுளர். ஆண்டு
வருதல் வளர்த்தற் பொருட்டாகலான், அவை பாண்டைக்காகா
வென்க.

கிலம் வல்லென்றது, நீர் தன்னொன்றது என்பன காட்
டுவாரான் உரையாசிரியரெனின்;—சொலற்பொருளவன்மையின்,
அவை காட்டல் அவர்கருத்தன்றென்க.

அன்னவையெல்லாமென்றதனான், இக்கெறியாட்டிச் சென்று
கிடக்கும்; இக்குன்றக்குன்றோடொன்றும் என்னுத்தொடக்கத்தன்
கொள்க. (உ-உ)

சஉ௩. இசைப்படு பொருளே நான்குவரம் பாகும்.

சஉ௪. விரைசொல் லயிக்கே மூன்றுவரம் பாகும்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட ஒஞ்சொல்லுக்கினுள், இசை நிறை
யறிக்கு நான்காவிய வரம்பையுடைத்து; பொருளொழிபுணர்த்த
கண் விரைவொருள்பட அறிக்குவது மூன்றுவிய வரம்பையுடை
த்து. எ - று.

எ ச ச லி ய ல்.

உஉ௬

வரம்பாருமென்றது, அவை நான்கினும் மூன்றினுமிறந்து
வாரக குறைத்து வரப்பெறுமென்றவாறு.

உ-ம். 'பாறிகோ பாறிகோ பாறிகோ பாறிகோ.' எ-ம். தீத்
தீத்தி. எ-ம். வரும்.

அவை மும்முறையானும் இருமுறையானும் அறிக்கி வருதல்,
இவற்றைக் குறைத்துச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க.

இசைப்பொருளாவது செய்யுளின்பம்.

விரைவிற்குஞ்சொல்லுக்கை விரைசொன்னொர்.

அசைநிலை இருமுறையல்லது அறிக்காமையின், அதற்கெல்லாம்
கூறுராயினுள், அஃதிருமுறையறிக்குமென்பது யான்விப்பெற்றாமெ
னின்; - அறிக்கென்பதனறப்பெற்றும்; ஒருமுறை வருவது அறிக்கெ
னப்படாமையினென்பது.

மூன்றாக் கூறப்படும் அசைநிலை அறிக்கி வருமென்பது அறி
காததநாட்கோடற்பொருட்டு "இசைநிறையசைநிலை." என்னுஞ்

குத்திரத்தின்பின் வையாது இச்சூத்திரமிரண்டனையும் கண்டி
வைத்தார். (௨௭) (௨௮)

௪௨௫. கண்ட ரென்று கொண்ட ரென்று
சென்ற தென்று போயிற் றென்று
வன்றி யனைத்தும் வினாவாடு சிவனா
கின்றவழி யசைக்குங் கிளவி யென்ப.

இ - ன். கண்டரெனவும், கொண்டரெனவும், சென்றதென
வும், போயித்தெனவும் வரும் வினைச்சொன்னானும், வினாவாடு
மொருத்தி சிந்தவழி, அசைநிலையுக்காம். ௭ - டு.

கட்டுரையகத்து ஒருவன் ஒன்று சொல்லியவழி அதற்குட்
படாதான் கண்டரே கண்டரே என்னும்; காண்டு வினைச்சொற்
பொருண்மையும் விருப்பொருண்மையுமின்மையின், அசைநிலையா
யினவாறு கண்டுகொள்க. வரையாது கூறினமையால், கண்டரே
எனச் சிறுபான்மை அடுக்காது வருதலுங்கொள்க. வினையவும் ஏற்ற
வழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் அசைநிலையாம். அவை இக்காலத்த
ரிய; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௨௯)

௪௨௬. தேட்டை யென்று கின்றை யென்று
காத்தை யென்று கண்டை யென்று
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னிறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

• ௨௦

இ - ன். கெட்டையெனவும், தீன்றையெனவும், காதலையெனவும், கண்ணையெனவும் வரும் நான்கும், முன்னிலையல்லாதகால் மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். ஏ - று.

இவைபுக்கட்டுரைக்கண் அடுக்கியும் இறுபான்மை அடுக்காதும் ஏற்றவழி அசைநிலையாய் வருமாறு கண்டுகொள்க.

நின்றை; காதலையென்பது இக்காலத்துப் பயின்று வாரா.

வினாவிற்கடையாக அடுக்கி வந்தவழி முன்னிலையசைநிலையாம். இவை அடுக்கியும் அடுக்காதும் முன்னிலைச்சொல்லாததுமுடையாய், அந்நிலைமை கீக்குதற்கு முன்னிலையல்லவழியென்றார்.

முன்னுறக்களந்த வியல்பாகுமென்றதனான், முன்னையபோலச் இறுபான்மை வினுவொடி வருதலுங்கொள்க.

முன்னிலையல்லவழியென்பதற்கு முன்னையபோல வினுவொடி சிவணி தீவனதவழியென்றுரைத்தாரால் உரையாசிரியரொளின்;—அற்றன்று: வினுவொடி சிவனல் இவற்றிற்கொன்றொன்றுதான்மையின் விலக்கவேண்டா; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இரண்டுக்குத்திரத்தாலுங்கூறப்பட்டன வினைச்சொல்லாததனும் இடைச்சொல்லாததுமுடையாய், வினையியலுள்ளும் இடையியலுள்ளுங்கூறுது காணிக் கூறினார்.

அஃதேய், ஆக, ஆகல், என்பது என்பனவற்றோடு இவற்றிடையேற்றாமையென்றை, அவையும் வினைச்சொல்லாததுமுடையாய் ஒளின்;—இவை பிறைத்தற்கும் பொருள்வேறுபாட்டிற்கும் அடுக்கி வரினல்லாது அடுக்காது வருதலே வினைச்சொற்கியல்பாம். ஆக, ஆகல், என்பது என்பன அடுக்கியல்லாது தீவனமையின், வினைச் சொல் இடைச்சொல்லாயினவெனப்படா; கண்டிர், கொண்டிர் என்

பன முதலாயின வினைச்சொற்குரிய சற்றவாய் அடுக்கியும் அடுக்கா
தும் வருதல் வினைச்சொல் அசைநிலையாயினவெனப்படும்; இது தம்
முள் வேற்றுமையென்க. அவ்வதுஉம், வினாவொடு சிவணி சிற்றவர்
னும் வினைச்சொல்லெனவேபடுமென்பது. (௨௦)

௪௨௭. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றச்

சிறப்புடை மரபி னம்முக காலமுங்

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு

மம்மு விடத்தான் வினையினுங் குறிப்பினு

மெய்ம்மை யானு ழீரிரண் டாகு

மவ்வாறென்ப முற்றியன் மெழியே.

!

எ ச ச வி ய ல்.

௨௩௩

இ - ன். முற்றுச்சொல்லாவது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென்
னும் முன்னுதகாலமும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும்
முன்றிடத்தும், உயர்திணையும் அஃறிணையும் இருதிணைப்பொதுவு
மாகிய பொருடோறும், வினையானுங் குறிப்பானும் இவ்விரண்டி
ருளும் வரும் அவ்வறுவகைச்சொல்லாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரி
யர். எ - று.

உ - ம். சென்றனன், கரியன். ஏ - ம். சென்றது, கரிது. ஏ - ம்.
சென்றனை, கரியை. ஏ - ம். வரும்.

இடமுணர்த்தலுக் கிணையும் பாலும் விளக்கலும்பேரல ஒருசா
ரணவற்றித்தேயாகாது, எல்லாமுற்றுச்சொற்குஞ் காலம் முற்சிறத்த
லின், சிறப்புடைமரபினம்முக்காலமுமென்றார்.

வினையினுங்குறிப்பினும் என்புழி ஓர்நிறவாகிய வினையும் வினை
க்குறிப்புமே கொள்ளப்படும்; இவ்விரண்டாதற்கேற்பண அவை
யாகலான்.

மெய்மைபாவது பொருண்மை.

உயர்நிலையும் அஃநிலையுமல்லது இருநிலைப்பொதுவென்பதோர்பொருளில்லையாயினும், சென்றனை, கரியை என்பன செலவிற்கு வினைமுதலாதலும் பண்புமாகிய ஒருமீதத்தம்பற்றி இருநிலைக்கண்ணுஞ்சேறலின், அந்மீதத்தம் இருநிலைப்பொதுவெனப்பட்டது.

வினையினுக்குறிப்பினும் ஈரிடாண்டாய் வருதலாவது, தெரிநிலை வினையாற்றெற்றெனத் தோன்றலும், குறிப்புவினையாற்றெற்றெனத் தோன்றாமையுமாகம்.

• முற்றி நின்றல் முற்றுச்சொற்கிலக்கணமாகத் முற்றியன்மொழியெயென்பதனாற்பெற்றும். முற்றிநின்றலாவது இதனென்பது வினையியலுட்கூறலினும். நினைவும் பாலும் இடமும் விளக்கல், எல்லாமுற்றிந்ருயின்மையான், இலக்கணமன்மையறிக.

உயர்நிலை அஃநிலை விரவென்னும் பொருண்மேல் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வருதல்பற்றி, அவ்வாதென்பவென்றார். காலமும் இடமுமுதலாயினவற்றோடு கூட்டிப் பகுப்பப் பலவாகம்.

ஊரானோர்தேவருளம் என்னுற்போல மெய்ம்மையானும் என்புழி ஆனென்பது தொறுமென்புதன்பொருட்டாய் கின்றது.

முன்னர்ப் “பிரிநிலை வினையே பெயரே” என்புழிப் பெயரேச்சமும் வினையெச்சமுங்கூறுபவாதலின், அவற்றோடிகையய முற்றுச்சொல்லையும் ஈண்டுக் கூறினார். கூறவே, முற்றுச்சொல்லும், பெய

உக.உ.

சொல்லதிகாரம்.

ரேச்சமும், வினையெச்சமுமென வினைச்சொன் முவகைத்தாதல் இனிதுணரப்படுமென்பது.

உணர்வாளியர் வினையினுள் ஓதப்பட்டன சிலவினைச்சொற் குழிதழ்ச்சொல்லென்று குறியிடுதலுதலிற்று இக்குத்திரமென்றாசாலெனின்;—குறியீடு கருத்தாயின், அவ்வாறென்ப முத்தியன் மொழியே என்னுது அவ்வாறுமுத்தியன்மொழியெனல்வேண்டி மாகலான், அது போலியுரையென்க. முத்தியன்மொழியென்ப என மொழிமாற்றவே குறியீடாமெனின்;—குறியீடு ஆட்சிப்பொருட்டாகலின், குறியான் அதனை யாளாமையான், மொழிமாற்றியிடர்ப்படுவதென்னையோ வென்பது. அல்லது உம், முத்தியன்மொழியெனக் குறியிட்டாராயின், இவை பெயரொஞ்சுகின்றவியெனவும், இவை வினையெஞ்சுகின்றவியெனவும் குறியிடல்வேண்டும்; அவ்வாறு குறியிடாமையானும் அது கருத்தன்றும். அதனால் வினைச்சொல்லுள் இருவகையெச்சமொழித்த ஒழித்த சொன்முத்தி நீற்குமென்றும், அவை வினைத்துப்பாருபடுமென்றும் உணர்த்தல் இக்குத்திரத்திற்குக் கருத்தாகக் கொள்க. (௩௬)

சூ. ௨௮. எவ்வரின் வினையு மவ்விய னினைபும்.

இ - ன். முயிடத்தாற்பொருடோறும் இவ்விரண்டாமென மேற்சொல்லப்பட்ட கட்டளையுட்பட்டவகாது பிறுண்டு வரும் வினையும் முத்தியல்பாய் திளையும். எ - று.

யார், எவன், இல்லை, வேறு என்பன, இடமுணர்த்தாமையின், மேற்கூறிய கட்டளையினடங்காது, பிறுண்டு வந்தனவாம். சிறப்பிற்குண் வருத்தெரிசிலைவினையும் குறிப்புவினையும், பொருடோறும் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் கருதற்கு எய்தாமையின், “மெய்க் கையானும்பிரண்டாருங்” கட்டளையுட்படாது பிறுண்டு வந்தனவாம். குறிப்புவினைக்கேரோது தெரிசிலைவினைக்கேரவனவுக் தெரிசி

வைவினேக்கேரூகாது குறிப்புவினேக்கேரூவனவும் சிறப்பித்தவாம். அவை வினையிலுட்கூறிப்போந்தாம். யார், எவன் என்பன பாலும்; இவ்வே, வேறு என்பன திணையும் பாலும் உணர்த்தாவாயினும், மேலெக்குத்திரத்தான் முற்றுச்சொற்குப் பாலுத்திணையுமுணர்த்தல் ஒருதலையாக எய்தாமையின், இடமுணர்த்தாமையேபற்றி ஈண்டுக் கட்டப்பட்டன. 'திணையும் புலமுணர்த்தல் ஒருதலையாயின், "தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு மம்மு விடத்தான்" என ஆசிரியர் முன்னிலையிடம் ஆண்டு வையாரொன்பது.

முற்றுச்சொல்லையன்றிப் பெயரொச்சமும் வினையெச்சமும் காலமும் இடமுமுணர்த்துமென்பது இச்சுத்திரத்திற்குப் பொரு

!

எ ச ச வி ய ல்.

உருக

என உணர்த்தாரால் உணராயிரியரெனின்;—அவை இடவேறு பாழிணர்த்தாது முவிடத்திற்கும் பொதுவாய் சிற்றவின், அது போலியுரையென்க.

இனி ஒருரை:—மேலெக்குத்திரத்தாற் கூறப்பட்ட பொருண்மேலும் வாரும் எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாய் சிற்றும். எ - டு. ஈண்டு வினையென்றது வினைச்சொல்லையாக்குமுதனிலையே. எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாமெனவே, எச்சமாதல் ஒருதலையன் நென்பதாம். ஆகவே, வினைச்சொலாதற்குச் சிறந்தன முற்றுச்சொல்லையென்பதாம். எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாகலும் கச்சினன், கழலினன், சிலத்தன், புறத்தன் என்னுங் தொடக்கத்து வினைக்குறிப்பின் முதனிலை எச்சமாய் எல்லாமையும், வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

இவையிரண்டும் இச்சுத்திரத்திற்குப் பொருளாகக் கொள்க.()

சுடகை அனவதாம்,

தத்தங் கிளவி யடுக்கு வரினு

மெத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

இ - ன். மெத்சொல்லப்பட்ட முற்றச்சொற்றும், தத்தங்கிளவி பல அடுக்கி வரினும், தம்முட்டோடாது எவ்வாற்றினும் பெய ரோடு முடியும். எ - றி.

உ-ம். உண்டான்றின்றுனோடினான் பாடினான் சாத்தன்; நன் னன்றிவுடையன் செவ்வியன் சான்றோர்மகன் எனவரும்.

அடுக்கி வரினுமென்ற உம்மைபான், லத்தான் வருதி; கரியன் மின் என அடுக்காது பெயரோடு முடிதலே பெரும்பான்மையெ ன்பதாம்.

தம்பாற்சொல்லல்வது பிறபாற்சொல்லோடு விராயடுக்கின்மை யின், தத்தங்கிளவியென்றார்.

என்மனார் புலவர், முப்பஃதென்ப என வெளிப்பட்டும் வெளி ப்படாதும பெயர்முடிபாமென்றற்கு எத்திறத்தானுமென்றார். "எவ் வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி" என்றதனான், வெளிப்ப டாது நின்றலும் பெறப்பட்டமையான் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெ னின்;—ஆண்டு முடிக்கப்படும்பெயர் வெளிப்படாது நின்றனமு டைத்தென்றார்; இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டடங்காதெ ன்பது. முடிக்கப்படுவதோடு முடிப்பதனிடையே ஹ்ருமை வேற் றுமையோத்தினுட்குறினும். இன்னும் எத்திறத்தானுமென்றதனான்,

உண்டான் சாத்தன்; சாத்தனுண்டான் என முன்னும் பின்னும் பெயர் கிடத்தலுக்கொள்க.

அஃதேல், முற்றி சிற்றலாவது மற்றுச்சொன்னோக்காமையாக வின், முற்றித்தேன் அது பெயர் அவாய் சிலலது; பெயர் அவாய் த்தேன் முற்றுச்சொலெனப்படாது; அதனான் முற்றுச்சொற்பெயர் கொள்ளுமென்றல் மாறுகொள்க்குறலாமெனின்;—அற்றன்று; உண்டான் சாத்தன் என்பது எத்தையென்னும் அவாய்சிலைக்கட்கோற்றையென்பதனோடு இனையந்தாற்போல, உண்டான் என்பது யாரென்னும் அவாய்சிலைக்கட்கு சாத்தனென்பதனோடு 'இனையவதல்லது, அவாய்சிலையிலவழி உண்டானெனத் தானே தொடராய் சிற்றல் வினையிலுள்ளும் உறிலுமென்பது. அஃதேல், சாத்தனென்னும் பெயர் சோற்றையென்பது போல் அவாய்சிற்றலையுள்வழி வருவதாயின், எத்திறத்தானும் பெயர்முடி பினவே என விதத்தோதல் வேண்டாம் பிறவெனின்;—என்று சொன்னாய்: அவாய்சிற்றலையுள்வழி வருவது அவ்விரண்டற்கும் ஒக்குமெனும், உண்டானென்ற வழி உண்டற்றொழிலாற்செயப்படுபொருள் உய்த்தனர்க்கு பின் அதன்வேறுபாடறியறுதிற் சோற்றையென்பதுவற்றினையவதல்லது, சொற்கேட்டதானையான் எத்தையெனக் கேட்பான் செயப்படு பொருள்வேறுபாடு அறிதற்கு அவாவாமையின், சோற்றையென்பது வருதல் ஒருதலையன்று. இனி உண்டானென்னுஞ்சொல்வாற் பொதுவகையான் வினமுதனுணர்க்கு கேட்பான் அதன்வேறுபாடறியறுதலின், சாத்தனென்பது வருதல் ஒருதலையாம். அதனான் இச்சிறப்புசோக்கி விதத்தோடுகொள்பது.

“(௩௩)

ச௩௦. பிரிநிலை வினையே பெயரே பொழியிசை

பெற்றிம்மை யும்மை யெனவே சொல்லே

சூழிப்பே யிசையே யாய் னாந்து
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சொபாருட் கிளவி.

முத்துச்சொல்லுணர்த்தி எச்சமாயாறுணர்த்துகின்றார். எஞ்சு, பொருட்கிளவிகொண்டவது அமைபாமைபின் எச்சமாயினவும், ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயினவுமென அவை இருவகைப்படும்.

இ - ன். பிரிசிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தம் எஞ்சு பொருட்கிளவியாம். எ - று.

அவற்றுட்கடைநிலைமுன்றும் ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயின; அல்லன எஞ்சுபொருட்கிளவியான் முடிவன. எஞ்சுபொருட்கிளவிபெனினும் எச்சமெனினுமொக்கும்.

எ ச ச வி ய ல்.

உருகு

பெயரெச்சம் வினைபெச்சம் பெயர் வினையான் முடிதலின், ஆகுபெயரார் பெயர் வினைபென்றார்.

ஆயினர்த்துமெஞ்சொபொருட்கிளவியென்றோனும், எஞ்சு பொருட்கிளவி பத்துவகைப்படுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

எச்சமாவன ஒருசார்பெயரும் வினையும் இடைச்சொல்லுமாதலின், பெயரியன்முதலாயினவற்றுட் பத்தம் ஒருங்குணர்த்தாத கேலாமைபறிக.

முடிவும் பொருளுமொத்தலான், என்மென்பதனை எவ்வின் கணெற்றினார்.

(௩௦)

சுருக. அவற்றுள்,

பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுள், பிரிநிலையெச்சம் ஏகாசப்பிரிநிலையும் துகாசப்பிரிநிலையுமென இருவகைப்படும். அவ்விருவகைப்பிரிநிலையெச்சமும் பிரிக்கப்பட்ட பொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்லோடு முடியும். எ - து.

உ-ம். தானே கொண்டான்; தானே கொண்டான் என்னும் பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொண்டிலனெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை யுணர்த்துஞ்சொல்வான் முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேல், தானெனப்பட்டானன்றே ஆண்டுப் பிரிக்கப்பட்டான், பிறர் கொண்டிலனென்பது அவனையுணர்த்துஞ்சொல்லன்மையான், அவை பிரிநிலை கொண்டு முடிந்திலவாலெனின்;—அதற்கு: தானெனப்பட்டான் பிறரிற்பிரிக்கப்பட்டவழிப் பிறரும் அவனிற்பிரிக்கப்பட்டமையான், அவை பிரிநிலை கொண்டனவேயாமென்க.

பிரிநிலையோடு முடிதலாவது அவனே கொண்டான் என்ற வழி அவனையென்பது கொண்டானெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை வினையெனக் கொண்டு முடிதவென்றாலு உரைபடியெனின்;—அதற்கு: அவனே கொண்டான் என்புழி அவனென்னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டானென்னும் பயனில் கொண்டது; ஏகாசம் பிரிவுணர்த்திற்று; ஆண்டுச்சொல்லும் எச்சத்தை முடிக்குஞ்சொல்லுபின்மையான், அவர்க்கது கருத்தன்தென்க. (சுரு)

சுருஉ. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு
நிலையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே

யாவதிற் குறிப்பீ யாக்கமொடு வகுமே.
உகக சொல்லதிகாரம்.

இ - ன். வினையெச்சத்திற்குத் தெரிவினையுங் குறிப்புவினையம் முடிபாம்; ஆண்டைக்குறிப்புவினை ஆக்கவினையோடு வரும்.
எ - று.

உ-ம். உழுது வந்தான்; மருத்துண்டு நல்லனாவினான் என வரும்.

உழுது வருதல்; உழுது வந்தவன் என வினையெச்சம் வினைப்பெயரோடு முடிதல் வினையத்தோன்றியவென்றதனாகுகொள்க.

வினையெச்சத்திற்கு முடிபு வினையிலுட்கூறப்பட்டமையான் இச்சுத்திரம் வேண்டா வெனின்;—இதற்கு விடை ஆண்டே கூறினாம்.

“வேங்கையுங் காத்தனா நாரி யாம்பன் மலரினுங் தான்றன் னியனே” ‘வில்லக விரலிற் பொருந்திய வாறு நல்லகஞ்சேரி னொருமருங் கிவமே.’ எ-ம். கற்றுவல்லன்; பெற்றடையன். எ-ம். வினைக்குறிப்பு ஆக்கயின்றி வந்தனவாவெனின்;—ஆக்கமொடு வகுமே என்றது பெரும்பான்மை குறித்ததாகலிற் சிறுபான்மை ஆக்கயின்றியுங் வகுமென்பது. (உக)

உகக. பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடியுமே.

இ - ன். பெயரெச்சம் பெயரொடு முடியும். எ - று.

உ-ம். உண்ணுஞ்சாத்தன்; உண்ட சாத்தன் என வரும்.

“அவ்வறு பொருட்டுமோ என்ன வுரிமைய” என்றதனும் பெயரெச்சம் பொருள்படுமுறைமை கூறினார். முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படுமென விளையியலுட் கூறியவாறு கடைப்பிடிக்க. (௩௭)

௪௩௪. ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின.

இ - ள். மன்னையொழியிசையும், திள்ளையொழியிசையும், ஓசா சுவொழியிசையும் ஆகிய ஒழியிசையெச்சமூன்றும் ஒழியிசையான். முடியும். எ - று.

உ-ம். ‘உரியதோர்வாண்மன்’ ‘வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர’ கொளலோ, கொண்டான் என்னும் ஒழியிசையெச்சம், முறைபாளே, திட்பயின்று, வந்தரீலின்னது செய்வல், கொண்டுப் பப்போமாதறித்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடித்தவாறு. பிறவும் முடித்தற்கேற்கும் ஒழியிசையறித்துகொள்க. (௩௮)

௪௩௫. எதிர்மறை யெச்ச மீமதிர்மறை முடிபின.

எ ச ச விய ல்.

௨௩௭

இ - ள். மாறுகொள்கெச்சமெனப்பட்ட ஏகாவெதிர்மறையும், ஒசாவெதிர்மறையும், உம்மைபெதிர்மறையுமாகிய எதிர்மறையெச்சமூன்றும் எதிர்மறைபான்முடியும். எ - று.

௨௩௮

உ-ம். யானே கொள்வேன்; யானோ கள்வேன்; வரதுமுரியன் என்னும் எதிர்மறையெச்சம், முறைபாளே, கொள்ளேன், கள்ளேன், வாராமைபுமுரியன் என்னும் எதிர்மறைபான் முடித்தவாறு கண்டுகொள்க. (௩௯)

சாக். உம்மை யெச்ச மிருவீர் றுணூத்
தன்வினை யொன்றிய முடிபா ரும்மே.

இ - ன். எஞ்சுபொருட்களவியும் அவ்வெஞ்சுபொருட்களவி
யான் முடிவதுமாவிய உம்மையெச்சவேறுபாடிாண்டன்கண்ணும்,
தன்வினை உம்மையொடு தொடர்ந்த சொற்குப் பொருங்கிய முடி
பாம். எ - று. என்றது, “எஞ்சுபொருட் கிளவிசெஞ்சொலாயின்”
என்றதனான் உம்மையுடைத்தாயும் உம்மையின்றியும் வரும் எஞ்சு
பொருட்களவி உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாதவெய்திற்று. என்னை?
எல்லாவெச்சத்திற்கும் எஞ்சுபொருட்டுளவியேமுடிபாகலின். இனி
உம்மையொடு தொடர்ந்த சொல்லிரண்டற்கும் வினையொன்றே
யாகல் வேண்டுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு. ,

ஒன்றற்காயதே வினையதற்குமாகலிற்றன் வினையென்றார்.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என இரண்
டும் ஒருவினை கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. சாத்தனும் வந்தான்
கொற்றனுமுண்டான் என வினை வேறுபட்டவழி உம்மையெச்ச
மும் எஞ்சுபொருட்களவியும் இயையாமை கண்டுகொள்க. அஃ
தேல், பைம்புதல் வேக்கையு மொள்ளரிணர் விரித்தன—ஒடுவெண்
றுங்களு ஸூடுகொண் டன்றே’ என வினை வேறுபட்டிழியுந் தம்மு
ளியைபந்தனவாவெளரின்;—இணர் விரிதலும் ஊர் கோடலும் இர
ண்டும் மனஞ்செய்காலம் இதுவென்றுரைத்துதனாகிய ஒருபொ
ருள் குறித்து ஒன்றையொன், அவை ஒருவினைப்பாற்படுமென்பது.
பிறவும் இவ்வாறு வருவனவறித்து ஒருவினைப்பாற்படுக்க.

எஞ்சுபொருட்களவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினை கோடல்
சண்டடங்காமையான், அது தன்னினமுடித்தலென்பதனாற்பெறப்
படும்.

உம்மையெச்சமிருவீற்றுனுமென்றதனான், உம்மையெச்சத்தி
ற்கு முடிபாடிய எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையொடு வரின் எச்சமா
உடைய சொல்லதிகாரம்.

மென்பதாம். அஃதெச்சமாகால், முன்னின்றது எஞ்சுபொருட்
கிளவியாமென்பது.

- ததிரமறையும்மை எதிர்மறையெச்சமாயடங்குதலின், என்மும்
மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம். (சு0)

சகன. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலே

கிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு

யிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு

மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யாவை

இ - ள். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்
மையில் சொல்லாய் வருங்கால், சிகழ்காலத்தோடு எதிர்காலமும்
இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதல் வரையார். எ - து.

முறைநிலையானவென்றதனான், கூறிய முறைபாணல்லது எதிர்
காலம் முன்னிற்ப எனைக்காலம் பின் வந்து மயங்குதலில்லையென்
பதாம்.

உ - ம். கூழுண்ணூரின்முன் சேறுமுன்பன். எ-ம். கூழுண்
டான் சேறுமுன்பன். எ-ச். அனை கூறிய முறைபான் மயங்கிய
வாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றோடு இது மயங்குதல் வரையாரெனவே, இறந்தகால
த்தோடு சிகழ்காலமும் சிகழ்காலத்தோடு இறந்தகாலமும் வந்து
மயங்குதல் வரையப்படுமென்றவாறாயிற்று.

தன்மேற்செஞ்சொல் வருஉங்காணெய்ந்தருண், உம்மைய
 ஓத்த சொல் வருங்கால் வேறுபாடின்றி இரண்டுசொல்லும் ஒருகா
 லத்தான் வருமென்பதாம்.

தன்வினை காலம் வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான்,
 இன்னுழி இன்னவாந்ருணல்லை காலம் வேறுபடாதென வகைய
 றுத்தவாறு. (சக)

சஉஅ. எனவெ னெச்சம் வினைபொடு முடிமே.

இ - ன். எனவென்னுமெச்சம் வினை கொண்டு முடியும். எ-று.
 உ-ம். கொள்ளெனக் கொடுத்தான்; துள்ளெனத் துடித்தது;
 ஒல்லெனவொலித்தது; டொனக் கறத்தது. எ-ம். நன்றென்று
 கொண்டான்; தீதென்றிகுத்தான். எ-ம். வரும். (சஉ)

சஉக. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
 மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலெனை மொழிபு

எ ச ச வி ய ல்.

உஉக

இ - ன். சொல்லப்பட்டனவொழிந்து சிந்த சொல்லுல் குறி
 ப்பும் இசையுமாகிய எச்சமூன்றும் மேல் வந்து தம்மை முடிக்கும்
 எஞ்சுபொருட்டினவிலையுடையவல்லவென்று சொல்லுவது ஆசிரி
 யர். எ - று. என்றது, அவ்வத்தொடர்க்குத் தாமெச்சமாய் வந்து
 அவற்றமாய்க்கினை நிகழின், பிரிநிலையெச்சமுதலாயினபோலத்
 தம்மை முடிக்கும் பிறசொல்லித் தாம் அவாய் நிலாவென்றுவாறு,
 அவை பிறசொல்லவரவரது தாம் எச்சமாய் வருமாறு முன்னர்ச்
 குத்திரத்தாற்பெறப்படும். (சஉ)

சசு0. அவைதாம்,

தத்தன் குறிப்பினைச்சொல் செப்பும்.

இ - ள். அவ்வெச்சமுன்றும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சி
கின்ற பொருளையுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'பசப்பித்துச் சென்றா யாமுடையோ வன்ன—நிறத்
தையோ பீர மலர்.' 'இனிதாக முன்மாதொல்ககையுநர்—வை
கொல்லுங் காழ்த்த லிடத்தி' என்புழி முறையானே பசப்பித்துச்
சென்றார யாமுடையோ வன்ன, தீயாரைக்காலத்தாற்றுகை
எனவும் வந்த தொடர்மொழி எச்சமாய்கின்ற குறிப்புப்பொருளை
வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாயின. 'அகர முதல வெழுத்தெ
ல்லா மாதி—பவன் முதற்றே யுலகு.' 'அளித்தஞ்சு லென்றவர் கீப்
பிற் றெளித்தசொற்—தெறியார்க் குண்டோ தவறு' என்றவழி
முன்புபாணோ அதபோல எனவும், கீத்தார்க்கோ தவறு எனவும்,
வருவன எஞ்சிய பெர்ருளுணர்த்தலான் இசையெச்சமாயின. சொ
ல்வெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டுதும். 'சொல்லன வல்ல
தெஞ்சுத லின்றே' என்பதனுள் அஃதொருசெல்லாதல் பெறப்ப
டுதலின், இது தொடர்ச்சொல்லாமென்பது. சொல்வென்னுஞ்
சொல் எஞ்சுவதஞ் சொல்வெச்சமென்பார் இவ்விருவகையும்
' இசையெச்சமென அடக்குப.

பசப்பித்துச் சென்றா யாமுடையோ வன்னுந் தொடக்க
த்தன குறிப்பிற்றோன்றலாயடங்குதலின், லின்னொன விசைத்தது
என்பது குறிப்பெச்சமென்றும், அதபோல என்னுந் தொடக்கத்
தன விசையாகையாற்றொக்கு கின்றமையான், ஒவ்வெனவொலித்

தது என்பது இசைபெச்சமென்றும், இவை தத்தஞ்சோல்வான் முடிதலல்லது பிறசோல்வான் முடிபாணமயின் இவற்றை மேல் வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்டினவியிலவென்றொன்றும், உரைத்தாசில் உரையாசிரியரொளின்;—அற்றன்று; “தெரி! வேறு கீல்

உசு0

சோல்வதிகாரம்.

பலங் குறிப்பிற் றேன்றலும்” எனச் சொற்பொருட்பாருபாணைத் தீது; குறிப்பிற்றேன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் எச்சுமாத லுடையமையான் எச்சமென்றார்; அதனால் ஆண்டடங்காது. இனி யிசைத்தது ஒலித்தது என்பன தஞ்சோல்வெனப்படா; படினும், வின்னென விக்கிற்று தன்னெனத் துளங்கினான். எ-ம். ஒவ்வெ னவீழ்த்தது. எ-ம். பிறசோல்வானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட்டி னவியிலவென்றல் பொருத்தாதாம். என்னை? தஞ்சோல்வாதன எஞ்சுபொருட்டினவியாமாகலின். இனி அதுபோலவென்பது தொ ருக்கும்வழித்தொருத்தலென்பதனற்றொருக்கதாயின், அதனைக் கூட் டிக் கூருவுவனமென அளியியலுள் ஆசிரியர் ஒருவனமவெறுபா டாகக் கூறல் பொருத்தாது. தொருக்கும்வழித் தொருத்தல் ஒரு மொழிக்கண்ணதாகலிற் பலசொற்றொருமென்றலும் பொருத்தமி ன்று. அதனால் அவர்க்கது கருத்தன்று. வின்னென விசைத்தது; ஒவ்வெனவொலித்தது என்னுக் தொடக்கத்தனவற்றை எனவெ னெச்சமென அடக்கிச் குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறுதாணங்காட்டல் கருத்தென்க. அல்லது உம், எனவெனெச் சமென அடக்காது இசையுங்குறிப்பும்பற்றி வருவனவற்றை வே ருதின, வென்னெனவெருத்தது எனப் பண்புபற்றி வருவதனை யும் வேரோதல்வென்றும்; அதனை வேரோதாமைபாலும் எனவெ

செஞ்செய்யை அடக்குதலே கருத்தாகக் கொள்க. குறிப்புப்பொருளைப் 'பசுப்பித்தச் சென்றா குடையையே' 'இளைதாசமுண்மாவ் கொங்க' என்பன முதலாகிய தொடர்மொழியே உணர்த்தவான் எஞ்சுபொருளெனப்படாவாலும், அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமையின், அச்சொல்லெச்சமாயிற்று. குறிப்புப்பொருளையன்றி எஞ்சுபொருளுக்குச் சொல்லுவாங்குறிப்பொழி புதித்துணர்ந்த தமக்கேற்ற சொல்லானுணர்த்தப்படுதலின், குறிப்பைச் செஞ்செய்யை மூன்றற்குமொத்தவாற்றிக. (சச)

சசக. சொல்லெ செஞ்ச மூன்றும் பின்னுஞ் சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

இ - ள். சொல்லெச்சம், ஒருசொற்கு மூன்றும் பின்னுஞ் சொன்மாதிரி எஞ்சுவதல்லது, தொடராயெஞ்சுதலன்று. ஏ - று.

'உயர்க்கிணையென்மஞர்' என்புழி ஆசிரியரென்னுஞ்சொல்லுன்னும், 'மருந்தெனின் மருந்தே வவப்பெனின் வவப்பே' என்புழி எமக்கென்னுஞ்சொல் பின்னும், எஞ்சி நின்றவாறு காண்கொள்க.

எ ச் ச வி ய ல்.

உச்சு

ஒருசாரார் இவற்றை இசையெச்சமென்று, சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே என்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லளவல்லது பிறிதொன்றெஞ்சுதலின்றென்று பொருளுரைத்து, பதித்தேன் பழஞ்சொறு தாவென்று நின்றாள் என்புழித் தாவெனச் சொ

ல்லியெனக் சொல்வென்னுஞ்சொல் எஞ்சி சின்றதென்று, இதனை உதாரணமாகக் காட்டிப். அவர் முன்னும் பின்னுமென்பதற்குச் சொல்வென்னுஞ்சொற்கொணர்ந்து கூட்டுவதன்முன்னும் பின்னுமென இடர்ப்பட்டிப் பொருளுணர்ப்ப. (சடு)

சசஉ., 'அவைவயல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இ - ன். அவைக்கணுணர்க்கப்படாத சொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற்சொல்லுக. எ - று.

அவைக்கண் வழங்கப்படுஞ்சொல்லை அவையென்றார்.

உ-ம். 'ஆன்முன் வருக. மீகாச பகாம்.' எ-ம். கன்கழிஇ வரு தும்; கான்மேலீர் பெய்து வருதும். எ-ம். கருமுகமந்தி, செம்பி னேற்றை, புலிசின் நிறத்த கீசல் லீர்த்து. எ-ம். இடக்கர்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறியவாறு.

நகாரபகாமென்பதுபேலக் கண் கழுவுதன்முதலாயின அவை யல்லினவியைக் கிட்டுத்தவாறு கூறுது பிறிதோராற்றூற் கிளத்தவை ல்லவெனினும் அவையல்லினவிய்ப்பொருண்மையுணர்த்தலின், ஒற்றணமையத்தான் அவையல்லினவியைப்பிறிதோராற்றூற் கூறிய வாய்பாடாகக் கொள்ளப்படும். இவை "தருதியும் வழக்கும்" என் புழித் தருதியாயடங்குமெனின்;—செத்தாரைத் தஞ்சினுரென்றல் முதலாயினவன்றே தருதியாவன; ஆனகிச் செத்தாரென்பது இல க்கணமாகலின் அதனானும் வழங்கப்படும்; தகவு கேக்கிச்சொல்லு ன்கேற்றுஞ்சினுரென்றுஞ் சொல்வப்படும்; நண்டையவையல்லினவி யாற்றினத்தல் வருவாதலின் மறைத்த வாய்பாட்டானே கிளக்கப் படும்; அதனான் ஆண்டடங்காவென்பது.

இது வழுவமைதியன்மையாற் கிளவியாக்கத்துக் கூறாவினார்.

சசக. மறைக்குங் கால மரீஇய தொராஅல்.

இ - ன். அவையங்கிளவிய மறைத்துச்சொல்லுங்கால், மேற்
றொட்டு வழங்கப்பட்டிருவன மறைக்கப்படா. ஏ - று.

உ-ம். ஆப்பீ, ஆனையிலன்உம் என மரீஇ வந்தன மறைக்கப்
படாத வந்தவாறு?

உசஉ. சொல்லதிகாரம்.

'பகல்கான் நெழுதரும் பங்கிதர்ப் பரிதி' என்புழிக் கான்றெ
ன்பது, தன்பொருண்மேனிந்லாது அணி குறித்துப் பிறிதோர்பொ
ருண்மேனிற்றலின் மரீஇய சொல்லாய் மறைக்கப்படாமையின்,
அதனிப்பொருண்மேனின்றவழி மறைக்கப்படுதலுமறிக. (சஎ)

சசச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்றா

மிரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இ - ஈ, தா, கொடு எனச் சொல்லப்படும் மூன்றாம் ஒருவன்
ஒன்றையிரத்தற்கண் வருஞ்சொல்லாம். ஏ - று.

அவை பிறபொருண்மேல் வருதலுமுடைமையான், இரவின்
கிளவியாகிடனுடையவென்றார்.

வழங்கல், உதவல், வீசல் முதலாயின பிறவுமுளவாக இவற்
றையே விதத்தோதியதென்றையெனின்;—அவை கொடைப்பொ
ருளலாய் வருவதல்லது இவைபோல இரத்தற்குறிப்பு வெளிப்படு
க்கும் இரவின் கிளவியாய்ப் பயின்று வாராமையாலும், இன்னா
க்கு இன்னசொல்லுரித்தென்ற வரையறுத்தலும் வழுவமைத்த
லுமாய் ஆராய்ச்சி ஆண்டிண்மையாலும், இவற்றையே விதத்தோ
தினொன்பது.

அஃதேல், "கீயென்கிளவி" என்னுஞ்ஞத்திரமுதலாய நான்

ரும் அமைபும், துச்சுத்திரம் வேண்டாவெனின்;—இவை இரவின் கிளவியாதலும் மூன்றென்னும் வரையறையும் அவற்குற்பெறப்படாமையின் வேண்டிமென்பது.

மூன்னிலைச் சொல்லாய் வருவழியல்லது பிறுண்டு இன்ன சொல் இன்னார்க்குரித்தென்னும் வரையறையிலென்பதனர்த்து தற்கு, ஈ தா கொடுவென மூன்னிலையாய்பாடுபற்றியோதினார். (1)

சசடு. அவற்றான்,

ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

சசச. தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.

சசள. கொடுவென் கிளவி யுயர்க்கோன் கூற்றே.

இ - ள். ஈயென்கிளவி இரக்கப்படுவோனின் இழிந்தவியலன் கூற்றும். தாவென்கிளவி அவனோடொப்பான் கூற்றும். கொடுவென்கிளவி அவனினுயர்க்கதவன் கூற்றும். ஏ - று.

உ-ம். சோழி; ஆடை தா; சாந்து கொடு என மூன்றுசொல்லும் முறையானே மூவர்க்குமுரியலாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சச) (சு) (சு)

எ ச ச வி ய ல்.

உசக

சசஅ. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினும் தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற் தன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். கொடுவென்னுஞ்சொல், முதனிலைவகையாற்படர்க்கையாயினும், தன்னைப் பிறனொருவன்பேரலக் கூறுங்கருத்திவகையால், தன்னிடத்துச் செல்லும். ஏ - று.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

தன்னிக்கும் முன்னிலைக்குமுரிய தாவென்பதனாக பொதுவாகிய நயென்பதனாகவன்றே சொல்லற்பாலது; உயர்த்தான் அங்கனத்தானேற்பாளுகச் சொல்லாது; கொடுவெனப் படர்க்கைவாய்பாட்டாற்சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் குறித்தானாகலீத் தன்னிடத்தேயாமென இடவழுவமைத்தவாறு.

உயர்த்தான் தமனொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடுவென்னுமென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—ஆண்டுப் படர்க்கைச் சொற் படர்க்கைச்சொல்லோடினயதலான் வருவின்மையின்புறம்கவ்வெண்டாவாம்; அதனான் அது பேரிலியுரையென்க. (இஉ)

சசக, பெயர்கிலைக் கிளவியி னுஅ குருவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னுஅ குருவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னுஅ குருவு
மெய்க்கிலை மயக்கி னுஅ குருவு
மக்திரப் பொருள்வயி னுஅ குருவு
மன்றி யனைத்துக் கடப்பா டிலவோ.

இ - ன். பெயர்கிலைக்கிளவியினாகுவும். எ-து. ஒருநிலைப்பெயர் ஒருநிலைக்காய் வருவனவும். எ - று. அவையாவன ஓரெருத்தை நம்பியென்ற வழங்குத்தும், ஒருகிளியை நங்கையென்று வழங்குத்தொம். பிறவுமன்ன. திசைநிலைக்கிளவியினாகுவும். எ-து. திசைச்சொல்லிடத்த வாய்பாடு திரிந்த வருவனவும். எ-று. அவையுலியான், பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தன. தொன்னெறிமொழிவயினாகுவும். எ-து. மூதுசொல்லாகிய செய்யுள்வேறுபாட்டின் கண் இயைபில்லன இயைந்தனவாய் வருவனவும். எ - று. அவையாற்றாட்செத்தவெருமையீர்த்தலூர்க்குயவர்க்குக் கடன் என்பது

முதலாயின. மெய்ச்சிலையக்கினுஞ்ஞவும். ஏ-து. பொருண்மயக்கா
கிய பிச்செய்யுட்டிணைமுதலாயின திரித்து வருவனவும் ஏ-து.
அவை 'வழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவார்க் குரிபார்—தொழுதிமைக்

உசச

சொல்லதிகாரம்.

கண்ணனைத்த தோட்டார் - முழுதகலா—நாணிற் செறித்தார் கல
ங்கிள்ளி கரோறும்—பெண்த் கமைத்தார் பெரிது' என்பது புத்த
கருணையும் பொருண்மேற்றிணை திரித்து வந்தவாறு கண்டுகொ
ள்க. பிறவுமன்ன. மத்திரப்பொருண்வயினுஞ்ஞவும். ஏ-து. மத்திரப்
பொருட்கண் அப்பொருட்ருரித்தல்லாச் சொல் வருவனவும். ஏ-து.
இதற்குநாரணம் மத்திரதூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. அன்றிய
னைத்துங்கடப்பாடிவலவே. ஏ-து. அவ்வனைத்தும் வழக்கியவாறே
கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறவுடையவல்ல, ஏ-து.

இஃதிர்த்திரத்திற்கு ஒருசாசாருணா, ஒருசாசார் பிறவுணாப்ப.

இஃதியற்சொல்லுத்திசைச்சொல்லும் பிறவுப்பற்றி வருவமை
த்ததாகலின், கெளரியாக்முதலாயினவற்றின்னை உணர்த்துதற்கி
யையின்மைவான், என்வி வைத்தார். (ருஉ)

சரு0. செய்யா பென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்

செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இ - ன். செய்யாபென்னும் வாய்பாட்டாகிய முன்னிலைமுற்
றுச்சொல் ஆயென்னுமீறு கெடச் செய்யென்னுஞ்சொல்லாய் நிற
நடைத்து. ஏ - து.

ஆகிடனுடைத்தென்றதனால், செய்யாபென ஈது கெடாதுநீற்
றவே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

உ-ம். உன்னாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய், வா

ராய், போவாய் என்பன, ஈறு கெட்ட, உண், தின், கிட, கட்ட, தா, வா, போ, எனச் செய்பெய்தினவியாயினவாறு கண்டுகொள்க.

செய்யாபென்னும் முன்னிலையெதிர்மறை செய்பெய்தினவியாதற்கேலாமையின், செய்யாபென்னு முன்னிலைவினைச்சொல்லென்றது விதிவினையேயாம்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனால் அழியலை, அலையலை என்னு முன்னிலையெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலையல் என நிறுத்திக்கொள்க. ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால், புகழ்த்தாரென்னும் படர்க்கைவினை ஆரீறு கெடப் 'புகழ்த்திரு மயலரோ' என நிறுத்திக்கொள்க. இவைபெயல்லாஞ் செய்யுண்முடிபென்பாருமுளர்.

செய்யாபென்னு முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை படாது செய்பென் விதிவினையாதது முரித்தென்றதைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அற்றன்று: செய்யாபென்னும் எதிர்மறைவினையுஞ் செய்யாபென்னும் விதிவினையும் முடித்த நிலைமை ஒக்குமாயினும்,

எ ச ச வி ய ல்.

உசடு

எதிர்மறைக்கண் மறைபுணர்த்தும் இடைநிலையுமுண்மையான், முடிக்குஞ்சொல் வேறெனவேபடும. மறைபுணர்த்தும் இடைநிலையாவன, உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்ணேன் என்புழி வரும் அல்லும், இல்லும், ஆவும், எயும், பிறவுமாம். உண்ணா, உண்ணேன் என்புழி எதிர்மறைபாக்காவேகாரங்கெட்டு நின்றனவெனல்வேண்டும்; அல்லாக்கால் மறைப்பொருள் பெறப்படாமையின். அதனால் எதிர்மறைச்சொல்லே விதிவினைச்சொல்லாகாமையின் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லது உம், ஆசிரியர் அக்கருத்தினராயின், செய்யா பென்னு யெதிர்மறை வினைச்சொல் என்றோது வாக்மன்; அவ்வாறேதாமையான், அவர்க்கது கருத்தன்மையான்

சூக. முன்னிலை முன்ன ரீபு மேயு
யங்கிலை யாபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

உ - ன். முன்னிலைவினைச்சொன்முன் வரும் காரமும் ஏகா
ரமும் அம்முன்னிலைச்சொற்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வரும். உ - மறு.

உ - ம். 'சென்றி பெருமகித் தலைக்குள் யாரே' 'அட்டினோ
லை தொடடனை சின்மே' என அவை முன்னிலைக்கேற்ற மெய்யூர்
ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

முன்னிலைபென்றோனும், செய்பென்னவியாபிய முன்னி
லையென்பது அதிகாரத்தாற்றுகொள்க.

• காரமொன்றேயாக, புகே, உண்ட, உரைத்தி, சென்றி என
முன்னிலைவினையிற்றுவேறுபாட்டிற்கேற்ப மெய் வேறுபட்டு வரு
தலான், அக்கிலைமரபின்மெய்யென்றார். ஏகாரம் மகாரமூர்த்தல்லது
வாராது.

இவ்வுவருத்தப்பெறு புணர்ச்சிவிசாரமாதலின் காணிக் கூற
ற்பாற்றன்மெனின்;—அற்றன்று: இயற்பெயர்முன்னராகாக்கினவி
அப்பெயரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றாற்போல முன்னிலைமுன்ன
ரீயுமேயும் முன்னிலைச்சொல்லோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றலான்
நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான், அம்மெய்
புணர்ச்சிவிசாரமெனப்படாவுென்க. அஃதேல், இடையியலுள்
'இயற்பெயர் முன்ன ராகாத் தினவி' என்பதனோடியைய இது
வையும் வைக்கவேனின்;—ஆண்டு வைப்பிற் செய்யாயென்பது செ
ய்யென்னவியாபவழியது அவ்விசாரவேகரவாவேன்பது பெற
ப்படாமையின், காண்டு வைத்தார். "செய்யா யென்னு முன்னிலை
வினைச்சொல்" என்பதனை காண்டு வைத்தற்கும் இதவே பயனாதல

நிக. முன்னிலைச்சொல்விசாரம் ஒருங்குணர்த்தல் அதற்குப் ப" அனாநினுமமையும். ஈயென்பதோரிடைச்சொல் உன்டென்பது இச்சூத்திரத்தாற்பெற்றும். இவையிரண்டும் ஈண்டுப் புறத்தறவு பொருள் பட சின்றன. அகச்சேலையென்பாருமுள். (இரு)

௨௫௨. கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இ - ன். இவை தொன்று தொட்டனவல்லனவென்று கடியப் படுஞ்சொல்லில்லை; அவ்வக்காலத்துத், தோன்றி வழங்கப்படுமா யின். எ - று.

உ-ம். சம்பு, சண்டி, சட்டி, சமழ்ப்பு என வரும். இவை தொ ள்று தொட்டி வந்தனவாயின், முதலாகாதவவற்றின்கண் "சகரக் கினவியு மவற்றோ சற்றே—அ று ஒளவெனு மூன்றலக் கடைபே" என விவக்காச் சூசிரியர்; அதனான் அவை பிற்காலத்துத் தோன்றிய சொல்லையாமென்பது..

இஃது எழுவகைவழுவனமதியுள் ஒன்றுகாது ஒர்பாதுகாவலா நலித் தளவியாக்கத்தியைபின்மையான் ஈண்டுக் கூற்றொரென்பது.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினுற்போலப் பழையன கெடுவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை அழான், புழான் முதலியனவும், எழுத்திற்புணர்ந்த சொற்கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம். (இரு)

௨௫௩. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்.

இ - ன். குறைக்குஞ்சொல்லைக் குறைக்குமிடமறித்து குறை த். எ - று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்பது, ஒருசொற்குத் தலையுமிடையுங் கையுமென இடமுன்றன்றே; அவற்றுள் இன்றுழிக் குறைக்கப் படும் இச்சொல்லென்றறித்து குறைக்கவென்றவாறு.

உ-ம். தாமரையென்பது 'மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீதடி' எனத் தலைக்கண்ணும், ஓந்தியென்பது 'வேதின வெநிநி லேறிமுது போத்து' என இடைக்கண்ணும், நிலமென்பது 'கீழன் கிவினை கழிப்ப' எனக் கடைக்கண்ணும், குறைக்கப்பட்டவாறும், அவையி ழுன்றிக் குறைத்தற்கேலாமையுங்கண்டுகொண்ட. குறைத்தலாவது, ஒருசொல்லிற்சிறிது கிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாகலின், முழுவதுங் கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதலாக.

"இயற்சொற்றிரிசொல்" என்னுஞ்ஞாந் தலாயின செய்யு ளதிரோத்துட் கூறுமையானும், ஒருகாரணத்தாற்சிறிதுசொன்னுஞ்

எ ச் ச வி ய ல்.

உசஎ

செய்யுட்கணென்று விதத்து கூறுமையானும், இது வழக்குமுடி பென்பாருமுனர். (இள)

சருச. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல. (இள)

இ - ன். குறைத்தனவாயினும், அவை குறைவாது நிறைத்து நின்ற பெயரியல்பையுடைய. எ - று. என்றது, முற்கூறிய உதாா ணங்கள் தாமரை ஓந்தி கீலமென நிறைத்த பெயர்களின் பொருள் களைத் தத்தே கீற்கு மென்றவாறும்.

குறைத்தவழியும் நிறைத்த பெயராகக் குறைக்கப்படுவன பெ யரேயாகலின், நிறைப்பெயரியலென்றார். (இள)

சதிரு. இடைச்சொல்லெல்லாம்வெற்றுமைச்சொல்லே.

இ-ன். பிறிதோச்சொல்லை வேறுபரிப்பனவும் பிறிதோச்சொல்

கான் வேறுபடுத்தப்படுவனவுமெனச் சொல் இரூபனைப்பதும்;பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசேடித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுத்தப்படுதலாவது விசேடிக்கப்படுதல். இடைச்சொல்வெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுத்திஞ்சொல்லாம்.எ-று.

வேறுபடுத்தலும் வேறுபடுத்தப்படுதலும் ஆரிய இரண்டும் பொதுவனையான் எல்லாச்சொற்கும் கூறாமை எய்துமாகலின், இடைச்சொல்வெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்வென்றதனான், இவை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதனவது ஒருஞான்றும் வேறுபடுக்கப் படுஞ் சொல்லாதாவென நிமித்தவாராம். அவை அன்னவாதல் இடையிலுள் ஓதப்பட்ட இடைச்சொல் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் வரும்வழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமையைச் செய்யுஞ்சொல்வெனவீரியும், வேற்றுமையெனினும், வேறுபாடெனினுமொக்கும்.

இடைச்சொல்வெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாவிலும்,அவற்றுள் ஒருசாரானவற்றை வேற்றுமைச்சொல்வென்றான்ப; இயற்சொல்லுள் ஒருசாரானவற்றை இயற்பெயரென்றாற்போலவென்பது. இதவுமொர்தயம். (௫௯)

ச௫௯. உரிச்சொள் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இ - ள். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதற்கும் உரியன உரியவாம்; எல்லாம் உரியவாகா. எ - று. எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபடுக்கப்பட்டும் இருவினைமையுமுடையவாய் வருவனவே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லையாவன உறு, தவ, நனி என்னுந்
தொடக்கத்தன. இருசிலைமையுடையன குரு, கெழு, செல்லல்,
இருக்கல் என்னுந் தொடக்கத்தன. உறுபொருள், தவப்பவ, நனி
செய்த்து, ஏகவகைமம் என இவை ஒன்றை விசேடித்தல்லது வர
ராமையும், குருமணி, லிளங்குருகு; கெழிவகைமம், செக்கேழ்;
செல்லவேறு, அருஞ்செல்லல்; இன்னற்குறிப்பு, பெயரின்னல்
என இவை ஒன்றை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருசிலை
மையுடையவாய் வருமாறும், வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கித் தன்
டுகொள்வன. குரு லிளங்கிற்று; செல்லதீர எனத் தாமே வின்று வினை
கொள்வன, விசேடிக்கப்படுத்தன்மையுடையவாதலின், விசேடிக்க
ப்படுஞ்சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதனவும், விசே
டித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும், வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி
யுணர்ச்சு.

வேறுபடுக்குஞ்சொல்லையாவன இவைமெனத் தொகுத்து
ணர்த்தற்கும், உரிச்சொன்மருங்கினுமூர்பவையுரிய எனச்சுத்திரஞ்
சுருவீர்த்தற்கும், இடையியலுள்ளும் உரிவியலுள்ளும் வைபாது, இர
ண்டுருத்திரத்தையும் சண்டி வைத்தார். (௬௦)

சுருள. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறியு.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட வினையெச்சமும் வேறுபட்ட பவவி
லக்கணத்தையுடைய. எ - று.

அவைபாவன, 'உரக்கால் யானை யொடித்தன் டெஞ்சிய.'

எ-ம். 'ஞாயிறு பட்டு வந்தான்.' எ-ம். செய்தெனெச்சம் வினைமு
தல் கொள்ளாது பிறிதின் வினை கோடலும், அஃதேது திரிதலும்,
'மோவினொருபித்த காலை.' எ-ம். கண்ணியன் வில்லன் வரும். எ-ம்.
முற்றுச்சொல்லது திரிபாய் வருதலும், ஒதுவந்தான், வினாத்து
பேரயினான். எ-ம். வெய்ய கிறிய பிறுத்துஞ் செவ்வாய், எ-ம். செவ்
வன்றெகிற்பான், புதுவதனியன்றவனியன். எ-ம். தம்மை முடிசு
கும் வினைக்கட்கிடந்த தொழிலானும் பண்பானும் குறிப்பானும்
உணர்த்தித் தெரிவினவியும் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொ
ல்லை விசேடித்தலும், பிறவுமாம். செய்தெனெச்சத்திது திரிதல் வினை
யியனுட்காட்டிப் பேர்த்தும்.

'பெருங்கை வற்றவென் புலம்புமுக் துறுத்து' என்புழிப் பெரு
மென்பதனை ஒருசாரார் வினையெச்சவாய்பாடுன்ப. ஒருசாரார்
வினைச்சொற்புற்றி நின்றதோருரிச்சொலென்ப.

எ ச ச வி ய ல்.

உசக

இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேற்கூறப்பட்ட இலக்கண
மேயன்றிப் பிறவிலக்கணமுமுடையவென்பதனர்த்தினார். இனி
அவையேயன்றி வினையெஞ்சுகளவியும் பவிலக்கணத்தவையின
பது பட நின்றமையான், உம்மை இறத்தது தழீஇயவெச்சவும்மை.
அவ்வினக்கணம் ஓரியவனன்றித் திரிதலும் வேறுபொருளுணர்த்த
லும் விசேடித்தலுமுதலாகிய வேற்றுமையுடையவாகலின், வேறு
பல்குறியவென்றார்.

வினையெச்சத்துள் விசேடித்தே நிற்பனவுமுளவென்பதூஉம்
உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனை வினையிலுள் வையாது, சன்

விசேஷக்குஞ் சொல்லுணர் த்துவனவற்றோடு வைத்தார்.

‘பெயர்த்தனென் முயங்க’ என்பது முதலாயின செய்தெனெச்சம் முற்றாய்த் திரித்தனவென்றும், ஒடித்துண்டெஞ்சி என்பது முதலாயின செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரித்தனவென்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்,—பெயர்த்தனென்முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச்சப்பொருளுணர்த்துவதல்லது இடமும் பரமமுணர்த்தப்பாலவல்லு; எச்சப்பொருண்மையாவது முன்றிடத்திற்கும் ஐந்து பாற்கும் பொதுவாகிய வினைக்கழ்ச்சியன்றே; அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஒதிய சுற்றவாய் இடமும் பரமமுணர்த்தலின், அவை முற்றுத்திரிசொல்லெனவேபடும்.கொன்னியுணர்த்து வினையோடென்மாதிரித்தான் வினையெச்சமெனின்;—மரையக்களவியும் வினையொடு முடியும் வேற்றுமையும் பிறவுமெய்வாய் வினையெச்சமாவான் செல்லும்; அதனால் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதுஉம், கண்ணியன் வில்லன் வரும் என வினைக்குறிப்புமுற்றாய்த் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்னமையானும், அது கருத்தன்மையறித.

‘ஒடித்துண்டெஞ்சிய’ என்பதுஉம் ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பதுஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறத்தகாலமுணர்த்தலான்,வினைக்காலத்திற்குரிய செயவெனெச்சத்தின்திரி பெனப்படா; செயவெனெச்சத்திரிபாயிற் செயவெனெச்சத்திற்குரிய காலமுணர்த்தல்வேண்டும்.மறை பெய்ய மரங்குழைத்தது எனச் செயவெனெச்சத்திற்கு, இறத்தகாலமுமுறித்தெனின்;—காரண காரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும்வழியல்லது செயவெனெச்சம் இறத்தகாலமுணர்த்தலு, ஒடித்துண்டதும் ஞாயிறு படுதலும் எஞ்சுதற்கும் வருதற்கும்காரணமன்மையான் ஆண்டிறத்தகாலமுணர்த்தாமையின், செய்தெனெச்சமாய் நின்று தமக்கு

ரிய இறந்தாலும்தத்தினவெணப்படும். அதனாற்செய்யவெனச்சொ

உரு

சொல்லதிகாரம்.

செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றதும் அவர் கருத்தன்றென்க.
ஞாயிறு பட்டி வந்தான் என்பது ஞாயிறு பட்டின் வந்தான் என
இதிலுள்ளவருணர்த்ததும். ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு
படாதிநக வந்தான் என கிழ்க்காலுணர்த்ததும் வழக்கு கேரகிக்
கண்டுகொள்க. (கக)

சுருஅ. உரையிடத் தியனு முடனிலை யறிதல்.

இ - ன். வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பாலவல்லனவற்றது உட்
னிலை போற்றுக. எ - று.

உடனிற்கற்பாலவல்லனவாவன தம்முன்மாறுபாடுடையன.
மாறுபாடுடையனவற்றதுடனிலைக்கண் ஆராய்ச்சியின்மையின், உட
னிலையென்றது மாறுபாடுடையனவற்றதுடனிலையேயாம்.

உ-ம். இங்காழிக்கிச்சாழி கிறிது பெரிது என உடனிற்கற்பால
வல்லாச் சிறுமையும் பெருமையும் உடனின்றவாறுகண்டுகொள்க.
கிறிதென்பது பெரிதெனப்பட்ட பொருளை கேரக்காது பெரிதென்
பதற்கு அடையாய் மிகப்பெரிதன்றென்பதுபட நின்றவான், அமை
வுடைத்தாயிற்று.

அறிதலென்பது இவ்வாறு அமைவுடையன கொள்கவென்
றவாறு.

மாறுபாடுடையன உடனிற்றல் எழுபடைவ்ருவ்னுள் ஒன்ற
ல்லமையான், இதனைக் கிளவியாகத்தட்டருது கண்டுக் கூறினார்.

சரூக, முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முன்னவே

யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இ - ள். சொல்லாணந்திச் சொல்லுவானுதிப்பாற்பொருளு
ணரப்படுஞ்சொல்லுமுள, இப்பொருள் இத்தன்மையவென்று சொ
ல்லுதற்கண். எ - று.

உ-ம். செஞ்செவி, வெள்ளொக்கவர் என்புழி மணியும் பொன்
னுமணிக் செவி என்றும், வெனியதுடுத்த சுற்றம் என்றும் குறிப்
பாணுணரப்பட்டவற்று கண்டுகொள்க. குழைகொண்டி கோழியெ
றியும் வாழ்க்கையச் என்புழி அன்னபெருஞ்செவ்வத்தார் என்பது
உங்குறிப்பாணுணரப்படும்.

இது “தெரிபுவேறு நீசையலங் குறிப்பிற் றேன்றலும்” என்
புழி அடங்குமெனின்; ஆண்டுப் பொருணில இருவனகத்தென்பத
ல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற்றேன்குமென்னும் வேறு
பாடு பெறப்படுமாயின், ஆண்டடங்காதென்பது.

எ ச ச வி ய ல்.

உருக

இதவும் மேலையோத்துக்கருள் உணர்த்துதற்கியைபின்மை
யான் எண்ணர்த்தினார். (கூஉ)

சகூ. ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

இ - ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருண்மேல் வரும்
இரண்டுசொற்பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வரின், அவற்றைக்கடியார்.

உ-ம். 'நிவந்தோங்கு பெருமலை.' எ-ம். 'துறகன் மீமிசை யுறு
கண்.' எ-ம். வரும்.

பிரிவிலவென்றது, வேரோர்சொல்லான் இடையிடப்படாது
நிற்பனவென்றவாறு.

இருசொல் ஒருபொருண்மேல் வருதல் எழுவகைவழவியுள்
ஒன்றன்மையான் ஈண்டுக் கூறினார்.

'வைகைக் கிழவன் வயங்குதார் மரணதலக்—தையலாயின், ன்
நீ தழுவனை கங்காயேற்—கூடலார் கோவொழி நீயும் படுதியே—கா
டறியக் கெளவை யொருங்கு' என்புழி வைகைக் கிழவன் கூட
லார்கோ சன்பன ஒருபொருளை வணர்ந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவா
கலின் வரையப்படாவின்றும், 'கொய்தனிர்த் தண்டலைக் கூத்தப்
பெருஞ்சேந்தன் - வைகை மெறும் வயக்களிதே-கைதொழுவல்—
காலேக வண்ணலைக் கண்ணூர்க் காணவெஞ்—காலேகஞ் சா
நட' என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாந்து பூமினாசொல்
லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே வரைந்துண
ர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடையவாமென்றும், உரையாசிரியர்
உரைத்தாலாலெனின்;—அற்றன்று: 'நாணிகின் றோணிலை கண்டி
யானும்—பேணினே னல்லனோ மகிழ்ச் வானத்—தணங்கருங் கட
வுளன்னோணின்—மகன்றா யாதல் புரைவதா லெனவே' என்புழி
வானத்தணங்கருங்கடவுளன்னோள் என்பது மகளிர்க் கெல்லாம்
பொதுவாய் நாணி கின்றோனை வணர்ந்துணர்த்தாதாயினும் சொல்
லுவான்றறிப்பான் அவனையே உணர்த்தினுற்போலக் காலேகவண்
னன் என்பது உம் பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற்கூத்
தப்பெருஞ்சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நிற்பவான், அவ
ர்க்கது கருத்தன்றென்க.

சசக. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி

பன்மைக் காரு மிடனுமா ருண்டே..

இ - ள். ஒருமைக்குரிய பெயர்ச்சொற் பன்மைக்காருமிடமு முண்டு. எ - று.

உருஉ

சொல்லதிகாரம்.

உ-ம். 'ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்புழித் தாயென் னும் ஒருமை சுட்டிய பெயர் இனையசொன்பதனாற் றாயென்னும் பன்மை உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்காரு மிடனுமாருண்டே யென்பது ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தற்குப் பொருத்தமிடமுண்டென்ப தாகும் பட நின்றமையான், 'அஃதை தந்தை யண்ணல் யானை யடி பேரார்ச் சேழர்' என ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தலுங்கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல் லோடு மயங்குதலுடைமையான் "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கி ளவி" என்புழி அடங்காமையற்க.

ஏற்புழிக்கேடலென்பதனால் உயர்நிலைக்கண்ணது இம்மய க்கமென்ற கொள்க.

ஆகுமிடமென்பதனால், பன்மையுணர்த்துதற்கும் பன்மைச்சொ ல்லோடு தொடர்தற்குப் பொருத்தம்வழிக் கொள்க வென்பதாம்.

சசஉ. முன்னிலை சுட்டிய வெருமைக் கிளவி

பன்மையொடு முடியினும் வரைகிலை யின்றே

யாற்றுப்படைமருங்கிற் போற்றல்வேண்டும்.

இ - ன். முன்னிலை குறித்து நின்ற ஒருமைச்சொல், பன்மை யொடு முடிந்ததாலினும், வரையப்படாது. அஃமுடிபு ஆற்றுப்படைச் செய்யுளிடத்துப் போற்றியுணரப்படும். எ - று.

கடத்தாற்றுப்படையுள் 'கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற்ற லைவ' என நின்ற ஒருமைச்சொற்போய் 'இரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுருவிர்' என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க, ஈண்டு முன்னிலையொருமைப் பெயராதல் அதிகார த்தாற்கொள்க.

"ஒருமை சுட்டிய பெயர்களைக் கிளவி—பன்மைக் காரு மிட னுமா ருண்டே" என்பதனான் இதுவும் அடங்குதலின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—பன்மையொடு முடிபு மிடனுமா ருண்டே என்னுது "பன்மைக் காரு மிடனு மாருண்டே" என்றாராதலின், ஆண்டுப் பன்மைச்சொற்கொண்டு' முடியாது ஒருமைச்சொற்பன் மையுணர்த்துதலும் பன்மைச் சொல்லோடு ஒரு பொருட்டாகிய துணையாய் மயங்குதலுமுணர்த்தினார்; அதனான் இக்கொண்டிமுடிபு ஆண்டடக்காதென்பது. அல்லது உம், இம்முடிபு செய்யுட்குறித் தென்றமையானும் ஆண்டடங்காமையறிக.

எ ச் ச லி ய ல்.

உடுக

1 பொதுகையான் ஆற்றுப்படைமருங்கி னென்றாராயினும், சுற்றத்தோடு சுற்றத்தலைவன் ஆற்றுப்படுத்தற்கண்ணது இம்மயக்க மென்பது பாதுகாத்துணர்கவென்பார் போற்றல்வேண்டிமேன்றாரா

"பாஷ்மயக் குற்ற லையக் கிளவி" என்பதனாற்கூறிய ஒருமை

ப்பன்மைமயக்கம் வருவமைதியாயினும் இலக்கணத்தோடொத்
தப் பயின்று வரும். ஒருமை சுட்டிய பெயர்க்கில்களையி பன்மைக்
காதலும், முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதலும் அன்னவ
ன்றிச் சிறுவழக்கினவாதலின், ஆண்டு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் முன்னிலையொருமை
பன்மையொடு முடிதல் வழக்கிற்கும் ஒக்குமாகலான், ஆற்றுப்படை
யெனப் பொதுவகையாற் கூறினார். (கூஉ)

சகூட, செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு
மெப்பெறக் கிளந்த கிளவி பொல்லாம்
பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சொல்வனார் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இ - ள். செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் இவ்வகிகாரத்திற்
கட்பெருள்பெறச் சொல்லப்பட்ட சொல்லெல்லாவற்றையும், பல
வேறு செய்கையுடைய தொன்னூனெறியிற் பிழையாது சொல்லு
வேறுபடுத்துணருமாற்றாற் பிரித்துக் காட்டுக. எ - று. என்றது,
“நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்.” எ-ம், “அம்மா மெம்மேம்.” எ-ம். பொ
துவகையாற் கூறப்பட்டன அருவாளனிலத்தானென்னும் பொரு
ட்கண் அருவாளன். எ-ம். சேழனிலத்தானென்னும் பொருட்கண்
சொழியன். எ - ம். இறந்தகாலத்தின்கண் உண்டனம், உண்டாய்.
எ-ம். நிகழ்காலத்தின்கண் உண்ணுகின்றனம்; உண்ணுகின்றும்.
உண்டின்றும். எ-ம். எதிர்காலத்தின்கண் உண்டுவம், உன்பாம்.
எ-ம். வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வேறுபாடெல்லாம் கூறிற் பல்
குமென்றஞ்சிக் கூறிற்றினையினும், தொன்னூனெறியிற் பிழையா
மல் அவ்வேறுபாடுரைப் பிரித்துக் காட்டுக னால்வல்லாரென்றவா
ருயிற்று.

இது பிறநான்முடித்தது தினுடம்படுதலென்னுந்தந்திராஅத்தி.

பிறவுமன்ன.

செய்கை - விதி.

சொல்வரைந்துறியவெனவே, வரைந்தோதநூற் பொதுவகை
யானோதப்பட்டவற்றும் ஏற்றுக் இப்புறனடையென்கதாம்.

உஞ்சு

சொல்லதிகாரம்.

இனி ஒருரை:—செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் என்னுந்
கிளக்கப்படாது தொன்னுலாசிரியராக் கிளக்கப்பட்டு எஞ்சிகின்ற
சொல்லேல்லாவற்றையும் அவ்வத்தொன்னுனெறியிற் பிழையா
மைச் சொல்லி வரைத்துணாக் கொணர்க்கு பிரித்துக்காட்டுக.
எ - று.

என்னுந் கிளக்கப்படாது என்பது பெற்றவாறென்றையெளி
ன்று—கிளத்தன பிறநூலிற்கொணர்க்கு காட்டல்வேண்டாமையிற்
கிளக்கப்படாதனவென்பது பெறப்படுமென்க.

புறனடையாற் கொள்ளப்படுவன:—யானுரீயு மவனுஞ் செல்
வேம், எ-ம், யானுரீயுஞ்செல்வேம், எ-ம், ஏனையிடத்திற்குரியசொ
ற்றன்மைச்சொல்லோடியைத்தவழித் தன்மையான் முடிதலும், அவ
னுரீயுஞ்சென்பின் எனப் படர்க்கைச்சொன்முன்னிலையோடியை
த்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும், 'கில்லாது பெயர்க்கத் பல்லோ
ருள்ளும்' என்புழிப் பல்லேமுள்ளுமெனத் தன்மையாகற்பாதுது
பல்லோருள்ளுமெனப் படர்க்கைப்பன்மையாவழி அமைதலும்,

‘மூச்செழு தானை மூவ ரூரூ—மரசெனப் படுவது டின்றே யத்
தை’ என்புழிமூவிரூள்ருமென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்
ருமெனப் படர்க்கையாயவழி அமைதலும், ‘இரண்டனுட்குங்
கோட்டகாட்டுவல்’ என்புழிக் கூங்கோட்டதென ஒருமையாகற்
பாலது கூங்கோட்டவெனப் பன்மையாயவழி அமைதலுமாம்.
பிறவுமுளவேத்கொள்க.

அகத்தியமுதலாயின எல்லாவினக்களமுங்குதலிற் பல்வேறு
செய்தியினூலென்றார்.

இவ்விரண்டிரையும் இச்சூத்திரத்திற்குரையாகக் கொள்க.

எச்சனியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரச்சேனாவரையருரை

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டிதேவ ன்றிருவடிவாழ்க.